

SREDA, 20. JANUAR 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 09.35)

2. Najava predsedujočega

Predsednik – Parlament želim obvestiti, da sem prejel pismo predsednika Evropskega sveta, Hermana van Rompuyja, s katerim me je obvestil o sklepu Sveta, da se bo z Evropskim parlamentom posvetoval o predlogu španske vlade glede sestave Evropskega parlamenta, in v katerem se zahteva privolitev slednjega, da se ne skliče konvencije zaradi tega vprašanja. Nanaša se na 18 dodatnih poslancev v Evropskem parlamentu. Predlog sem predal Odboru za ustavne zadeve, ki je pravkar začel z delom na tej zadevi in bo kmalu imenoval poročevalca. Delo na tem se bo nadaljevalo.

Prav tako vam želim sporočiti, da je bolgarska vlada umaknila kandidaturo kandidatke za komisarko in je na njeno mesto predlagala drugo kandidatko. Konferenca predsednikov bo jutri določila dokončni časovni razpored, vendar pa je najverjetnejši datum za zaslišanje nove kandidatke za komisarko 3. februar, z glasovanjem 9. februarja. To je seveda odvisno tudi od odločitve gospoda Barrosa in od njegovih pogovorih z novo imenovano kandidatko bolgarske vlade. Do sedaj še ni bilo nič odločenega, kljub temu pa želim, da je Parlament seznanjen s splošnimi informacijami o tem, kakšni bodo naši naslednji ukrepi. Evropski parlament ima popoln nadzor nad vsemi temi dogodki. Ne gre za izjemne okoliščine in delujemo v skladu z demokratičnimi postopki. Ti postopki so za nas bistvenega pomena in pod mojim predsedstvom bo Evropski parlament vedno tako deloval.

Prav tako vam želim povedati, kako namerava Evropski parlament sodelovati z dve in pol letnim stalnim predsedstvom Evropske unije in Evropskim svetom ter kako bo sodeloval s predsedstvom po rotacijskem sistemu. Predsedstvo po rotacijskem sistemu, v tem primeru špansko predsedstvo, bo vedno na začetku šest mesečnega obdobja predstavilo svoj šest mesečni načrt ukrepov, ob koncu obdobja pa bo predstavilo poročilo o svojem delu. Stalno predsedstvo Evropskega sveta bo predstavilo rezultate svojega dela na evropskih vrhunskih srečanjih. Kot veste, sta v vsakem polletnem obdobju dve vrhunski srečanja, predsednik Evropskega sveta pa bo predstavil rezultate vrhunškega srečanja dvakrat v vsakem obdobju, se pravi štirikrat letno.

3. Predstavitev programa dejavnosti španskega predsedstva (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Sveta o predstavitvi programa španskega predsedovanja.

José Luis Rodríguez Zapatero, predsednik Sveta. – (ES) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospe in gospodje, dovolite mi, da prve besede namenim državi, ki jo je doletela bolečina in tragedija: Haitiju.

Vem, da vsi delimo skrb, solidarnost in zavezanost z vsemi institucijami Evropske unije, vključno s predsedstvom po rotacijskem sistemu, Komisijo, Svetom in Parlamentom, glede države, ki trpi, glede ljudi, ki jih je po dolgi zgodovini revščine in konfliktov, prizadela smrt, uničenje in nasilje.

Malo je priložnosti, ko lahko kot Evropejci pokažemo, kaj lahko storimo na način, kot bomo to storili v odgovoru na tragedijo na Haitiju. Dokazali bomo svojo zavezanost do vsega, kar se dogaja v svetu in državam, ki najbolj trpijo.

Že od samega začetka dalje, ko smo prejeli predsedovanje po rotacijskem sistemu, smo se v sodelovanju s Komisijo in visoko predstavnico skušali odzvati na tragedijo na Haitiju. Prejšnji ponedeljek se je sestal Svet ministrov za razvoj, prihodnji ponedeljek pa se bo sestal Svet na temo evropskih zadev, da bi pripravil načrt hitrega odziva z vidika pomoči in humanitarne sodelovanja na vseh področjih za prihodnost Haitija. Popolnoma sem prepričan, da gre pri odzivu mednarodne skupnosti za močen, skupni odziv in da bo Evropska unija izpolnila vsa pričakovanja. Edini protagonisti pri odzivu na tragedijo na Haitiju morajo biti ljudje, ki tam trpijo in upam, zaupam, da bomo storili vse, kar je v naših močeh za zagon popolne obnove. To zahteva evropska družba, pa tudi naša globoko ukoreninjena prepričanja.

Gospod predsednik, v čast mi je, da vam lahko predstavim glavne prednostne naloge španskega predsedovanja po rotacijskem sistemu v naslednjih šestih mesecih. To je izjemna čast. Gre za izjemno čast, saj govorim v imenu države, ki bo v naslednjih šestih mesecih praznovala 25 obletnico pridružitve takratnim Evropskim skupnostim.

Govorim v imenu evropske in Evropi naklonjene države, države, ki je v zadnjih 25 letih doživela veliko preobrazbo z vidika napredka in blaginje, v veliki meri zaradi tega, ker je bila del Evropske unije. Evropa je predstavljala sanje generacijam, številnim generacijam Špancem. Šlo je za sanje o demokraciji, odpiranju v svet, napredku, blaginji, socialni državi, svobodi. To smo videli v Evropi, to nam je prinesla Evropa in to smo mi dali Evropi.

Petindvajset let pozneje smo predani Evropi in zavezani Uniji, najmočnejši način izkazovanja predanosti in zavezanosti Evropi pa je, da prevzemamo odgovornost za sprejemanje odločitev, sprejemanje pobud in pripravljaje predlogov. Prav to želimo storiti v naslednjih šestih mesecih.

To bo šest mesecev sprememb, saj prevzemamo predsedovanje po rotacijskem sistemu v času gospodarskih sprememb, ki so posledica najresnejše finančne krize v zadnjih osemdesetih letih. Zaradi Lizbonske pogodbe, ki spreminja način vodenja Evropske unije, je čas za politične spremembe. Ker pojav globalizacije postaja vse močnejši in se pojavljajo nove države v gospodarskem vzponu, je čas je za spremembe na področju odnosov s tujino. Prav tako je čas za spremembo odnosov, ki jih mora Evropa imeti z evropskimi državljani, da bi bilo mogoče uresničiti vse, kar je določeno v Lizbonski pogodbi. Zato bo to čas sprememb, predvsem zaradi dveh okoliščin: prvič, resne gospodarske krize, s katero se soočamo in drugič, Lizbonske pogodbe in novih institucionalnih odnosov, ki jih prinaša.

V zvezi z gospodarsko krizo želim povedati naslednje. Zavedamo se, da gre za veliko resnejšo krizo, kot smo jih doživeli v zadnjih osemdesetih letih in vemo, da ni še nikoli prišlo do tako velikega upada globalne proizvodnje in mednarodne trgovine kot takrat. Zavedamo se resnih posledic, ki jih je povzročila v svetu in Evropski uniji. Število brezposelnih se je povečalo za osem milijonov in mnogi brezposelni prihajajo ravno iz moje države. To je imelo vpliv na javne finance, s tem pa tudi na možnosti finančne stabilnosti, ki nas je silila in nas še vedno sili k temu, da izvedemo nujne skupne ukrepe. Prav tako si moramo zaradi tega prizadevati za spremembe v evropskem gospodarstvu in njegovih proizvodnih zmogljivostih ter za izboljšanje konkurenčnosti v celotni Uniji.

Dokler okrevanje ne postane stvarnost, moramo še naprej zagotavljati fiskalno pomoč. Zavezati se moramo k ohranjanju Pakta stabilnosti in izpolnjevanju navedb Komisije za 2013. Prav tako moramo vzpostaviti gospodarsko strategijo za 2020, ki jo pripravlja Komisija in ki mora biti po mnenju španskega predsedstva po rotacijskem sistemu ključna zadeva v naslednjih šestih mesecih.

Poznamo prednosti in slabosti Evropske unije. Vemo, da vse od sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja izgubljam sposobnost za gospodarsko rast, naš potencial za gospodarsko rast. Vemo, da vse od sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja beležimo upad proizvodnje v primerjavi z velikimi gospodarstvi, s katerimi tekmuje. Prav tako vemo, da imamo težave na nekaterih posebnih področjih, ki bodo odločali o prihodnosti naše rasti, konkurenčnosti in inovativnosti v globaliziranem svetu.

Vendar pa imamo tudi prednosti in ne smemo pozabiti nanje. Naše prednosti so jasne: predstavljamo skoraj tretjino globalnega BDP. Nedvomno smo vodilna izvozna sila in drugi najpomembnejši, za Združenimi državami Amerike, na področju raziskav, razvoja in inovacij. Predstavljamo skoraj 60 % globalne razvojne pomoči, kar je velika prednost za Evropsko unijo.

Kaj Španija vidi kot temeljne prednostne naloge za obnovitev evropske gospodarske moči, za vzpostavljanje trajnostnega gospodarstva s konkurenčnega, okoljskega in socialnega vidika? Omenil bom štiri glavne teme, ki jih želim izpostaviti in ki morajo biti vključene v strategijo 2020. V zvezi z gospodarstvom bi vse te teme povzel s stavkom, da mora Evropska unija staviti nase. Še naprej mora krepiti ekonomsko unijo in sodelovanje, pri čemer naj začne s krepitvijo občutka odgovornosti držav članic, pa tudi z zagotavljanjem, da bodo institucije Skupnosti, predvsem Komisija, imele nove pristojnosti za vodenje in doseganje ciljev.

Gospe in gospodje, v zadnjih desetih letih se je naša energetska odvisnost povečala za devet odstotnih točk, in to je eno izmed glavnih področij, kjer moramo doseči napredek in spremembe. Energetska odvisnost se je povečala s 44 % na 53 % v celotni Evropski uniji. Teh devet odstotnih točk znaša točno 64 milijonov EUR, ki jih drugim državam pošljemo kot Evropska unija. Ali veste, kaj pomeni ta znesek? Predstavlja praktično enak znesek, kot ga vse države Evropske unije porabijo za javne naložbe v razvoj, raziskave in inovacije. Spremeniti morajo energijsko odvisnost in jo zmanjšati, drugače se bo naša gospodarska krhkost še povečala.

Kaj moram storiti? Na področju energije je bil dosežen napredek, vendar ne takšen, kot si ga želimo. Trajno moramo vzpostaviti skupen energetski trg, ki bo okrepil celotno Unijo in gospodarstvo Unije. Da bi to dosegli, potrebujemo dva ključna elementa: medsebojne energetske povezave, saj pričakovanja iz leta 2002 niso bila uresničena in skupen ureditveni okvir za konsolidacijo skupnega energetskega trga.

Če dosežemo medsebojne energetske povezave na jugu, vzhodu in severu Evrope, če si to postavimo, kot glavno prednostno nalogo, podelimo pristojnosti Komisiji, se bo naša energetska odvisnost zmanjšala, prav tako pa bomo spodbudili razvoj obnovljivih virov energije, ki po svoji naravi zahtevajo raznoliko distribucijo energije.

Gospe in gospodje, Evropa ne bo postala vodilni akter na področju konkurenčnosti gospodarstva, vse dokler ne bo naredila odločnih korakov, namenjenih reševanju odločilnih vidikov medsebojne energetske povezanosti in vprašanja skupnega trga.

Drugi glavni cilj: kaj zagotavlja največjo rast in inovativnost v sodobni družbi? Naložbe v informacijsko družbo in v nove tehnologije, ki so spremenile skoraj vse stvari na svetu. Štirideset odstotno povečanje produktivnosti evropskega gospodarstva gre pripisati informacijskim in komunikacijskim tehnologijam, IKT. Evropejci smo na tem področju vodilni, saj imamo vodilna podjetja, vendar pa nimamo digitalnega notranjega trga. Za vzpostavitev digitalnega trga moramo storiti več. Kaj to vključuje? Vključuje odpravljanje ovir, pomeni zavezanost omrežjem nove generacije in olajšanje e-trgovine, ki vsak dan v vseh državah vse bolj raste, kljub temu pa ne napreduje z vidika možnosti poslovanja med različnimi državami.

Če bomo dosegli napredek na digitalnem trgu, bomo prispevali k boljši vsebini in krepitvi intelektualne lastnine. Prav tako bomo zagotovili, zahvaljujoč inovacijam, ki jih bodo informacijske in komunikacijske tehnologije prinesle vsem področjem gospodarstva, da bomo rezultate z vidika produktivnosti videli zelo kmalu. Izpostaviti želim, da gre za sektor s trenutno največjo kapaciteto za inovacije, za povečanje produktivnosti in zagotavljanje stabilnega zaposlovanja.

Tretje področje je gospodarstvo ali trajnostna industrija. Naj navedem samo en primer, kaj je za nas prednostna naloga na področju boja proti klimatskim spremembam. Skupaj s Komisijo želimo sprožiti in spodbujati načrt za razvoj električnih vozil. Industrija vozil se bo močno preoblikovala in to preoblikovanje se je že začelo. Če se v tem delu industrije kot Evropejci zavežemo skupni viziji in skupni strategiji za električne avtomobile, lahko s tem pomagamo zmanjšati našo energetske odvisnosti. Prav tako bomo prispevali v boju proti podnebnim spremembam in k tehnološkim inovacijam, ki jih bodo električni avtomobili nedvomno ponudili, hkrati pa bodo neposredno povezane z industrijo informacijskih in komunikacijskih tehnologij.

Četrti osrednji element tega trajnostnega gospodarstva in gospodarske prenove, ki jo Evropska unija potrebuje, je potreba po izobrazbi, predvsem univerzitetni izobrazbi, ki služi kot podlaga za raziskave.

Evropa v zadnjih desetih letih ni beležila napredka pri številu univerz odličnosti, ki bi bile uvrščale med 100 najboljših univerz. Zaključiti moramo bolonjski proces. Spodbujati, olajšati in odpreti moramo pričakovanja za vse več evropskih univerz in vse več evropskih raziskav, saj nedvomno predstavljajo gonilno silo za prihodnost. Ne tekmujejo več kot država proti državi, ampak kot Evropejci, kot Evropa, saj so drugi akterji v velikosti Kitajske, Indije, Združenih držav Amerike in držav v gospodarskem vzponu.

Če ne bomo kar najbolj izkoristili sinergije, ki jo predstavlja 500 milijonov državljanov v gospodarstvu, kar pomeni več deset tisoč podjetij z ogromno zmogljivostjo in milijoni delavcev, ki morajo biti deležni vse boljšega usposabljanja, po tem scenariju globalizacije ne bomo resnični vodilni akterji prihodnosti z vidika gospodarske blaginje s pomočjo inovacij in tehnologije. Postali bomo gledalci in ne vodilni akterji. Edina pot naprej je Unija: več skupne gospodarske politike, več povezovanja, močnejša skupna vizija, več Evrope. Odpravljanje ovir, ne pa postavljanje novih, združevanje, ne pa deljenje, obstoj vizije glede Unije, ki spodbuja konkurenčnost, povezovanje in inovativnost.

Popolnoma zaupamo v Komisijo glede Strategije 2020, ki mora vključevati tudi razpravo o prihodnosti skupne kmetijske politike, ki je temeljna politika z vidika varstva okolja, varnosti hrane in prihodkov številnih evropskih državljanov. Prepričani smo, da mora razprava, ki bo potekala v Evropskem svetu in Komisiji, seveda pa tudi dialog z Evropskim parlamentom, privedi do Strategije 2020, ki vključuje odgovorno upravljanje in postavlja zahtevne cilje, hkrati pa je osredotočena na področja, ki sem jih pravkar omenil.

Gospodarske spremembe, politične spremembe in spremembe v vodenju Unije. Lizbonska pogodba predvideva ustanovitev novih institucij: stalnega predsednika Sveta in visokega predstavnika za zunanje zadeve. Krepi vlogo Parlamenta, bistva evropske demokracije, prav tako pa krepi vlogo Komisije.

Pred Parlamentom, ki predstavlja vse evropske državljane, lahko dam zavezo, da bo špansko predsedstvo po rotacijskem sistemu lojalno in bo sodelovalo z novimi institucijami. Želimo, da imajo te institucije pomen, ki je bil določen v pogodbi: in sicer, potreba Evropske unije, da deluje tako, da lahko stalni predsednik Sveta zastopa Evropsko unijo in opravlja vse svoje naloge skupaj z visokim predstavnikom.

Zavedamo se, da bo to šestmesečno obdobje predstavljajo prvi dokaz, kako deluje nova ureditev institucij, prav tako pa bomo podprli okrepljeno Komisijo in Parlament, ki vse bolj postaja politično središče Evropske unije. To bomo storili in upam, da bo naše delo ob koncu tega obdobja zadovoljivo ocenjeno, saj smo temu zelo močno zavezani. Evropsko unijo urejajo različne pristojnosti in imeti morajo skupno vodilo, ki je sodelovalna lojalnost. Za to si moramo prizadevati.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, prav tako doživljamo spremembe na področju zunanjih odnosov, ne samo zaradi obstoja visokega predstavnika in začetka delovanja Evropske službe za zunanje delovanje. Do sprememb bo prišlo tudi zaradi tega, ker imamo v kontekstu globalizacije in spremembe, odločilni šestmesečni načrt. Povedal vam bom, kaj so naši cilji z vidika zunanjih odnosov za vsa vrhunska srečanja, ki jih bomo organizirali.

Prvič, skupna varnost, drugič, energetika, tretjič, spodbujanje in krepitev trgovine in prenosa tehnologij ter četrtič, vzpostavitev pomoči pri sodelovanju, pri čemer je Evropska unija glavna etična akterka v svetu.

V naslednjih šestih mesecih bomo skrbeli za dialog na področju teh ciljih s Severno in Južno Ameriko, v Sredozemlju, Afriki in Aziji in z vsemi drugimi evropskimi državami, ki niso del Unije. Skrbeli bomo za dialog z skoraj vsemi celinami in območji s pomočjo intenzivnega urnika mednarodnih vrhunskih srečanj, pri katerih bomo seveda popolnoma sodelovali s Svetom in Komisijo – saj bomo v naslednjih šestih mesecih sklepali pomembne sporazume – pa tudi s Parlamentom.

Gospodarske spremembe, politične spremembe in spremembe vizije naših zunanjih izgledov, ki so posledica novih akterjev in globalizacije. Poleg gospodarstva, ki sem ga omenil pred nekaj minutami, mora Evropa staviti nase tudi na področju zunanje politike. Evropa mora staviti nase, zunanja politika mora upoštevati evropske interese in kako te interese braniti. Področje sosedskih odnosov mora biti prednostna naloga. Menim, da potrebujemo ambicioznejše cilje in globlje odnose, saj bo nedvomno ravno s tem področjem povezanih največ evropskih interesov.

Spremembe, ki smo jim priča, in ki jih želimo doseči z reformami ter prenovo, prav tako vplivajo na evropske državljane. Lizbonska pogodba želi doseči, da bi se državljani čutili bolj povezane z evropskimi institucijami, kar je tudi njihova želja. Želi, da bi na Unijo gledali, kot na „njihovo Unijo“, na Evropo pa kot na vlado, ki je povezana z njimi. Da bi to bilo mogoče doseči, obstajajo novi instrumenti, ki jih bomo v naslednjih šestih mesecih začeli izvajati in spodbujali.

Prvi izmed teh instrumentov je ljudska zakonodajna iniciativa, ki je za Parlament tako pomembna. Drugo je, da želimo v tem obdobju v sodelovanju s Komisijo kot prednostno nalogo doseči napredek na področju najpomembnejše pravice državljanov, na katero se lahko osredotoči Evropska unija in sicer enakopravnost med moškimi in ženskami. Najsodobnejše, najpopolnejše družbe, v katerih se človekove pravice in blaginja najbolj uresničujejo, so tiste, ki so dosegle večjo enakopravnost med moškimi in ženskami. Gre za družbe, ki so najaktivnejše pri in najbolj predane boju proti seksističnemu nasilju in zlorabljanju žensk, ki je neprimerno in nesprejemljivo v sodobnih družbah, kot je Evropska unija. Zato predlagamo izvajanje novih sistemov pravne zaščite prek evropskega naloga za zaščito in največjo možno razširitev varstva pred nadlogami, ki jih prinaša seksistično nasilje in zaradi katerega trpi velik delež evropskih družb.

Evropski državljani morajo prav tako vedeti, na podlagi naših razprav, naših predlogov in pobud, da socialna kohezija in socialna vključenost, kot odgovor na revščino v Evropi, predstavljata neodtujljiv vidik Unije, in da blaginja in socialna kohezija, poleg demokracije, predstavljata najpomembnejša elementa evropske identitete. Strategija 2020 za gospodarstvo bo torej morala biti, kot sem že prej povedal, ekonomsko, socialno in okoljsko vzdržna.

Da bi bilo mogoče doseči to socialno vzdržnost, predlagam, da v Evropi sklenemo pomemben nov socialni pakt med podjetji in delavci, pomemben socialni pakt pri razvoju Strategije 2020. Socialnega dialog in socialni sporazum je ob sklenitvi okrepil Evropo v obdobjih slabosti, pa tudi sedaj, v tem obdobju prenove in sprememb, po resni gospodarski krizi; socialni sporazum – in sicer socialni pakt – je lahko pomembna gonilna sila za uresničevanje ciljev, ki si jih postavljamo za učinkovito vodenje.

Gospod predsednik – končal bom – gospe in gospodje, še enkrat se želim v imenu Španije zahvaliti vsem državam Evropske unije, predvsem tistim, ki so zagovarjale našo vključitev in prispevale k našemu razvoju.

Še enkrat želim poudariti našo zavezanost Evropi in Evropski uniji, našo zavezanosti načinu življenja, pa tudi načinu razmišljanja in čutenja. Sem je vključeno tudi razmišljanje, ki je naklonjeno demokraciji, enakosti, človekovim pravicam, miru, občutek sobivanja, ki združuje naše ljudi, zbližuje naša prizadevanja in združuje našo zgodovino, pa nam je omogočil, da živimo v miru, danes in jutri pa nam lahko omogoči, da živimo v veliki regiji blaginje, dobrobiti in idej.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (ES) Gospod predsednik španske vlade, v naslednjih šestih mesecih bo Španija prevzela predsedovanje Svetu po rotacijskem sistemu. Gre za državo z izjemno evropsko tradicijo in izjemno zavezanostjo Evropi, tako njene vlade, kot tudi vseh njenih političnih sil in v javnem mnenju, pa tudi predsednika, Joséja-Luisa Rodrígueza-Zapatera, katerega evropske reference so nesporne.

Evropski institucionalni motorji bodo začeli delovati s polno močjo, ko bo Parlament izglasoval zaupnico novi Komisiji in s tem institucijama zagotovil močno, trdno podlago za uresničevanje te ambiciozne politike. Upam, da bo glasovanje kmalu izvedeno.

V tem zelo tragičnem obdobju za Haiti želim najprej ponovno potrditi našo popolno solidarnost in željo, da bi pomagali prebivalcem Haitija in vsem žrtvam potresa. Ta uničujoči potres je v ospredju naših misli že vse od 12. januarja in nemudoma smo si začeli prizadevati, da bi zagotovili vso pomoč, ki jo lahko. Komisija lahko trenutno zbere 130 milijonov EUR, skupna pomoč Evropske unije v obliki takojšnje pomoči, vključno s pomočjo držav članic, pa presega 222 milijonov EUR, pri tem pa ni upoštevana pomoč civilne zaščite. Komisija lahko zbere še dodatnih 200 milijonov EUR v obliki dolgoročneje pomoči. Zagotovim lahko, da Komisija in Evropska unija pri teh ukrepih spoštujeta vrednote in načela solidarnosti.

Haiti je karibska država. Zato želim izpostaviti dejstvo, da je v šestmesečnem obdobju španskega predsedovanja Svetu pripravljen zelo ambiciozen program zunanjih odnosov. Predvsem bi želel opozoriti, da Latinska Amerika in Karibi predstavljajo prednostno nalogo španskega predsedstva. Prepričan sem, da lahko računamo na posebno poslanstvo Španije, ki bo poskrbela, da bo vrhunsko srečanje z državami Latinske Amerike in Karibov v Madridu maja uspešno za Latinsko Ameriko in Evropo.

Naj se sedaj osredotočim na prednostne naloge politik v prihodnjih tednih in mesecih.

Vse poti vodijo v smeri odločnih in poenotenih evropskih ukrepov. Neuspeli napad na letalo v Detroitu nas je opomnil, da moramo ukrepati skupaj, če se želimo spopasti z varnostnimi grožnjami. København nas je opomnil, da globalna skupnost z Evropo ne deli avtomatsko istih ambicij: kot smo to počeli v razpravah na G20, si moramo še naprej prizadevati za pozitiven in v prihodnost usmerjen mednarodni proces. Le z združeno Evropo lahko vplivamo na globalizacijo.

Vendar pa ne smemo pozabiti na razmere v našem gospodarstvu. Vsi vemo, da je evropsko gospodarstvo v občutljivem obdobju. Z odločnim ukrepom smo uspeli preprečiti najhujše. Še naprej pa obstaja tveganje, da bo brezposelnost naraščala in dobro moramo presoditi, kdaj se osredotočiti na obnovo naših javnih financ.

Istočasno pa se moramo iz krize nekaj naučiti. V celoti smo spoznali, da je globalizacija stvarnost in da jo moramo izkoristiti v našo prednost. Dokazali smo, da so se naši sistemi socialnega varstva sposobni odzivati na izjemne okoliščine in vzpostavljati nove varnostne mreže. Prav tako pa smo spoznali jasne omejitve držav članic, ki so ukrepale same in videli smo, da usklajeno ukrepanje Evropske unije ni prineslo le rezultate za Evropo, ampak je sprožilo tudi globalni odziv s strani G20, kot ga še nismo doživeli.

Sedaj moramo oblikovati pravo prihodnost za Evropo, njeno gospodarstvo in družbo. Izzivi, s katerimi smo se soočali pred krizo, še vedno obstajajo in so se celo okrepili: kako se spopasti s posledicami staranja, našo demografijo, kako ostati konkurenčen v globalnem svetu, kako zagotoviti prehod na vzdržnejše gospodarstvo, če navedem le nekatere.

Zaupam v zmogljivosti Evrope. Verjamem, da ima gospodarstvo pri ponovni krepitvi resnične možnosti, da preusmeri svojo energijo. Družba, ki se je v gospodarski krizi izkazala kot trdna, lahko z zaupanjem zre v prihodnost. Evropski gospodarski sistem, katerega prilagodljivost izhaja iz enotnega trga, njegovih pravil konkurence in evra, bo sedaj ta sredstva potreboval, kot gonilno silo za oživitev.

Na naslednjih šest mesecev gledam, kot na odskočno desko za vzpostavitev ambicioznih ciljev, ciljev, ki sem jih predstavil v mojih političnih smernicah in o katerih smo v Evropskem parlamentu razpravljali prejšnjo jesen.

To bo podlaga za strategijo „Evropa 2020“. Temeljito moramo preoblikovati naše gospodarstvo, da se bomo lahko soočili z izzivi, ki jih prinaša prihodnost. Se dogovoriti o načrtu preoblikovanja z Evropskim parlamentom, državami članicami, socialnimi partnerji, z družbami na splošno. Ponuditi jasno usmeritev za konkurenčno, inovativno, trajnostno tržno gospodarstvo, ki bo vključevalo družbo in bo lahko uspevalo na globalnem trgu.

Evropa 2020 mora ponujati srednjeročno vizijo in kratkoročne ukrepe. Bolj ko bomo lahko oblikovali naše takojšnje ukrepe, ki nam bodo pomagali pri uresničevanju dolgoročnih ukrepov, boljše izhodišče bomo imeli za prihodnjo rast in zaposlovanje, kar je naša glavna prednostna naloga.

S prenovljeno lizbonsko strategijo smo prišli do spoznanja, kako strukturna reforma neposredno vpliva na rast in delovna mesta. Vendar bodimo odkriti glede tega: kriza je izničila številne prednosti, bilo pa je tudi nekaj pomanjkljivosti. Resnici na ljubo še vedno zaostajamo za našimi konkurenti na področju raziskav, naložb v izobraževanje, našega deleža v visoko tehnologijo.

Uporabiti moramo strategijo Evropa 2020 in ustvariti nove vire rasti, sprostiti potencial notranjega trga ter dati našemu gospodarstvu zagon. To pomeni, da moramo izkoristiti znanje in ustvarjalnost, da bi v naših gospodarstvih ustvarili realno vrednost, sprostili inovacije in spodbudili sprejemljivost trga iz IKT za na primer novo energijo, čiste tehnologije. Pomeni dajanje možnosti ljudem za prihodnost s pravimi znanji in s trgom dela, ki je pripravljen izkoristiti priložnost za ustvarjanje novih delovnih mest; ter osredotočanje ukrepov na veliko probleme, kot je brezposelnost mladih.

Očitno je, da se sedaj soočamo z izjemnimi razmerami z vidika družbe in brezposelnosti. Zaradi tega mora biti Evropska unija izjemno osredotočena. Na ravni Evropske unije moramo skupaj opredeliti ukrepe, ki bodo dopolnili nacionalne ukrepe s pozitivnim socialnim vplivom.

Prav tako pomeni gospodarstvo, oblikovano za prihodnost – trajnostno gospodarstvo z učinkovitim izkoriščanjem virov –, ki je hkrati tudi produktivno in inovativno. Evropska velika industrijska sredstva morajo biti ponovno usmerjena v doseganje vodilne prednosti na jutrišnjih trgih. Vendar mora Evropa ohraniti trdno, sodobno in konkurenčno industrijsko bazo. Kriza pomeni, da moramo bolj kot kdaj koli do sedaj kar najbolje uporabiti vsak evro naložb. Seveda pa moramo dokončati reformo finančnih trgov, da bi bili ponovno na voljo gospodarstvu in ne obratno.

To vključuje tudi naš pristop, prijazen do MSP. Mala in srednje velika podjetja so sektor, ki lahko ustvari več delovnih mest v Evropski uniji in v veliko pomoč jim bomo, pa tudi njihovim delavcem, če zmanjšano administrativna bremena in uporabimo boljši in pameten pristop k reguliranju.

Vse nas zanima, kaj se dogaja v našim medsebojno povezanih gospodarstvih – tako na nacionalni ravni, kot tudi na ravni Evropske unije, od ene države članice, do druge. Trenutna kriza ne kaže le posledic globalne neodvisnosti, ampak tudi negativne posledice, ki jih lahko imajo določene razmere v eni državi na celotno evrsko območje.

Evropa 2020 mora torej prinesiti močnejše mehanizme usklajevanja, skupno vizijo in učinkovito evropsko vodstvo. Predsedniku vlade Zapateru se želim zahvaliti za njegovo jasno zavezanost k temu evropskemu pristopu, ko govorimo o gospodarskih politikah, njegovo zavezanost zadevam Komisije in njegovo zavezanost vlogi Evropske komisije v tej viziji in njenem izvajanju. Rezultate za naše državljane lahko dosežemo le z evropskim pristopom, evropsko vizijo in evropskimi instrumenti.

To bo ena izmed jasnih lastnosti Evrope 2020: okrepljeno usklajevanje gospodarskih politik, pri katerih bo Komisija v celoti uporabila nove možnosti, ki izhajajo iz pogodbe, vključno s tistimi, ki se nanašajo na evrsko območje.

To je vizija o kateri želim v prihodnjih tednih z vami razpravljati, saj smo se pri lizbonski strategiji naučili, da evropska gospodarska strategija potrebuje popolno zavezanost evropske politične skupnosti in socialnih partnerjev. Jasno povejmo: v preteklosti so se nekateri nacionalni politiki upirali močnejšim mehanizmom upravljanja znotraj lizbonske strategije. Upam, da bodo sedaj, po lekcijah o medsebojni odvisnosti tako na globalni ravni, kot tudi na evropski ravni – vse lekcije krize – vse vlade EU spoznale potrebo po popolnem lastništvu Evrope 2020 in po resnično usklajenih in doslednih ukrepov v gospodarski politiki, kot je predvidena v členu 120 in 121 Lizbonske pogodbe.

Naj na koncu dodam še, da na Evropo 2020 gledam tudi kot na možnost vračanja zaupanja in upanja našim državljanom. Ne smemo skrivati dejstva, da bo Evropa, tako kot večina razvitega sveta, šla skozi dolgo obdobje počasne rasti, če ne bomo ukrepali. Faza „najprej mora biti slabo, da je lahko potem bolje“ je verjetno

za nami, vendar pa bo proces okrevanja počasen. Rešiti bomo morali resničen problem v gospodarstvu, da lahko pride do morebitnega zmanjšanja potencialne rasti Evrope, če sedaj ne bomo ukrepali na dosleden in učinkovit način. Naši državljani, pa naj gre za gospodinjstva ali za podjetnike, morajo čutiti, da Evropska unija predstavlja del rešitve za njihove težave in strahove. Zame je Evropa 2020 predvsem tudi odgovor na to. Gre za povezovanje evropskega projekta s konkretnimi potrebami naših državljanov.

Prav zato tudi pozdravljam pobudo za izvedbo neuradnega Evropskega sveta 11. februarja, kjer bo prišlo do prve razprave na ravni voditeljev držav ali vlad. Prav tako menim, da je nujno treba najti priložnosti za razpravo o teh vprašanjih v tem Parlamentom – s tem Parlamentom – preden in po tem, ko bo Komisija predstavila svoj osnutek za Evropo 2020. Zaradi tega sem o tem razpravljam s Svetom in s predsednikom Evropskega sveta. Menim, da bi morali imeti pristop, ki bi potekal vsaj v treh korakih: Neuraden Evropski svet voditeljev vlad ali držav, namenjen obravnavi vprašanja, Evropski svet spomladi, namenjen prvim pomembnim predlogom in Evropski svet v juniju za odobritev smernic, tako da bomo imeli na voljo dovolj časa za široko razpravo o tem vprašanju ob zelo aktivnem prispevku Evropskega parlamenta.

Danes sem se osredotočil na gospodarsko politiko, saj na to gledam, kot na najpomembnejšo prednostno nalogo. Vendar pa s tem naš dnevni red še ni izčrpan. Naslednji tedni in meseci bomo prinesli številne izzive. Naj omenim le enega izmed številnih primerov: nadaljevanje konference v Københavnu o podnebnih spremembah. Čeprav potrebujemo nekaj časa, da skupaj pretehtamo pravo strateško usmeritev za prihodnost mednarodnega procesa, ne smemo znižati ambicij v zvezi z zavezami, ki jih je Evropska unija že dala.

Prav tako moramo okrepiti naša prizadevanja pri naših internih politikah, namenjenih spodbujanju nadgrajevanja in posodabljanja industrijske baze našega gospodarstva, inovacijam in razvoju novih, čistih tehnologij, energetske učinkovitosti in načrta za varnost preskrbe z energijo, kar lahko dosežemo tudi tako, da to zadevo postavimo na vrh evropskega programa za preoblikovanje.

Le tako lahko vzpostavimo najboljše pogoje za Evropsko unijo na globalnem prizorišču: Evropsko unijo, pripravljeno na dejanja, z jasno vizijo o prihodnosti in odločnostjo, da jo uresniči. Bolj ko bomo poenoteni in učinkoviti doma, bolj uspešen bo naš primer mednarodno.

Veselim se dela s Parlamentom, da bi španskemu predsedstvu Svetu pomagali doseči uspeh in zagotoviti, da bomo v naslednjih šestih mesecih začeli z uresničevanjem naših skupnih ambicij za Evropo, Evropsko unijo, ki je bližje našim državljanom in ki je osredotočena na jasne rezultate za našo Evropo.

(Aplavz)

Predsednik - Hvala, gospod Barroso. Predem povabim voditelje parlamentarnih političnih skupin, da spregovorijo, želim še enkrat poudariti pomembnost vizije, ki jo je predstavil gospod Rodríguez Zapatero. Gre za vizijo razvoja Evropske unije, ki temelji na metodi Skupnosti. Prav tako se vam zahvaljujem gospod Zapatero, da ste izpostavili vlogo Evropskega parlamenta, vlogo, ki se je z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe znatno okrepila in ravno to sodelovanje med Evropskim svetom, Svetom ministrov in Evropskega parlamenta bo predstavljalo podlago za prihodnjo medinstitucionalno ureditev in ravnovesje v Evropski uniji.

Danes oblikujemo našo vlogo, ki jo bomo imeli v mnogih prihodnjih letih. V pogodbah ni mogoče najti vsega. Zato bo vse, kar se bo zgodilo med španskim predsedovanjem zelo pomembno, saj bo vzpostavilo politične običaje, ki določajo način, kako opravljamo svoje delo, kot tudi učinkovitost Evropske unije. Špansko predsedstvo je tu še posebej pomembno in hvaležen sem za predstavitev vizije, ki v veliki meri sovпада z vizijo Evropskega parlamenta.

Gospodu Barrosu bi se rad zahvalil za predstavitev stališča Evropske komisije. Komisija še vedno deluje z isto sestavo kot prej, vendar želim tu zelo močno izpostaviti: imamo Evropsko komisijo, ki še vedno ni nova Evropska komisija, vendar delo na tem področju neprestano poteka. Še posebej bi se rad zahvalil gospodu Barrosu, da je predstavil Strategijo 2020 in način, na katerega bo usklajevana. To je temeljna zadeva: kako bomo uskladili Strategijo 2020 v prihodnje – tudi to mora temeljiti na metodi Skupnosti. Hvala lepa.

Sedaj vabim voditelje političnih skupin, da podajo svoje pripombe in komentarje.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospodarstvo, socialno področje, podnebje in energija so glavne prednostne naloge španskega predsedstva in bodo povsem upravičeno deležne pozornosti Evrope. Prav zato je prva odločitev gospoda Van Rompuya, da bo sklical Evropski svet, posvečen gospodarstvu in podnebnim spremembam, sedaj pa seveda tudi strategiji za Haiti – govorili ste o

tem vprašanju in gre za vprašanje, ki pri katerem mora Evropa pokazati sočustvovanje in znanje, vi pa morate zagotoviti, da bo Svet na Haitiju bolj prisoten – po mojem mnenju pozitivno stališče.

Prav zaradi tega je dobrodošla tudi razprava o možnem evropskem gospodarskem vodenju, ki ste jo začeli vi, gospod Rodríguez Zapatero, kljub in mogoče celo zaradi dejstva, da v zvezi s to zadevo trenutno ni enotnega mnenja. To je normalno; gospe in gospodje, ne sme nas biti strah spregovoriti na evropski ravni o politikah z veliko začetnico P, hkrati pa moramo biti odkriti drug do drugega.

Ne smemo se bati pomembnih razprav in rad bi se vam zahvalil gospod predsednik Sveta, za vaš prispevek, saj gospodarska in socialna politika predstavlja najpomembnejšo razpravo, razpravo, ki najbolj zanima naše državljane, razpravo, na katero se moramo odzvati kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno. Kot je dejal gospod Barroso, je sedaj pravi čas za vprašanje o gospodarskih ciljih držav Unije. Gre za vprašanje preživetja Evrope in njenega socialnega modela.

Gospod Rodríguez Zapatero, poznate težave gospodarstva. V Španiji je rekordna brezposelnost skoraj 20 %, javni dolg pa znaša skoraj 11 %. Povedati je treba, da ima vaša država težave. Zato pozdravljam, da ključni del vašega predsedovanja predstavlja vaša pripravljenost, da povrnete rast in ustvarite delovna mesta. Če sem odkrit gospod Zapatero – rekel sem, da moramo govoriti resnico - nisem prepričan, da so rešitve, ki jih vi in vaša politična družina, ki ji pripadate, predlagate za odpravo krize in vzpostavitev socialne Evrope, najprimernejše.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) meni, da izhoda iz krize in ustvarjanja delovnih mest ni mogoče doseči s še večjo javno porabo, ampak z gospodarskim, fiskalnim in okoljskim režimom, ki so mu naklonjena podjetja, predvsem mala in srednje velika podjetja. Posebej govorim o malih in srednje velikih podjetjih ter delovnih mestih v naših državah in naših regijah. Socialna kohezija, ki so jo kriza in škandali glede bonusov in nagrad za nesposobnost nekaterih vodilnih postavili na veliko preizkušnjo ne more biti zgrajena na majhnih podjetjih, ampak na trajni rasti, ki je v korist kar največjemu številu ljudi.

Na koncu želim nasloviti Svet, predsedstvo po rotacijskem sistemu ali pa stalno predsedstvo, in vam uradno povedati, da so se časi zaradi Lizbonske pogodbe spremenili. Svet in Parlament morata sedaj tesno delati in sodelovati kot enakopravna partnerja. Nov odnos očitno zahteva pravne standarde – in v zvezi s tem zaupam našim pravnim strokovnjakom, ki si goreče prizadevajo za izvajanje nove pogodbe – hkrati pa zahteva tudi medsebojno politično zaupanje in simbolične geste. V zvezi s tem ponavljam željo, da bi predsedstvo Sveta redno sodelovalo pri izmenjavi spontanij vprašanj in odgovorov s poslanci v Evropskem parlamentu, kot to že nekaj mesecev počne Komisija, gospod Barroso, in kot ste to danes zjutraj storili tudi vi, gospod Rodríguez Zapatero. Na voljo imate šest mesecev, da uveljavite to načelo.

Predsedniku Sveta v prihajajočih šestih mesecih želim vso srečo in upam, da bomo v tem času skupaj uspeli premakniti Evropo naprej. Želim vam veliko sreče.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D . – (DE) Gospod predsednik, špansko predsedstvo ima ambiciozen program, ki ste nam ga opisali gospod Zapatero. Omenili ste štiri glavne prednostne naloge večje energetske varnosti, obsežnejših naložb v informacijsko tehnologijo, več izobraževanja in usposabljanja ter vzpostavljanja oblike evropskega gospodarskega vodenja, ki bo omogočil, da bo te prednostne naloge mogoče tudi izvesti. To je pravi pristop, ki bo Evropo popeljal v novo fazo.

Izzivi, s katerim se sooča ta celina, nimajo ničesar opraviti s parlamentarnimi zasedanji ali organiziranjem enega vrhunškega srečanja za drugim. V preteklosti smo že imeli številna vrhunska srečanja. Vrhunska srečanja ne rešujejo problemov, ampak jih opisujejo. Potrebujemo rešitve problemov, ki jih bodo države članice dejansko izvedle.

(Aplavz)

Odzivi na vaš predlog gospodarskega vodenja nakazujejo na to, da ravno iz tega izhajajo vse težave. Kje je spodletelo lizbonski strategiji? Razlog ni bil v tem, da je ne bi bilo mogoče izvesti. Ne, lahko bi jo izvedli. Lizbonska strategija je bila neuspešna zaradi tega, ker države članice niso želele izpolniti svojih obljub. Ta novi pristop, ta svež zrak, ki ga želite dovesti v evropsko politiko s tem ambicioznim programom, je zaradi tega pravilen.

Stare strukture, ki smo jih imeli do sedaj, so me nekoliko spominjale na Don Kihotovega čudovitega konja Rosinanta, ki je mislil, da je dirkalni konj. V resnici pa je bil staro kljuse. Na Rosinantu ne bomo uspešni na poti skozi 21. stoletje. Za to potrebujemo nove pristope in ste torej na pravi poti.

Evropa mora sprejeti nekatere vidike španskega modela. Razlog zakaj – to bom povedal samo enkrat – vas kot socialisti še posebej podpiramo, je v tem, ker verjamemo, da je vaša vlada v Španiji vlada, ki razmišlja vnaprej. Uspeli ste, kljub mnogim nasprotovanjem, in z veliko poguma pripomogli k temu, da je vaša država stopila na pot modernizacije. Zato vas spoštujemo.

(Aplavz)

Če boste na evropski ravni delovali z enako energijo in odločnostjo, boste to gonilo modernizacije pripeljali tudi v Evropo. Mislim, da je zelo pogumno, če predsednik vlade na primer izjavi, da nasilje med zakonoma ni nacionalni problem, ampak problem, ki se nanaša na celotno družbo povsod in da v Evropi, v naši visoko razviti, civilizirani družbi, ne smemo gledati na nasilje nad ženskami kot na manjši prekršek, ampak kot na kršitev človekovih pravic, kar tudi je.

(Aplavz)

Politično oživljanje, ki ga potrebujemo v Evropi, je zelo močno povezano z našimi pričakovanji glede vašega predsedovanja, gospod Rodríguez Zapatero. Zato želim dodati, da v Evropi potrebujemo več gospodarskega nadzora. S primerom bom ponazoril dejstvo, da je socialna kohezija v družbi uničena, ker ni dovolj nadzora ali pa je premalo poguma, da bi se ta nadzor izvajal.

Ko govorimo o urejanju finančnih trgov in urejanju bančnega sistema, moramo omeniti tudi dejstvo, da nekatere banke, ki so pred letom prejele več milijard evrov državnega denarja, da bi preživele, danes tega denarja ne uporabljajo za kreditiranje, ampak za špekuliranje, ter tako uporabljajo denar davkoplačevalcev, da bi ustvarile ogromne dobičke. To uničuje zaupanje ljudi v gospodarski sistem. Uničuje socialno kohezijo. Del vašega programa, ki vključuje dokončno izvedbo nadzora finančnih trgov je zato pomemben element, ki ga socialisti popolnoma podpiramo.

(Aplavz)

Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu bo podprla vaše predsedstvo, gospod Zapatero. Verjamem, da ste predstavili pristop, ki vzbuja pravi razlog za upanje. Prav tako upam, da bo Komisija ukrepala enako zavzeto in v isti politični smeri, kot vaše predsedstvo. Storili bomo vse, kar je v naši moči, da bomo Komisijo spravili na pravo pot v naslednjih šestih mesecih in kasneje, saj upamo, da kot rezultat 18-mesečnega trojnega predsedovanja, ne bo prišlo do popolnoma drugečnega programa vsakih šest mesecev, ampak da bomo imeli kontinuiteto.

Zato lahko v naslednjih šestih in naslednjih dvanajstih mesecih tega predsedujočega tria računate na podporo socialistov in demokratov. Želim vam vso srečo, gospod Zapatero.

(Aplavz)

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za špansko predsedstvo imamo dve prednostni nalogi. Verjamem, da imate tudi vi dve prednostni nalogi. Čeprav je izpostavljenih veliko vprašanj, ki jih treba rešiti v naslednjih šestih mesecih, po našem prepričanju obstajata dve glavni vprašanji.

Prvo je Strategija EU 2020 po lizbonski strategiji. Prepričan sem, da je to vprašanje primernejše, saj prebivalstvo ne razlikuje več med Lizbonsko pogodbo in lizbonskimi strategijami. To je torej že velik napredek. Vendar pa moramo biti v Parlamentu resni.

Temeljno vprašanje ni v vedenju, ali obstaja želja po zmanjšanju brezposelnosti ali povečanju porabe za inovacije. Glede tega se vsi strinjamo. Strinjali smo se 2000, strinjamo se v 2010 in ponovno se bomo strinjali 2020 in 2030. Ne, vprašanje se nanaša na drug problem: povedano za kratko, ali so Svet in države članice pripravljene spremeniti metodo, ki je bila neuspešna v lizbonski strategiji? Pri tem se sklicujem na odprto metodo usklajevanja, čudovit izraz, ki pomeni, da odločajo države članice in ne Unija in da se opravlja le primerjava rezultatov iz različnih držav članic.

Kot da je Unija postala Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj. Stvarnost je naslednja: objavljanje enega dokumenta za drugim.

(Aplavz)

Gospod predsednik, vaše uvodne izjave so me močno spodbudile: rekli ste: „Da, spremenili se bomo“. Stvari se morajo spremeniti; potrebujemo palice, potrebujemo korenčke. Sankcije je treba izvesti tam, kjer je

potrebno. Predvsem pa naj vas ne odvrne nemški minister za gospodarske zadeve – to povem odkrito, tako vam, kot tudi gospodu Moratinosu –, ki niti za trenutek ni okleval, ko je kritiziral vaše predloge.

To je zagotovi dober znak! Ne moremo na eni strani govoriti, na primer, da si Grčija ne prizadeva dovolj, da si druge države ne prizadevajo dovolj, istočasno pa ne biti sposoben Komisiji in Evropski uniji zagotoviti vire in instrumente, ki jih potrebujeta za posredovanje. Imamo lahko le eno ali drugo. Ne moremo pa imeti obojega hkrati.

Spodbujam vas, da nadaljujete po tej poti in povem vam, da vas podpira celoten Parlament, skupaj s Komisijo, pri tem, ko se soočate s tistimi, ki še naprej zanikajo potrebo po okrepitvi te lizbonske metode.

Moja druga prednostna naloga vključuje iskanje druge strategije za vprašanje podnebnih sprememb po Københavnu. Priznati moramo, da je bil naš pristop neuspešen. To moramo povedati, to moramo spoznati. Nobenega smisla nima, če govorimo: „da, vendar smo imeli prav, šlo je za pravo metodo“ in tako dalje. Ne, metoda ni bila prava. Ker je rezultat slab, je bila slaba strategija. Zato je treba spremeniti strategijo.

Predlagam, da sprejmemo strategijo, ki je sestavljena iz treh komponent. Prva izmed teh komponent je, da Evropska komisija imenuje „vodjo“ za podnebne spremembe s pristojnostmi za pogajanja v imenu 27 držav članic, ne pa tako, kot je bilo v Københavnu, kjer smo imeli danskega predsednika vlade, švedskega predsednika vlade, predsednika Komisije, gospoda Sarkozyja, gospo Merkel, vas, gospoda Browna.

To je pomenilo, da se je hotelo pogajati vsaj osem evropskih političnih vodij. Čeprav za mizo ni bilo dovolj prostora! Prostora je bilo komaj dovolj za gospoda Obamo. Tam so bili Južno Afričan, Brazilec, Indijec, Kitajec, gospod Obama, poleg tega pa še osem Evropejcev. Kako lahko pričakujete, da bo doseženo skupno stališče in da vam bo v takšnih okoliščinah kdo prisluhnil?

Delajmo tako, kot dela STO; tam se to obnese. Tam sedi nekdo, ki zadevo vodi, ki se pogaja v imenu celotne Evropske unije in ki dosegata rezultate. Prav to potrebujemo na evropski ravni, če želimo, da se to, kar se je zgodilo v Københavnu, ne bo več ponovilo.

(Aplavz)

Vendar pa moramo biti realistični. V zvezi s to zadevo moramo biti realistični. Potrebujemo tristranski sporazum med Združenimi državami Amerike, Evropo in Kitajsko. To mora biti cilj. Vse te strategije, ki vključujejo govor: „da, bomo videli“, ki nimajo podpore v Združenih narodih, v jutrišnjem svetu ne bodo vredne nič. Jutrišnji svet je svet imperijev in mi moramo biti imperij.

To pomeni, da moramo sodelovati pri pogajanjih. S kom? Z Združenimi državami Amerike in Kitajsko. Prav ti trije akterji morajo doseči sporazum; ne sanjajmo o tem, da bomo k temu programu pritegnili ne vem koliko držav. V končni fazi moramo skleniti zaveznitvo z Združenimi državami Amerike. Z Združenimi državami Amerike moramo poiskati skupno stališče. Takšno skupno stališče je po mojem mnenju mogoče najti pri mehanizmu trgovanja z emisijami. To imamo in sledili nam bodo, če bomo lahko dosegli sporazum. To nam bo dalo skupno stališče, da se bomo lahko skupaj pogajali s Kitajci.

Gospod predsednik, to sta moji dve glavni prednostni nalogi španskega predsedstva in prepričan sem, da bo gospod Rodríguez Zapatero s svojo vztrajnostjo poskrbel, da bo to zelo pomembno in učinkovito predsedovanje.

(Aplavz)

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod Rodríguez Zapatero, gospod Barroso, najprej se želim odzvati na vaše pripombe o Haitiju. Spominjam se, da je leta 2006 evropski komisar z imenom Michel Barnier predlagal ustanovitev Evropske skupine za socialno pomoč, ki naj bi se imenovala EuropeAid. To je bilo v času Komisije gospoda Barrosa. Če bi danes imeli EuropeAid, bi Evropejci že bili v večji meri prisotni na Haitiju. Gospod predsednik, upoštevajte predlog Michela Barnierja. Nisem privrženec nobene sekte.

Sedaj se želim dotakniti tega, kar ste povedali o prihodnosti Evrope. Nadaljeval bi rad z drugo temo, o kateri je razpravljala gospod Verhofstadt. Govorite o rasti, ampak o kakšni rasti? Kakšni vrsti rasti? Eden izmed razlogov za krize, za okoljsko krizo – ker imamo različne krize, ne le eno – je bila rast proizvodnje, ki je bila istočasno tudi uničevalna. Če na evropski ravni ne bomo razpravljali o kakovosti in obsegu rasti, bomo le ponovili pretekle napake. O tem že velja razmisliti.

Drugo vprašanje, ki ga moramo obravnavati, se nanaša na to, kar ste povedali o rasti in paktu, na primer, proti energetski odvisnosti. Eden izmed stebrov boja proti energetski odvisnosti je varčevanje z energijo. V Evropi moramo vzpostaviti obsežen pakt za evropske naložbe v varčevanje z energijo. Pri okolju gre za varčevanje z energijo, milijarde v naložbah, istočasno pa tudi za ustvarjanje novih delovnih mest. Ne smemo pozabiti: obnovljivi viri, da, ampak obnovljivi viri ob varčevanju z energijo. V zvezi s tem pozivam Evropsko unijo, da se sedaj odloči za 30 % varčevanje z energijo in ne le 20 % do leta 2020. Če želimo, lahko to tudi storimo.

Če preidem na drugo vprašanje; govorili ste o električnih avtomobilih. Zelo dobro!! Vendar pa v zvezi s tem obstaja še drug pomislek. Mobilnost se ne nanaša le na avtomobile. V Evropi bi lahko razvili velik projekt. Imamo Airbus, imamo vlake TGV. Zakaj ne razvijemo velik evropski projekt tramvajev? V Evropi obstaja potreba po obnavljanju in posodabljanju tramvajev, v osrednji Evropi, na severu, v Latinski Ameriki, povsod. To predstavlja vir zaposlovanja, določenega dela avtomobilske industrije pa ne bo mogoče rešiti. Na ta način mu boste lahko zagotovili drugo funkcijo, povezano z mobilnostjo. Evropski projekt tramvajev predstavlja rešitev tudi za podnebne probleme, povezane s prometom.

Povsem pravilno pa je vaše mnenje o izobraževanju in bolonjskem procesu. Dobro! Težava z bolonjskim procesom je v tem, da se je odmaknil od prvotnega namena. Namesto, da bi v Evropi veljalo enako višje- in visokošolsko izobraževanje, je bilo višje in visokošolsko izobraževanje v Evropi spremenjeno v šolsko izobrazbo, pri čemer univerze niso več mesta raziskav in razmišljanja, ampak tovarne učenja. Sestavljeni so bili učni programi, ki jim študenti ne morejo slediti. Če torej želite slediti bolonjskemu procesu, moramo najprej stopiti korak nazaj in postaviti pod vprašaj vse učne programe, ki so povezani z bolonjskim procesom. Rezultate lahko vidimo na ulicah univerzitetnih mest po Evropi, kjer študenti ne protestirajo proti ideji evropskega izobraževanja, ampak proti poslabšanju višje- in visokošolskega izobraževanja, ki poteka v imenu evropske ideje.

Na koncu se želim dotakniti vašega evropskega socialnega pakta. Evropski socialni pakt ter socialni in okoljski pakt. Spravite za isto mizo podjetja, sindikate in glavna okoljska združenja. Socialna zaščita ne bo delovala brez varstva okolja. To je nova ideja in za poslance na desni je to ena izmed dobrih idej, ki jih je imel gospod Sarkozy v Franciji; imenovala se je *Grenelle* ali okrogla miza o okolju. Menim, da je čas, da se Bruselj zavzame za okolje in za mizo povabi vse socialne partnerje in glavne predstavnike okoljskih organizacij. Če boste izbrali to pot, boste imeli našo podporo, Evropa pa predstavlja rešitev. Instrumente pa moramo razviti skupaj.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, vesel sem, da je predsedovanje Svetu v tem odločilnem času za delo Evropske unije prevzela Španija.

Skupaj z Grčijo in Portugalsko, je članstvo Španije v Evropski skupnosti predstavljalo primer, kako lahko Evropa pomaga spodbujati in podpirati novo demokracijo – pot, ki so jih uspešno sledili številni drugi vse od leta 1989.

Španski poslanci iz vseh strank so pomembno prispevali k delu tega Parlamenta, s tem, ko tako v Parlamentu, kot tudi v naših skupinah zasedajo pomembna mesta. Njihov vpliv je bil znaten in v tem kontekstu želim izreči posebno zahvalo našemu prijatelju Jaimeju Mayorju Oreji, enemu izmed najvplivnejših osebnosti v Parlamentu.

Predsedovanje se začne v težkem času za Evropo unijo in želim mu vse najboljše, hkrati pa priznam, da sem zaskrbljen. V prvih dneh predsedovanja je naredilo spodrselj. Predlog, da bi Evropska unija, namesto enostavnega usklajevanja načrtov za gospodarski razvoj, lahko vzpostavila obvezne gospodarske politike s sankcijami ali korektivnimi ukrepi proti državam članicam, ki jih ne spoštujejo, je zelo zaskrbljujoč.

Odraža zelo zastarel socialistični pristop povelj-in-nadziraj h gospodarski politiki, ki ni primeren za reševanje problemov 21. stoletja. Ne da bi se vmešavali v politiko Španije, v Združenem kraljestvu obstaja pregovor, ki pravi, da je treba najprej pomesti pred lastnim pragom. Socializem tega ne počne.

Potrebujemo gospodarske politike, ki upoštevajo pravice naših držav članic, spodbujajo izmenjavo najboljših praks in so osredotočene na zagotavljanje dodane vrednosti EU; politike, ki zagovarjajo prednosti notranjega trga in jih še razširjajo; politike, ki vzpostavljajo vzdušje, v katerem lahko podjetniki in podjetja uspevajo, ter tako pripomorejo k ustvarjanju delovnih mest, dvigovanju našega življenjskega standarda in prispevajo k močnejši družbi.

V skupini PEK veliko pričakujemo od pobude Evropa 2020, ki predstavlja okvir za trajnostno, konkurenčno evropsko gospodarstvo, prav tako pa smo pripravili dodatne predloge, za katere upamo, da bodo pomagali pri doseganju napredka v tej razpravi.

Dotakniti se želim zunanje politike. Vem, da je bilo temu v programu predsedovanja namenjeno vidno mesto, vendar moram spregovoriti o vprašanju, ki je omenjeno, vendar po mojem mnenju ni dovolj izpostavljeno. Gre za vprašanje Irana. Z njegovo nezakonito, surovo in nevarno vlado je treba strogo obračunati. Če mislimo resno o neširjenju jedrskega orožja, mora vlada v Iranu razumeti, da ne sme zavajati sveta in slediti svojim ambicijam po jedrskem orožju, čeprav ima Iran pravico do razvoja jedrske energije v miroljubne namene. Režimu, ki se zateka k umorom in nasilju, da bi zatrl lastno ljudstvo, ljudstvo, ki je bilo ogoljufano za vlado po lastni izbiri, preprosto ne gre zaupati in moramo ukrepati.

Špansko predsedstvo začenja predsedovanje s celovitim programom. Naša skupina bo presodila njegove predloge in pobude na podlagi njegovih ukrepov. Če bo predlagalo napredne politike za spodbujanje gospodarske rasti, za boj proti podnebnim spremembam, za krepitev pravic in obveznosti posameznikov in za spodbujanje sodelovanja na globalni ravni, kjer imamo skupne interese, vsa ta področja, kjer lahko Evropa predstavlja prednosti in ne nalaga bremen.

Če bo to storilo, potem ga bomo podprli.

Willy Meyer, v imenu skupine GUE/NGL. – (ES) Pozdravljeni gospod Rodríguez Zapatero. Žal moja skupina meni, da vaš program ne rešuje temeljnih problemov. Po našem mnenju bi morala biti temeljna zahteva tega predsedstva izboljšati trenutno gospodarsko politiko in sicer z javno intervencijo v gospodarstvu in seveda z urejanjem trga s pomočjo progresivnih fiskalnih politik.

Recesija v Španiji in Evropi, ter število brezposelnih, kakršnemu nismo bili priča vse od tridesetih let prejšnjega stoletja, sta posledica neposredovanja na trgu in neposredovanja v strateških proizvodnih sektorjih, vključno s finančnim sektorjem. Žal s tega vidika v vašem programu ni ničesar novega. Prihodek od zaposlovanja se kaznuje, prihodek iz naslova kapitalskih dobičkov pa ima prednost, saj v fiskalnih politikah ni usklajenosti, evropski socialni model, del česar predstavlja tudi liberalizacija storitev, pa razpada.

Člena 43 in 49 pogodbe ščitita model, ki je naklonjen trgu in svobodi trga v nasprotju s pravicami delavcev in kot dobro veste, že imamo razsodbe Evropskega sodišča, ki uzakonjajo socialni dumping. To je realno stanje. Žal ta del vašega programa, ki je za nas bistvenega pomena, ne spreminja ničesar in ne uvaja ničesar novega. Povedano drugače, je v nasprotju s sloganom, ki ste ga izbrali za špansko predsedovanje: „Inovacija Evrope“.

Na tem področju ni nobenih inovacij. Obstaja kontinuiteta, zaradi izvolitve gospoda Barrosa, ki smo ji nasprotovali – čeprav ste ga podprli – in menimo, da ta kontinuiteta škoduje evropskemu modelu.

Glede zunanje politike se ne strinjamo, da moramo povečati vojaško zmogljivost. Slike nesreče na Haitiju, kamor se pošiljajo helikopterji in marinci, nam škodujejo. So škodljive! Kadar se zgodijo takšne nesreče, kot se je na Haitiju, tega ne potrebujemo. Potrebujemo civilno zaščito. Potrebujemo zdravnike, arhitekte in ljudi, ki bi pomagali blažiti bolečine, ki jih je povzročila tragedija.

Na koncu, gospod Zapatero, srečanje na vrhu z Marokom. Ne strinjamo se z izboljšanim statusom Maroka, medtem ko ljudem v Sahari ni dovoljeno uveljavljati pravic do samoodločanja in ko jih maroške oblasti nenehno sodno preganjajo, ponavljam, nenehno sodno preganjajo. Ne strinjamo se s tem srečanjem na vrhu. Verjamemo, da bi moralo v zvezi s pravico o samoodločanju ljudi v Sahari biti evropsko srečanje na vrhu.

V zvezi z Državo Izrael moramo biti veliko strožji v politiki sosedstva in zagotoviti, da bo člen 2 tega pridružitvenega člena, kot del politike sosedstva, izvajan, saj Izrael načrtno krši mednarodno pravo.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Hvala, gospod predsednik. Gospod Rodríguez Zapatero, pozorno sem poslušala vašim predlogom glede španskega predsedstva in želim vam vso srečo. Sedaj pa se bom vrnila v realnost.

Zastopam jugovzhodno Anglijo in veliko volivcev v mojem volilnem okrožju – skupaj z drugimi evropskimi državljani – že dolgo trpi zaradi zlorab pri urbanizaciji na sredozemski obali in v drugih deli Španije. Parlament je sprejel tri poročila, v katerih je španske oblasti pozval, da ukrepajo, vendar razen obsodb manjšega števila politikov in sprejetja novega zemljiškega prava, niso bili izvedeni nobeni posebni ukrepi za zaščito ljudi, ki trpijo zaradi predsodkov.

Težave s katerimi se soočajo volivci v mojem volilnem okrožju segajo vse od dramatičnih razmer Lena in Helen Prior iz Berkshirea, ki so jima porušili hišo, ker so organi trdili, da je bila zgrajena v nasprotju z zakonom o obalnih območjih, do primerov Doreen Snook, ki je tudi iz Berkshirea, v Alicanteju in gospoda Lohmanna v Lanzasroteu, ki ne moreta živeti v hišah, ki sta jih kupila, ker ni ustrezne infrastrukture in storitev.

Kot državljanko Španije me je sram, ko vidim, kaj se dogaja v moji državi. Zelo me skrbi za prihodnost španskega turizma, sedaj ko lahko v tisku zasledimo novice o nesreči teh ljudi.

(ES) Gospod Zapatero, rada bi vas nagovorila v vašem materinem jeziku, ki je tudi moj materin jezik.

Prizadeti ljudje niso premožni, gre za preproste ljudi, ki so izkoristili sadove svojega dela za nakup hiše v tej državi z milim podnebjem in dobrimi ljudmi, v kraju, kjer bodo lahko po upokojitvi živeli. Ti ljudje morajo po krivici plačevati pristojbine odvetnikom in drugim strokovnjakom, da bi se na sodiščih obranili, brez velikih možnosti za uspeh.

Evropska unija prepričuje prebivalstvo, da je njen namen ohranjanje miru v Evropi. Ali bodo te razmere, ki jih bom opisala, Evropi prinesle mir?

Govorite nam, da boste Evropo izvlekli iz krize. Če ne morete rešiti problema, ki ga navajam, kako verodostojni ste lahko pri reševanju evropske finančne krize? Gospod Zapatero, rešitev zahtevamo takoj. Želimo, da bi lahko ljudje živeli v hišah, ki so jih kupili. Če to ni mogoče, jim mora biti zagotovljeno pošteno nadomestilo, ki jim bo omogočilo nakup podobne nepremičnine.

Parlament je le grozil z blokado izplačil subvencij Španiji, vendar vam zagotavljam, da bom, če te razmere ne bodo razrešene v času španskega predsedovanja, storila vse, kar je v moji moči, da se bo ta grožnja uresničila.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Počaščen sem, da lahko sodelujem v tej razpravi s predsednikom španske vlade, s človekom, ki ga cenim že vse od takrat, ko je bil še študent prava.

Menim, da predsedovanje Evropski uniji po rotacijskem sistemu daje moji državi Španiji najboljšo priložnost, da ponovno pokaže, da želi igrati odločilno vlogo v Evropi.

Kot je povedal predsednik, so v dolgih letih diktature številni Španci sanjali o pridružitvi Evropi. Zato smo še posebej veseli, da smo tukaj in uživamo v tej izkušnji, saj vemo, gospe in gospodje, da je ta Unija držav članic, ki jo tukaj predstavljamo, edini odgovor na težave, s katerimi se sooča svet, ker države same ne zmorejo poiskati učinkovitih rešitev.

Zelo pomembno je, da Evropa najde svoje mesto s tem, ko se jasno opredeli in zagovarja vrednote, ki jih je porodila v zibelki revolucij, v knjigah, ki so jih napisali njeni izjemni misleci in krikih njenih prebivalcev. Te vrednote so svoboda, pravilo razuma, ločitev cerkve od države in solidarnost. Zato vem, gospod predsednik, da želite kar najboljše izkoristiti to priložnost, da bi Lizbonska pogodba zaživela v praksi.

Strinjam se s cilji, ki ste jih predlagali, čeprav so nekateri izmed njih nejasni, prav tako pa ne razlikujejo med zadevami, ki so naključne in tistimi, ki so temeljnega pomena. Eden izmed ciljev, ki se nanaša na podnebne spremembe, mi daje občutek, da je evropska politika, ki jo izvaja Komisija prava, čeprav je doživela neuspeh v Københavnu. Pomembno je, da se mora zapravljanje številnih držav prenehati, saj milijarde prebivalcev ne bi smele trpeti zaradi posledic sebičnosti bogatih družb.

Prav tako bi sam več poudarka dal zagovarjanju človekovih pravic v svetu. Kadar letijo na Evropsko unijo očitki, da je birokratska organizacija brez duše, ljudje pozabljajo, da njeno dušo predstavlja ravno Listina o temeljnih pravicah. V zvezi s tem menim, da bi se moralo špansko predsedstvo vključiti v naslednje zadeve: srečanja na vrhu v Maroku ne bi smelo organizirati preden se Maroke ne zaveže, da bo spoštoval resolucij v zvezi s Saharo, ki so jih sprejeli Združeni narodi, organizacija, na katero smo se sklicevali že v drugih zadevah.

Na Kubi in v Iranu spodbujajte skupne ukrepe za priznavanje organizacij, ki nasprotujejo vladi v skladu z včerajšnjo razpravo. Če so pravice naša duša, duša Evrope, si vas bom drznil opomniti, da velik poudarek posvečate, kot ste upravičeno povedali v vašem govoru, hrbtenici Evrope, ki jo predstavlja skupna energetska politika. Brez tega bo povsod prišlo do zaostankov in obstaja celo tveganje, da bo pogorela tudi mednarodna politika.

Na koncu vas želim opozoriti, da ne pozabite na zavezo, ki ste jo dali v zvezi s statusom mest Ceuta in Melilla, ki bo podoben statusu najbolj oddaljenih regij.

Na koncu želim povedati: spoštovani predsednik Zapatero, dragi prijatelj José Luis, želim vam veliko uspeha v dobro tej močni, zvezni Evropi, v katero oba verjameva.

José Luis Rodríguez Zapatero, predsednik Sveta. – (ES) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti vsem za ton in vsebino govorov, ki smo jih danes zjutraj slišali v imenu različnih parlamentarnih skupin.

Spregovoril bom o najpomembnejših zadevah in bom začel z gospodom Daulom. Hvala za besede v zvezi s tem pozitivnim zagonom za gospodarsko vodenje, skupno gospodarsko politiko. Zastavili ste vprašanje, kakšen je namen takšnega gospodarskega vladanja, takšne gospodarske politike ali, oprostite izrazu, ponudili ste ideološko ropanje morebitnih postulatov socialno demokratične ideje ali projekta. Predvsem sem slišal vaše zadržke glede nebrzdanega povečanja javne porabe in da dajete prednost okolju, ki je naklonjeno podjetjem.

Nekaj bi rad razjasnil. To ima le malo opravka z mojim govorom in se večinoma nanaša na moja politična prepričanja. Sem goreč podpornik Pakta stabilnosti. Sem goreč podpornik fiskalne uravnoteženosti prek celotnega cikla. To je očitno tudi na podlagi dejstva, da je v prvih štirih letih pred gospodarsko in finančno krizo vlada, ki sem jo in jo še vedno vodim, imela presežek na javnih računih in zmanjšala primanjkljaj na 32 % BDP. Zato sem spreobrnjenec. Primanjkljaji in presežki so orodja, ki so odvisna od gospodarskega cikla. Tako kot večina evropskih vlad, sem tudi sam bil naklonjen temu, da se odzovemo s finančnimi spodbudami, ki imajo za posledico javni primanjkljaj, javna poraba pa se je nekoliko povečala, ker so se upočasnile zasebne naložbe. Ne gre za ideološki problem. Gre za problem realnosti. Finančna kriza je povzročila, da so bile zasebne naložbe in zasebno kreditiranje zamrznjeno in se je ustavilo. Zdelo se je razumno, da so javne spodbude edini način za premostitev posledic, ki jih je povzročila ta upočasnitev gospodarstva. To je treba popraviti, koliko to okoliščine dopuščajo, prav tako pa se moramo vrniti na Pakt stabilnosti.

Kot druge države, bo tudi moja država imela in dejansko ima, velik javni primanjkljaj. Prav tako vam lahko zagotovim, da bo moja država izpolnila zaveze, ki jih je dala Komisiji za leto 2013 in ponovno zagotovila stabilnost, ki jo nalaga 3% primanjkljaj. Da bi to lahko dosegli, imamo varčevalni načrt, strog načrt javnofinančne konsolidacije in s tem je Komisija seznanjena. Strog je z vidika naših javnih računov in ga bomo v praksi tudi izvedli.

Strinjam se s tem, da moramo vzpostaviti okolje, ki bo naklonjeno podjetjem, gospodarski dejavnosti, pobudam in konkurenci. V mojem govoru sem močno zagovarjal skupen energetski trg in evropskem digitalni trg. To ne pomeni nič drugega, kot spodbujanja gospodarske svoboščine, pobud in trgovine med Evropejci na področju energetike in spodbujanje konkurenčnosti, saj to znižuje cene in prispeva k tehnološkim inovacijam. Na digitalnem področju, na katerega sem se danes močno osredotočil, v veliki meri stavimo na prihodnost, s tem ko spodbujamo e-trgovino in prenos vseh proizvodov, ki trenutno nastajajo v komunikacijskih tehnologijah in ki predstavljajo vse večji odstotni delež bruto domačega proizvoda.

Naš predlog in naš načrt se torej nanaša na Strategijo 2020, da bi lahko zagotovili Evropo brez trgovinskih ovir, da bi v Evropi spodbudili konkurenčnost, inovativnost in podjetniško okolje. Vlade bi se morale kar v največji meri izogniti spreminjanju okolij, na katerih temeljijo poslovne aktivnosti, vendar pa morajo posredovati, da bi lahko spremenile okolja, ki so bila naklonjena špekulacijam, pa naj gre za finančne špekulacije ali pa za nepremičninske špekulacije. To je nekaj popolnoma drugega. Včasih zaradi praktičnih idej pride do namernega ali nenamernega spodbujanja špekulacij na finančnem ali nepremičninskem področju. Španija je bila žrtev tega, kot so bili žrtev tudi nekateri državljani, ne samo britanski. To je želja vlade v okviru njenih pristojnosti. Zavedati se morate, da so v Španiji pristojnosti porazdeljene in teh pristojnosti nima le centralna vlada, ampak tudi avtonomne skupnosti in sveti. Seveda obstajajo pravni in zakonski postopki, vendar se tega, kar ste povedali, dobro zavedam in zato bomo tudi ukrepali.

Zaradi tega: gospodarsko okolje, ki je naklonjeno poslovni aktivnosti, pobudam in inovativnosti, ki pa ne spodbuja finančnih in nepremičninskih špekulacij.

Seveda sem naklonjen razumni davčni obremenitvi in ne zastopam nobenega nasprotujočega modela, saj sem, ko sem bil v vladi, znižal davek za podjetja, davek na delo in dohodnino. Na podlagi interventne perspektivne sem naklonjen temu, kar predstavlja njena filozofija obdavčitve in davčni položaj.

Na koncu želim povedati gospodu Daulu, da se zavedam položaja njegove skupine, ki je večinska skupina v Parlamentu, glede vloge predsednika Sveta – stalnega predsednika – in Parlamenta. Mislim, da je to zelo pomembno. Podpiram dejstvo, da imajo vse evropske institucije, odlične evropske institucije, dober odnos

s Parlamentom. Seveda, če želimo, da se bo Evropa razširila, se moramo zavzemati za močnejši Parlament. To je moje mnenje.

Gospod Schulz, hvala za vaš govor. Prepričan sem, da so načela Evropske unije v veliki meri povezana z načeli socialne demokracije in da je bila socialna demokracija glavni vzvod za nastanek evropske ideje in evropskih idealov. Še enkrat bi rad potrdil – kljub pritisku drugih idej, ki so bile povezane s številnimi težavami pri uresničevanju – našo zavezanost viziji socialne kohezije, viziji, pri kateri je bistvenega pomena socialna narava demokracije.

Gospod Verhofstadt, zelo sem hvaležen za vaš govor. Praktično se strinjam z vsem, kar ste povedali. Odprto sodelovanje je bilo v zvezi z usklajevanjem in prihodnostjo Lizbonske pogodbe neuspešno. Tega se zavedamo. Leta 2004 smo jo prenovili, sedaj pa se moramo odločiti ali jo bomo resno obravnavali, ali pa bomo leta 2020 spet govorili, da je bila neuspešna. Vlada potrebuje metodo Skupnosti. Ne vem, zakaj ste nekateri izmed vas presenečeni nad besedama „sankcije“ in „zahteve“. Pri delovanju Evropske unije obstajajo številne odločitve, ki vključujejo sankcije. Če se direktive ne spoštujejo, če se ne spoštuje Pakt stabilnosti, je popolnoma normalno, da morajo biti sankcije. To tudi deluje. Parlament se mora zavedati, ker se mora tega zavedati tudi Evropska unija, da stvari, ki smo jih opravili skupaj, dajejo dobre rezultate. Gre za stvari, kot so evro, Pakt stabilnosti in notranji trg, ki ga je treba razviti in poglobiti, saj predstavlja enega izmed glavnih vzvodov za rast in konkurenčnost.

Popolnoma se strinjam s tem, kar ste predlagali v zvezi s Kopenhavnom in naslednjo strategijo, novo strategijo. Mislim, da je pobuda glede obstoja Visoke oblasti za to vprašanje zanimiva in res je, da København ni prinesel rezultatov, ki smo si jih želeli. Res je, da je imela Evropa pozitivno stališče, vendar to ni bil rezultat.

Gospod Meyer, z vsem spoštovanjem, o nekaterih stvareh se ne strinjava. Seveda, poleg upoštevanja dejstva, da Evropska unija nima pristojnosti na primer pri davčni politiki, nisem predstavil konservativnega programa, ampak program reform. Predvsem gre za program, ki nam bo v prihodnosti prihranil čas in s katerim bomo lahko predvideli prihodnost, za kar je po mojem mnenju najboljši način, da nadaljujemo s postopnim programom. Postopni program je program, ki zaznava spremembe, jih predvideva in je sposoben sprejemati nove stvari. Upam in verjamem, da bo Evropska unija ostala v koraku s tem.

Spoštujem vaše stališče glede Maroka, vendar se z njim ne strinjam. Severna Afrika, še posebej Maroko, je strateškega pomena za Evropsko unijo. Zagotovimo, da bo proces posodobitve potekal preko dialoga in sodelovanja, in prepustimo to arbitražo o konfliktu v Sahari pravemu organu in sicer Združenim narodom, katerega ukrepe Španija seveda podpira in spoštuje.

V zvezi s Haitijem drži, da helikopterje in vojaška letala pogostokrat vidimo, kako sodelujejo v konfliktih in bombardirajo področja našega planeta, prav tako pa ne delujejo pozitivno na našo vest. Pogostokrat je to težko za našo vest in prepričanja, vendar moram povedati, da je treba helikopterje in marince, ki prinašajo hrano, prinašajo red in rešujejo življenja včasih pozdraviti tudi z aplavzom.

(Aplavz)

Zame je to nekaj, kar je vredno aplavza. Če bi Evropa imela sile za hitro ukrepanje, kar upam, da se bo zgodilo, bi podprl predlog gospoda Barnierja. Kot je bilo tu povedano, bodo morale biti sestavljene iz civilnega in vojaškega dela, da bomo lahko učinkovito ukrepali v najkrajšem možnem času in z viri, ki so nam na voljo.

Nisem pozabil na vaše predloge, gospa Andreasen. Predstavnikom skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze želim povedati, da se strinjam s številnimi predlogi, ki ste jih navedli v vašem govoru. Moj celoten govor je bil namenjen trajnostni rasti, okoljsko vzdržni rasti. Strinjam se s tem, da je električno vozilo, ali bi moral biti, nekaj, kar spodbuja drug način prevoza. Nisem prezrl vašega priporočila, da bi v Paktu stabilnosti morala biti razsežnost okoljske stabilnosti temeljna razsežnost in seveda sem globoko prepričan, da prihodnost inovacij, konkurenčnosti in produktivnosti leži v tako imenovanem „zelenem gospodarstvu“. Prav tako leži v potencialu komunikacijskih tehnologij in seveda v skupni ali enotni energetske viziji, kot je dejal gospod Sosa Wagner, saj je to osrednjega pomena za prihodnost obstoja Evropske unije.

Gospod Kirkhope, strinjam se s tem, kar ste povedali glede pomena osebnosti mojega sodržavljana, gospoda Mayorja Oreje, vendar pa se ne strinjam z vami, da je prišlo do kakršnih koli namigovanj glede več nadzora ali večje centralizacije pri tem, kar je predstavljeno v idejah, pobudah in političnem predlogu, ki sem ga predstavil Parlamentu. Ne, gre za politično pobudo, da bi lahko notranji trg postal večji in pokrival več področij in da bi bilo več inovacij in konkurenčnosti. Namenjen je temu, da bi združili moči. Združevanje moči ne pomeni nadzirati, poenotenje ne pomeni voditi. Prav nasprotno, združevanje moči je bolj demokratično, poenotenje spodbuja sodelovanje.

Menim, da bi bilo za nas še bolj negativno, če bi še naprej delovali kot 27 majhnih, centraliziranih sistemov nadzora, saj bi v globaliziranem svetu to pomenilo, da bi akterji, ki tekmujejo z nami in imajo notranje trge ter skupne politike, kot so Združene države Amerike, Kitajska in Indija, imeli pred nami prednost. Če kot Evropejci ne bomo zelo kmalu izvedli te velike spremembe in te nove gospodarske politike, ki daje večji poudarek Skupnosti, nas bo Indija ali Kitajska dohitela na področju proizvodnje in inovativnosti.

Ne, nobenega interesa nimamo – če mi boste ob vsem spoštovanju dovolili, da se tako izrazim – nobenega interesa do nadzora ali intervencionizma. O tem ne razpravljamo. Ko govorimo o 2020 in vodenju, govorimo o naših kolektivnih zmožnostih, vsoti sinergij, ki jo predstavlja 500 milijonov državljanov na celini, ki ji je uspelo izvesti in sprožiti industrijsko revolucijo, najboljšo uporabo energije in največje znanstvene dosežke. Če bodo vse te sile združene, bomo lahko igrali vodilno vlogo pri ohranjanju našega gospodarskega modela, našega modela blaginje in napredka. To so cilji.

Seveda – s tem se popolnoma strinjam – verjamem, da ima Evropska unija jasno stališče do Irana. Iran mora spoštovati mednarodna pravila in mednarodno skupnost – Evropska unija pa mora pri Iranu uveljaviti zahtevo glede spoštovanja mednarodnih pravil v zvezi z neširjenjem jedrskega orožja. V zvezi s tem imam enake pomisleke in občutke kot vi.

Gospod Sosa Wagner, veseli me, da z vami sodelujem na tem forumu v tej izjemni instituciji, v tem časi in pri tej razpravi. Vaše predloge sem zabeležil. Popolnoma se strinjam s tem, kar ste povedali o energiji, in temu sem tudi namenil večji del govora. Ravno energija bo v veliki meri pripomogla k oblikovanju sposobnosti Evropske unije, da postane pomembna celina, tako politično, kot tudi gospodarsko. Vsekakor bomo gospodarsko in politično močnejši, če bomo imeli več medsebojnih energetske povezave in bomo manj energetsko odvisni.

Vsi vemo, da je energija določala potek zgodovine. Odločala je o tem, kako so nekatere sile obvladovale druge države. To je potekalo z nadzorom in uporabo energije, seveda pa sedaj tudi z varčevanjem energije.

Evropska unija podpira politiko zagovarjanja temeljnih pravic, tako kot bo to počela tudi v naslednjih šestih mesecih. To počne na razumen način in s prizadevanjem, da bi zagotovila napredek na tisti področjih, kjer pričakujemo in upamo, da je to možno. To počne tam, kjer čutimo, da je ponujena roka boljša od zaprtih vrat. Zato bomo nadaljevali s srečanjem na vrhu z našo sosedo, Marokom. Vedno bomo zagovarjali varstvo človekovih pravic.

Gospod predsednik, gledano v celoti sem izjemno hvaležen za to, kar so povedali vsi govorniki iz različnih parlamentarnih skupin. Rad bi izrazil, da spoštujem vsa njihova stališča. Prav tako ne gre pozabiti na bolj neposredna, specifična vprašanja, ko so bila zastavljena v zvezi z mojo državo, ki jo, glede na to, kaj smo dosegli v 25 letih, ko smo del Evropske unije, z največjim ponosom zastopam. Prav tako mojo državi zastopam z največjo ponižnostjo, saj smo tu z namenom, da si delimo in najboljši način za deljenje je ta, da smo ponižni, da smo pripravljeni na poenotenje, da se združimo in da skupaj branimo veliki ideal Evropske unije.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, verjamem, da obstaja splošno soglasje glede prednostnih nalog španskega predsedovanja Svetu, seveda z nekaterimi otenki glede na stališče različnih političnih skupin, vendar pa obstaja vprašanje, ki izhaja iz številnih govorov in katerega se želim dotakniti, in sicer vprašanje evropskega usklajevanja ali doslednosti, pri naših odzivih na naravne nesreče izven Evrope ali pri naših odzivih znotraj okvira zunanjih odnosov, na primer po Københavnu ali v povezavi z gospodarsko politiko. In v zvezi s tem menim, da imamo rešitev in ta je izvajanje Lizbonske pogodbe. Ni nam treba veliko spremeniti.

Kar se tiče našega odziva na humanitarne krize, imamo slovito poročilo gospoda Barnierja, ki je danes že bilo omenjeno. To je poročilo, ki sem ga skupaj s predsedstvom po rotacijskem sistemu, takrat avstrijskim predsedstvom, zahteval od našega kolega poslanca v Parlamentu in mojega dobrega prijatelja Michela Barnierja. Takrat še ni bil komisar in na lastno pobudo sem ga zaprosil, če pripravi osnutek tega poročila.

To poročilo, ki sem ga podprl skupaj s predsedstvom Sveta, smo prejeli. Potem ga nismo uporabili, ker tega Svet ni želel; glede tega moramo biti jasni. Prav zato moramo storiti več glede vprašanja doslednosti v zunanjih humanitarnih akcijah Evropske unije.

Prepričan sem, da odgovor leži v Lizbonski pogodbi. Imamo visoko predstavnico, ki je podpredsednica Komisije, istočasno pa predseduje Svetu ministrov za zunanje zadeve.

Zaradi tega sem v novi Komisiji pripravil nov portfelj „mednarodno sodelovanje, humanitarna pomoč in krizno odzivanje“. To bo komisar, v tem primeru verjetno komisarka, za katero bo to prva naloga in ki bo morala sodelovati z visokim predstavnikom in Svetom, da bomo lahko nekoč res imeli zunanjo službo, pa tudi pristojnosti na področju kriznega odzivanja in civilne zaščite. To je vse v zvezi s prvim vprašanjem.

Drugo vprašanje se nanaša na mednarodna pogajanja na primer po Københavnu. Tudi tukaj moram brati iz Lizbonske pogodbe, ker verjamem, da je mnogi niso prebrali. Člen 17: „Razen pri skupni zunanji in varnostni politiki in v drugih primerih, predvidenih v Pogodbah, zagotavlja zastopanje Unije navzven.“

V prihodnje bo Unijo v zunanjih zadevah zastopala Komisija in ne Evropski svet. Nedvomno bodo prisotni tudi voditelji držav ali vlad, ki bodo zastopali svoje države. Kdo zastopa Unijo v zunanjih zadevah, razen pri SZVP? Komisija.

Zaradi tega sem pripravil portfelj za podnebni program in tako upam, da bo komisar, v tem primeru komisarka, v prihodnje imela vso podporo, potrebno za zastopanje Unije v pogajanjih po Københavnu. Tudi glede tega si moramo biti na jasnem.

Tretje vprašanje se nanaša na gospodarsko politiko. Tudi tu je treba prebrati Lizbonsko pogodbo. Obstajajo tisti, ki mislijo, da je gospodarska politika izključno nacionalna zadeva. To ne drži. Člen 120: „Države članice obravnavajo svoje ekonomske politike kot zadevo skupnega pomena in jih usklajujejo v okviru Sveta“. Člen 121(2): „Svet na priporočilo Komisije oblikuje osnutek širših smernic ekonomskih politik držav članic in Unije ter poroča o svojih ugotovitvah Evropskemu svetu.“ in v nadaljevanju – prebrati morate celoten člen – „Za zagotavljanje tesnejše uskladitve ekonomskih politik in trajnostne konvergence ekonomskih učinkov držav članic Svet na podlagi poročil, ki mu jih predloži Komisija, spremlja gospodarski razvoj v vsaki od držav članic in v Uniji.“

Torej gre za skupni nadzor. Poleg tega, in to je v Lizbonski pogodbi novost, lahko Komisija sedaj sprejme konkretna priporočila, predvsem, navajam: „Kadar se v okviru postopka iz odstavka 3 ugotovi, da ekonomske politike neke države članice niso skladne s širšimi smernicami iz odstavka 2 ali da bi lahko ogrozile pravilno delovanje ekonomske in monetarne unije, lahko Komisija to državo članico opozori. Svet lahko na priporočilo Komisije naslovi potrebna priporočila na to državo članico.“ In v nadaljevanju: „Svet lahko na priporočilo Komisije naslovi potrebna priporočila na to državo članico“.

To je zelo zanimivo, saj bo tudi Parlament imel pristojnosti v tem kontekstu: „Predsednik Sveta in Komisija poročata Evropskemu parlamentu o rezultatih večstranskega nadzora“. Povedano drugače, sedaj imamo v Lizbonski pogodbi mehanizme – ni nobene potrebe, da bi izumljali kar koli novega ...

(Pripomba, podana izven mikrofona)

Ne, da, seveda, to sem že naredil. Da to povem, ne rabim vaše podpore ...

Dejstvo je, da predstavlja Lizbonska pogodba, če jo resnično želimo uporabiti, instrument s katerim lahko zagotovimo usklajevanje in doslednost, ne da bi se zaradi tega morali politično ali ideološko deliti glede tega vprašanja. To je moje stališče - in zaradi tega moram danes izpostaviti: prvič smo imeli novo predsedstvo Sveta po rotacijskem sistemu v Evropskem parlamentu.

Špansko predsedstvo nosi veliko odgovornost. To je prvo predsedstvo po rotacijskem sistemu po uveljavitvi Lizbonske pogodbe. Poleg tega, kot je rekel gospod Zapatero – zaradi zavezanosti Evropi uživa moje popolno zaupanje – verjamem, da smo dolžni izvajati pogodbo ob upoštevanju vsebine in duha. Vsebina in duh Lizbonske pogodbe sta zelo jasna.

Močnejša Evropa! Močnejša Evropa, ne zaradi institucij, ampak zaradi tega, da bodo institucije lahko bolj služile dejanskim interesom naših državljanov.

(Aplavz)

Predsednik. - Hvala, gospod Barroso. Vsi smo prebrali Lizbonsko pogodbo in vemo, da ne vsebuje vsega. Zaradi tega je pomembno, da ob sodelovanju sprejmemo razlago kaj Lizbonska pogodba pravi in da skupaj še mnoga leta načrtujemo naše delo v Evropski uniji.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Gospod predsednik španske vlade, povedal bi vam rad, da ne živimo le še v enem obdobju, ne živimo v le še enem trenutku v in za Evropsko unijo.

Kar sta s predsednikom Daulom povedala, drži: Evropska unija in Evropejci se zavedajo, da njihovo glavno skrb predstavlja kriza. Prav tako je danes treba izpostaviti, da so Evropejci pred gospodarsko krizo na številnih volitvah, kjer je bila nizka volilna udeležba, prav tako kazali znake vse manjšega zanimanja in nepovezanosti z evropskimi institucijami.

Tako se je kriza vrednot pokazala pred, pa tudi med procesom evropskega združevanja. To vam govorim zaradi tega, ker imamo ob upoštevanju očitnih spodbud, ki jih bo prinesla Lizbonska pogodba, prvo priložnost, da zmanjšamo to vrzel med Evropejci in evropskimi institucijami.

Zato živimo – oziroma bi vsaj morali živeti – v obdobju tranzicije in sprememb, na katere ste se sklicevali. Vendar pa bi rad povedal, da je naš prvi izziv, ki leži pred nami, kako najti točko preobrta v procesu oddaljevanja Evropejcev od evropske politike.

Tranzicija vedno predstavlja priložnost. Prav tako predstavlja tveganje, vendar pa vas spodbujam, da pripravite majhno število jasno idej, ki jih je mogoče vedno posredovati vsem Evropejcem. Želim povedati, da je sprememba odnosa vseh evropskih institucij, vseh nas, nacionalnih vlad in parlamentov, politikov veliko bolj pomembna, kot Lizbonska pogodba sama. Da bi lahko govorili o tranziciji in spremembi Evropske unije ter ambicijah v evropskem projektu, uveljavitev Lizbonske pogodbe ne zadostuje.

Zato želim povedati, da je glavni cilj v tem, da bi nas Evropejci bolje razumeli, ker nas sedaj ne. Naš jezik je nerazumljiv in občasno nedoumljiv, zato moramo znati povedati, da je to samo po sebi problem in izziv, da bi se lahko približati Evropejcem. Veliko več časa, veliko več politične energije in veliko več političnega zagona moramo nameniti temu, da bi nas Evropejci razumeli.

Gospe in gospodje, zaradi Lizbonske pogodbe bodo vsa predsedovanja različna, drugačna in zahtevnejša, prav tako pa bodo od nas terjala več žrtvovanja in velikodušnosti kot kadar koli doslej. Zelo me veseli, da je danes v tako pomembnem času za Evropsko unijo španski *Partido Popular* podprl cilje španske vlade pri predsedovanju Evrope.

Sedaj jih moramo izvesti na pravilen način. Povedal vam bom, kako ne bi smeli ocenjevati španskega predsedovanja. Ne bo ocenjevano po število srečanj, ki jih bo priredilo. Merilo za dobro predsedovanje ne predstavljajo priložnostni govori, velike besede ali običajna mesta. Ocenjevano bo po rezultatih, resničnosti, naši sposobnosti spremeniti odnos – v vseh evropskih institucijah – in naši sposobnosti, da v ospredje postavimo resnične probleme, ki jih imamo Evropejci. To je edini način, da bomo resnično bližje vsem Evropejcem.

(Aplavz)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) V imenu socialdemokratske delegacije v Evropskem parlamentu, ki je, kot ste povedali, Evropski parlament z najobsežnejšim zastopanjem in demokratično najmočnejši v vsej zgodovini Evropske unije, želim izraziti toplo dobrodošlico španskemu predsedniku Evropske unije in mu zaželei vso srečo v tako ključnem trenutku.

Ključni trenutek je nastopil zaradi uveljavitve, končno, Lizbonske pogodbe. Ključen je tudi zaradi ustanovitve novih institucij: nova Komisija, stalni predsednik Sveta in visoki predstavnik Evropske unije. Predvsem pa je ključen zaradi tega, ker nam omogoča, da storimo to, kar je treba storiti s pomočjo Lizbonske pogodbe in novih institucij, in to je, da se odzovemo na najresnejšo krizo v zadnjih 80 letih, ki ima resne gospodarske, finančne, pa tudi socialne posledice.

Evropski državljani so 10 let spremljali institucionalno razpravo, 7. junija pa so izvolili Parlament, ki zastopa 500 milijonov ljudi. Ti ljudje nas opazujejo, od nas nekaj pričakujejo, hkrati pa od nas zahtevajo odgovore. Želijo usklajevanje in nadzor na področjih, kjer vodenje ni bilo ustrezno, kot odgovor na pomanjkanje preglednosti in pohlep pa želijo ponovno vzpostavitev etike odgovornosti. Želijo, da najdemo izhod iz te krize in da iz nje pridemo boljši, hkrati pa spoštujemo naš model.

Zato verjamem, da ima špansko predsedstvo prav, ko bo začelo z utrjevanjem vrednot: pomembnost enakosti. Evropska unija je zgrajena na enakosti, enakosti pred zakonom, pa tudi enakosti, ki predstavlja temelj socialnega modela, boju proti izključevanju in diskriminaciji, zaščiti najšibkejših v družbi, zavezanosti k boju proti seksističnemu nasilju in evropskem nalogu za zaščito. Prav tako je zgrajena na enakosti, ki predstavlja vzvod za prihodnost na področju inovacij, izobraževanja in usposabljanja, ki so vedno predstavljali način za zagotavljanje novih priložnosti za tiste, ki jih trenutno nimajo.

Poleg tega ima predsedstvo prav glede vsebine in se je sklicevalo na pomembnost Strategije 2020, ki priznava, da lizbonska strategija ni delovala in zaradi tega nismo veseli ali zadovoljni in da se moramo bolj zavezati inovacijam in boljšim energetskim virom. Tu je tudi Evropska služba za zunanje delovanje, ki bo pripomogla k izboljšanju razmer na Haitiju, ter akcijski načrt za območje svobode, varnosti in pravice.

Če mi dovolite, bi rekel tudi, da ima prav glede njenega odnosa in glede tega, da je zbralo pogum za zagovarjanje sprememb, kljub nacionalnim predsodkom in kljub upadanju ali odstopih ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Predsednik predsedstva po rotacijskem sistemu, gospod Zapatero, iskreno vam želim vso srečo in veliko uspeha, saj bo to dobro za Evropo in njene državljane.

Kriza zahteva globalno razmišljanje in lokalno ukrepanje, vendar boste morali sodelovati z vsemi. Izkoristite uspešne lokalne in regionalne modele, ki temeljijo na realnem gospodarstvu, sodelovanju med javnimi in zasebnimi sektorji in so ljudem blizu. Vključite regije, z njimi vzpostavite procese sprejemanja odločitev. To pomeni tudi izvajanje Lizbonske pogodbe, ki jim prvič daje vlogo.

V vašem programu ste pozabili na regije, prav tako pa ni jasno navedeno, kako se bo izvajal protokol subsidiarnosti. Tvegajte, uvajajte inovacije, vendar si prislužite nekaj verodostojnosti, saj nihče tu ne verjame v to, kar ste povedali, po tem, ko je Španija zmanjšala proračun za inovacije.

Veseli me, da podpirate enakost med moškimi in ženskami, vendar je vaš program napisan v moškem spolu, jezik niti ne obravnava vidika spola. Ali ni to slab znak?

V zvezi z Baskijo si prizadevajte za mir, podprite produktivno gospodarstvo, še naprej si prizadevajte za baskovski hitri vlak, hkrati pa vključite naš davčni sistem, našo policijo in naš jezik v evropske institucije. Evropo bo mogoče zgraditi z združevanjem ljudi, znanja, odločnosti in politične stvarnosti. To pomeni Parlament, kateremu ste, če lahko rečem, slabo in prepozno predstavili vaš program in časovni potek, in ki si zasluži spoštovanje, ki ga nisem opazila niti ob uradnem nagovoru 8. januarja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pozdravljeni, predsednik vlade. Bojim pa se, da bo vaše predsedovanje obravnavano kot politični krokodil, se pravi z velikimi usti, ki govori o velikih idejah, vendar nima ušes, da bi prisluhnil.

Obljubljam vam, da me ne bi nič bolj razveselilo, kot da bi vam lahko čez šest mesecev čestital, ker ste uveljavili ukrepe, s katerimi bi se lahko rešili iz krize – nekaj, kar nakazuje na večje in boljše gospodarsko vodenje – in ker ste preoblikovali Evropsko unijo v socialnem, ekološkem in demokratičnem smislu.

Danes moram izraziti zaskrbljenost nad dejstvom, da so v programu predsedovanja, cilji na primer za načrte spodbud negotovi, sklicevanje na gospodarsko vodenje Unije pa je obrobnege pomena.

Da bi lahko izvedli resnično davčno reformo, ki vključuje evropske vire, da bi bilo mogoče oblikovati socialno politiko, ki ima jasno zeleno, ekološko razsežnost, moramo zelo jasno povedati, da morajo tisti, ki onesnažujejo, to plačati in da to velja tudi za tiste, ki se obnašajo goljufivo in neodgovorno, pa naj gre za banke, multinacionalke ali tiste, ki se skušajo izogniti davku. Vendar pa v vaših predlogih opažam tudi plašnost in preštevilne ugodnosti za tiste, ki brez sramu zadolžujejo našo socialno in okoljsko sedanost in prihodnost.

Gotovo je, da so v času vašega predsedovanja predvideni številni vrhi, pa naj gre za vrh z Latinsko Ameriko ali Sredozemljem, hkrati pa želim izraziti tudi zaskrbljenost glede dveh vidikov. Prvi je vaša odločitev glede spremembe univerzalne pravne pristojnosti, saj nas to spravlja v slabši položaj, kadar se soočamo z genocidom in storilci kaznivih dejanj, pa naj bojo v Izraelu, Gvatemali ali na Kitajskem, drugi pa je kadar, v primerih, kot sta med drugimi Sahara ali Kolumbija, trgovinski sporazumi prevladujejo nad varstvom človekovih pravic.

Na koncu vam želim čestitati in vas podpreti pri določeni zadevi, pri enakosti med moškimi in ženskami. Da, na tem področju, to vam priznam, vidim možnost in verjamem, da lahko veliko naredite, saj ste se že mnogokrat izkazali. Upam in verjamem – in imeli boste podporo Parlamenta, da s tem tudi nadaljujete – da še naprej predstavljate vzor mnogim drugim državam, ki v tem pogledu močno zaostajajo.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Gospod predsednik, gospod Rodríguez Zapatero, vaša država je prevzela predsedovanje v izjemno težkem času – upam, da v zadnji fazi najhujše gospodarske krize, ki je prizadela našo celino v 80 letih. Zato je povsem razumljivo, da ste za glavne prednostne naloge v naslednjih šestih

mesecih izbrali vrnitev na pot gospodarskega razvoja in boj proti brezposelnosti. Ko pa govorimo o rasti konkurenčnosti evropskega gospodarstva, ne smemo pozabiti, da tega ni mogoče doseči brez reforme gospodarstva in ne da bi na primer dokončali vzpostavitev skupnega trga, ali brez boja proti oživiljanju gospodarskega nacionalizma, na primer v Franciji.

Veseli me, da je med prednostne naloge Španije bila vključena tudi varnost preskrbe z energijo. Gospod Zapatero, prihajam iz Poljske, ki bolje, kot večina drugih držav, razume potrebo po različnih materialih, potrebnih za pridobivanje energije, to pa ne pomeni le zagotavljanje različnih distribucijskih poti, kot nas skušajo prepričati lobisti iz ruskega podjetja Gazprom, ampak tudi zagotavljanje različnih virov oskrbe. Upam, da boste tudi na tem področju v naslednjih šestih mesecih lahko dosegli resničen napredek.

Na koncu želim izpostaviti širitev EU, kar je gospod Moratinos pred kratkim popolnoma upravičeno označil, kot zelo pomembno zadevo. Razpravljamo v času, ko je naša pomembna sosedka, Ukrajina, ki je prav tako tudi pomembna partnerica z varnosti preskrbe z energijo, opravila naslednji izpit v demokraciji. Upam, da bomo v naslednjih šestih mesecih lahko rekli, da je Ukrajina bližje članstvu v Evropski uniji.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, špansko predsedstvo je pri opisovanju prednostnih nalog za potrošnike programu upravljanja skupaj namenilo le dve vrstici. To ponazarja pomembnost, ki jo pripisuje varstvu potrošnikov. Zato se sprašujemo, kaj namerava predsedstvo storiti v zvezi s pravicami naših državljanov. Ali jih namerava ščititi s ponovnim pregledom predlagane popolne uskladitve, ki poslabšuje zadeve, ali pa namerava omejiti objavljene zaveze?

Pomanjkanje vizije v socialnem sektorju ni omejeno izključno na potrošnike. Brezposelnost, ki je posledica trenutne krize, je zelo prizadela državljane Unije, ki pričakujejo, da bo nekdo ukrepal. V škripcih so predvsem mladi ljudje. V odgovor predsedstvo spodbuja zaposljivost mladih ljudi preko pripravniških programov, ter s tem še povečuje njihovo izkoriščanje in prekomerne dobičke podjetij. Špansko predsedstvo pozivamo, da ponovno preuči svoj program, da bi tako zaščitilo stalna delovna mesta svojih državljanov.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) Tudi jaz upam, da bo špansko predsedstvo uspešno in da bo poleg prednostnim nalogam, ki jih izpostavila, Španija namenila pozornost tudi problemu, ki je danes še posebej pereč in sicer človekovim pravicam in svoboščinam. Po preiskavi, ki jo je izvedel litovski parlament v zvezi z zapori CIA, se je pokazalo, da je bila v drugi državi, evropski državi, vzpostavljena infrastruktura za nezakonito zapiranje ljudi. Evropska unija in Združene države Amerike sta kot dva temeljna gradnika globalne politike in gospodarstva, zaveznici in partnerici, ki uživata enake pravice, vendar to ne pomeni, da lahko agenti CIE igrajo vlogo gospodarjev v suverenih državah na našem dvorišču. Mislim, da bi moral Evropski parlament ponovno pregledati svojo preiskavo nezakonitega izročanja ljudi in njihovega ujetništva v evropskih državah. Zaključki preiskave bi morali pripeljati do dokumenta, ki bi države članice zavezoval k brezpogojnemu zagotavljanju pravic in svoboščin vsakega državljanca.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Izjave španskega predsedstva glede politike priseljevanja, predvsem pa kontrole na mejah so zelo zanimivo mlačno-hladne. Prepričanje Španije, da morajo biti te zadeve urejene na evropski ravni, je precej šibko ob dejstvu, da je država nedavno množično legalizirala nezakonite priseljence; za kar bodo kmalu plačale ceno – recimo temu – bolj severne evropske države, ne da bi na to lahko vplivale. Prav tako me preseneča, da špansko predsedstvo aktivno politiko priseljevanja zagovarja kljub zelo resni gospodarski krizi, ko nihče ne ve, koliko milijonov Evropejcev bo ostalo brez zaposlitve. Zapreti moramo meje, zaustaviti priseljevanje in seveda zagotoviti gospodarsko pomoč državam, ki jo potrebujejo. Nadaljnje obsežno priseljevanje, ki ga zagovarjate, lahko pripelje le do resnih obsežnih problemom.

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Rodríguez Zapatero, rad bi vam čestital za vaš govor. Čeprav me zanima, kaj ste v resnici želeli povedati? Kakšno sporočilo imate za nas? Na čem temelji vse to, kar ste povedali? Slišal sem že številne govore - ste 32 predsednik vlade, ki sem mu prisluhnil - vendar sem le redko kdaj slišal kaj tako vsebinsko nezavezujočega. Kje je vaša strategija, ob upoštevanju krize, prihajajočega srečanja na vrhu, potrebne strogosti pri urejanju finančnega trga in dejstva, da je v zadnjih nekaj mesecih Svet prepustil Komisijo samo sebi?

Gospod Schulz je moral biti v drugi sobi, če sedaj priporoča, da tukaj sprejmemo model španske vlade. Želim, da razjasnimo eno stvar: Evropa si ne more privoščiti 20 % stopnje brezposelnosti. Kaj je potem tako dobrega pri tem španskem modelu? Kako ste se odzvali na krizo? Kako lahko tukaj usklajujete stvari? Pozivamo vas, da uporabite svoje vodstvene sposobnosti. Potem vas bomo podprli. Kaj pa lahko naredimo glede nečesa tako nezavezujočega? Seveda nasprotujemo nasilju med zakoncema, le kdo mu ne? Vaš edini konkretni predlog je bil električni avto – glede na krizo in srečanje na vrhu – ali je to vse, kar ste se lahko domislili,

gospod Zapatero? Prav tako sem presenečen, da vam je predsednik Komisije moral brati pogodbo v zvezi z usklajevanjem gospodarske politike in zelo pozorno ste mu prisluhnili, saj je bilo jasno, da ste to prvič slišali!

Vse kar vam lahko rečem je, da sledite priporočilom vašega strankarskega kolega, gospoda Almunije. Upri se je nasprotovanju Sveta glede Pakta stabilnosti in rasti. Temu vzgledu bi morali slediti tudi vi. Pomagajte mu zagotoviti pakt stabilnosti in rasti. Pomagajte mu pri tem in podprli vas bomo. Vendar pa s tem nezavezujočim pristopom grajenja gradov v oblakih v Evropi ne bomo dosegli nobenega napredka.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, mislim, da gospod Langen ni dovolj pazljivo prisluhnil, drugače bi lahko slišal, da sta bila jasno omenjena strategiji posodabljanja in socialni pakt. Ne preseneča me, da niste slišali ničesar o socialnem paktu, saj je pomemben del te strategiji. Gospod Zapatero je vsekakor omenil brezposelnost, vključno z brezposelnostjo v svoji državi. Skrbi nas celotna brezposelnost. Vendar pa on ni odgovoren za to stanje; za to so odgovorni tisti, ki so v zadnjih letih sledili politiki kar največje deregulacije. Odgovornost nosijo tisti v vaših vrstah, ki so pri tem sodelovali.

Ta socialni pakt je sedaj še posebej potreben, saj vemo – in to je zadeva, glede katere imate prav, čeprav le deloma –, da moramo konsolidirati proračune. Vendar pa se prav tako zavedamo, da to ne sme škodovati ranljivim članom družbe, saj je namreč trenutno veliko takih – kar lahko preberete tudi v današnjih časopisih –, ki na primer nimajo zavarovanja za brezposelnost. Ne gre le za tragično usodo teh posameznikov, gre tudi a nekaj, kar vpliva na gospodarsko rast, saj zelo dobro vemo, da ti ljudje na nižjih nivojih družbe v skladu s tem omejijo svoje potrošniške navade in eden izmed razlogov, da sta gospodarski razvoj in gospodarska rast ogroženi, je ravno v tem, ker je potrošnja prebivalstva premajhna. Če ranljivih članov družbe ne bomo zaščitili s socialnim paktom, ne bomo delovali le v nasprotju s človečnostjo, ampak bomo neuspešni tudi pri zagotavljanju gospodarskega razvoja. Zaradi tega je socialni pakt zelo pomemben.

Gospod Zapatero, v zvezi s socialnim paktom vas v celoti podpiramo.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Gospod Rodríguez Zapatero, prejšnji september je komisar Joaquín Almunia prišel v Parlament in spregovoril pred Odborom za ekonomske in monetarne zadeve. Po poročanju o oživljanju nemškega izvoza in rasti francoske potrošnje je gospod Almunia povedal, da bo kriza v Španiji veliko globlja in daljša.

Evropska komisija je za Španijo napovedala še nadaljnje povečevanje brezposelnosti in močno poslabšanje javnih financ v naslednjih nekaj letih, v tem letu pa bomo verjetno priča znižanju bančnih kreditov za družine in podjetja.

Septembra sem komisarja Almunijo vprašal, zakaj v Evropi že prihaja do oživljanja, medtem ko se bo Španija še naprej pogrezala in mi je dobesedno odgovoril: „zaradi tega, ker španska vlada ne izvaja reform, o katerih smo se dogovorili“. Kriza je globalna, vendar pa so rešitve lokalne. Številne evropske države so se hitro zavedle krize, hitro ukrepale in so sedaj že na poti oživljanja. Vi ste zapravili dve leti, pa še vedno niste zagotovili konkretnih rešitev.

Gospod Zapatero, prekinili ste odlično tradicijo PSOE v Evropi. Felipe González je kot izhodiščno točko uporabil reforme evropskih social demokratov, vi pa ste veliko bližji revolucionarnim južno ameriškim populističnim politikam. Reforme državam veliko bolj pomagajo pri napredku, kot revolucije, Evropa pa je v zvezi s tem model dobre prakse. Sem se pridite učiti in bodite skromni, ne pridigajte.

Dve specifični vprašanji: kdaj bomo v Parlamentu lahko govorili katalonščino? In kdaj bo Španija končno preklicala mednarodne sporazume, ki prepovedujejo lete iz triindvajsetih držav na letališče v Barceloni?

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Pozdravljeni gospod Rodríguez Zapatero. Pred nekaj leti ste nam zagotovili, da je Španija prehitela italijansko proizvodnjo na prebivalca in da bo kmalu prehitela tudi francosko. Vendar pa trenutno Španija, glede na mednarodne bonitetne ocene, vodi pri indeksu revščine v Evropski uniji z 20 % brezposelnostjo in primanjkljajem v višini 78 milijard EUR.

Kaj se je zgodilo, gospod Zapatero? Ali bodo vaši gospodarski recepti za Evropo enaki, kot tisti, ki ste jih uporabili v Španiji?

Poleg tega ta primanjkljaj ni bil porabljen za izgradnjo obsežnih komunikacijskih infrastruktur. Kdaj bomo državljani Evrope lahko uživali koristi osi železniškega tovornega prometa, ki bo povezovala sever celine z jugom in ki poteka vzdolž sredozemske obale?

Gre za primanjkljaj, ki ni bil porabljen niti za pospeševanje sprememb proizvodnega modela. Kako naj imajo Evropejci zaupanje v vašo odločnost, da boste izvedli evropsko digitalno agendo, ko ste pravkar prepolovili preračun za raziskave.

Poleg tega, v nasprotju s tukaj zastopanimi kolegi evropskimi poslanci, Španija še vedno noče priznati Kosova. Kako dolgo boste še izrabljali potrpljenje mednarodne skupnosti in zavračali potrditev referendumov o samoodločanju, kot o demokratičnem izražanju volje ljudstva?

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Zelo pomembno, pa tudi simbolično je, če predsednik vlade v državi, ki ima najvišjo stopnjo brezposelnosti v Evropski uniji govori o pomembnosti ustvarjanja novih delovnih mest. Zaradi tega želim predsednika španske vlade vprašati, kateri so najpomembnejši ukrepi za doseganje cilja zmanjšanja brezposelnosti, ne samo v Španiji, ampak tudi v Evropi.

Program španske vlade je zelo ambiciozen. Z njo želi sprejeti novo strategijo rasti in zaposlovanja. Istočasno pa pozablja na program Skupnosti za Lizbonsko strategijo, ki predvideva preoblikovanje Evrope v najkonkurenčnejšo regijo v svetu. Kako lahko nekdo začrta novo strategijo in jo pripravi v enem mesecu, ne da bi prej analiziral razloge za neuspeh prejšnjega programa?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, to obdobje mora prinesiti veliko sprememb v politikah in prednostnih nalogah Evropske unije.

Brezposelnost je dosegla zaskrbljujoče ravni, pri čemer je več kot 24 milijonov brezposelnih, v prejšnjem letu pa se je število povečalo za 5 milijonov in to so razmere, ki so le še poglobile revščino, ki jo sedaj občuti že več kot 80 milijonov ljudi. Potrebujemo pakt za socialni razvoj in napredek, katerega cilj bo proizvodnja, predvsem na področju kmetijstva in industrije, zaposlovanje s pravicami in socialno vključenostjo, ne pa da še naprej vztrajamo na Paktu stabilnosti, z njegovimi liberalizacijo in neoliberalnimi diktati, kot to počne predsednik Sveta.

Kot smo že videli, je ravno to prispevalo k povečanju neenakosti, protekcionizmu večjih dobičkov in prihodkov za glavne gospodarske in finančne akterje. Istočasno pa v povprečju več kot 21 % mladih ljudi ne more najti dela v Evropski uniji, eden od petih otrok živi v revščini, diskriminacija žensk pa se spet povečuje. Glede na vse to sedaj izziv predstavlja, kako prenehati s temi trenutnimi politikami ...

(Predsednik je prekinil govnico)

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glede na kazalnike Evrobarometra, ima Španija četrti največji odstotek ljudi – 21 % –, ki živijo na pragu revščine, za Latvijo, Romunijo in Bolgarijo.

Kakšno politiko priseljevanja predlaga špansko predsedstvo, glede na te okoliščine in podatke, ki so bili večkrat razkriti, ne samo v zvezi z brezposelnostjo? Špansko predsedstvo pravi, da želi povečati priseljevanje.

Trenutno se mi vse to zdi kontradiktorno. Zakaj mora, z vidika Madrida, Španija in druge evropske države – saj Španija ni edina država s težavami na področju brezposelnosti – uvažati novo delovno silo? Ali želimo nove priseljence, ki so brez domov ali dela? Ali želimo povečati že tako zaskrbljujoče število ljudi, ki živijo na meji revščine?

Menim, da se moramo namesto tega osredotočiti na temeljni cilj na področju priseljevanja in sicer na vključevanje priseljencev, ki jih že imamo v naši državi in prenehati ...

(Predsednik je prekinil govnika)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljen gospod Rodríguez Zapatero. Priznam, da sem se kot zagrizen konzervavec pripravil na to razpravo, kot da bi šlo za bikoborbo; vendar pa smo govorili o enakosti in človekovih pravicah na takšen način, da sem sedaj spoznal, kaj nas združuje in kaj nas razdvaja. Bili ste previden matador, jaz pa bom previden bik in bom ostal za ograjo.

Dovolite mi, da se vrnem na dve izjemno nadležni vprašanji, o vašem prispevku k razumevanju izvajanja Lizbonske pogodbe. V vaši državi ste sprejeli različne politike, ki temeljijo na načelu subsidiarnosti ter tako podpirajo zahteve, ki temeljijo na identiteti številnih skupnosti, od Kataloncev, do Baskov, od prebivalcev Valencije do Galicije in to ne brez sporov.

Kako sedaj nameravate zagovarjati načelo subsidiarnosti v odnosih med državami članicami in Evropsko unijo, povedano drugače, zahtevo držav članic glede svojih običajev, lastne identitete, njihovih prepoznanih vrednot, tako da bo temeljno načelo Evropske unije – „združeni v različnosti“ – potrjeno?

Moje drugo vprašanje se nanaša na vlogo visokega predstavnika za zunanje zadeve: v skladu z Lizbonsko pogodbo, kdo od vaju, predsednik Van Rompuy in predsednik Barroso, je odgovoren, da pojasni baronici Ashton, da bi bilo sedaj po 12 dneh mogoče dobro, da se vkrca na letalo in poleti na Haiti? Da je skrajni čas, ko zunanja politika Evropske unije nima le proračuna, ampak tudi podobo in človeško lastnost zagotavljanja podpore, prav tako, kot so to storili drugi voditelji mednarodnih organizacij? Seveda, razen če nismo Haitija zamenjali s Tahitijem.

Adrian Severin (S&D). – Gospod predsednik, špansko predsedstvo bo prvo, ki bo delovalo v skladu z novo Lizbonsko pogodbo.

To je prvi izziv. Imamo pogodbo, vendar jo je treba ustrezno okrepiti, celo več kot to. Evropski socialni pakt in evropsko gospodarsko vodenje sta mogoče del tega „več“, vendar vsi ti deli zahtevajo več evropskih finančnih virov in usklajevanje davčnih politik držav članic. Žal so takšna prizadevanja nacionalne vlade vedno ovirale.

Upam, da jih bo špansko predsedstvo lahko bolj združilo, kot so bile v preteklosti.

Špansko predsedstvo bi se moralo spoprijeti z dvema glavnima protislovjema v Evropski uniji: navzkrižje med vseevropskimi potrebami in evropskimi nacionalnimi egoisti ter navzkrižje med stopnjo razvoja na zahodnih ozemljih Unije in na vzhodnih ozemljih, skupaj s povezanimi posledicami glede na politično občutljivost. Obstaja politična občutljivost, ki se razlikuje v dveh delih. Obstaja potreba po več Evrope, ki se ob upoštevanju socialne in gospodarske delitve nekoliko razlikuje v dveh delih. Upam, da bo špansko predsedstvo to lahko premostilo.

Resnično gre za izzive, ki zahtevajo več skupnih virov in boljšo politično skladnost. Zato ni dovolj, če samo preberemo pogodbo, ki je zelo dobra in nam daje možnosti za večjo skladnost, ampak da tudi ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospod predsedujoči Svetu, Španija sedaj že četrtrič prevzema predsedstvo Evropske unije. Veste, kaj pomeni sodelovanje z Evropskim parlamentom na najrazličnejših področjih.

Sedaj imamo Lizbonsko pogodbo, kar pomeni, da je Evropski parlament sedaj vaš ključni kontaktni partner. V programu ste zapisali, da želite utrditi EU v zavesti tistih, ki ji dajejo legitimnost, se pravi evropskih državljanov. To je zelo ambiciozen cilj. Pot za doseg tega je mogoče najti le preko predstavnikov evropskih državljanov, oziroma povedano drugače, parlamentov. Zelo me veseli, ko pravite, da sodelovanje med nacionalnimi parlamenti, parlamenti držav članic EU in Evropskim parlamentom, predstavlja temeljni kamen te poti. Zbližati želite parlamente, da bi lahko na ta način zbližali državljane. To je dobro.

V zvezi s tem nosite veliko odgovornost, saj ste prvo predsedstvo po uveljavitvi Lizbonske pogodbe. Drugim predsedstvom boste služili kot primer. Lahko rečemo, da pripravljate načrt. Želim, da bi se prihodnja predsedstva na področju struktur sodelovanja primerjala z vami. Želim vam veliko uspeha!

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Predsedstvo želi pospešiti pristopna pogajanja, vključno z Islandijo. Moja skupina ne splošno ne nasprotuje vstopu te države, vendar pa je negotovost glede odplačila posojil banke Icesave Združenemu kraljestvu in Nizozemski trenutno prevelika. Islandija in banka Icesave sta mnoga leta preveč tvegali. Zdelo se je, da ni nobenih omejitev, poraba in odobravanje posojil pa se je kar nadaljevalo. Mednarodna telesa, kot je Mednarodni denarni sklad, so opozarjali pred temi tveganji, vendar ne, takšno početje se je neovirano nadaljevalo vse dokler nas ni doletela recesija. Zelo zanimivo, da vlada v Reykjaviku sedaj toči krokodilje solze. Že dolgo je bilo mogoče opazovati znake, da se bodo stvari zelo resno zalomile. Dobra priprava je pol poti do uspeha. Na kratko, Islandija se lahko pridruži EU, če izpolni svoje mednarodne obveznosti in jasno je bilo določeno kdaj in kako je treba povrniti posojila banke Icesave. Le tako bo mogoče zgraditi zaupanje, ki je potrebno za pristop.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Gospod Rodríguez Zapatero, dobro veste, da bo rast proizvodnje v Evropi počasna in mlačna v prihodnjih letih. Zaradi tega ne razumem, zakaj vztrajate na umiku Pakta stabilnosti v njegovi izvorni obliki, ali zmanjševanju javnih naložb in socialnih izdatkov.

Prav tako bi vas rad vprašal glede tistega, kar ste v vašem govoru izpustili. Zakaj nismo ničesar slišali o davčnih rajih? Zakaj nismo ničesar slišali o nasprotovanju bančnim tajnostim v nekaterih državah članicah? Zakaj nismo ničesar slišali o pravi evropski pobudi o obdavčenju finančnih transakcij?

Na kratko, vprašanje, ki ga vam želim zastaviti, se glasi: zakaj v vaših obvezah vedno manjka pravičnost v gospodarstvu, nekaj malega pravičnosti v gospodarskih zadevah?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Med skupnimi cilji želim izpostaviti premagovanje gospodarske krize in ustvarjanje novih delovnih mest. Vsi se zavedamo, da so v nekaterih državah že vidni znaki oživljanja, vendar se to ne odraža na celovitih razmerah zaposlovanja. Državljeni Evropske unije resnično potrebujejo delo. To je edina sprejemljiva podlaga za obnovitev lizbonske strategije. Zagotoviti moramo, da v novem programu EU 2020 ne bomo ponovili napak iz lizbonske strategije. Za zdaj ne vidimo dejavnikov, zaradi katerih bi bila drugačna in bolj verodostojna, kot njena predhodnica. Slišali smo le o ciljih, ki spominjajo na slogane in zelo kratkem časovnem okviru za sprejetje.

Če bo Evropski parlament v tem procesu sodeloval na način, ki ustreza njegovemu pomenu, je ta proces nemogoče dokončati pred koncem drugega četrtletja. Potrebujemo dozorel in usklajen program, ne pa na hitro pripravljeno komunikacijsko kampanjo. Razmislimo o naslednjem. Kako deliti odgovornosti med državami članicami in Unijo? Kako nadzirali izvajanje strategije? Komu je namenjena nova strategija? Kako bo unija zastopala interese vseh njenih regij, ne le nekaterih industrij, podjetij ali držav? Kako uskladiti kohezijsko in strukturno politiko? Če bomo pod pritiskom, ne bo dovolj časa, da bi odgovoriti na vsa ta vprašanja. Naglica zelo slabo vpliva na kakovost.

Opozorila vsa bom na dve vprašanji na evropski ravni, ki sta vključeni v cilje prihodnjega madžarskega predsedovanja. Prvo je vzpostavitev skupne strategije upravljanja voda, saj je voda naša skupna dobrina. S tem je povezan tudi koncept Donava kot zelen koridor. Naš drugi cilj je pomagati evropskim regijam. Izkoristiti moramo prednosti teh skupnosti.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Zahvaljujem se vam za močno socialno agendo – pri tem imate našo popolno podporo. Imam dve vprašanji. Prvo se nanaša na vrh v Københavnu. Šlo je za neuspeh in sedaj se zastavlja vprašanje, kako lahko ponovno vzpostavimo pobudo v zvezi z bojem proti podnebnim spremembam? Ali lahko Španija tlakuje pot k zavezujočemu podnebnemu sporazumu v Mehiki, s katerim ne bomo povečali vrzeli med ravnimi državami in najbogatejšimi državami sveta? Ali je na primer mogoče zagotoviti financiranje podnebnih pobud, za katera sredstva ne bi prihajala iz redne pomoči EU, namenjene boju proti revščini? Gre za pomembno zadevo, ki bi jo špansko predsedstvo lahko obravnavalo.

Kar se tiče socialnega pakta, se sliši zelo zanimivo. Vendar pa obstaja resna težava: med evropskimi delodajalci in evropskimi delavci ni več razumnega ravnovesja. Imamo direktivo o napotitvah delavcev, ki je porušila to ravnovesje in ki ogroža takšen socialni pakt. Preveč je dampinga pri plačah in preveč surovega izkoriščanja.

Diana Wallis (ALDE). – Gospod predsednik, želim se zahvaliti predsedniku vlade za zelo iskren in evropski govor ob začetku španskega predsedovanja. V takšnem trenutku je običajno treba biti vljuden in kot moji kolegi vedo, sem vedno zelo prijazna, vendar se moram vrniti na vprašanje številnih britanskih državljanov in drugih evropskih državljanov, ki imajo težave, ker so izgubili svoje domove v Španiji.

K temu vprašanju pa ne bom pristopila iz proti-evropske perspektive, kot prejšnja govornica. Pristopila bom iz pro-evropske perspektive, kjer je Parlament vedno znova pripravil poročila in opravil obravnave v Odboru za peticije. Gre za evropski problem. Gre za problem prostega pretoka. Gre za problem evropskega državljanstva. Gre za problem evropskega pravosodja, dostopa do civilnega prava.

Žal mi je, predsednik vlade. Podali ste številne čudovite pripombe o evropskem državljanstvu, poštenosti in iskrenosti. Predsednik vlade, upam, da boste te pripombe lahko prenesli tistim evropskim državljanom, ki se soočajo z izgubo doma ali izgubo svojih prihrankov v vaši državi, zaradi nečesa, kar se zdi Parlamentu, žal mi je, da moramo uporabiti te besede, upravna zloraba.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Gospod predsednik vlade, v programu prednostnih nalog vašega predsedovanja ste v poglavju o prometu omenili tudi projekt Galileo. Projekt Galileo spada med največje in najzahtevnejše projekte Evropske unije. V času španskega predsedovanja bi moral biti ta projekt že pripravljen za fazo izvajanja. Rad bi vas pozval, da namenite več pozornosti temu projektu, ki ni zahteven le s tehničnega, ampak tudi z ekonomskega vidika, saj njegovo financiranje še ni bilo popolnoma razjasnjeno. Mislim, da bo, zahvaljujoč španskemu predsedstvu, ta program uspešno dokončan in da se bo začelo izvajanje projekta.

To je za špansko predsedstvo težka naloga, saj mu bodo sledili drugi izjemno pomembni projekti na področju inovacij, telekomunikacij in drugih povezanih področjih.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Gospod predsednik, predsedujoči Svetu, predsednik Barroso, komisar Almunia, tudi jaz se želim osredotočiti na Strategijo EU 2020, saj je potreba po tem, da Evropa dela za svoje državljane in njihova delovna mesta v teh časih krize močnejša, kot kadar koli poprej. Povedali ste, da je EU 2020 pomembno prednostno področje, vendar pa ste na zaprisegi vašega predsedstva v Madridu izrekli nekaj kontroverznih političnih izjav in bili deležni precejšnje kritike, čeprav gre za pomembno odgovornost, kako pripraviti države članice do tega, da bodo pele ubrano po istem notnem listu, in odgovornost, ki zahteva diplomacijo. Ali špansko predsedstvo s temi izjavami mogoče ovira predsednika Van Rompuya? Ali si v skladu z Lizbonsko pogodbo, kot sozakonodajalec in pomemben partner Evropskega parlamenta, ne bi morali prizadevati za zakonodajni program? Ali ni vaše delo – to je zapisano tudi v vašem programu – da zagotovite dokončno ureditev finančnega trga? Nenazadnje je bil Parlament v zvezi s tem razočaran pri kompromisu o finančnem nadzoru, ki ga je Svet dosegel prejšnji december. Ali ne bi bilo bolje, če bi več energije namenili temu, pa tudi notranjemu trgu, kjer je mogoče še veliko izboljšati? To je pomembno za naša mala in srednje velika podjetja, našo gonilno silo pri ustvarjanju novih delovnih mest.

V zvezi z EU 2020 si skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) želi, da bi se nehalo to obdobje „brezplačno za vse“ države članice, in se uvedli konkretni predlogi – tu se obračam tudi na predsednika Barrosa – za trdno, pregledno vodstveno strukturo, kjer se upošteva tudi subsidiarnost. Pristojnost Bruslja na primer ne pokriva upokojitvene starosti. Ali bi moral Bruselj sprejemati odločitve glede reform trgov dela ali izobraževalnih sistemov v državah članicah? Bodimo odločni, hkrati pa upoštevajmo tudi subsidiarnost.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Program, ki ste ga predstavili, je zelo ambiciozen – Evropska unija lahko z njim zelo napreduje in ker sem se imela priložnost sestati s številnimi člani vaše vlade, vem, da so strokovno zelo dobro podkovani in dobro pripravljeni na izvedbo tega programa – čestitam.

Še posebej se veselim sodelovanja z ministrom za pravosodje in ministrom za notranje zadeve, saj sem kot podpredsednica skupine Naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu osredotočena ravno na to področje. Pred nami je veliko dela in številni ukrepi, vključno s tistimi, ki so bili omenjeni na našem včerajšnjem zasedanju in se predvsem nanašajo na področja pravosodja in notranjih zadev, s katerimi se namerava špansko predsedstvo odločno spopasti.

Obstajajo številna vprašanja in potrebne so številne rešitve na področju temeljnih pravic državljanov Evropske unije, vključno z materialnimi in postopkovnimi pravicami udeležencev v civilnih in kazenskih postopkih ter vprašanje varstva v zvezi s ponovnim uvajanjem socialnega vidika evropske politike. Pozorni moramo biti na vprašanja, ki so povezana s priseljevanjem in azilom in verjamem, da bomo ...

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, ena izmed sprememb, o katerih je danes zjutraj govoril predsednik vlade, je državljanska pobuda. Mislim, da je primerno, če bo z izvajanjem Lizbonske pogodbe začela ravno ena izmed držav, katere državljani so glasovali „za“ ustavo. Večkrat, ko sem si prizadevala za pozitivno glasovanje o Lizbonski pogodbi na Irskem, sem navajala Španijo in Špance.

Vendar pa smo politiki odgovorni za to, da so državljani seznanjeni tudi z omejitvami državljanske pobude, ne pa samo z njenim dejanskim potencialom. Vemo, da ne gre samo za vprašanje enega milijona podpisov glede katerega koli vprašanja. Vprašanje mora spadati v pristojnost Unije in ne smemo obljubljati nečesa, česar ne moremo izpolniti.

Drugič, danes zjutraj ste omenili zanesljivo preskrbo s hrano, predsednik vlade. Veseli me, da ste v Kmetijskem svetu dosegli napredek glede vprašanja izboljšave delovanja živilske preskrbovalne verige. Zanesljive preskrbe s hrano ni mogoče zagotoviti – in tudi ne bo – zagotovljena, če naši kmetje ne bomo imeli poštenega in razumnega stabilnega prihodka.

Predsednik vlade, čestitam za vašo pobudo za odpravo seksističnega nasilja; z veseljem pričakujem podrobnosti.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Naj najprej izrazim upanje da bo špansko predsedstvo, kljub precej posplošeni naravi programa, doseglo konkretne rezultate do konca junija.

Pozdravljam dejstvo, da predsedstvo posveča pozornost razvoju evropskega raziskovalnega prostora in zagotavljanju mobilnosti za raziskovalce. Vendar bo zaradi omejitev na trgu dela to nalogo težko izpolniti.

Upam, da bo neuradno srečanje ministrov za delo ob koncu tega meseca prineslo specifične rezultate na tem področju.

Program vključuje tudi ponoven pregled akcijskih smernic TEN-T. Zaželeno bi bilo, da se pri ponovnem pregledu upošteva tudi strategija za Podonavje, ki predstavlja zavezo Evropske komisije za 2010, kljub temu, da v programu predsedovanja ni neposredno omenjena.

V energetskega sektorju bi bilo dobro izboljšati evropski akcijski načrt za energetske učinkovitost in sprejeti akcijski načrt energetske učinkovitosti 2010-2014. V zvezi s slednjim verjamem, da bi ponoven pregled moral vključevati tudi predlog glede finančnih virov, predvsem za zagotavljanje energetske učinkovitosti stavb. Evropski načrt za oživitev gospodarstva vključuje sodelovanje Evropske unije pri financiranju plinovoda Nabucco. V interesu Evropske unije je, da se to financiranje nadaljuje tudi v akcijskem načrtu za energijo 2010-2014.

V zvezi z vzhodnim partnerstvom je pomembno povedati, da so odnosi Evropske unije z Ukrajino izjemno pomembni. To priložnost bi prav tako rad izkoristil in vas spomnil na regijo Južnega Kavkaza, ki je za Evropsko unijo pomemben alternativni energetski vir, ali na Republiko Moldavijo, ki močno potrebuje pomoč EU v času prehoda na demokracijo.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Zapatero, hvala za izjemno zavezanost, ki jo v tem parlamentarnem mandatu dajete v zvezi z napovedanimi točkami, čeprav sedaj ni več pravi čas, da bi naštevali vse koristne točke, ampak je treba storiti vse, da bi oživel Evrope.

Končati moramo s tem obdobjem določevanja institucionalnih struktur in se soočiti z glavnimi vprašanji, ki Evropi še vedno preprečujejo, da bi tekmovala pod enakimi pogoji z njenimi mednarodnimi partnerji. Vedeti moramo, ali bo Evropska unija že kmalu lahko imela sedež v Združenih narodih, ali bo, kot Evropska unija, lahko imela sedež v G20, ali želi večjo davčno in socialno usklajenost in katere vire želi nameniti za evropski gospodarski krogotok, da bo resnično lahko storila to, kar je storila njena druga mednarodna konkurenca.

Tukaj moramo predlagati – to govorim tudi predsedniku Barroso – konkretne ukrepe za oživitev Evrope, saj čez šest mesecev ne bomo imeli enakih rezultatov, kot smo jih imeli v preteklih izkušnjah. Prav tako želimo vedeti ali je končno napočil čas, ko bodo, kot bi pred 30 leti rekel Kissinger, glavni svetovni voditelji vedeli, katero telefonsko številko naj pokličejo, če želijo govoriti z nekom v Evropi in se ne bodo obračali le na države članice.

Gre za dostojanstvo Evrope, ki izhaja iz Lizbonske pogodbe, pa tudi za evropski socialni model, to temeljno demokracijo, ki jo člani skupine Naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu ostro zahtevamo in na podlagi katere želimo, da temelji prihodnja blaginja naših državljanov.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Gospod predsednik, gospod Rodríguez Zapatero, gospod Barroso, jasno želim povedati, da v govoru, ki smo ga tukaj slišali, obstajajo nekatere nejasnosti, predvsem v zvezi z gospodarskimi zadevami. Cilji in navedeni cilji so dobri, vendar pa nekatere nejasnosti ostajajo. Za boj proti brezposelnosti ni nobenega konkretnega ukrepa. Vendar pa kljub temu zadržku želim osredotočiti svoj govor na institucionalne zadeve.

Špansko predsedstvo govori o vprašanju državljanske pobude ter o hitri in takojšnji vzpostavitvi sistema službe za zunanje politično delovanje. Mislim, da bi bila sedaj na institucionalni ravni pomembna neka izjava o odnosih s preostalimi institucijami, saj smo v začetnih fazah Lizbonske pogodbe.

Po mojem mnenju je prav tako pomembno, da Svet in špansko predsedstvo jasno pokažeta pripravljenost na sodelovanje s Komisijo in Parlamentom, da bi bilo mogoče pojasniti kakšni bodo odnosi med Komisijo in Parlamentom v sklopu Lizbonske pogodbe, saj ima špansko predsedstvo sedaj edinstveno priložnost, da postavi precedens.

Ne glede na to, kaj naredi špansko predsedstvo v zvezi s prej omenjenimi odnosi s Komisijo na eni strani in s Parlamentom na drugi strani, ter s predsednikom Evropskega sveta, bo to pomenilo uspeh Lizbonske pogodbe.

Glede na to si želim, da bi imeli jasnejše informacije o tem, kako gledate na strukturo odnosov med predsedstvom po rotacijskem sistemu, Komisijo, Parlamentom in predsedstvom Sveta.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Dragi predsednik vlade Zapatero, pozdravljeni, veliko sreče in hvala za vaš govor. Predvsem pa se vam zahvaljujem za sklicevanje na Evropsko socialno listino. Končno nekdo v Svetu razume, da Evrope ni mogoče oblikovati brez delavcev, še toliko manj pa proti delavcem.

Končno nekdo v Svetu začenja razumevati, da imamo zelo resen problem, z več milijoni razočaranih ljudi, s sindikati, ki imajo občutek, da se jih odrija iz procesa evropskega združevanja, ki upošteva le poslovni vidik, je izgubil politične ambicije in ima zelo nizko socialno ambicijo.

Ta odnos s Parlamentom in sindikalnimi gibanji sta poslabšali dva ukrepa. Eno je pretok delavcev v Evropi, ki ogroža nacionalne socialne modele, drugo pa je Direktiva o delovnem času, ki ogroža zgodovinske dosežke ter urejanje poklicnega in zasebnega življenja.

Predsednik vlade, govorili ste o šestih mesecih sprememb. Spremenite postopke, spremenite potek. Ničesar ne boste mogli spremeniti, začrtajte novo pot, pot, ki jo Evropa potrebuje, saj potrebuje delavce in ne bo mogoče oblikovati le gospodarsko Evropo; biti mora politična in socialna Evropa.

4. Dobrodošlica

Predsednik. – Gospe in gospodje, pravkar so mi povedali, da je v galeriji delegacija nacionalne skupščine Republike Koreje, ki ji izrekam toplo dobrodošlico. Pozdravljamo delegacijo in vodjo delegacije, Lee Kang Raeja, na dvanajstem medparlamentarnem zasedanju našega in njihovega parlamenta.

Evropski parlament je vedno podpiral mir in stabilnost in varstvo človekovih pravic na Korejskem polotoku. Seveda pozdravljamo vse večjo vlogo Republike Koreje na mednarodnem prizorišču, prav tako pa jim želimo vse najboljše, ko bodo letos predsedovali G20.

Zavedamo se obsežnega pridružitvenega sporazuma med Republiko Korejo in Evropsko unijo, ki bo kmalu v procesu ratifikacije. Zato korejskim kolegom čestitamo. Upamo, da bo njihov obisk uspešen, predvsem pa jim želimo, da bi uživali pri spremljanju tako pomembne razprave, kot trenutno poteka v Parlamentu.

5. Predstavitev programa dejavnosti španskega predsedstva (nadaljevanje razprave)

Predsednik. – Gospe in gospodje, nadaljujmo z razpravo o predstavitvi programa španskega predsedstva.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot predsednika Odbora za ustavne zadeve Parlamenta, me zelo veseli, da špansko predsedstvo pripisuje pomen izvedbi strukturnih reform, ki izhajajo iz Pogodbe o delovanju Evropske unije, predvsem v zvezi z Evropsko službo za zunanje delovanje, državljansko pobudo in spoštovanjem Evropske konvencije za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin, za katero je moj odbor že imenoval poročevalca, Španca, gospoda Jáureguija Atonda, ki ga poznate.

Gospod Zapatero, v intervjuju, objavljenem v španskem časopisu *El País* prejšnjo nedeljo pa ste izrazili željo, da lahko zakon o verski svobodi pripomore k normalizaciji znotraj vseh javnih institucij v Španiji.

V zvezi s tem želim predlagati, da se na kratko osredotočimo na dejstvo, da so evropske strukture sredstvo za doseganje cilja in da je cilj Evropske unije naveden v členu 2. Lizbonske pogodbe: spodbujanje dostojanstva, enakosti, svobode in solidarnosti. Zato moram izraziti nekaj pomislekov glede smeri, v katero poteka ta razprava o vrednotah.

Kulturna enotnost ima prednost pred gospodarsko enotnostjo. Evropski duh je močnejši kot javna – oprostite izrazu – pravosodna struktura. Evropski duh je zakoreninjen v nagonu za pravico in lepoto, ki ga je mogoče pripisati antični Grčiji, v kultu pravice, ki pripada Rimu in na podlagi te izjemno velike zapuščine krščanstva, ki je okrepila vrednost človeških bitij, ki so enakovredna od spočetja do naravne smrti.

Danes v imenu Kristusovega križa pozivamo, da gremo na Haiti, da smo prisotni na Haitiju, saj samo bistvo vsega tega predstavlja vsi ljudje, predvsem najrevnejši.

Zato vas sprašujem: kaj pomeni „normalizacija“ v povezavi z versko svobodo? Ali mogoče pomeni preprečevanje vsem državljanom, da bi javno izražali svojo vero? Ali pomeni, da bomo pozabili na korenine, vključno s krščanskimi koreninami, naših držav?

Kader Arif (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospod Zapatero, gospod Buzek, gospe in gospodje, v času te krize ima trgovinska politika še pomembnejše mesto v javni razpravi, saj Evropejci vse pogostejše ugotavljajo, da trgovinska strategija na ravni Unije neposredno vpliva na rast in zaposlovanje.

Zaradi vse večje mednarodne konkurence je tekma za znižanje stroškov pripeljala do prevelikega upada delovnih mest ali premestitev. Zaradi tega naša skupina meni, da mora biti trgovina orodje za doseganje ciljev, kot so ustvarjanje delovnih mest, zmanjševanje neenakosti in trajnostni razvoj. Med zaslišanjem se je komisar za trgovino gospod De Gucht strinjal s tem, da trgovina ne more biti sama sebi namen.

Zato me zanima ali boste v času vašega predsedovanja podprli reformo evropske trgovinske politike ter tako zagotovili, da bo prinesla več delovnih mest in da bo tesneje povezana s pravo industrijsko politiko. Ali boste podprli tudi pravično trgovino na svetovni ravni, ki bo lahko spodbujala razvoj, spodobno delo in spoštovanje človekovih pravic? Povedano drugače, ali boste v naše sporazume uvedli zavezujoče socialne in okoljske standarde?

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Gospod Zapatero, zame, kot Španca, je izjemna čast, da vas lahko tu pozdravim, sedaj ko ste prevzeli mesto predsednika Evropske unije. Smo v obdobju številnih pričakovanj in sprememb in ta pričakovanja moramo vsekakor upravičiti. Pomembno je, da naši državljani spoznajo, da lahko naše posodobljene institucije zagotovijo rešitve za resnične probleme.

Veste, da se strinjamo s programom, ki ste ga predstavili. Veste, da je to za špansko *Partido Popular* državno vprašanje in da vas bomo podprli pri vsem, za kar menimo, da je v skupnem interesu Evrope in da je pomembno za Španijo. Gre za ambiciozen program in, upam, za program, poln vsebine.

Upam, da bodo ljudje v tej antologiji španskega predsedovanja – ki bo vsekakor barvita in raznolika – lahko na vsak dogodek gledali, kot na mejnik pri zelo resničnih problemih, ki jih tarejo.

Gospodarstva je prizadela kriza, brezposelnost pa spominja na petega jezdeca Apokalipse. Bili ste dovolj poštenci, da ste priznali 20 % brezposelnost v Španiji, vendar vas to ne omejuje. Verjamem, da smo mi vsi dolžni najti rešitev problema in to moramo narediti skupaj. Gre za resničen problem.

Čas, ki mi je na voljo, mi ne dopušča, da bi kaj dosti povedal, predsednik vlade. Kljub temu pa vam želim povedati, da Španijo čakajo številni izzivi in da zaupam v njeno sposobnost, kot države, ter da želim verjeti in prepričan sem, da boste izpolnili pričakovanja. V Evropi si v tem trenutku ne smemo dovoliti, da jih ne bi izpolnili.

Po drugi strani pa globaliziran svet – nanj ste se sklicevali zelo pametno – pomeni, da nastajajo novi centri moči in da mora Evropska unija zavzeti bolj koherentno in aktivno vlogo pri varovanju svojih vrednot in interesov. Drugače obstaja tveganje, da bomo postali nepomembni.

Predsednik vlade, Španci se ne bomo sprijaznili s tem, da bi nam odrekli možnost dajanja predlogov. To je naša pravica. Prav tako moramo biti ponižni in sprejeti nasvet, ki ga je Don Kihot dal Sanču Pansi, ko je predlagal ponižnost v svojih sanjah o vladanju otoku Baratarija.

(Predsednik je prekinil govornika)

Glenis Willmott (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam zelo pozitiven in ambiciozen program predsednika vlade za špansko predsedovanje. Njegov poudarek na delovnih mestih in rasti je za nas ključnega pomena sedaj, ko izhajamo iz finančne recesije in veselim se dela s socialdemokratsko vlado.

Naslednjih šest mesecev je ključnih za gospodarsko in okoljsko prihodnost EU in z veseljem pričakujemo februarSKI Svet, kjer naj bi dobili ambiciozno vodstvo pri preoblikovanju finančnega sektorja.

Zaradi neuspešnih pogajanj na področju klimatskih sprememb v Københavnu, me zanima, kako bo predsedstvo sodelovalo s Komisijo, da bi pripravilo skupen cilj EU glede zmanjšanja emisij za cilj 31. januarja. To je že bilo omenjeno, vendar vas pozivam, predsednik vlade, da v času vašega predsedovanja izkoristite priložnost in rešite vprašanje prisvajanja zemlje in drugih vprašanj, ki so pri več tisočih lastnikov nepremičnin, ki spoštujejo zakon, na jugu Španije povzročila toliko gorja in bolečin. Zdaj je res čas za ukrepanje.

Gospod Zapatero, dobro vas je videti tukaj in želim vam zelo uspešno predsedovanje.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, špansko predsedstvo bo ocenjeno na podlagi njenega institucionalnega izvajanja Lizbonske pogodbe. Predsednik vlade, želim vam veliko uspeha.

Pri spodbujanju gospodarskega oživljanja in ustvarjanju novih delovnih mest se boste morali soočiti z izzivom, kako dokončno vzpostaviti notranji trg EU, vključno z vzpostavitvijo trgov storitev na področjih, kjer so še vedno obravnavani, kot izjeme. Dokler to ne bo doseženo, bo uspeh vseh strategij EU omejen.

Podpiram vašo zavezanost vzpostavitvi skupnega energetskega trga, med seboj povezanih energetskih omrežij po celi Evropi. Želim si, da bi lahko v ta namen uporabili stališče Parlamenta o zunanji varnosti preskrbe z energijo in solidarnosti, ki je bilo sprejeto leta 2007 in čaka na začetek izvajanja.

Agenda 2020 pomeni uvajanje informacijskih in komunikacijskih tehnologij v vsakodnevno prakso, pri čemer se uporabljajo najboljše prakse držav članic, ki so na tem področju že dosegle napredek. Upam, da se bo vaše predsedstvo lahko odločilo o ustanovitvi osrednje agencije za upravljanje sistemov IT, ki jo Evropa očitno potrebuje. Prav tako moramo nujno pripraviti zanesljivo evropsko varnostno strategijo na področju spletne varnosti.

Upam, da bo EU imela aktivnejšo vlogo tudi pri umirjanju razmer na Južnem Kavkazu in sicer znotraj okvira nove strategije za vzhodno partnerstvo.

Nenazadnje predlagam tudi, da še naprej ostanete zavezani skupnemu stališču EU do Kube, vse dokler ne bo mogoče potrditi resničnih sprememb. Žal s tem, ko je režim našemu socialdemokratskemu kolegu omogočil vstop v Kubo, ker je želel stopiti v stik z opozicijo, ne kaže pripravljenosti na resnične spremembe.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospod Zapatero, najprej se želim zahvaliti vam, gospod Zapatero za ponovno uvedbo ambicij, politične perspektive, pa tudi energije v času, ko naj bi Evropska unija že dosegla dno krize in po neuspehu v Københavnu.

Pričakujem, da nam bosta Komisija in predsedstvo omogočila, da postavimo ustvarjanje večjega števila visoko kakovostnih delovnih mest, boj proti socialni izključenosti in trajnostni razvoj v samo jedro strategije 2020. To še posebej drži za proračun za kmetijstvo, pa tudi za proračun namenjen ribolovu. K temu ste se zavezali.

Gospod Zapatero, računamo na vas, da boste zagotovili sredstva za to politiko, povezali dekontaminacijo zemlje z zanesljivo preskrbo s hrano, da bo mogoče ustvariti pogoje za zelena delovna mesta in za ohranjanje ribolovnih virov, zagotoviti zanesljivo preskrbo s hrano in vzpostaviti bolj poštene trgovinske pogoje za južne države.

Potrebujemo ambiciozen proračun za kmetijstvo, prav tako pa bi vas pozvala, da s tem proračunom povežete tudi proračun za ribištvo. Naše delo, pa tudi naša politika, bosta ocenjeni na podlagi doseženih rezultatov pri teh točkah.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospod Zapatero, med zadevami, ki jih je danes predsednik vlade predstavil na nekoliko posplošen in ohlapen način, obstajajo številne, ki jih je treba utemeljiti in ki zahtevajo predstavitev posebnih predlogov.

Te zadeve bodo spadale v dve kategoriji – tiste, ki ji bo špansko predsedstvo, objektivno gledano, moralo obravnavati in tiste, ki jih bo želelo obravnavati, medtem ko bo skušalo uresničiti svoje cilje. Med tiste, ki jih je treba obravnavati, so vprašanja odnosov med evropskimi institucijami in pri tem bi rad opozoril gospoda Zapatero na določbe Lizbonske pogodbe, ki v protokolu o uporabi subsidiarnosti govorijo tudi o potrebi po opredelitvi vlog regionalnih in lokalnih oblasti v državah članicah. Španske izkušnje, če govorimo o regionalizaciji, nakazujejo, da bo mogoče ravno špansko predsedstvo tisto, ki bo skušalo pojasniti besedilo o vlogah regionalnih in lokalnih oblasti. To je še posebej pomembno, ker gospod Zapatero govori o tem, kako je ena izmed njegovih prednostnih nalog stvar razvoja inovativnosti in izobraževanja, ki se, kot vemo, v velikem obsegu uresničuje z evropskimi sredstvi na regionalni in lokalni ravni.

Evropski parlament z velikim zanimanjem pričakuje utemeljitev nekaterih zadev, razrešitev institucionalnih zadev in predlogov, ki se nanašajo na prihodnost kohezijske politike, ki bo najprej predstavljena, kot vemo, v Zaragozi in nato še na Tednu inovativnih regij v Evropi. Z velikim zanimanjem pričakujemo odločitve in posamezne predloge.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, predsednik vlade, dejstvo, da Španija prevzema predsedovanje Evropski uniji v tem času zahtevnih razpotij, je izjemen izziv in izjemna priložnost za vse nas, ki zatrjujemo, da je bil dosednji evropski recept za reševanje krize enostranski ter ni storil dovolj za omejevanje vpliva na realno gospodarstvo in zaposlovanje, za vse nas, ki zatrjujemo, da bi morala biti strategija za oživitev tudi strategija za spremembo razvojnega modela, s tem pa bi varovala gospodarsko,

socialno in okoljsko blaginjo državljanov Evrope. Špansko predsedstvo predstavlja velik izziv za tiste, ki verjamemo, da je evropsko gospodarsko vodenje potrebno, skupaj z demokratizacijo instrumentov gospodarske politike, ki bodo zagotavljali finančno varnost in zahtevano solidarnost, kjer bo to potrebno, da bi bilo mogoče zaščititi interese evropskih državljanov.

Edite Estrela (S&D). – (ES) Z veseljem izražam, da je Joséju Luisu Zapateru uspelo presenetiti Evropejke z zelo naprednimi in sodobnimi ukrepi. To mu je seveda uspelo z oblikovanjem resnično enakovredne vlade in na pogumen način, s katerim je zadeve, povezane z enakostjo spolov in medsebojnim spoštovanjem pravil na nacionalne in evropske agende.

Predsednik vlade, čestitam vam za ambiciozen program ukrepov proti seksističnemu nasilju, ki pesti družbo. Ustanovitev evropskega čuvaja na področju seksističnega nasilja je napreden predlog, ki ga Evropejke podpiramo in pozdravljamo.

Predsednik vlade, v imenu portugalskih socialdemokratov vam želim vso srečo. Računate lahko na našo solidarnost. Ženske za Zapatera!

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Predsednik vlade, iskreno vam želim povedati, da je bila vaša predstavitev dela, ki ga namerava opraviti špansko predsedstvo, odlična. Mislim, da je bil vaš govor izjemen.

Predsednik vlade, zastaviti vam želim vprašanje v zvezi z Latinsko Ameriko. Menim, da je zelo pomembna za Evropo, Evropa pa je zelo pomembna za Latinsko Ameriko. V Latinski Ameriki obstajajo številne ljudske povezave, številni poslovni interesi in številne države v gospodarskem vzponu, kot so Argentina, Brazilija ali Mehika, ki so del novega svetovnega vodstva in ki se morajo povezati z Evropo.

Gospod predsednik, vprašati vas želim, kakšni so načrti Evropske unije in vašega predsedstva v zvezi z Latinsko Ameriko, kaj se pričakuje od srečanja na vrhu z Latinsko Ameriko in kakšne načrte imata Evropska unija in vaše predsedstvo glede Latinske Amerike?

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (ES) Ker imam za govor le eno minuto, se bom osredotočila na pravice državljanov.

Špansko predsedstvo predstavlja priložnost, da našo hišo spravimo v red. En tak primer so Kanarski otoki in ljudje, ki tam živijo.

Lani sem bila tam na tečaju španščine. Bila sem presenečena, ko sem ugotovila, da lahko dobim povrnjene stroške, če tečaj opravljam v šoli na celini ali na Balearih, ne pa tudi če je šola na Kanarskih otokih, ker niso del Evrope. So del Evropske unije, niso pa del Evrope, kar ima za posledico, da so jezikovne šole na teh otokih, tudi tam, kjer je kakovost teh tečajev odlična, prikrajšane za priložnost ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, predsednik vlade je v svojih uvodnih pripombah spregovoril o tem, da mora Evropa razviti učinkovitejšo zunanjo politiko, predvsem v zvezi z njenimi bližnjimi sosedami, med katere moramo vključiti tudi Izrael.

Gre za državo, ki z vojsko zaseda ozemlje drugih ljudi, ki krši človekove pravice, ki vzdržuje blokado Gaze in skupinsko kaznovanje enega in pol milijona ljudi, pa vendar nanjo gledamo kot na običajno trgovinsko partnerico. Naša načela in politike so jasne: prejšnji mesec so jih ponovno potrdili zunanji ministri, vendar se zdi, da naše besede niso podkrepljene z dejanji.

Mislim, da bo resnični preskus tega predsedstva v naslednjih šestih meseci v tem, ali bomo vnesli nekaj neodvisnosti v naše odnose z Izraelom in ali bomo dokazali, da naša načela nekaj pomenijo in jih bomo izvajali.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Tudi jaz želim veliko uspeha španskemu predsedstvu, ki predstavlja prvi predsedniški trio po uveljavitvi Lizbonske pogodbe. V zvezi s strategijo 2020 se nenehno ponavlja, da bo imela ključno vlogo pri izhodu iz te krize. Vendar prevzemajo tiste države članice, ki so pristojne za politike na tem področju, veliko odgovornost. Naj vas opozorim na dejstvo, da imamo politike Skupnosti in proračune Skupnosti, ki jih lahko uporabimo kot orodje za ublažitev posledic krize. S tega stališča je izjemno pomembno, da se pogajanja o novem proračunskem obdobju začnejo v začetku 2011 in da Komisija takrat pošlje svoje predloge ter nam tako omogoči, da preučimo te politike. Komisijo pozivam, da to stori pravočasno.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Predsednik vlade, upam, da boste kot predsednik španske vlade res dovolj pogumni in sposobni, da boste v praksi uresničili in izvedli vaš zelo ambiciozen program, predvsem program o nasilju nad ženskami.

Imam dve vprašanji. Eno se nanaša na zunanjo politiko. Rekli ste, da mora Evropa staviti na zunanjo politiko, pa tudi na zagovarjanje evropskih interesov. Vprašati vas želim kaj so evropski interesi? Ali so to interesi velikih, nadnacionalnih podjetij, ki si želijo dobička, ne da bi pri tem upoštevale socialne ali okoljske sporazume? Ali gre za interese, ki izhajajo iz evropskih vrednot, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kot so človekove pravice, demokratizacija, krepitev civilne družbe in pravic manjšin? Na katere interese se sklicujemo?

Drugo vprašanje. Niti z besedo niste omenili teme preseljevanja, ki je za Evropo tako pomembna. Potrebujemo program ...

(Predsednik je prekinil govornico)

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, predsednik vlade, danes ste začeli z agendo, ki je zelo naklonjena Evropi. Povedati vam želim, da ta agenda ne deluje. Evru se v tem trenutku v nekaterih državah slabo piše. Grčija nazaduje; Španiji, vaši državi, se prav tako slabo piše. V vaši državi znaša brezposelnost ljudi, starih od 18 do 24 let, 40 %.

Španci lahko govorijo v svojem imenu. V vaši trenutni vlogi v naslednjih šestih mesecih pa boste govorili tudi v imenu moje države. Na začetku ste omenili nadaljnje vključevanje. Preden nadaljujete z vključevanjem, vas prosim, da greste do ljudi v moji državi, Združenem kraljestvu, in jim zagotovite možnost referenduma.

PREDSEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospod predsednik, omenili ste pomembnost spremembe, kar utemeljujete z najhujšo globalno krizo v zadnjih 80 letih, ki je povzročila izgubo 8 milijonov delovnih mest. Navedena orodja je vredno podpreti, vendar ne pomenijo resnega preobrata na boljše. Po lekciji, ki smo se je naučili iz krize, sedaj potrebujemo resnično gospodarsko revolucijo. Ali se strinjate, da se liberaliziran trg ni sposoben sam regulirati? Ali se strinjate, da bi bilo treba ponovno pregledati liberalne dogme? Ali se strinjate, da je treba povečati regulatorno vlogo Skupnosti in da je vladno vmešavanje nujno potrebno v tržnem gospodarstvu? Vaš odgovor bi bil zelo dobrodošel.

José Luis Rodríguez Zapatero, predsednik Sveta. – (ES) Gospod predsednik, z veseljem opažam, da je Evropski parlament vitalnejši in močnejši, kot kadar koli doslej. Število pripomb, specifičnih vprašanj je tako veliko, da v svojem odgovoru ne bi mogel vseh podrobno obravnavati, ne da bi morali zaradi tega povsem nesprejemljivo podaljšati to zasedanje.

Dovolite mi torej, da naredim kompromis in se odzovem samo na tista vprašanja, za katera mislim, da so najpomembnejša in jih je treba pojasniti. Moj kompromis je takšen, da bom na vsako specifično vprašanje, ki so ga zastavili poslanci, odgovoril na zadnjem zasedanju, na katerem bom prisoten ob koncu šest mesečnega obdobja, ko bo špansko predsedstvo po rotacijskem sistemu ocenjeno. Zato upam, da bodo vsi poslanci zadovoljni z odgovori na nekatere specifične zadeve, ki sem si jih zapisal.

Naj spregovorim nekaj besed glede pripomb mojih sodržavljanov, španskih poslancev v EP. Španski *Partido Popular* se želim zahvaliti za podporo, ki jo je izkazala na tem zasedanju, ki je bila potrjena v nacionalni politični razpravi in sprejeta na podlagi predloga. Nedvomno gre za izjemno pozitiven dejavnik v zvezi z delom, ki ga moramo opraviti in izpostavlja našo skupno evropsko željo, skupna prizadevanja in delo, ki smo ga še naprej pripravljani opravljati sedaj, ko smo osredotočeni na zelo težke čase, ki jih preživljamo zaradi gospodarske krize.

Dotakniti se želim priseljevanja. Eden izmed cenjenih poslancev je izpostavil vprašanje glede naše politike priseljevanja in celo omenil, da se na to politiko nismo sklicevali. Drži, da se je v svojem govoru nisem, vendar je treba postaviti prioritete. Izrecno je bilo navedeno, da zagovarjam masovno priseljevanje, kar kategorično ne drži. Zagovarjam spoštovanje človekovih pravic za vse, vsake posamezne osebe, ne glede na to od kje prihaja.

(Aplavz)

Imamo evropski pakt o priseljevanju, ki je bil podprt in sprejet v času francoskega predsedovanja. Pri tem paktu moramo vztrajati in ta pakt seveda vključuje mejne kontrole, sodelovanje in politični dialog z državami iz katerih prihajajo priseljenci, da bi se bilo mogoče na najboljši način izogniti masovnemu pritoku priseljencev. Vendar moram dodati, da integracija predstavlja del politike evropskega pakta o priseljevanju, integracija pri spoštovanju človekovih pravic priseljencev. Govorim v imenu države, ki je v zadnjih nekaj letih doživela zelo velik obseg priseljevanja, vendar ne zamenjam, saj se je od leta 2000 število španskega prebivalstva povečalo za šest milijonov ljudi. Ima izkušnje z izseljevanjem, saj je v času diktature potekalo gospodarsko izseljevanje v številne evropske države.

Zelo dobro se zavedamo, na podlagi izkušenj, kaj pomeni če moraš zapustiti svojo državo, da bi si zagotovil prihodnost ali povrnil nekaj uničenega gospodarskega dostojanstva. Vemo, da je težko prenašati in vemo, da države in narodi niso ocenjevani zgolj na njihovi politični, vojaški ali gospodarski moči. Narodi, skupaj z Evropo, so ocenjevani tudi po njihovem ravnanju z in spoštovanju človekovih pravic in po ljudeh, ki pridejo v naše države iskat delo za boljšo prihodnost, ki je v svoji lastni državi ne morejo imeti.

(Aplavz)

Poleg tega se mora Evropska unija zavedati - kar se tudi zaveda - da bo do leta 2025 30 % njenega prebivalstva starejšega od 65 let. To se ne bo zgodilo v nobeni drugi regiji ali območju v svetu. Bomo območje, celina z največjim številom ljudi, starejšimi od 65 let in to se bo odražalo v upadu naše sposobnosti za proizvodnjo, upadu aktivnega prebivalstva in delovne zmogljivosti, vse to pa bo predstavljalo pritisk na naše sisteme socialnega varstva. Srednjeročno gledano Evropa potrebuje delavce. Po krizi bo potrebovala delavce, ženske mora vključiti na trg dela, prav tako pa mora povečati aktivno prebivalstvo, da bi lahko ohranila socialno varstvo. To je temeljna ugotovitev.

Drugič, subsidiarnost in jeziki. Seveda bomo dosledni pri izvajanju Lizbonske pogodbe in rad bi izpostavil, da je ravno moja vlada predlagala uporabo španščine kot so-uradnega jezika v evropskih institucijah. Nobenega dvoma ni, da se trenutno ravnanje med institucijami odraža v izvajanju Lizbonske pogodbe. Bilo je nekaj pripomb, za katere menim, da so bile nepošteno, čeprav moram priznati, da jih je bilo zelo malo. Kot predsednik predsedstva po rotacijskem sistemu sem izrazil, izjavil in podprl institucionalno vlogo stalnega predsednika Svetu, seveda tudi visokega predstavnika, pa tudi popolno sodelovanje Komisije, kar bom počel tudi v prihodnje.

Nova pooblastila Evropskega parlamenta bodo začela veljati s španskim predsedstvom po rotacijskem sistemu ob polnem sodelovanju predsednika Komisije, ki je vedno znova dokazal svoje stalno sodelovanje s Parlamentom. Pri tem mislim na delo, ki ga je opravil gospod Durão Barroso. Bil sem deležen kritik, ker sem ga podprl. Da, podprl sem ga in še vedno ga podpiram, saj sem videl, da si prizadeva za močno in združeno Evropo in to je zelo pomembno ter presega ideološko umeščanje.

Tretjič, finančni sistem, davčni raji ter nova ureditev in nadzor. Tega se nisem dotaknil, da ne bi izčrpal vseh tem, vendar se popolnoma strinjam z izvajanjem pravil o novem finančnem nadzoru in ureditvi. V zvezi z zahtevami po odpravi davčnih rajej pa bo predsedstvo po rotacijskem sistemu odločno in strogo.

(Aplavz)

Seveda se bom zavzemal za, spodbujal in zahteval, da vse države dosežejo napredek na področju potrebnih sporazumov za davčno preglednost in za zagotavljanje informacij v sklopu mednarodne skupnosti.

V zvezi s podnebnimi spremembami bo Svet ob pomoči Komisije 11. februarja opravil analizo vrha v Københavnu. Evropska unija si mora seveda še naprej prizadevati za strategijo, ki nas bo pripeljala do progresivnega sporazuma za spodbujanje zmanjšanja podnebnih sprememb. Naklonjen sem Evropski uniji, ki ve, kako na inteligen način uskladiti svoja prizadevanja, ki jih je določila za 2020 ali obdobje 2020-2030, z zahtevami drugih akterjev glede zmanjšanja njihovih emisij. Da bi podprli enotnost Evrope in skupno strategijo, moramo to nalogo zaupati Evropski komisiji. Prav tako se popolnoma strinjam, da sta Kitajska in Združene države Amerike vodilna akterja, od katerih lahko pričakujemo aktivnejšo vlogo.

Prepričan sem, da mora skupna kmetijska politika vključevati ribištvo in da je treba socialni pakt, ki so ga omenili nekateri poslanci, ponovno pregledati, popraviti, da bi vključeval interese, zakonito zastopanje in konstruktivno stališče velikega deleža tistih, ki v Evropi zastopajo delavce. Zastopajo delavce, sindikate, ki so izraz evropskega socialnega pakta, zaradi česar smo v zadnjih nekaj desetletjih postali regija z največjo socialno blaginjo in največjim napredkom od druge svetovne vojne.

(Aplavz)

Prihodnost Evropske unije in evropskega napredka ni mogoče zapisati brez delavcev, brez socialni pravic in brez politik socialnega varstva, zato jih moramo aktivneje vključiti.

Nekatera vprašaja so se nanašala na področje zunanje politike. Bližnji vzhod, še posebej Latinska Amerika in namigovanja na Izrael. Upamo, da bo v naslednjih šestih mesecih prišlo do napredka pri sporazumu o Bližnjem vzhodu. Vemo, da je mir na Bližnjem vzhodu potreben, osnovni pogoj za mir v teh regiji, kjer so se razširili spori in nasilje, ki jih spodbuja radikalizem ter ideološki in verski fanatizem. Evropska unija bo izpolnila svojo vlogo s tem, ko bo prispevala k mirovnemu procesu z zavezami, da bi pogovori spet stekli. Vemo, kakšni so cilji in pogoji. Vemo, da mora dialog, kot enega izmed temeljnih pogojev, vključevati priznanje Palestinske države.

(Aplavz)

Sodelovanje z Izraelom pomeni prizadevanje za mir. Če ne bomo sodelovali z Izraelom, kljub kritikam, ki upravičeno letijo na številna njegova dejanja, ne bomo mogli doseči miru. Sodelovanje s Palestino pomeni prizadevanje za njeno pravico do države, ozemlja, da bi lahko prišlo do napredka in da bi bilo mogoče rešiti vsa odprta vprašanja. To bomo storili na odločen način in seveda v sodelovanju z drugimi glavnimi mednarodnimi akterji.

V zvezi z Latinsko Ameriko. Latinska Amerika je mlada, izjemno vitalna celina z odlično prihodnostjo. Ima 500 milijonov prebivalcev in nosi velik evropski pečat, ne samo velik španski pečat, ampak tudi velik evropski pečat, saj tam sedaj po dolgem času obstajajo demokratične in napredne vrednote, pa tudi nekaj težav glede določevanja, kaj pomeni njena stabilnost in njena konsolidacija kot skupina narodov. Na srečanju na vrhu v Latinski Ameriki želimo doseči ali zagotoviti napredek na področju skupnih trgovskih sporazumov z državami Mercosur, s Srednjo Ameriko in Andsko skupnostjo. Vse to je v interesu razvoja in napredka Latinske Amerike, pa tudi evropskem gospodarskem interesu, ki ga je po mojem mnenju treba zagovarjati.

Evropski interesi. S sklicevanjem in ob soglasju drugih poslancev glede politik Unije o enakosti med ženskami in moškimi, menim, da je to zelo dober primer in politika državljanstva. To so evropski interesi. Evropski interesi, ki jih podpiram pri ukrepih zunanje politike so interesi, ki vključujejo vrednote, ki jih zastopa Evropa, ki izvirajo iz obdobja razsvetljenstva in vseh kulturnih, verskih in civilnih običajev, ki so uspevali in se razvijali v Evropi. Standardizirane pomeni dopuščati, standardizirati pomeni spoštovati evropsko tradicijo, najboljšo evropsko tradicijo, kar pomeni, da je ta zemlja, zemlja verske, ideološke, politične in kulturne svobode. Ta svoboda zahteva strpnost in enako obravnavo med vsemi verami in prepričanji, tako da je mogoče zagotoviti popolno demokracijo.

(Aplavz)

Gospod predsednik, želel sem se sklicevati na nekatere osamljene pripombe o moji državi, o Španiji, s strani drugih držav, predvsem pa na sklicevanja gospoda Langena, določena sklicevanja na Španijo glede naših gospodarskih značilnosti, na katere se moram odzvati. Povedati moram, da ko sem danes jutraj začel govor, sem govoril kot Evropska država, kot država, naklonjena Evropi, hvaležna, da je v Evropski uniji, hvaležna tistim državam, ki so spodbujale naš vstop v Evropsko unijo in ki je doživela izjemno preobrazbo in izjemen napredek v zadnjih 25 letih. Takšen napredek, da smo od takrat, ko smo vstopili v Evropsko unijo, zmanjšali razliko v dohodku na prebivalca za 15 točk in presegli trenutno evropsko povprečje. Za to pa se je treba zahvaliti prizadevanjem številnih Špancev, njenih delavcev in njenih podjetij.

Trenutno se po tako znatnem napredku soočamo z gospodarsko krizo, ki vpliva na zaposlovanje. Res je, da imamo visoko stopnjo brezposelnosti, kot se je zgodilo v krizah v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja. To je značilno za našo državo, prav tako pa ustvarimo več delovnih mest, kot druge države, ko beležimo rast. Vendar pa lahko zagotovim gospodu Langenu, da če bi se stopnja brezposelnosti jutri v njegovi državi povečala, ne glede na to, kdo bi jo vodil, bi vam kot politični vodja, kot predsednik vlade in oseba, ki je naklonjena Evropi, izrazil podporo in solidarnost, ne pa izrekal obtožb, kot ste jih vi danes jutraj izrekli v Parlamentu.

(Aplavz)

Ponudil bi vam podporo in solidarnost. Tako jaz čutim pripadnost Evropi in ker vašo državo občudujem, upam, da se to ne bo zgodilo.

Na kratko, gospod predsednik, med tem predsedovanjem si bomo prizadevali za evropski projekt solidarnosti, sodelovanja in večje ekonomske unije, reform in prepričanj. Hvala, ker ste omenili gospoda Almunijo, med drugim tudi zato, ker sem ga jaz predlagal za odgovornosti, ki jih sedaj prevzema. Vsi vemo, da lahko

Parlament v naslednjih šestih mesecih računa na sodelovanje, spoštovanje in naklonjenost moje države in moje vlade in da bom ob koncu tega predsedovanja tu, osebno pozvan na odgovornost in odgovoril bom na vsa vprašanja, ki bodo zastavljena ob spoštovanju in solidarnosti.

(Aplavz)

Predsednik. - Hvala za vaš govor, gospod Zapatero. Naše sodelovanje, sodelovanje med Evropskim parlamentom in španskim predsedstvom je zelo pomembno. Delamo na področju priprave zakonodaje, zato so vlade zaporednih predsedstev za nas ključnega pomena, če želimo izvesti zakonodajni postopek.

Pisne izjave (člen 149)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Užival sem v govoru predsednika vlade Kraljevine Španije, predvsem zaradi uravnoteženosti med gospodarskimi, socialnimi vprašanji in okoljem. Podpiram idejo socialnega pakta, ki temelji na socialnih partnerjih, saj po mojem prepričanju ne gre le za pogoj pri uresničevanju glavnih socialnih ambicij, ampak gre tudi za dejavnik pri evropski gospodarski storilnosti. V času, ko ima Iberski polotok dve pomembni predsedstvi (Svet Evropske unije prek španskega predsednika vlade, Joséja Luisa Rodrígueza Zapatera in Komisija prek Portugalca Joséja Manuela Barrosa), obžalujem, da špansko predsedstvo ni prikazalo svoje sposobnosti in vneslo dodano politično vrednost v odnose z ameriško celino izven Združenih držav Amerike in Kanade. Obžalovanja vredno je, ker je šesto srečanje na vrhu Evropske unije – Latinske Amerike/Karibov (EU-LAC) predvideno v prvi polovici 2010, medtem ko naj bi srečanje na vrhu med EU-Mehiko in EU-Brazilijo prav tako potekalo v prvi in drugi polovici 2010. V tem govoru bi rad še enkrat izrazil obžalovanje, da novi predsednik Evropskega sveta, ki je bil izvoljen v sredini novembra in začel opravljati delo 1. decembra 2009, še vedno ni nagovoril poslance Evropskega parlamenta ali jim poslati vsaj preprostega sporočila.

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Izpostaviti želim, da sem bila članica delegacije AFET, ki je oktobra 2009 pripravila prednostne naloge španskega predsedstva v Madridu. Na podlagi mojega poznavanja teh ciljev, sem opazila teme, ki so skupne romunskim točkam.

Glavni interes španskega predsedstva predstavlja sredozemsko območje, ki lahko ugodno vpliva tudi na Romunijo. Romunska podjetja bodo imela priložnost, da se vrnejo na trge sredozemskega območja (v države, kot so Alžirija, Turčija, Sirija in Egipt). Glavni skupni cilj je zagotoviti varnost preskrbe z energijo Evropske unije, pri čemer Romunija vstopa na agendo pri naslednjem področju: Nabucco, panevropski naftovod Constanta – Trst in medsebojno povezovanje naftovodov v sosednjih državah: Romunija-Madžarska (Arad-Szeged), Romunija-Bolgarija (Giurgiu-Rus) Isaccea in Negru Vodă.

Istočasno menim, da se mora špansko predsedstvo predvsem osredotočiti na države vzhodnega partnerstva. Romunija ima velik politični cilj, in sicer da bi Republika Moldavija morala biti vključena v skupino držav Zahodnega Balkana z vidika bodočega pristopa. Pogajanja o podpisu pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Moldavijo so se začela 12. januarja 2008 v Chişinău. Moldavija trenutno potrebuje finančno in politično podporo. To bi morala biti prednostna naloga za trenutno, kot tudi za naslednja predsedstva.

Dominique Baudis (PPE), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, v naslednjih šestih mesecih boste predsedovali Svetu po rotacijskem sistemu. Na področju zunanje politike vas čaka veliko izzivov, še posebej v zvezi z južno obalo Sredozemlja. Kaj nameravate storiti za oživitev Unije za Sredozemlje, katere sedež je v Barceloni? Nedavno je bil imenovan generalni sekretar Unije za Sredozemlje. Kako nameravate sodelovati s sploh prvim generalnim sekretarjem Unije za Sredozemlje? Za Sredozemlje potrebujemo ambiciozno politiko, ki presega gospodarsko sodelovanje, da bi tako omogočili resnično politično sodelovanje.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Španija prevzema štafeto predsedovanja Evropski uniji ravno v času, ko je bila uveljavljena Lizbonska pogodba. To pomni, da bo predsedujoča država lahko tesneje sodelovala z Evropskim parlamentom pri izvajanju njenega ambicioznega programa. Podpiram najpomembnejše prednostne naloge, navedene v španski agendi o strategiji EU 2020, ohranjanju delovnih mest in socialnem napredku, o pobudah na področju izobraževanja in inovacij, ter zadev, ki se nanašajo na varnost preskrbe z energijo. Zame, kot za litovsko poslanko v EP, je zelo pomembno, da predsedujoča država nadaljuje z izvajanjem strategije EU za območje Baltiškega morja, ki je bila sprejeta med švedskim predsedovanjem. Sedaj je obdobje, ko se Evropa bori z revščino in socialno izključenostjo. Španijo bi rada pozvala, da med predsedovanjem izvede potrebne ukrepe za boj proti revščini in za ohranjanje minimalnih socialnih garancij. Švedska, država na severu EU, je uspešno predsedovala, južni državi Španiji pa želim uspešno delo, ki bo v korist državljanov EU.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Špansko predsedstvo želim opozoriti na številne zadeve, na katere gledam kot na prednostne naloge in za katere menim, da moramo v prihodnjih mesecih najti rešitve. Pravice bolnikov na področju čezmejnega zdravstvenega varstva morajo biti obravnavane kot prednostna naloga, saj morajo vsi bolniki v Evropi uživati enake pravice. Predsedstvo pozivam, da v zvezi s tem dokumentom skuša odpraviti blokado na ravni Sveta. Prav tako pozivam predsedstvo, da podpre direktivo o obveščanju splošne javnosti glede zdravil na recept, ki ji Svet nasprotuje. Vzdrževanje trenutnega stanja na te področju ne koristi bolnikom ali farmacevtski industriji. Poslovni sektor potrebuje pomoč, da bomo lahko premagali gospodarsko krizo, predvsem v novih državah članicah, ki imajo resne probleme na tem področju. V zvezi s tem verjamem, da je podpora za mala in srednje velika podjetja nujno potrebna. Špansko predsedstvo mora močno podpreti direktivo o boju proti zapoznelim plačilom v trgovinskih poslih, ki je za mala in srednje velika podjetja ključnega pomena. Španskemu predsedstvu želim veliko uspehov pri uresničevanju prednostnih nalog in iskanju rešitev za izzive, s katerimi se Evropska unija trenutno sooča.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Cilj Evrope je celovit mirovni sporazum na Bližnjem vzhodu, katerega podlago predstavlja rešitev z dvema državama. Izraelcem želimo varno državo, Palestincem pa trajno demokratično državo, ki temelji na mejah izpred leta 1967. Smo tik pred tem, da najdemo takšno rešitev. Aktivno in odločno morate spodbujati izjavo Sveta z dne 8. decembra. Ključ za napredek je vzpostavitev razmer, v katerih bodo lahko potekale predčasne palestinske volitve. Evropa mora jasno povedati, da bo sodelovala z ljudmi, ki bodo izvoljeni na novih volitvah, ne glede na njihovo politično pripadnost, na podlagi zavez glede izvajanja sporazumov, ki so jih sprejeli Palestinci. Evropska politika glede Izraela, palestinskih oblasti in Hamasa mora biti pogojena s tem, da takoj začnejo s pogajanjimi o zadnji fazi, ki temeljijo na akcijskem načrtu četverice in arabski mirovni pobudi. Vztrajati moramo na tem, da se izraelsko obleganje gaze in grozno človeško trpljenje 1,5 milijona prebivalcev takoj in brezpogojno preneha. Če Evropa sedaj ne bo pogumno ukrepala in spodbudila ZDA, da tudi one storijo tako, se lahko razmere hitro tako zaostrijo, da jih ne bo mogoče več razrešiti.

Ioan Enciu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Trenutnemu španskemu predsedstvu je bila zaupana pomembna naloga priprave osnutka akcijskega načrta za izvedbo stockholmskega programa. Načrt mora poleg najpomembnejših ciljev vključevati tudi celoten paket vprašanj, ki se nanašajo na priseljevanje in azil, kontrole na mejah in varnost, pa tudi na boj proti organiziranemu kriminalu in terorizmu. Povedano na kratko, zagotoviti varnost državljanov EU.

V prihodnje bo za uresničevanje teh ciljev potrebna še obsežnejša izmenjava informacij med institucijami in strokovnimi službami, kot tudi konsolidacija baze podatkov EU, ter s tem nenehno zbiranje zasebnih podatkov o državljanih. Vendar pa je treba ohraniti stabilno razmerje med zagotavljanjem varnosti in spoštovanjem pravice do zasebnosti državljanov. Med državami članicami mora biti doseženo soglasje glede iskanja razumne povezave med omenjenima ciljema.

Ključni cilj vseh evropskih politik mora biti spoštovanje temeljnih človekovih pravic, največjo pozornost temu spoštovanju pa morajo nameniti tudi tri države, ki bodo predsedovale EU v naslednjih 18 mesecih.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Španskemu predsedstvu želim veliko uspeha. Španija je prva država članica, ki bo oblikovala nov institucionalni model po uveljavitvi Lizbonske pogodbe.

Upam, da bodo prednostne naloge, ki jih navedel že predsednik vlade Rodríguez Zapatero – za končanje krize v Evropi in konsolidacijo ponovne gospodarske rasti –, uresničene in da bomo lahko nadaljevali z bojem proti podnebnim spremembam in zagotavljanjem varnosti preskrbe z energijo. Prav tako je treba sprejeti celovito gozdarsko politiko in si prizadevati za večjo učinkovitost pri upravljanju voda.

V tem evropskem letu boja proti revščini in v času gospodarske krize upamo, da bomo dobili konsolidirane politike za najranljivejše v družbi. Upam, da bodo države članice in evropske institucije sodelovale, ter bo tako EU postala bolj združena in uspešna, hkrati pa bo v večji meri prisotna na mednarodnem prizorišču.

Prav tako upam, da se bodo v času tega predsedovanja okrepili odnosi med Portugalsko in Španijo. Vsi se zavedamo medsebojne odvisnosti in povezanosti naših gospodarstev. Dober primer teh prizadevanj je Iberski laboratorij nanotehnologije v Bragi, ki bo omogočal razvoj znanstvenih raziskav, inovacij in znanja, kar vodi do večje konkurenčnosti naših podjetij.

Carlo Fidanza (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predsedujoči je navedel prednostne naloge. Vse zadeve so pomembne, vendar pa izstopa oglušujoč molk v zvezi z bojem proti nezakonitemu priseljevanju, ki ni opredeljen kot prednostna naloga.

Nič ni bilo omenjenega glede krepitve programa FRONTEX, ali glede potrebe po sklenitvi sporazumov o bolj zavezujočem razporejanju beguncev; glede okrepitve našega sodelovanja z državami izvora nezakonitih priseljencev ni bila dana nobena zaveza, prav tako ne glede podpore, v sklopu ZN, potrebi po vzpostavitvi identifikacijskih centrov na kraju samem za iskalce azila, ki bi preverjali, kdo je sploh upravičen do azila.

Ta pomanjkljivost zelo resno kaže, da odstopamo od stališč, ki jih je nedavno ponovno potrdil Evropski svet in od stališča italijanske vlade, ki si je vedno prizadevala, da bi bile zadeve, ki se nanašajo na nadzor priseljevanja, na samem vrhu evropske agende.

Upam, da lahko špansko predsedstvo, razen izrekana splošnih pozivov glede človekovih pravic, ponovno preuči svoje prednostne naloge in ukrepa v skladu z zavezami, ki se nanašajo na priseljevanje in so jih dali prejšnji predsedujoči. Vse dokler se to ne bo zgodilo, bomo pritiskali na gospoda Zapatera in njegovo vlado.

Livia Járóka (PPE), v pisni obliki. – (HU) Pozdravljam dejstvo, da program španskega predsedstva kot prednostno nalogo glede evropskega trga dela vključuje zagotavljanje enakih možnosti za ženske in moške, skupaj z razvojem kmetijstva in odnosi s tretjimi državami. Prav tako je dobrodošlo, da program daje poudarek boju proti seksističnemu nasilju in zaščiti žrtev takšnih kaznivih dejanj, hkrati pa med splošnimi cilji izpostavlja tudi vlogo, ki jo ima enakost spolov pri rasti Evropske unije. Zelo pomemben napredek je, da se predsedstvo v poglavju o preprečevanju diskriminacije zavzema za zmanjšanje obstoječe razlike v plačah med moškimi in ženskami, spodbujanje načrta za enakost spolov 2010-2015, vzpostavitev Evropskega centra za spremljanje seksističnega nasilja in organiziranje foruma, ki bo namenjen ocenjevanju do sedaj zbranih rezultatov in določevanju prihodnjih izzivov „izhodišč ZN za ukrepanje, sprejetih v Pekingu“. Čeprav v programu niso omenjeni načrti za socialno vključevanje Romov, resnično upam, da bo predsedstvo nadaljevalo z delom, ki so ga začeli njegovi predhodniki in bo ob upoštevanju evropskega leta boja proti revščini in socialni izključenosti, uporabilo vsa sredstva, da bi podprlo socialno in gospodarsko vključevanje Romov, ki predstavljajo največjo in najranljivejšo manjšino v Evropi. Prav tako upam, da bo špansko predsedstvo na srečanju na vrhu, ki bo potekalo na svetovni dan Romov v Córdobi, veliko prispevalo k hitremu dokončanju evropske strategije za Rome, ki je trenutno v pripravi.

Ádám Kósa (PPE), v pisni obliki. – (HU) Zelo lepo je slišati o programu „Inovacija Evrope“, ki ga je predstavilo špansko predsedstvo, saj je kot prednostna naloga pospešil razvoj politike o turizmu, vključno z upoštevanjem stališč turistov glede politik EU, ki se nanašajo na industrijo. V zvezi s tem se predsedstvo osredotoča na vzpostavitev evropskega modela turizma, pri čemer upošteva tudi skupinski turizem. Prav tako vas opozarjam na dejstvo, da je treba kar v največji meri obravnavati tudi interese invalidnih oseb. Na področju prometa predsedstvo predlaga podporo inteligentnim prevoznim sistemom, s čimer se popolnoma strinjam in še enkrat ponavljam: Evropska unija mora prenehati s pravno prakso, s katero sprejema in ohranja v veljavi toliko različnih uredb, kot je prevoznih sredstev. Trenutno ljudem z različnimi prevoznimi potrebami ni zagotovljena enaka raven prevoznih storitev, kljub temu, da imajo vsi enake pravice potnikov. Predlagam, da predsedstvo upošteva izjavo kandidata za komisarja Siima Kallasa, ki se je skliceval na prost pretok kot na eno izmed najosnovnejših svoboščin evropskih državljanov, ki se odraža v sodobnem prometu. Kandidat za komisarja se je strinjal s pobudo in je obljubil, da bo vzpostavil enoten kodeks ravnanja, ki bo veljal za vse sektorje prevoza. S tem lahko v svojem mandatu zagotovi, da bodo vsi evropski državljani imeli jasne in pregledne pravice, pri tem pa lahko ima in bi moralo imeti pomembno vlogo tudi špansko predsedstvo.

Krzysztof Lisek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Zelo me veseli, da je sosedska politika med prednostnimi nalogami španskega predsedstva. Vem kako pomembno je za Španijo, da vzpostavi sodelovanje med državami v sredozemskem bazenu, prav tako pa tudi vem, kakšen pomen Španija pripisuje konceptu Unije za Sredozemlje. Razumem, da se to nanaša na številne države, ki mejijo na EU in so pomembne gospodarske partnerice Unije. Še bolj sem bil vesel, ko sem prisluhnil izjavam gospoda Zapatera in drugih predstavnikov španskega predsedstva, da bodo nadaljevali s prizadevanji njihovih predhodnikov, predvsem Češke in Švedske, pri razvoju sodelovanja z vzhodnimi sosednimi državami EU, predvsem z državami, ki so vključene v program za vzhodno partnerstvo, ki sta ga predlagali Poljska in Švedska. V tem kontekstu želim pozvati predsedstvo in predsednika Zapatera osebno, da se posebej posveti razmeram v Belorusiji. Zelo pomembno je, da ponovno premislimo o strategiji do Belorusije in spremljamo notranjo politiko te države. EU mora zahtevati, da beloruske oblasti spoštujejo človekove pravice in spremenijo svoj odnos do institucij civilne družbe. Gospod Zapatero je poudaril pomembnost človekovih pravic. Žal so zaporniki vesti še vedno zaprti v Belorusiji, odnos oblasti do demokratične opozicije, svobodnih medijev in nevladnih organizacij, vključno z organizacijami narodnih manjšin pa ne ustreza evropskim standardom. Pri razvoju sodelovanja med EU in Belorusijo v sklopu vzhodnega partnerstva bi morala demokratizacija in spoštovanje osnovnih državljskih pravic predstavljati pomemben dejavnik.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), v pisni obliki. – (PL) Ena izmed prednostnih nalog španskega predsedstva je spodbujanje gospodarstva EU, kar naj bi bilo mogoče doseči s potrditvijo in uresničitvijo evropske strategije za trajnostni razvoj do leta 2020. Iz dokumenta, ki ga je predstavila Komisija, izhaja, da se to nanaša predvsem na spodbujanje gospodarstva, ki je okolju prijaznejše in temelji na znanju. Druga zamisel, ki jo je izpostavila Španija, je sistem denarnih sankcij, ki bi na primer vključevale zmanjšanje subvencij iz proračuna EU za države, ki ne bi izpolnile v strategiji navedenih ciljev. Španija sedaj umika to idejo zaradi odpora številnih držav in interesnih skupin.

Vendar pa se mi postavlja vprašanje: zakaj pred najavo tako revolucionarne ideje niso bila opravljena posvetovanja? Ali se Španija ne zaveda, kljub lastnim izkušnjam, da bi najrevnejše države lahko imele težave pri izpolnjevanju ambicioznih pogojev, ne zaradi pomanjkanja volje, ampak zato, ker tega niso sposobne narediti? Gospod Zapatero, ali ne mislite, da bo uvedba dodatnih sankcij imela ravno nasproten učinek od pričakovanega, da bo pripeljala do še večjih nesorazmerij pri razvoju določenih regij in da bo to oslabilo celotno Unijo? Vsi si želimo močne Unije in močna Unija pomeni Unijo močnih posameznih členov. Politika zmanjševanja razlik med regijami deluje, ne pokvarimo torej rezultatov, ki jih daje z drastičnimi ukrepi.

Iosif Matula (PPE), v pisni obliki. – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozdravljam dejstvo, da je špansko predsedstvo kot prednostno nalogo prevzelo zagotavljanje varnosti preskrbe z energijo Evropske unije. Ob upoštevanju tega dejstva je torej pravočasno dokončanje projekta Nabucco ključnega pomena za zagotavljanje različnih virov oskrbe s plinom. Po podpisu medvladnega sporazuma o projektu Nabucco mora Evropska unija ukrepati.

Poudariti želim, da morajo prednostne naloge španskega predsedstva vključevati tudi odnose z državami vzhodnega partnerstva. Prepričan sem, da moramo v zvezi s tem zagotoviti močno politično podporo, da bo mogoče uspešno zaključiti pogajanja, ki so se nedavno začela med EU in Republiko Moldavijo. Ta pogajanja morajo pripeljati do podpisa pridružitvenega sporazuma, kar bo pomenilo velik korak k uveljavljanju evropskih vrednot v tej evropski državi v neposredni bližini EU. Mislim, da moramo poslati pozitivno sporočilo državljanom Republike Moldavije, ki so se na volitvah 2009 v večini opredelili za Koalicijo za evropsko združevanje.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Precej nenavadno se mi zdi, da nas špansko predsedstvo poziva, da se spopademo z gospodarsko krizo in želi poskrbeti, da bo izvajanje ciljev gospodarske politike obvezno. Absurdno je, da to slišimo od države, katere stopnja brezposelnosti, ki je skoraj 20 %, za dvakrat presega evropsko povprečje. Še hujše je, da zagovarja staro idejo evropskega gospodarskega vodstva. Takšno kršitev načela subsidiarnosti je treba najostreje zavrniti. EU mora ostati unija raznolikosti in nacionalnih držav – to dolguje svojim državljanom.

Prav tako dolguje svojim državljanom, da v pogajanjih s Turčijo končno jasno spregovori. Špansko predsedstvo si zatiska oči pred realnostjo, povedano drugače, pred dejstvom, da Turčija ni del Evrope, ne z geografskega, ne duhovnega in ne kulturnega vidika. Etnične in verske manjšine so v tej anatolijski državi še vedno diskriminirane, Ankara pa trmasto zavrača priznanje Cipra, ki je država članica EU. Govoriti, da bo konflikt, ki poteka že več desetletij, kmalu prinesel „pozitivne rezultate“ ni nič več, kot pobožna želja. EU ne bi prenesla vstopa Turčije že samo zaradi finančnih razlogov. Masoven pritok Turkov in hitro porajanje vzporednih družb bi dokončno pokončali EU. Skrajni čas je, da z Ankaro takoj prekinemo pogajanja o pristopu in si prizadevamo za privilegirano partnerstvo.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam dejstvo, da špansko predsedstvo prevzema prednostne naloge v kmetijskem sektorju, ki so resnično najpomembnejše med vsemi cilji v tem obdobju: nadaljevanje razprav o prihodnosti skupne kmetijske politike in prilagajanje skupne kmetijske politike nenehno spreminjajoči stvarnosti današnje Evrope.

Prav tako sem v programu španskega predsedstva opazil druge pomembne ideje: jamčenje zadostnih virov za evropsko kmetijstvo in nadaljevanje procesa postopnega odpravljanja mlečnih kvot v skladu z rezultati sistematskega pregleda. Pozdravljam tudi razprave, ki bodo v ponedeljek potekale v Svetu za kmetijstvo in ribištvo glede boljšega delovanja živilske preskrbovalne verige, da bi bilo mogoče nadzirati nihanja cen in zagotoviti bolj pošteno porazdelitev presežkov znotraj te verige. Vse to so ambiciozni cilji, ki pa so istočasno tudi temeljnega pomena za evropske državljanke.

Sławomir Witold Nitras (PPE), v pisni obliki. – (PL) Hvala gospod Zapatero za vaš otvoritveni nagovor. Vendar pa se v njem niste dotaknili problema ogromnih primanjkljajev. Ne morem si predstavljati, da špansko predsedstvo tega problema ne bi obravnavalo kot prednostno nalogo. Gospod Zapatero, zdi se, da bi morale biti razmere, ne samo v Grčiji, ampak tudi v Španiji in drugih državah, vaša najpomembnejša naloga. Ali vas

ni nič strah, da ne bo ostalo nič denarja za nakup vaših „električnih avtomobilov“, če javnih financ v Španiji ne boste spravili pod nadzor? Povedati vam moramo, da nadute politike nekaterih evropskih vlad, vključno s špansko vlado, zmanjšujejo konkurenčnost Evrope, omejujejo število delovnih mest, ki so v Evropi na voljo in prelagajo širitev evrskega območja na nove države, vse to pa zaradi notranje nestabilnosti Evrope. Prosim vas, da se z izzivom zelo resno soočite. To ste dolžni storiti.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Špansko predsedovanje se začena ravno v času uveljavitve Lizbonske pogodbe. Prakse, ki bodo vzpostavljene med stalnim predsednikom Evropske sveta in visokim predstavnikom za zunanjo in varnostno politiko na eni strani in drugimi institucijami Skupnosti in voditelji držav članic na drugi, so v veliki meri odvisne od predsedovanja, s katerim ste pravkar začeli. Rad bi pozval, da se nove institucije v celoti prizna, v skladu z vsebino pogodbe in v duhu reforme, ki poteka. Pomembno je, da Evropska unija na mednarodnem prizorišču govori z enim glasom. Še bolj pomembno pa je, da ta glas ne bo prezrt, ampak bo ustvarjal nove smernice in ključno vplival na sprejemanje odločitev. Da bi se izognili razmeram na 15. konferenci pogodbenic, mora predsedstvo takoj ukrepati ter vzpostaviti ozračje, v katerem bo mogoče sprejeti odločitve na 16. vrhu pogodbenic, ki bodo v skladu s stališčem Evropske unije. Unija mora prav tako biti enotna v boju proti krizi in pri vzpostavitvi novega finančnega reda.

Predsedstvo mora aktivno spremljati vse oblike intelektualnega razmišljanja glede sprememb evropskega gospodarskega in socialnega modela, ki izhajajo iz zaključkov, pridobljenih v času trenutne gospodarske krize. Od predsedstva pričakujem, da bo podprlo delo, povezano z reformo skupne kmetijske politike. To bo kmalu postalo eno najpomembnejših političnih vprašaj v Evropski uniji.

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) Načrt španskega predsedstva vključuje pomembne cilje, ki jih je treba uresničiti in zahvaljujoč katerim se bomo lahko počutili varne v konkurenčni in gospodarsko močni Evropi. Med njimi so po mojem mnenju najpomembnejše tri zadeve:

1. Odločno in hitro ukrepanje za upočasnitev naraščajoče brezposelnosti. Ustvarjanje novih delovnih mest zahteva veliko pripravljalnega dela in veliko finančno podporo, tudi za tržne raziskave in usposabljanje. Leto 2010 je najboljši čas, da ljudje izboljšajo svojo usposobljenost in da se celo preusposobijo v skladu s potrebami gospodarstva, ki izhaja iz krize.

2. Boj proti nasilju v družini, vključno s predlaganim osnutkom direktive o zaščiti EU žrtev nasilja v družini. Zaradi obsega tega pojava v Evropi ni nobenega dvoma, da se številne ženske počutijo najmanj varne ravno doma. To je absurda situacija, prav tako pa v slabo luč spravlja države članice EU, saj se ne spopadajo s tem zelo pomembnim socialnim problemom. Veliko mero krivde je mogoče pripisati politikom, saj nasilju nad ženskami ne nasprotujejo dovolj, pogostokrat pa se pretvarjajo, da ta problem sploh ni tako razširjen. Pomanjkanje podpore resoluciji proti nasilju nad ženskami v Evropskem parlamentu je v slabo luč spravilo desnico. Na srečo je bila resolucija sprejeta z glasovi leveice.

3. Dodatni ukrepi v boju proti diskriminaciji, vključno z napredkom na področju nove direktive proti različnim oblikam diskriminacije in resne sankcije za države, ki odlašajo z izvajanjem zakonodaje EU o nediskriminaciji.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Špansko predsedovanje EU se je ponovno začelo ob prelomnem trenutku. Pred osmimi leti, v prvi polovici 2002, se je Španija morala soočiti z izzivom uvedbe evra kot skupne valute. Sedaj špansko predsedstvo stoji pred enako pomembno nalogo – izvajanjem določb Lizbonske pogodbe. Delitev pristojnosti med predsedstvom države članice in predsednikom Evropske sveta bo zelo pomembno. Prav tako je vredno podpreti prednostno obravnavanje zunanje politike, ki krepi položaj Unije na svetovnem prizorišču. Vprašaje pa je, ali bo to počela novo imenovana visoka predstavnica za zunanjo in varnostno politiko? Ta bojazen izhaja iz izjav gospe Ashton, ki jih je dala v preteklosti, pa tudi iz njenih prvih ukrepov, ki jih je izvedla po začetku opravljanja funkcije. Mislim, da smo sedaj vsi enotni, da je boj proti krizi in njenimi negativnimi gospodarskimi in socialnimi posledicami še vedno potreben. Takšno ukrepanje je predvsem v interesu Španije, ki jo je recesija še posebej hudo prizadela. Kako se lahko povrnemo na izpolnjevanje meril pakta stabilnosti in rasti tako s strani velikih, kot tudi majhnih držav članic? Kako bi bilo treba usklajevati boj proti kriz v Evropi in svetu? Dodaten izziv, ki izhaja iz določb Lizbonske pogodbe, je potreba po usklajevanju sodelovanja znotraj predsedniškega tria. Španija bo morala uskladiti svoje delo z Belgijo in Madžarsko. Še posebej je treba zagotoviti gladek prehod med posameznimi predsedstvi, da bi bilo mogoče ohraniti kontinuiteto. Španskemu predsedstvu želim veliko uspeha.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, toplo želim pozdraviti špansko predsedstvo. Priznati moram, da veliko pričakujem od tega predsedstva. Prvič, zaradi tega, ker je varnost preskrbe z

energijo ena izmed prednostnih nalog španskega predsedstva. Nad tem dejstvom sem zelo zadovoljen. Gre za nekaj, kar bi moralo biti prednostna naloga vseh naslednjih predsedstev. Poudariti želim, da je solidarnostni akcijski načrt zelo pomemben element za varnost preskrbe z energijo. Ključnega pomena je komunikacija in pospešitev njegovega izvajanja.

Strinjam se z načeli španskega predsedstva, ki se nanašajo na ukrepe za nadzor podnebnih sprememb. Opozoril bi rad na to, kako pomembno je usklajevanje procesa obveščanja državljanov Evropske unije o načinih, s katerimi se lahko sami bojujejo proti podnebnim spremembam. Kot smo lahko videli na nedavnem srečanju na vrhu v Københavnu, pripravljenost politikov sama po sebi ne more kaj dosti prispevati k spremembi. V zvezi s tem morajo kar v največji meri vključiti Evropejce in jih prepričati, da podnebne spremembe niso tako abstrakten proces, ampak so nekaj, kar se nanaša na vsakega posameznika in na vse nas.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), v pisni obliki. – (HU) Kot predstavnik Madžarske – in del špansko-bolgarskega-madžarskega predsedniškega tria – pozdravljam špansko predsedstvo. Zelo redko imamo priložnost slišati gostujočega predsednika vlade, ki bi imel tako jasno vizijo o prihodnosti EU in program predsedstva, kot ga je danes zjutraj predstavil gospod Zapatero. Strinjam se s pripombo, da je brez izvajanja ekonomske unije ogrožena globalna konkurenčnost Evrope. Štiri prednostne naloge za naslednjih deset let, ki jih je navedel gospod Zapatero, določajo najpomembnejše strateške cilje. V interesu celotne Unije je, še posebej pa v interesu novih držav članic, vključno z Madžarsko, da se zmanjša njihova odvisnost od energije. Brez „zelene gospodarske rasti“, digitalnega trga, vzpostavitve skupne inovativne sposobnosti in pravega razvoja evropskega izobraževanja, Unija nima možnosti za obnovo.

Prav tako toplo pozdravljam odločitev španskega predsedstva, da pospeši razpravo o prihodnosti skupne kmetijske politike. Na voljo je zelo malo časa: najprej moramo pripraviti okvir SKP in ga uporabiti kot osnovo za proračun in ne obratno. Drugače bodo upravičenci SKP in celotna Skupnost veliko izgubili. Madžarska akademija za kmetijstvo je pomemben kraj za obravnavo prihodnosti SKP na Madžarskem; upam, da se bo špansko predsedstvo v letu 2010 lahko udeležilo dogodka, ki ga bo organizirala.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Špansko predsedstvo prihaja v strateško pomembnem času za Evropo. Dejstvo, da poteka ravno v času, ko stopi v veljavo Lizbonska pogodba, povečuje njegovo odgovornost za učinkovito izvajanje nove pogodbe, ki predpostavlja predpogoj za razvoj njegovega programa.

Z veseljem pričakujem razpravo o prihodnosti kohezijske politike in si prizadevam, da bi vključevala vprašanje teritorialne kohezije. Kot poslanec v EP, ki prihajam iz ene najbolj oddaljenih regij Evrope, sem najbolj osredotočen na to, kaj bo predsedstvo storilo z razvojno politiko za otoške regije.

Srečanje na vrhu EU-Maroko bo vsekakor primeren forum za spodbuditev evro-afriškega atlantskega območja sodelovanja, predvsem s sodelovanjem med Madeiro, Azori, Kanarskimi otoki in sosednjimi državami. Temu se bom v celoti posvetil.

Zaradi geografske in zgodovinske bližine Portugalska, predvsem pa njene najbolj oddaljene regije, kot je Madeira, z zanimanjem pričakujejo, kako namerava špansko predsedstvo izvesti in razviti novo evropsko strategijo za te regije.

V sklopu tega bom podrobno spremljal ukrepe predsedstva pri izvajanju priporočil, ki jih je Komisija dala v dokumentu *Najbolj oddaljene regije: bogastvo Evrope* in razpravo o prihodnjih finančnih perspektivah načrtih.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (RO) Špansko predsedstvo mora dokončati institucionalne dogovore za izvedbo Lizbonske pogodbe. Ključni element zakonodajnega procesa je določitev novih pravil komitologije. Obstajajo številni dokumenti, vključno z direktivo o energetske učinkovitosti stavb in direktivo o inteligentnih prometnih sistemih, katerih sprejetje je odvisno od tega, kako hitro bodo pripravljena ta pravila za institucionalno sodelovanje. Poleg tega gospodarska kriza resno vpliva na evropske državljane, ki izgubljajo delovna mesta in upajo, da bodo sprejeti ukrepi, ki bodo olajšali oživitev gospodarstva. Strategija EU 2020 mora podati rešitve, ki bodo izpolnile ta pričakovanja. Zato mora trio Evropske unije, ki ga sestavljajo predsedstva Španije, Belgije in Madžarske, okrepiti socialno Evropo z ustvarjanjem novih delovnih mest in izboljšanjem življenjskih razmer za evropske državljane. Nenazadnje, leto 2010 zaznamuje vmesno točko pregleda za obdobje 2007-2013. Letos imajo države članice edinstveno priložnost, da ponovno pregledajo operativne programe, da bi čim bolj povečale črpanje evropskih sredstev in izvedle projekte, ki lahko dajo nova delovna mesta in evropskim državljanom izboljšajo kvaliteto življenja. Špansko predsedstvo, skupaj z vsemi državami članicami, pozivam, da kar najboljše izkoristijo vmesni pregled, da bi dosegle oživljanje gospodarstva v obdobju 2012-2013.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Prednostne naloge španskega predsedstva za učinkovito izvajanje nazadujoče „Lizbonske pogodbe“ in spodbujanje nadaljnega izvajanja lizbonske strategije, ki je uperjena proti navadnim ljudem, skupaj s strategijo EU-2020, krepi SVOP in predstavlja udarec za demokratične pravice in svoboščine, ki izhajajo iz stockholmskega programa, so prednostne naloge plutokracije. Program španskega predsedstva zarisuje naglico kapitala, ki združuje Evropo, za spodbujanje kapitalističnega prestrukturiranja in nadaljevanje njegovega neusmiljenega napada na pravice in življenjski standard razredov delavcev in navadnih ljudi. Namen tega napada je znižanje plač in pokojnin, popolna razgradnja industrijskih odnosov, splošna uporaba prilagodljivih in začasnih oblik zaposlovanja, uničenje nacionalnih zavarovalnih sistemov in prihodkov kmetov in sicer z znatnim znižanjem proračuna Skupnosti za kmetijstvo in živinorejo ter znižanjem socialnih nadomestil, kot tudi komercializacija zdravja, blaginje in izobrazbe z dvigovanjem spektra „javnih primanjkljajev“ in izvajanjem pakta stabilnosti. Namen poti, ki jo je izbral monopolni kapital, ki združuje Evropo, je okrepiti imperialistično politiko EU z novimi političnimi in strateškimi intervencijskimi mehanizmi, kot je „Evropska služba za zunanje delovanje“, okrepiti njegovo militarizacijo z „bojnimi skupinami“ in povečati njihov prodor z NATOM.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, Španija bo že četrtrič vodila Unijo.

Vendar pa bo to prvič počela v skladu z novimi načeli in prvič bo opravljala svoje delo v sodelovanju z novimi institucijami, določenimi v Lizbonski pogodbi.

Zaradi teh okoliščin je vloga Španije še pomembnejša, hkrati pa se povečuje njena odgovornost ob upoštevanju dejstva, da finančna kriza in spremembe v Evropi sovpadajo z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Po precej uspešnem češkem predsedstvu in strokovnih Švedih, so oči Evrope sedaj uperjene v Iberski polotok. Prednostne naloge, ki so bile predstavljene: delo na pravicah evropskih državljanov, oživljanje gospodarstva in finančni nadzor, zagovarjanje pravičnosti in razvoj strategije za notranjo varnost evropskih držav in vse to v času, ko bo uveljavljena nova pogodba, je zelo ambiciozno. Španija je soočena z veliko priložnostjo in izjemnim izzivom, saj je treba novo zakonodajo pretvoriti v specifične ukrepe in prilagoditi svetovnim razmeram, ki se nenehno spreminjajo. Vodenje Evropske unije v času finančne krize ni enostavno. Zato toliko bolj nestrpno pričakujem rezultate in vam želim uspeha pri izvajanju „novega evropskega projekta“. Hvala.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

* * *

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, včeraj zvečer so italijanski policisti aretirali pet ljudi, ki so načrtovali mafijski napad na enega izmed naših kolegov, gospoda Crocetta, poslanca v Parlamentu in bivšega župana mesta Gela na Siciliji.

Glede na izjave sodnikov bi lahko bil napad izvršen na kateri koli dan, vključno z današnjim, 20. januarjem. Rad bi vas spomnil, da belgijske oblasti še vedno niso zagotovile ustreznega spremstva za gospoda Crocetto, ki je v Italiji že nekaj časa pod zaščito, s čimer je seznanjeno tudi predsedstvo Parlamenta.

Predsedstvo pozivam, da pokaže solidarnost z našim kolegom v imenu Parlamenta ter ustrezno ukrepa, da bi bil gospod Crocetta deležen ustrezne zaščite pri opravljanju svojega dela poslanca v EP.

6. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za podrobnosti izidov glasovanja: glej zapisnik)

6.1. Izvolitev evropskega varuha človekovih pravic (glasovanje)

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, najprej želim čestitati Niki forosu Diamandourou, ki je bil izvoljen za evropskega varuha človekovih pravic.

Kot je lani izpostavil v svojem poročilu, se ključno delo nanaša na gradnjo zaupanja državljanov v EU in pod to se lahko vsi podpišemo. K temu pomembnemu delu moramo vsi prispevati, tako posamezniki, kot tudi institucije.

Odnosi med Komisijo in varuhom človekovih pravic so bili vedno zelo dobri in konstruktivni. Mislim, da je naše sodelovanje postalo še produktivnejše in bolj tekoče.

S poizvedbami so evropski varuh človekovih pravic in njegova ekipa veliko pripomogli k razvoju in okrepitvi kulture storitev v Komisiji. Iz kritičnih pripomb smo dobili veliko pomembnih lekcij, prav tako pa opažamo večjo pripravljenost za doseganje sporazumnih rešitev. Ta razvoj bi se moral nadaljevati in vem, da bo Komisija še naprej tesno spremljala dejavnosti varuha človekovih pravic in pozdravlja njegove predloge.

Prihodnja leta bodo zanimiva in precej zahtevna za varuha človekovih pravic. V mislih imam seveda nove možnosti, ki jih ponuja Lizbonska pogodba. Kot veste, je pravica do dobrega upravljanja vključena v Listino o človekovih pravicah.

Ne dvomim, da bo varuh človekovih pravic še povečal svoj prispevek h krepitvi demokracije v Evropi. Orodja so preglednost in institucije, osredotočene na storitve. Pri tem delu smo ga vsi dolžni podpreti.

Torej, še enkrat čestitke za vaše imenovanje in želim vam vse najboljše pri zelo pomembnih nalogah, ki ležijo pred vsemi nami.

6.2. Začasna opustitev avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori (A7-0001/2010, Danuta Maria Hübner) (glasovanje)

6.3. Sklep Evropskega parlamenta o predlogu glede člana komisije za izbor sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča in Splošnega sodišča (glasovanje)

6.4. Druga revizija sporazuma o partnerstvu AKP-EU (sporazum iz Cotonouja) (A7-0086/2009, Eva Joly) (glasovanje)

7. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

Izvolitev Evropskega varuha človekovih pravic

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) S tem glasovanjem je Evropski parlament izrazil svoje zaupanje v evropskega varuha človekovih pravic, katerega mandat se bo iztekel ob koncu našega parlamentarnega mandata.

Izpostaviti moram, da je to pozitiven rezultat glasovanja za vse nas, za vse evropske državljane. Evropski varuh človekovih pravic bo obravnaval pritožbe državljanov, ki se nanašajo na nepravilnosti naših institucij. Varuh človekovih pravic se je odzival pred Parlamentom, odgovarjal na vprašanja v zvezi s tem, kako lahko njegovo delo postane preglednejše, kako izboljšati sodelovanje med Parlamentom in uradom varuha človekovih pravic, kot tudi na komuniciranje z javnostjo.

Imel bo zelo pomembno vlogo pri varovanju evropskih državljanov, pri zagotavljanju pomoči pri vzpostavljanju stikov z javno upravo in mogoče tudi pri tem, da bodo evropski državljani imeli občutek, da so v skupni Evropi. Vsi si moramo prizadevati za to, da bi zmanjšali občasno neproduktivno breme birokracije.

Evropska unija bo še bolj politična, če bo v središče njenih ukrepov lahko postavila državljane. Zato upam, da bo novi varuh človekovih pravic lahko uporabil pretekle izkušnje in dodatno izboljšal pozitiven odnos z evropskimi državljani.

- Poročilo: Eva Joly (A7-0086/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, prepričan sem, da so naša poročevalka gospa Joly in vse politične skupine opravile odlično delo pri pripravi osnutka tega poročila, ki ga skupaj s kolegi iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) močno podpiramo.

Predvsem želim izraziti podporo tistemu delu poročila, v katerem je izpostavljeno, da je treba pri pogajanjih o reviziji sporazuma iz Cotonouja upoštevati na eni strani posledice finančne krize in priseljevanje, predvsem pa potrebo po omejitvi nezakonitega priseljevanja na drugi strani.

To ima zelo negativen vpliv na gospodarstva držav AKP, ki zaradi priseljevanja izgubljajo delovno silo in usposobljene delavce, ki so potrebni za razvoj, in tistih držav EU, ki so najbolj prizadete zaradi nezakonitega priseljevanja, držav, kot je Italija, katere sposobnost za sprejemanje priseljencev je doseglo gospodarske in poklicne meje, ki jih ne smemo preseči, če se želimo izogniti socialnemu nazadovanju.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospe Joly, čeprav verjamem, da se vsi strinjamo glede bistvenega argumenta, ki izhaja iz njega in sicer, da moramo izvajati politiko, osredotočeno na spodbujanje gospodarskega razvoja samih afriških držav, če se želimo zoperstaviti begu možganov in omogočiti usposobljenim Afričanom, da se končno posvetijo razvoju lastnih držav. To razumem in podpiram. Zakaj je potem to isto poročilo še naprej tako trmasto naklonjeno politiki novega izseljevanja iz afriških držav in novega priseljevanja v Evropo? Nenazadnje to spodbuja beg možganov najbolj usposobljenih, dinamičnih in podjetnih Afričanov. Še naprej trdim, da je „modra karta“ škodljiva za Evropo, še posebej pa je škodljiva za Afriko in Afričane. Omenjena „krožna migracija“ predstavlja le neuresničljive sanje, saj se ti priseljenci ne vrnejo domov, vzpostavijo pa se novo plodno okolje za nezakonito priseljevanje.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, naša agenda v tem tednu, še posebej pa danes, je bila plitva, prazna in okleščena. Vsi vemo zakaj. Teden je bil namenjen spletkarjenju v ozadju. Uporabil bi izraz spletkarjenju v zakajenem ozadju, ker pa smo v Bruslju, bom rekel v ozadju, kjer je kajenje prepovedano.

Prebili smo se skozi ta nesmiselna zaslišanja. Rezultat so kandidati, o katerih nisem slišal, od nobenega poslanca Parlamenta, da bomo imenovali 27 najbolj usposobljenih moških in žensk v celotni Evropski uniji na mesta z izjemnimi pristojnostmi, ki so zbrane v rokah Evropske komisije. Ne samo, da bodo imeli izvršno oblast, ampak bodo imeli tudi pravico sprožiti zakonodajo - koncentracija pristojnosti, ki je v vsakem primeru neobičajna, še toliko bolj pa, če upoštevamo, da niso neposredno odgovorni volivcem. To je najbolj izključevalen volilni organ v Evropi – 736 poslancev v EP lahko odloča o tem, kdo bo vodil celino.

Ni treba, da ste evroskeptik, da bi nasprotovali temu. Neobičajno se mi zdi, da se je ta celina, ki je izvozila idejo o predstavniki oblasti in parlamentarni demokraciji, ki je zanesla semena demokracije v oddaljene države, kjer so padla na plodna tla, odločila, da bo posekala to drevo zapuščine v Evropi. Zaradi tega procesa smo vsi na slabšem.

- Poročilo: Eva Joly (A7-0086/2009)

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, pri obravnavi odnosov EU-AKP bi moralo vsekakor glavno načelo biti, kako ljudem v številnih državah pomagati iz revščine.

Ko se pogovarjam s podjetniki v teh državah, se pritožujejo, da še po 40 letih neodvisnosti številni izmed njih trpijo zaradi težav, ki so posledica 40 let socializma, kjer so še vedno odvisni od glavnih gospodarstev in preveč odvisni od pomoči.

Podjetniki v teh državah mi prav tako pripovedujejo, kako trgovinske ovire škodujejo tem državam in kako je uvoz hrane in zdravil za najrevnejše državljane zaradi tega še dražji. Pritožujejo se zaradi tarifnih in netarifnih preprek EU in veselim se, da bo EU-AKP razrešila nekaj teh tarifnih, če že ne tudi netarifnih preprek.

Prav tako me veseli, da je Komisija ustanovila enoto, ki podjetnikom v državah v razvoju pomaga izvažati v EU. Ne smemo pozabiti glavnega načela, da je najboljši način, kako pomagati najrevnejšim iz revščine, da spodbujamo trgovino in pomagamo podjetnikom v najrevnejših državah.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, proti poročilu gospe Joly sem glasoval že samo zaradi odstavka 31, ki Komisijo poziva, da vključi načelo krožne migracije, ki bo spodbujano z dodeljevanjem krožnih vizumov. „Krožna migracija“ je iluzija. Gre za nekaj, kar obstaja v uradnih dokumentih EU, vendar pa – z nekaj izjemami – tega v resničnem svetu ni. Krožna migracija pomeni, da je priseljencu izdano omejeno dovoljenje za bivanje, vendar po preteku tega dovoljenja ostane v Evropi in se potuhne. To je realnost tako imenovane krožne migracije. Krožna migracija je gonilna sila za nezakonito priseljevanje; tega se Komisija in Parlament zavedata. Kljub temu se ta pojem vedno znova uporablja, samo zaradi tega, da bi ljudje verjeli, kako se številni priseljenci kasneje vrejo v svoje matične države. Zelo dobro bi bilo, če bi čim prej prenehali prikrivati realnost.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, če mi dovolite, bi rad opozoril le na spoštovanje časovnih omejitev, saj v Parlamentu številni ljudje prevečkrat krepko presegajo svoje dovoljene čase – in to jim je tudi dovoljeno. Nekateri govorijo dvakrat toliko, kot jim je dovoljeno. Predsednika in podpredsednika pozivam k učinkoviti uporabi kladivca, da bo spoštovanje določenega časa v skladu s pravili in da je tistim, ki želijo spregovoriti po postopku „catch the eye“ itd., to tudi omogočeno.

Pisne obrazložitve glasovanja

Izvolitev Evropskega varuha človekovih pravic

Alfredo Antonozzi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, vloga evropskega varuha človekovih pravic za državljane je ključnega pomena za pravilno delovanje in preglednost evropskih institucij, ki zastopajo 27 držav članic in skoraj 500 milijonov državljanov. V Parlamentu se želim osredotočiti na pomembnost vloge varuha človekovih pravic pri zaščiti jezikov EU, glede na številne prejete pritožbe v zadnjih nekaj letih, ki se nanašajo na jezikovno diskriminacijo, pritožbe, ki se na nanašajo tudi na italijanski jezik. Vesel sem ponovnega imenovanja evropskega varuha človekovih pravic in ga hkrati s tem, ko mu želim veliko uspeha pri delu, vabim tudi, da namenijo ustrezno pozornost jezikovni zaščiti.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. Pozdravljam ponovno izvolitev Nikiforosa Diamandourisa v urad evropskega varuha človekovih pravic za mandat do leta 2014. Prav tako podpiram varuha človekovih pravic pri njegovih glavnih ciljih: zagotavljanje, da bodo državljani Evropske unije deležni ugodnosti in virov Lizbonske pogodbe in doseganje boljšega sodelovanja z nacionalnimi in regionalnimi varuhi človekovih pravic, s tem pa zagotavljanje večje preglednosti dejavnosti na evropski ravni.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – V celoti podpiram ponovno izvolitev gospoda Nikiforosa Diamandourisa v urad evropskega varuha človekovih pravic. Evropski varuh človekovih pravic obravnava pritožbe nad institucijami in organi Evropske unije. Varuh človekovih pravic mora biti neodvisen, nestrankarski in nepristranski javni uslužbenec. Gospod Diamandouros se je izkazal kot izjemno strokoven in učinkovit zagovornik v imenu državljanov. Prav nič se ne boji biti kritičen do evropskih institucij, tudi do Evropskega parlamenta, kadar je to potrebno. Sedaj, ko ima Listina o temeljnih pravicah enako pravno veljavo kot pogodbe, sem prepričan, da bo listina, predvsem pa pravica do dobrega upravljanja predstavljala temelj za delo gospoda Diamandourisa kot varuha človekovih pravic.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) V Evropi, ki želi biti bližje državljanom in bolj v službi Evropejec, je ključnega pomena, da lahko ti ljudje izvajajo učinkovit nadzor nad institucijami in organi EU. Prav pri tem se vloga evropskega varuha človekovih pravic izkaže kot nujno potrebna, saj mu državljani poročajo o vseh upravnih nepravilnostih, diskriminaciji, zlorabi položaja ali zavračanju ali neposredovanju odgovora na specifično vprašanje, naslovljeno na institucijo ali organ EU.

V zvezi s tem pozdravljam izvolitev novega evropskega varuha človekovih pravic za naslednjih pet let in upam, da bo v tem mandatu sledil temeljnim vrednotam Evropske unije – svobodi in pravici. S tem bodo evropski državljani imeli boljše institucije in učinkovit nadzor nad njimi, EU pa bo močnejša ter bolj poštena in združena.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropski varuh človekovih pravic obravnava primere slabega upravljanja s strani institucij in organov Skupnosti, na lastno pobudo ali pa na podlagi pritožbe. To pomeni, da evropski varuh človekovih pravic pomaga vzpostaviti Evropo državljanov ravno v trenutku, ko je stopila v veljavo Lizbonska pogodba, Listina Evropske unije o temeljnih pravicah pa je postala pravno zavezujoča. Treba je opomniti, da je pravica do dobrega upravljanja temeljna pravica evropskih državljanov, zapisana v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

2001 je Evropski parlament odobril resolucijo o kodeksu dobrega upravnega ravnanja, ki ga morajo institucije in organi Evropske unije spoštovati. Upam si celo trditi, da bi moral ta kodeks postati evropski zakon, ki bi v EU imel zakonito koherenco in bi bil zagotovilo, da njegove institucije upoštevajo ta osnovna načela, kadar obravnavajo državljane. Ključnega pomena je, da evropski državljani poznajo svoje pravice ter da jih lahko zaščitijo in ponovno pridobijo, če so kršene.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospod Predsednik, v Evropskem parlamentu smo vsako leto ocenili delo gospoda Diamandourisa v funkciji varuha človekovih pravic, ko smo obravnavali letno poročilo, ki ga je pripravil, in vedno je bilo ocenjeno z najvišjimi ocenami. Med opravljanjem svojega dela je gospod Diamandouros v dveh mandatih sprožil številne pobude za večjo ozaveščenost glede urada varuha človekovih pravic, zaradi česar se je povečalo število državljanov, ki so

poiskali njegovo pomoč. Iz zadnjih števil iz leta 2008, je razvidno, da je bilo 3 406 pritožb v primerjavi s 3.211 pritožbo iz leta poprej. Treba je izpostaviti, da se varuh človekovih pravic ni omejeval le na obravnavo pritožb, ki so bile uradno sprejemljive, ampak je prav tako dajal informacije o možnostih uveljavljanja pravic v primeru pritožb, ki ne spadajo v sklop njegovega dela.

Poleg tega je gospod Diamandouros vzpostavil zelo pomembno sodelovanje med varuhi človekovih pravic posameznih držav članic, ki je omogočilo izmenjavo informacij in dobrih praks. Na njegovo pobudo so bili v urade nacionalnih varuhov človekovih pravic imenovani uradniki za zvezo, informacije o izvajanju in uveljavljanju zakonodaje EU pa so objavljene v „Novicah varuha človekovih pravic“ Zato iskreno čestitam gospodu Diamandourou za njegove dosežke in ponovno izvolitev na mesto evropskega varuha človekovih pravic in v trenutnem mandatu Evropskega parlamenta računam na plodno sodelovanje.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Spoštovani kolegi, danes bi rad izrazil pohvalo delu našega varuha človekovih pravic, gospodu Nikiforossu Diamandourou. Svoje dolžnosti je opravil v skladu z vsemi pravili, pri tem pa je ohranil neodvisnost in integriteto. Je oseba, ki goreče zagovarja načelo, da morajo biti institucije EU pregledne. Kolegi, bodimo odkriti, naši državljani ne sodelujejo pri evropskih zadevah v tolikšni meri, kot bi mi želeli. Zato je nujno, da naše institucije EU delujejo na popolnoma pregleden način. Ta varuh človekovih pravic je dokazal, da lahko deluje v skladu s tem načelom, zato pozdravljam njegovo ponovno imenovanje. Hvala lepa.

David Martin (S&D), v pisni obliki. – Zadovoljen sem, da je bil Nikiforos Diamandouros ponovno izvoljen kot evropski varuh človekovih pravic. Je zelo dober zagovornik pravic državljanov in veseli me, da bo še naprej opravljal to delo.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Pri tem glasovanju za varuha človekovih pravic sem glasoval za Pierra-Yvesa Monetta. Edino on se je predstavil neodvisnim poslancem v Evropskem parlamentu in odgovarjal na njihova vprašanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Danes smo sprejeli odločitev o izvolitvi Evropskega varuha človekovih pravic. Ta izvolitev je zelo pomembna za državljane Evropske unije, saj se evropski varuh človekovih pravic ukvarja z varstvom človekovih pravic. Obravnava pritožbe, ki jih vložijo državljani EU glede nepravilnosti v evropskih institucijah. Na ta način imajo Evropejci neke vrste nadzor nad vsemi organi, uradi, institucijami in agencijami Unije.

Zato je zelo pomembno, da naši državljani poznajo svoje pravice. Vedeti morajo, da se je po uveljavitvi Lizbonske pogodbe njihov vpliv na delovanje institucij EU povečal. Po navedbah novega varuha človekovih pravic bo evropski varuh človekovih pravic še tesneje sodeloval z drugimi evropskimi institucijami. Prav tako je dobro, da državljani novih držav članic izkoriščajo možnost vložitve pritožbe, kar dokazuje relativno veliko število pritožb, ki so bile zabeležene v preteklih letih. To dokazuje, da prebivalce novih držav članic zanimajo vprašanja, povezana z Evropsko unijo in da jim ni vseeno za EU.

- Poročilo: Danuta Maria Hübner (A7-0001/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo o začasni opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori, saj je namen tega povečanje konkurenčnosti nosilcev gospodarske dejavnosti, ki prihajajo iz Azorov (proizvajalci, distributerji, trgovci na debelo in drobno). To bi zagotovilo stabilnejša delovna mesta na Azorih, s tem pa bi bila odpravljena tudi gospodarska škoda, ki je posledica otoške lege.

Ta začasna opustitev davkov, ki bo omogočila lokalnim nosilcem gospodarske dejavnosti na Azorih in Madeiri, da uvažajo nekatere surovine, dele, komponente in dokončane izdelke brez carinskih dajatev na področjih ribolova, kmetijstva, industrije in storitev, zagotavlja ugodne pogoje za dolgoročne naložbe.

Ti ukrepi bodo v pomoč tudi malim in srednje velikim podjetjem in lokalnim kmetom pri ustvarjanju novih delovnih mest in izvajanju naložb v najbolj oddaljene regije. Glede na trenutno gospodarsko krizo je potreba po specifičnih ukrepih za spodbujanje gospodarskih dejavnosti in umirjanje razmer na področju zaposlovanja izjemna.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za resolucijo o predlogu uredbe Sveta o začasni opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori na podlagi poročila moje odlične poljske kolegice gospe Hübner. Regionalne oblasti na Madeiri in Azorih, ob soglasju vlade njihove države članice Portugalske, so zahtevale začasno opustitev

dajatev skupne carinske tarife za spodbujanje konkurenčnosti lokalnih nosilcev gospodarskih dejavnosti in umirjanje razmer na področju zaposlovanja v teh najbolj oddaljenih regijah Unije. V celoti sem naklonjen temu, da Unija podpira posebne značilnosti najbolj oddaljenih regij, če takšno dopuščanje ne bo spodbudilo špekulacij ali če ne bo prihajalo od odmika od predvidenega cilja.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – (LT) Podpiram predlog Komisije o začasni opustitvi dajatev skupne carinske tarife, saj verjamem, da mora EU dokazati in ne samo govoriti o solidarnosti z regijami, ki se spopadajo s posledicami gospodarske krize. Prepričan sem, da je ta ukrep usklajen z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva, saj je gospodarska kriza različno prizadela države članice EU in regije EU in zaradi tega moramo zagotoviti, da so na voljo ukrepi, ki ustrezajo posebnim gospodarskim potrebam vsake države članice ali regije.

Ker so ti otoki odvisni od turizma, obseg turizma pa se zmanjšuje, obstaja vse večja grožnja za brezposelnost in propad malih in srednje velikih podjetij, kar bi zelo močno prizadelo prebivalce teh oddaljenih otokov. Skupnost mora z izvajanjem oprostitve carin prav tako poskrbeti, da bo s tem ukrepom zagotovljen osnovni cilj – spodbujanje lokalnega podjetništva ter zagotavljanje pomoči lokalnim kmetom in malim in srednje velikim podjetjem, da preživijo težko obdobje – ter da se ta načela izvajajo tudi v drugih državah članicah EU.

Maria da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Razvoj najbolj oddaljenih regij resno ogrožajo dejavniki, kot so struktura družbe in gospodarstva, izjemna oddaljenost in izoliranost, njihova majhnost, težko prehodno ozemlje in podnebje ter njihova gospodarska odvisnost. Zaradi tega je ključnega pomena, da je Evropska unija še naprej posebej pozorna na te regije, identificira probleme in obetavna področja, preučuje njihove razlike in slabosti, da bi lahko izvajala politike in ukrepe, primerne za njihov gospodarski in socialni razvoj. Pozdravljam predlog o uredbi Sveta, saj to predstavlja pobudo za trajnostni razvoj in vključevanje najbolj oddaljenih regij v svetovno gospodarstvo. Začasna opustitev dajatev skupne carinske tarife bo avtonomnim regijam Madeira in Azori omogočila, da premagata gospodarsko škodo, ki izhaja iz njune geografske lege in odpravita posebne učinke, ki so posledica gospodarske krize. Pozdravljam pobudo regionalnih oblasti Madeire in Azorov in njihov predanost pri prispevanju k razvojni strategiji za njihove regije, ki prav tako prispeva k konkurenčnosti Evropske unije in njeni sposobnosti za trajnostni gospodarski razvoj.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za začasno opustitev avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori. Ta opustitev bo pomagala okrepiti konkurenčnost lokalnih nosilcev gospodarske dejavnosti in bo prispevala k ustvarjanju in ohranjanju delovnih mest v najbolj oddaljenih regijah, hkrati pa deluje kot protiutež gospodarski škodi, ki je posledica njihove geografske lege, ne da bi to vplivalo na konsolidacijo notranjega trga ali načelo svobodne konkurence znotraj EU.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Verjamem, da je začasna opustitev avtonomnih dajatev skupne carinske tarife ključnega pomena za okrepitev konkurenčnosti nosilcev gospodarske dejavnosti v portugalski avtonomni regiji Azori in Madeira ter bo tako mogoče zagotovili stabilnejše zaposlovanje na teh otokih.

Ta opustitev bo omogočila lokalnim nosilcem gospodarske dejavnosti na Madeiri in Azorih upoštevati surovine, dele, komponente in dokončane izdelke brez carinskih dajatev, saj se bodo ti izdelki uporabljali lokalno za predelavo ali izdelavo.

Odobritev te izjeme je ključnega pomena za razvoj portugalskih avtonomnih regij, ki sta močno odvisni od turistične dejavnosti in sta posledično zelo ranljivi na nihanja v tem sektorju. To pomeni, da je njihov popoln gospodarski razvoj omejen z značilnostmi njihovega lokalnega gospodarstva in njihovega geografskega položaja.

Ob upoštevanju tega vsaka pobuda za lokalno industrijo vsekakor zagotavlja podporo, potrebno za izboljšanje življenjskih pogojev lokalnih prebivalcev in odpira pot za ustvarjanje delovnih mest na otokih, kar je bistvenega pomena, da bodo ljudje tam ostali in za vzpostavljanje pogojev, ki omogočajo razvoj.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Začasna opustitev dajatev skupne carinske tarife bo lokalnim nosilcem gospodarske dejavnosti v avtonomnih regijah Madeira in Azori omogočala uvoz določenih kvot surovin, delov, komponent in končnih izdelkov brez carinskih dajatev. Te surovine morajo biti uporabne v kmetijstvu in za industrijsko predelavo ter vzdrževanje v avtonomnih regijah.

Ta opustitev bo veljala do 31. decembra 2019, prav tako pa bodo uvedeni ukrepi za preprečevanje kakršne koli neelojalne konkurence. To krepi konkurenčnost malih in srednje velikih podjetij in kmetov v naših avtonomnih regijah Madeiri in Azorih.

Ta ukrep je prilagojen posebnim potrebam teh najbolj oddaljenih regij in bo spodbudil gospodarsko dejavnost, s tem pa pomagal stabilizirati razmere na področju zaposlovanja. Lokalni gospodarstvi Madeire in Azorov sta v veliki meri odvisni od domačega in mednarodnega turizma, ki pa ga je prizadela trenutna gospodarska kriza. To pomeni, da je ta opustitev popolnoma upravičena in naj bi pozitivno vplivala na gospodarski razvoj teh regij.

Pozivam k hitrejši analizi in sprejemanju odločitev pri tovrstnih postopkih, da bi se lahko nanje odzvali učinkoviteje in pravočasno.

Glasoval sem za to poročilo.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Regionalne oblasti Madeire in Azorov so pozvale k začasni opustitvi avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov z namenom, da bi okrepile in zagotovile stabilnejšo proizvodnjo in zaposlovanje v teh najbolj oddaljenih regijah.

Strinjamo se z vsebino predlogov, navedenih v tem dokumentu. Vendar pa verjamemo, da je komponente, ki se ne uporabljajo v kmetijske namene, so pa predvidene v uredbi, mogoče šteti kot komponente za industrijske namene, predvsem na področju energije in okolja, kot so deli in komponente za energetska industrija, predvsem tako imenovano „čisto energijo“ (vetrna energija, sončna energija itd.)

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Opustitev avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori do leta 2019 je v tem času globalne gospodarske krize zelo pomembna za te najbolj oddaljene regije EU. Je ključnega pomena za mala in srednje velika podjetja in lokalne kmete, saj bo okrepila konkurenčnost lokalnih nosilcev gospodarskih dejavnosti in zagotovila stabilnejše zaposlovanje v teh regijah.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Regionalne oblasti na Madeiri in Azorih so zahtevale začasno opustitev dajatev skupne carinske tarife, da bi spodbudile konkurenčnost lokalnih nosilcev gospodarskih dejavnosti in stabilizirale razmere na področju zaposlovanja v teh najbolj oddaljenih regijah Unije. Da bi bilo mogoče zagotoviti, da uvoženo blago, pa naj gre za surovine ali končne izdelke, ne bi izkrivljalo konkurence, bo za njih veljalo, da jih morajo lokalna podjetja na otokih uporabljati vsaj dve leti, preden jih lahko prosto prodajo podjetjem s sedeži v drugih delih Unije. Kako se bo to izvajalo v praksi? Ker tega ni mogoče verodostojno pojasniti, sem se vzdržal glasovanja.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam stališče, da je Komisija sprejela deset letno opustitev avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori in poročilo gospe Hübner, ki:

1. vzpostavlja pozitivno diskriminacijo za najbolj oddaljene regije Azori in Madeira, ter tako priznava, da so strukturne omejitve, ki vplivajo na te regije, trajne narave;
2. vzpostavlja pogoje za spodbujanje gospodarske aktivnosti in zaposlovanja na skupinah otokov, kar prav tako prispeva k demografski stabilnosti otokov.

Gre za primer kohezije, ki jo lahko doseže Evropska unija, zgrajena na načelu solidarnosti.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Razvoj najbolj oddaljenih regij je določen z njihovo oddaljenostjo, izoliranostjo, podnebjem in težkimi geografskimi značilnostmi ter njihovo gospodarsko odvisnostjo od omejenih virov blaga in storitev.

Uredba, o kateri bomo danes glasovali, bo omogočila Madeiri in Azorom uvažati vrsto končnih izdelkov, ki se uporabljajo v kmetijstvu ali industriji, skupaj s surovinami, deli in sestavinami za uporabo v kmetijstvu, predelavo ali industrijsko vzdrževanje ob sočasnih ugodnosti, ki jih prinaša izvzetje iz carinskih dajatev do konca leta 2019.

Poleg tega bo to izvzetje razširjeno na celotno ozemlje obeh regij, ne samo na brezcarinska območja, kar bo v pomoč vsem vrstam lokalnih nosilcev gospodarske dejavnosti.

Če se prav spomnim, je bila ta zadeva obravnavana po poenostavljenem zakonodajnem postopku, da bi bila pospešena. Poročevalka pri tem predlogu je bila predsednica Odbora za regionalni razvoj, kar je omogočilo, da je bil predložen na glasovanje na plenarnem zasedanju, ne da bi bil prej obravnavan.

Zelo sem zadovoljen s končnim rezultatom, saj vključuje spremembe, ki sem jih predlagal, obsega široko področje izdelkov za opremo proste cone Madeire, navedeno v uredbi od leta 2000, ki pa je prenehala veljati v 2008, skupaj z dodatnimi zahtevami, predstavljenimi v letih 2008 in 2009, ki jih Komisija ni vključila v začetni predlog.

Predlog resolucije: B7-0042/2010

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Predlog Odbora za pravne zadeve Evropskega parlamenta o predlogu za imenovanje Ane Palacio Vallelersundi v komisijo v skladu s členom 255 Pogodbe o delovanju Evropske unije je načeloma treba pozdraviti. Vendar pa je z institucionalnega vidika nerazumljivo, zakaj bi moral ločen odbor sedmih ljudi dajati zavezujoče predloge nacionalnim vladam. Zaradi tega sem glasoval proti temu predlogu.

Evelyn Regner (S&D), v pisni obliki. Na današnjem glasovanju o imenovanju Ane Palacio Vallelersundi v komisijo, ustanovljeno z namenom ocenjevanja primernosti kandidatov za opravljanje dolžnosti sodnika ali generalnega pravobranilca na Sodišču Evropskih skupnostih in Splošnem sodišču, sem glasovala proti predlogu, saj pričakujem, da bo poleg odličnega pravnega znanja kandidata oseba, ki jo bo imenoval Evropski parlament, preverila tudi njihovo socialno ustreznost in pristojnost. V zvezi s tem ne zaupam gospe Palacio, saj se bojim, da pri ocenjevanju sodnikov ali generalnih pravobranilcev ne bo upoštevala ali imajo socialne vrednote in razumevanje človeške narave. Predvsem ob upoštevanju določitve ciljev in vrednost v Lizbonski pogodbi – tam je bilo omenjeno socialno tržno gospodarstvo – in vključitev Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v primarno zakonodajo, bo to vsekakor ključnega pomena pri izbiri sodnikov ali generalnih pravobranilcev v prihodnosti.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Začasna opustitev avtonomnih dajatev skupne carinske tarife na uvoz nekaterih industrijskih izdelkov v avtonomni regiji Madeira in Azori naj bi zagotovila investitorjem dolgoročno perspektivo in omogočila nosilec gospodarske dejavnosti, da dosežejo določeno stopnjo industrijske in komercialne dejavnosti. Kot pripadnica socialnih demokratov sem prepričana, da bi morali te ukrepe obdržati vse dokler se bodo te regije soočale z velikimi gospodarskimi težavami. Pozdravljam predlog Komisije, saj bo sprejetje tega ukrepa srednjeročno stabiliziralo razmere na področju zaposlovanja ter gospodarskega in socialnega okolja v teh najbolj oddaljenih regijah Evrope, ki se soočajo s specifičnimi problemi. Vendar pa vas moram opozoriti na tveganja, ki so povezana z začasno opustitvijo dajatev skupne carinske tarife za izdelke, narejene v teh državah. Zato moramo biti izjemno pozorni na vpliv, ki ga ima ta opustitev na konkurenčnost.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), v pisni obliki. – (PL) V skladu s členom 255 Pogodbe o delovanju Evropske unije, je Evropski parlament ena izmed institucij, ki predlaga kandidate za člane komisije, katerega naloga je podati mnenje o primernosti kandidata za opravljanje nalog sodnika ali generalnega pravobranilca na Sodišču Evropskih skupnostih. Ob upoštevanju dejstva, da je v komisiji le sedem članov in da je njihovo delo zelo odgovorno, je pomembno, da gre za osebe z brezhibnim ugledom, ki so izjemno sposobne. Kot poslanka v Evropskem parlamentu in zahvaljujoč novim pristojnostim, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe, lahko vplivam na izvolitev enega izmed sedmih ljudi v komisijo in zadovoljna sem s kandidato gospe Palacio Vallelersundi. Gospa Palacio Vallelersundi je bila osem let poslanka Evropskega parlamenta, kolegi poslanci pa so jo dvakrat izvolili kot članico konference predsednikov odborov.

Prav tako je bila predsednica Odbora za pravne zadeve in Odbora za notranji trg ter Odbora za pravosodje in notranje zadeve. Zaradi njenih drugih poklicnih dosežkov, kot je funkcija glavne svetovalke pri Svetovni banki in funkcija prve ministrice za zunanje zadeve v Španiji, ni nobenega dvoma, da bo gre za pravo osebo na pravem mestu.

- Poročevalka: Eva Joly (A7-0086/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za poročilo o reviziji sporazuma o partnerstvu AKP-ES, saj menim, da besedilo vsebuje ključne prvine, ki jih je treba upoštevati pri pogajanjih, ki so v teku.

Usklajenost evropskih politik – na področju trgovina, razvoja, kmetijstva in ribištva – bi morala biti osrednji temeljni kamen naših odnosov s to skupino držav v razvoju.

Upoštevati moramo nove razmere, ki jih pomenijo sporazumi o strateškem partnerstvu. Ti sporazumi, ki so v bistvu trgovinski sporazumi, vzpostavljajo nove platforme za parlamentarni dialog in jih moramo spoštovati. Novi izzivi pred nami, npr. podnebne spremembe in gospodarska kriza, bi morali spodbuditi odzive, ki bodo zajeti v novi sporazum iz Cotonouja, ki bo predvidoma dokončno oblikovan v marcu.

Evropska strategija odnosov z državami AKP mora upoštevati tudi bližino in stike med našimi obrobni regijami in temi državami. Obrobne regije so lahko odlične posrednice EU pri sporazumih o gospodarskem partnerstvu. Obrobne regije vnašajo posebno razsežnost v zunanje delovanje EU, s tem pa prispevajo k oblikovanju resnično širše sosedске politike.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo francoske kolegice gospe Joly o drugi reviziji sporazuma o partnerstvu med AKP (skupino afriških, karibskih in pacifiških držav) ter ES („sporazuma iz Cotonouja“). Strinjam se s stališči v poročilu, da je treba prilagoditi uporabo tega posebnega instrumenta za države AKP sedanjim krizam, kakršne so podnebne spremembe, strmo naraščajoče cene živil in goriv, ter finančna kriza in skrajna revščina v Afriki. Države AKP so partnerice Evropske unije in to partnerstvo moramo gojiti, da si bomo zagotovili zaveznike pri pomembnih pogajanjih o globalnem upravljanju, ki nas čakajo.

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. Glasoval sem za poročilo o drugi reviziji sporazuma o partnerstvu AKP-EU (sporazuma iz Cotonouja). Poročilo prihaja ob pravem času, prav pa je tudi, da o zadevah v zvezi s sporazumom o gospodarskem partnerstvu razpravljamo redno. Prednostni cilji sporazuma iz Cotonouja so odpraviti revščino, podpreti trajnostni razvoj in pomagati državam AKP pri vključevanju v svetovno gospodarstvo.

Sporazum in pogovori o trgovini, tekoči in prihodnji, morajo biti usmerjeni v krepitev predpisov EU in njenih partneric v zvezi z delom otrok.

Člen 50 sporazuma iz Cotonouja zadeva spodbujanje pravičnih delovnih standardov in krepitev mednarodnih ukrepov za odpravo dela otrok. Vprašanjem v zvezi z delom otrok mora biti v trgovinskih sporazumih EU posvečena osrednja pozornost.

Pozdravljam člene poročila, ki pozivajo EU in države AKP, da začnejo razpravo o prihodnosti odnosov AKP-EU po letu 2020, in ki priporočajo, naj imajo v tem postopku večjo vlogo neodvisni, t.j. nedržavni in nevladni dejavniki.

Zigmantas Balčytis (S&D), v pisni obliki. – Druga revizija sporazuma iz Cotonouja poteka v zelo občutljivih okoliščinah svetovne gospodarske krize. Prepričan sem, da bo revizija sporazuma omogočila osvežitev in okrepitev temeljnih načel sodelovanja med EU in državami AKP. Razmere so se od prvega podpisa sporazuma spremenile, pojavili so se novi izzivi in problemi. Pogajanja o sporazumu bi morala zajeti tudi izredno pomembna vprašanja, kakršna so boj proti podnebnim spremembam v državah v razvoju, praktična izraba ogromnih virov obnovljive energije, kriza na področju hrane ter pridobivanje obdelovalnih zemljišč.

Precejšnjo pozornost bi morali posvetiti problemom preseljevanja. V zadnjih letih se je več sto mladih Afričanov utopilo pred obalami EU. Množično priseljevanje je posledica pešanja gospodarstva, vedno hujše revščine prebivalstva, kršenja človekovih pravic in še vrste drugih vzrokov. Revidirani sporazum bi moral te zadeve jasno urejati.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – Glasujem za osnutek poročila o drugi reviziji sporazuma iz Cotonouja, ki odpira ključna vprašanja trajnostnega razvoja in postopne vključitve držav AKP v svetovno gospodarstvo. Vprašanja, kakršna so podnebne spremembe, energetska varnost, usposabljanje in sodelovanje na področju izobraževanja, so ključna za gospodarski in družbeni razvoj držav AKP. Globalno segrevanje, ki prizadeva predvsem države v razvoju, je lahko priložnost tudi za nas. Obnovljivi viri energije, ki so na voljo tem državam, so bistvenega pomena za njihov gospodarski in družbeni razvoj in jim lahko pomagajo doseči energetska neodvisnost, s tem pa tudi prispevajo tudi k obvladovanju globalne krize. Naložbe v izobraževanje in usposabljanje so pomembne v boju proti revščini, brezposelnosti, nezakonitemu priseljevanju in begu možganov ter prispevajo k razvoju držav AKP in jim pomagajo graditi lastna gospodarstva.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki zahteva, naj druga revizija sporazuma o partnerstvu AKP-EU upošteva sedanjo svetovno krizo in naj bo opravljena ob polnem spoštovanju enakosti partnerjev. Sedanja druga revizija sporazuma pomeni odlično priložnost za obravnavo temeljnih vzrokov finančne, podnebne, prehranske in energetske krize ter za učenje na preteklih napakah, ter za smiselne spremembe okvira procesa iz Cotonouja, pa tudi za okrepitev enotnosti, kohezije in solidarnosti držav AKP.

Poročilo poziva k večjemu poudarku določil o človekovih pravicah in sankcij na tem področju. Poročilo nadalje izraža naše obžalovanje, da se države članice niso posvetovalle s parlamenti (Evropskim parlamentom, Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU in nacionalnimi parlamenti držav AKP) in da parlamenti niso bili vključeni v sprejemanje odločitev glede področij in členov, ki jih je treba revidirati, ter v določanje pogajalskih mandatov. Temeljni cilj sporazuma iz Cotonouja je omilitev in končno odprava revščine na način, združljiv s cilji trajnostnega razvoja in postopne vključitve držav AKP v svetovno gospodarstvo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o drugi reviziji sporazuma o partnerstvu AKP-EU v prid sprememb, ki nam bodo omogočile spopad z velikimi izzivi, s katerimi se soočamo danes, kakršni so podnebne spremembe, finančna kriza in kriza na področju prehrane.

Pozdravljam podporo Parlamenta državam AKP, ki želijo v drugi revidirani različici sporazuma iz Cotonouja obravnavati podnebne spremembe kot medsektorsko vprašanje. Obžalujem pa, da parlamenti (Evropski parlament, Vseafriški parlament in nacionalni parlamenti držav AKP) niso izkoristili priložnosti in prispevali svojih predlogov ter aktivno sodelovali z državami članicami pri sprejemanju odločitev o reviziji tega pomembnega sporazuma.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Upam, da bo druga revidirana različica sporazuma iz Cotonouja prispevala k spodbujanju trajnostnega razvoja držav AKP, ki bo omogočil socialno kohezijo in olajšal boj proti revščini.

Države AKP hudo občutijo učinke krize, povezane s podnebnimi spremembami, in stanje postaja vse resnejše. Glede na to je vprašanje suverenosti na področju hrane življenjskega pomena. Naravne vire morajo izrabljati smotrno, treba pa je tudi spodbujati razvoj obnovljivih virov energije.

Zagotoviti moramo, da bodo vse države AKP imele koristi od okvira trgovinskih odnosov, ki bo vsaj enakovreden dosedanjemu ureditvi. Zagovarjam tudi dopolnitev Evropskega razvojnega sklada (ERS), ki služi kot podlaga politiki razvoja sodelovanja v okviru tega sporazuma, s proračunskimi pooblastili Parlamenta.

Zato sem glasoval za poročilo.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Soglašamo s poročevalkinim prepričanjem, da je druga revizija sporazuma iz Cotonouja priložnost za dopolnitev sporazuma.

Poročilo razgrinja načela, katerih uveljavitev bi pomenila korak k izboljšanju sporazuma, kar ponazarja tudi spodbujanje suverenosti in zanesljive oskrbe držav AKP s hrano skupaj z bojem proti davčnim oazam.

Obenem pa bi rad grajal nekatere pomembne točke, kakršna je poskus prehoda k večji regionalizaciji odnosov AKP-EU, saj bi tak prehod ogrozil usklajeno delovanje in moč držav AKP kot skupine.

Na nekaterih mestih pa poročilo ne izpolnjuje pričakovanj. Ne obravnava ustrezno stanja odvisnosti in podrejenosti držav AKP ter vloge, ki so jo imele pri vzpostavitvi tega stanja politike sodelovanja in razvoja – ki sta bistveni vprašanji. Prav tako ne obravnava posledic, ki jih lahko ima uveljavitev sporazuma o gospodarskem partnerstvu, kakršnega predlaga EU, v teh okoliščinah.

V poročilo bi morali biti zajeti tudi zadržki in ugovori, ki so jih izrazile nekatere države AKP, pa tudi njihova stališča o prednostnih nalogah npr. Evropskega razvojnega sklada.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Spoštovani kolegi, danes se z veseljem vključujem v razpravo, saj smo dosegli premik k večji enakopravnosti v odnosih med bogatejšimi in revnejšimi državami, obenem pa h krepitvi človekovih pravic. Revizija sporazuma mora upoštevati potrebe novega sveta, v katerem živimo, in mora temeljiti na partnerstvu enakopravnih. Živimo v novem svetu z novim gospodarstvom, ki ga opredeljujeta novi prednostni nalogi pravičnejše delitve bogastva in obvladovanja podnebnih sprememb. Rad bi pohvalil delo naše skupine v Evropskem parlamentu, ki je v revizijo vključila načela odprave revščine.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Poročilo neizpodbitno vsebuje nekatere zelo koristne predloge in vrsto pohvalnih pobud. Pomen, pripisan obnovljivim virom energije, uvedba obveznega javnega razkritja dobičkov in davkov za nadnacionalne družbe, ki poslujejo v državah AKP, vključitev pojma suverenosti na področju hrane in kritika eksternalizacije upravljanja migracijskih tokov, ki jo je uvedla Evropa – vse te predloge podpiramo. Ne moremo pa mimo dejstva, da poročilo ne spreminja ničesar v sporazumu iz Cotonouja.

Sporazum je simbol slepe privrženosti Evropske unije ultra liberalistični logiki STO. Ne pustimo se preslepiti: izraz „razvoj“ je zgolj kulisa za sebične motive, ki so gonilo razgradnje sporazumov iz Loméja. Obsojamo

uveljavljanje evropskih sporazumov o partnerstvu, kakršne določa ta sporazum, izsiljevanje prek razvojne pomoči, s katerim skuša Komisija pospešiti sklenitev sporazumov, ter ropanje gospodarstev držav AKP, ki izvira iz vsega tega. Glasujemo proti temu besedilu, saj nočemo podpreti ukinitve edinega instrumenta gospodarskega sodelovanja, ki ga ne usmerja obsedenost Evropske unije s prosto in neizkrivljeno konkurenco ter ki se ne uklanja zahtevam Združenih držav v okviru STO.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nedavna tragedija na Haitiju dokazuje, da sporazumi o partnerstvu ne zadostujejo za reševanje problemov. Zato je druga revizija sporazuma iz Cotonouja odlična priložnost za prilagoditev sporazuma današnjim izzivom, kakršni so podnebne spremembe, strmo naraščanje cen hrane in nafte, finančna kriza in hudo pomanjkanje v vrsti držav AKP. Zdaj je čas za oblikovanje ukrepov, ki bodo učinkovito odpravili najrazličnejše težave, ki pestijo veliko večino držav, ki jih obravnavamo tu.

Aldo Patriciello (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rad bi čestital poročevalki in političnim skupinam za odlično opravljeno delo pri tem poročilu, ki ga v celoti podpiram.

V poročilu bi rad posebej opozoril na pogajanja o reviziji sporazuma iz Cotonouja. Pri takih dogovarjanjih bi morali dejansko upoštevati različne ključne vidike, kakršni so učinki finančne krize, krepitev tokov preseljevanja, še zlasti pa nezakonitega priseljevanja.

Prepričan sem, da bi bilo mogoče le z ustrezno pretehtanim gospodarskim sodelovanjem obvladati škodljive učinke krize in njene posledice, tako za gospodarstva držav AKP, ki izgubljajo delovno silo in usposobljene kadre, potrebne za razvoj, kot za države EU, ki jih nezakonito priseljevanje zadeva najhujše.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – Vse vidike sporazuma iz Cotonouja moramo revidirati ob upoštevanju zadnjih dogajanj, ki imajo občutne vplive na države AKP. Še zlasti pa bi se rada pridružila glasovom, ki izražajo skrb glede regionalne integracije, ki ne zadeva samo držav območja AKP, pač pa tudi države Latinske Amerike, še posebej Andsko skupnost. Nekateri trgovinski sporazumi (katerih namen naj bi bil, po besedah uradnikov Komisije, spodbujanje razvoja), bi lahko ogrozili trgovino med državami na posameznih območjih, torej bi lahko učinkovali v nasprotju z zastavljenim razvojnim ciljem spodbujati regionalno integracijo. Evropska unija mora neprestano osveževati presoje svoje trgovinske politike in njenih učinkov tudi s tega vidika. Če to opustimo ali če opustimo ustrezne ukrepe, tvegamo škodljive vplive na dolgoročni razvoj.

Brian Simpson (S&D), *v pisni obliki*. – Glasoval bom za poročilo, moram pa opozoriti, da so nekatere organizacije, ki jih podpira Komisija in odgovarjajo za izvajanje projektov v okviru partnerstva EU-AKP, prežete s korupcijo in da so sprožile usklajeno gonjo diskriminacije in viktimizacije svojih uslužbencev, ki so korupcijo razkrili.

V mislih imam seveda organizacijo, znano pod imenom CRP, ki je ob podpori Komisije odslovila vse uslužbence, ki so opozarjali na nepravilnosti, in ki naredi prav malo za odpravo pomanjkljivosti pri svojem vodenju in upravljanju.

Glede na to, da je preiskava OLAF v CRP odkrila prisotnost korupcije v organizaciji in neskrbno ravnanje Komisije v upravnem odboru CRP v času goljufij, bi človek pričakoval ukrepanje, vsekakor pa vsaj zaščito uslužbencev, ki so na nepravilnosti opozarjali. Nič od tega se ni zgodilo, v sramoto Evropski komisiji.

Ob tem, ko danes glasujem za poročilo, se sprašujem, ali ne bi bilo v prihodnosti nujno podrobneje preveriti pojav, ki je videti kot nesposobnost evropske strani izvajati ustrezen finančni nadzor v teh partnerstvih.

Bart Staes (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (NL) Sporazum iz Cotonouja, podpisan leta 2000, ki ureja sodelovanje med EU in afriškimi, karibskimi ter pacifiškimi državami (državami AKP), revidiramo vsakih pet let. Cilja sporazuma sta odprava revščine in postopna integracija držav AKP v globalno gospodarstvo, ob upoštevanju načel trajnostnega razvoja. Tokratna revizija poteka v okoliščinah globalne finančne krize, hitrih podnebnih sprememb, pritiskov na cene živil in energije ter razprav o rabi tal ter zdržnosti tujih naložb.

Skrajni čas je, da zaostriamo parlamentarni nadzor nad strategijami držav in Evropskega razvojnega sklada (ERS) ter skušamo medsebojno uskladiti našo trgovinsko, zunanjo in razvojno politiko. Prišel je čas za celovit pristop k obvladovanju podnebnih sprememb in za popolno osredotočenje na obnovljive vire energije. Čas je, da se spopademo z nezakonitimi finančnimi tokovi iz držav v razvoju in da reformiramo politiko Evropske investicijske banke (EIB) tako, da bo preglednejša, kar zadeva davčne oaze. Skrajni čas je, da priznamo, da lastništvo zemlje in čista voda spadata med temeljne pravice. Čas je, da sprejmemo spoznanje, da lahko pravičen dostop do naravnih virov dejansko pomaga ljudem iz revščine. Poročilo to poudarja, zato je deležno moje podpore.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasovanja o poročilu gospe Joly o drugi reviziji sporazuma o partnerstvu AKP-EU sem se vzdržala.

Poročilo vsebuje vrsto konkretnih predlogov za spremembe pogojev sporazuma – bolj znanega pod imenom sporazum iz Cotonouja – ki jih podpiram.

Na primer poziv, naj se upoštevajo razmere v najrevnejših državah sveta, njihove posebnosti, kar zadeva podnebne razmere, demokracijo in človekove pravice, beg možganov, korupcijo, ter posebnosti njihovih gospodarstev, zlasti kmetijstva.

Spremembe, ki jih je predlagala Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in so bile sprejete na plenarnem zasedanju, pa so poročilo povsem preokrojile. Eden od izstopajočih primerov tega je sprememba 3, ki odreja ljudstvom pravico do oblikovanja lastnih kmetijskih politik.

Iva Zanicchi (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasovala sem za drugo revizijo sporazuma o partnerstvu AKP-EU (sporazuma iz Cotonouja). Sporazum, ki ureja politično, trgovinsko in razvojno sodelovanje med Evropsko unijo in 77 državami območja AKP in zajema obdobje 2000-2020, je bil leta 2005 že revidiran.

Določbe o vsebini druge revizije upravičeno zahtevajo vključitev ad hoc določb v zvezi s podnebnimi spremembami, revizijo določb v zvezi z obnovljivo energijo, razširitev določb v zvezi z razvojem podeželja in varnostjo hrane, ter večje napore za omejitev nezakonitih finančnih tokov in davčnih oaz.

Prepričana sem, da bomo s to revizijo lahko poglobili partnerske odnose med EU in državami AKP ter okrepili sinergije in sodelovanje pri prizadevanjih za skupne cilje.

8. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.35 in se je nadaljevala ob 15.10)

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

10. – SWIFT (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o izjavi Sveta o sporazumu SWIFT.

Diego López Garrido, *predsednik Sveta*. – (ES) Gospod predsednik, govorimo o izjavi Sveta o programu, ki, kot vemo, zadeva sporazum med Evropsko unijo in združenimi državami o odkrivanju financiranja terorizma, torej o izmenjavi in posredovanju finančnih podatkov, s čimer po mojem prepričanju soglašamo vsi. Sporazum velja že nekaj mesecev. Sporazum deluje uspešno in zagotavlja neprekinjene pretoke podatkov v okviru programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti.

Sporazum se uradno izteče 31. januarja. Zato je v prejšnjem mandatu švedskega predsedstva Svet pretehtal potrebo po sklenitvi sporazuma, ki bi omogočil nadaljevanje programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. V tem smislu je 30. novembra 2009 Svet sprejel sklep o podpisu sporazuma o TFTP (programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti).

Gre za začasni sporazum. Velja omejen čas, načeloma do 31. oktobra 2010. Tako bo začasni sporazum, ki ga je, kot sem povedal, Svet sprejel lansko leto, prenehal veljati leta 2010, če Evropski parlament pred tem ne bo sprejel ustreznih sklepov.

Takšne je trenutno stanje. Od takrat do danes Komisija ni izdala nikakršnega sporočila o vsebini sporazuma, ki je Evropski parlament tako še ne pozna, lahko pa vam zagotovim, da bo sporočilo pripravljeno naslednji teden, 25. januarja. Evropski parlament bo z njim seznanjen 25. januarja. Sporazum bo poslan v to zbornico, ustrezno preveden, in bo posredovan v odobritev Evropskemu parlamentu.

To se še ni zgodilo iz naslednjega razloga, ki nam ga je navedla Komisija: Komisija še ni zaključila potrebnih prevodov, zato jih Svet še ni prejel od Komisije. Kot sem ravnokar povedal, so prevodi v različne jezike še v

delu, kot veste, pa lahko Svet gradivo, to je sporazum, posreduje Parlamentu šele, ko so na voljo prevodi, kar pa je naloga Komisije. Prevodi bodo končani 25. januarja.

Nadalje namerava Komisija v prihodnje, za sklenitev trajnejšega sporazuma namesto sedanjih začasnih, pripraviti ustrezno priporočilo za oblikovanje dolgoročnega sporazuma, ne sporazuma, ki bi se iztekel oktobra naslednje leto, o katerem razpravljamo tukaj, pač pa dolgoročnega. Tak dolgoročni sporazum mora biti dogovorjen in sprejet v skladu z novimi pravnimi podlagami, ki jih določa Lizbonska pogodba in po katerih je Evropski parlament v celoti vključen v postopek. Evropski parlament je v celoti vključen v postopke sporazumov že sedaj in tako bo tudi pri sporazumu v pripravi, o katerem Komisija še ni izdala nikakršnih priporočil.

Za konec bi rad dejal, da gre za zadevo izrednega pomena. Gre za postopek in program boja proti terorizmu. Dogodek v Detroitu je pokazal, da nevarnost obstaja, da je grožnja prisotna ves čas, zato države članice ne smejo dopustiti prekinitve toka finančnih podatkov v program TFTP. To je razložil sodnik Bruguière v javnem nastopu v Parlamentu v novembru. Povedal je, da je po njegovem mnenju že nekaj držav članic imelo priložnost uporabiti podatke, ki so jih posredovale Združene države, pri odkrivanju in preprečevanju teroristične dejavnosti.

To je spodbudilo Svet, da je pod prejšnjim švedskim predsedstvom predlagal novi začasni sporazum, da ob izteku sedanjega dne 31. januarja ne bi prišlo do prekinitve tokov podatkov. To je bila edina možnost, ki jo je imel na voljo Svet, in seveda je razumljivo tudi stališče Parlamenta glede obveščanja. Obveščanje je, zatajilo, kot sem že povedal, ker Evropska komisija zamuja pri prevajanju dokumenta.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, gospod López Garrido, gospe in gospodje, celotni razpravi sta na začetku dajali ton frustracija in jeza, ki smo ju občutili številni člani Evropskega parlamenta, saj smo imeli občutek, da gre za še en primer pehanja zadev skozi Svet tik pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Zato sem hvaležen, da se je Svet zdaj zavedel, da se je koristno posvetovati tudi s parlamentom, da je koristno upoštevati določbe Lizbonske pogodbe pri ratifikaciji in nam dati možnost presoditi, ali naj se ta sporazum uveljavi ali ne.

V tem zakonodajnem postopku, če ga bomo odprli, bomo v Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) upoštevali jasna merila odločanja. Vsaka medalja ima dve plati. Na eni strani Skupina PPE odločno zagovarja načelo, da morajo za evropske podatke – kjerkoli so shranjeni – veljati evropski standardi varstva podatkov. Zagovarjamo načelo, da je treba ljudem omogočiti možnost pritožbe, kadar menijo, da jim je bila pri preverjanju podatkov storjena krivica. Zagovarjamo temeljno načelo, naj se podatki posredujejo samo v posamičnih primerih in le, če je oseba česa osumljena, ne pa na splošno. Te zadeve so po našem mnenju pomembne.

Na drugi strani pa je res, da seveda podpiramo sodelovanje z Združenimi državami. Podpiramo sodelovanje s partnerji v boju proti terorizmu. Ne želimo, da bi prišlo – če bi se sporazum iztekel – do hudih pritiskov na posamezne države, na primer na Belgijo, saj bi se v takih primerih lahko države odločile za delovanje na dvostranski podlagi. Tu je potreben tehten premislek. Skupina PPE bo to upoštevala, ko bo predložen zakonodajni predlog.

Še enkrat bi rad pozval Svet in Komisijo, naj ne zavlačujeta, pač pa naj pošljeta gradivo zdaj, da ga bomo lahko obravnavali. Parlament je sposoben delovati hitro in tudi to zadevo bomo lahko uredili hitro. Nato bo naloga ministrov – in naj bom povsem jasen: ministrov za notranje zadeve – prepričati Parlament, da so metode, ki jih predvideva predlog sporazuma, v resnici potrebne v boju proti terorizmu.

Pripravljeni smo na tak postopek, v sporazum pa nas mora izvršilna veja, to je ministri, še prepričati.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, z Lizbonsko pogodbo postaja zakonodajni postopek zelo resen.

Gospod López Garrido, če pravite, da prevajanje oziroma zamuda pri prevajanju na tako občutljivem področju povzroča zamude, ki jih bomo morali pač sprejeti, moram, z vsem dolžnim spoštovanjem, ugotoviti, da gre le za izgovor, ki naj zaščiti vas in nekoliko pomiri nas. Ne moremo pa ga jemati resno. Vzel sem ga na znanje, ne bom pa ga upošteval.

Bistvo zadeve je povsem drugje: nezadostna vključitev Evropskega parlamenta. Pri mednarodnih sporazumih s tako daljnosežnimi posledicami kaj takega preprosto ni dopustno. Hočemo, da je Parlament resnično vključen že od prvega dne uveljavljanja tega sporazuma. Zakaj? Gospod Buzek, predsednik Parlamenta, je razlog zelo jasno orisal v svojem pismu, namreč, da sporazum SWIFT uvaja zelo daljnosežne posege v

temeljne svoboščine državljanov, ki jih jamčijo ustave večine držav članic, zagotavlja pa tudi Listina o temeljnih pravicah.

Če lahko izvršilni ukrepi, uvedeni na podlagi takega sporazuma, posegajo v temeljne svoboščine državljanov, morajo biti državljani zanesljivo pravno zaščiteni pred posegi. To pomeni, da je treba zagotoviti vsestransko varstvo podatkov, urediti brisanje podatkov v razumnem roku in natančno določiti možnosti pritožb državljanov ob kršenju njihovih temeljnih pravic. Med sestavne elemente načela pravne države spada tudi to, da se državljani lahko ščitijo pred samovoljnim ravnanjem države.

Evropska unija ne sme razveljaviti te pravne tradicije, ki je zapisana v pravnih sistemih 27 držav, z izgovarjanjem na manjkajoče prevode. Če res želimo vzpostaviti načela pravne države na evropski ravni, moramo na evropsko raven prenesti tudi ureditev potrebe po posegih iz varnostnih razlogov, pa tudi legitimno varstvo državljanov.

Svet nam mora zato pojasniti, kakšna je dodana vrednost sporazuma SWIFT, če začne začasno veljati sedaj - kar je želja Sveta. Ne bom se spuščal v naštevane kršitev varnosti podatkov, ki se dogajajo v vrsti varnostnih služb v Združenih državah. Nekdo si zatlači nekaj eksploziva pod perilo in preprosto odleti čez Atlantik. Toliko so doslej dosegle ameriške tajne službe s svojim intenzivnim delovanjem. Ne velja pa se na to zanašati.

Sprašujem se, zakaj moramo uporabljati hitri postopek, ko pa od 1. februarja velja sporazum o začasni pravni pomoči med EU in Združenimi državami, katerega 4. člen natančno določa, kako se posredujejo bančni podatki v primerih utemeljenih sumov. To pomeni, da uveljavitev sporazuma SWIFT ne bi pomenila nikakršne dodane vrednosti, kar zadeva varnost.

Zato te neutemeljene naglice - „prašičjega galopa“, kot pravimo Nemci - in teh pritiskov na pospešitev zadeve ne razumem; Svetu moramo soglasno postaviti povsem natančno zahtevo: pošljite nam potrebna gradiva! O zadevi bomo razpravljali in sklenili parlamentarni postopek ustrezno hitro, saj je varnost tudi naša želja, vendar ne le varnost varnostnih služb - hočemo zagotoviti tudi varnost državljanom, ki naj jih ti varnostni organi varujejo. Prepričan sem, da je to namen sporazuma, vendar ga hočemo tudi uzakoniti na ustrezen način.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. - (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, začnimo z dobro novico: špansko predsedstvo je napovedalo, da bo gradivo predloženo v ponedeljek, 25. januarja, z drugimi besedami, naslednji ponedeljek - to sem vzel na znanje. To pomeni, da imamo tako za razpravo v Parlamentu na razpolago en teden; taka so dejstva.

Zahtevam, gospod predsednik - to zahtevo sem že napovedal in upam, da me bodo podprle tudi druge skupine - da konferenca predsednikov sprejme sklep, naj se ta začasni sporazum obravnava tako na sestanku odbora kot na delnem zasedanju, saj ne bi imelo smisla dopustiti njegove uveljavitve 1. februarja, ne da bi ga prej obravnaval Parlament.

Torej imamo dve možnosti, gospod Zapatero: „za“ ali „proti“. Lahko vam povem, da bo morala biti za odločitev „za“ izpolnjena vrsta pogojev, upoštevati pa je treba, da moramo imeti odgovor že pred 25. januarjem. Zaenkrat nismo prejeli še nikakršnega odgovora na pogoje, ki jih je postavil Parlament.

Ti pogoji so naslednji: prvič, Parlament mora biti v celoti seznanjen in prejeti vse potrebne informacije, drugič, Parlament mora biti vključen v pogajanja o dokončnem sporazumu, in tretjič, posebni pogoji, skupaj devet, ki jih je naštel Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve v svoji resoluciji - ki jo je Parlament odobril - v zvezi s samo vsebino sporazuma.

Naša zahteva od vas je zelo preprosta: poleg tega, da nam do 25. januarja pošljete začasni sporazum, nam morate posredovati tudi odgovor na tri zahteve Parlamenta. Če bo vaš odgovor na naše tri zahteve pozitiven, je naša odobritev sporazuma mogoča. Če pa ne bo pozitiven, menim, da bo izid glasovanja najverjetneje negativen - tako je pač mnenje naše skupine.

Opozoriti moram, da bi negativen izid glasovanja pomenil, da začasni sporazum ne bo začel veljati 1. februarja. Tako je stanje, zato bom jutri konferenco predsednikov vsekakor pozval, naj skliče sestanek pristojnega odbora o zadevi in delno zasedanje, na katerem bomo obravnavali začasni sporazum.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. - (DE) Gospod predsednik, vse frustracije Parlamenta se zdaj zlivajo po španskem predsedstvu, ki je svoj mandat šele pravkar nastopilo. Sprejmite to v imenu Sveta kot celote, osebno pa menim, da se vi sami trudite. Jezna sem, ker na sedežih 21 in 22 ni predstavnikov Komisije, kajti, če sem razumela prav, bi morala Komisija celotno zadevo pospešiti, po tem, ko je od Parlamenta

zahtevala, naj sproži postopek odobritve. Komisija pa se izogiba svojim odgovornostim in se ni vključila v razpravo.

Ne bi želela ponavljati besed svojih kolegov poslancev, rada pa bi povedala, da bi bilo po mojem mnenju izredno nevarno, če bi skušal Svet ta začasni sporazum SWIFT uveljaviti, preden bo Parlament glasoval o predlogu, ki nam ga nameravate posredovati. Menim, da bi postopek – če boste zadevo še naprej skušali dokončati do 1. februarja z vratolomno hitrostjo oziroma v „prašičjem galopu“, kot je postopek upravičeno označil gospod Schulz – pomenil ne le izzivanja Parlamenta, pač pa tudi kršenje Lizbonske pogodbe, takoj po njeni uveljavitvi, in to bi bilo neodgovorno.

Pri nujnih zadevah imate na voljo vse možnosti izmenjave bistvenih podatkov v okviru bilateralnih pravnih sporazumov z ZDA in z vsemi drugimi državami po svetu, s katerimi so taki sporazumi sklenjeni. Torej naglica ni potrebna.

Še enkrat bi rada poudarila, da državljani EU z zanimanjem opazujejo, kako bomo ravnali po uveljavitvi tako opevane Lizbonske pogodbe. Če v tem trenutku ne bomo zagotovili parlamentarnega nadzora, če bomo sprejeli kršenje nacionalnih zakonodaj o varstvu podatkov in če bomo ravnali v nasprotju z Listino o temeljnih pravicah, ki smo jo tako pogosto navajali v razpravi o Lizbonski pogodbi, bo to, se bojim, samomorilsko in popolnoma neutemeljeno. Vendar si, gospod López Garrido, odgovornost za to delite s Komisijo.

Rada bi vas vprašala še nekaj. Pravkar sem prejela besedilno sporočilo, da je bilo nekaj jezikovnih različic sporazuma SWIFT že objavljenih. Ali mi lahko poveste, katere jezikovne različice so že bile objavljene v Uradnem listu, kdaj je bilo to in zakaj teh različic še niste posredovali Parlamentu.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. - Gospod predsednik, nedavni dogodki so nas še enkrat opomnili, kako pomembna je izmenjava podatkov za varnost državljanov EU. SWIFT je pri tem dragoceno orodje. Na srečo sem se lahko na sestanku z uradniki administracije ZDA, zlasti z gospodom Davidom Cohenom, pomočnikom sekretarja za financiranje terorističnih dejavnosti v Ministrstvu za finance Združenih držav, prepričal o učinkovitosti večplastnih sistemov preverjanja in varnostnih ukrepov ter neodvisnega nadzora, ki bo, upam, pripomogla k brezhibni uveljavitvi novega sporazuma.

Tako kot govorniki pred menoj pa moram izraziti zaskrbljenost nad pomanjkljivimi posvetovanji Sveta s Parlamentom in nad domnevnimi zamudami Komisije. Nujno je redno in ustrezno obveščanje Parlamenta in izvoljenih članov zbornice, soglasje Parlamenta pa ne sme biti retroaktivno orodje. Če Svet meni, da je tako orodje, je to spodkopavanje demokratičnih načel, ki so temelj naše zbornice in Parlamenta. Upam, da bosta Svet in njegovo predsedstvo pazljivo prisluhnila tem pripombam.

Rui Tavares, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, s Parlamentom že ves čas tega procesa ravnamo žaljivo, skoraj poniževalno. Govoriti nam, naj počakamo na jezikovne različice, je nedopustno, saj vemo, da je v medije po neuradnih kanalih pricurljalo že nekaj različic.

Obrise sporazuma pa so nam predstavili v petek v Bruslju, ko so poslanci že odpotovali v Strasbourg. V Bruslju je bil prisoten en sam poslanec. Slučajno sem bil to jaz.

Prav tako nedopustno je nenehno sklicevanje na Bruguièrovo poročilo, ki je tajno. Navajanje težko koga prepriča, saj vsakdo, ki je Bruguièrovo poročilo prebral, ve, da v njem ni skoraj nobenih empiričnih podatkov.

Nesprejemljivo je govoriti, da je poročilo začasno, kajti podatki, zbrani v naslednjih devetih mesecih, bodo na razpolago administraciji ZDA naslednjih pet let, takrat pa bo namesto Obamove upravljal ZDA administracija Sarah Palin. Kako naj se evropski državljani počuti varnega? Očitno nam ne puščate nikakršne druge možnosti kot zavrniti sporazum, in življenja nam nikakor ne olajšujete.

Če sporazum zavrremo, pravzaprav Komisiji naredimo uslugo, saj vemo, da bosta dve novi komisarki, gospa Malmström in gospa Reding, zagotovo lahko s ponovnimi pogajanjmi iz nič dosegli najboljši možni sporazum, in prepričani smo, da sta se tega pripravljene lotiti.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, v zadnjih letih je bila sprejeta množica ukrepov pod plaščem boja proti terorizmu; tudi Svet jih je sprejel kar nekaj. Številni od teh ukrepov pa niso sorazmerni dejanskim grožnjam, ki jih pomeni terorizem. Nasprotno, privedli so do nesprejemljivih omejitev pravic državljanov. Tudi sistematična izmenjava podatkov, brez vsake vezanosti na utemeljene sume, kakršno določa sporazum SWIFT, ni izjema glede tega. Celo nemški zvezni urad kriminalistične policije, ki ni znan kot zagovornik varstva podatkov, je moral priznati, da ta ukrep po svoji naravi ni sorazmeren. Ustaviti moramo to nenehno kršenje pravic državljanov, torej začasnega sporazuma ne smemo odobriti.

Kar zadeva metode Sveta, bi rad še enkrat jasno povedal, da Američani pregledujejo in hranijo podatke o uporabnikih storitve SWIFT brez kakršnih koli omejitev. Svet pa glede tega ni ukrepal, pač pa je tak postopek legaliziral! Seveda bi rad Svet tudi pozval, naj vse informacije v zvezi s to zadevo posreduje tudi Evropskemu parlamentu.

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) V enem od govorov, mislim da je bil to govor gospe Harms, je bila omenjena možnost, da je bila katera od jezikovnih različic že objavljena. Jaz vsekakor takih informacij nimam. Preveril bom in vas pisno obvestil. Povedal sem vam, da bo 25. januarja Evropski parlament imel v rokah sporazum, ki bo začasno začel veljati 1. februarja. Po evropski zakonodaji, v skladu s členom 218 Lizbonske pogodbe in z Dunajsko konvencijo, lahko podpisani sporazumi začasno veljajo. To je torej pravno veljavno.

Za Evropsko unijo, seveda pa tudi za Svet, je pomembno, da sporazum ostane v veljavi. Pomembno je, da ostanejo v veljavi sporazumi o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. Menimo, da gre za pozitiven korak, koristen v boju proti terorizmu, in da ureja sodelovanje z Združenimi državami, ki so zaupanja vredna država, partnerska država, sosedna država, s katero si delimo enak cilj: boj proti terorizmu. To nima zveze z zamudami pri posredovanju jezikovnih različic, to vsekakor ni opravičilo, gospod Schulz. Ne gre za pridobivanje časa, gospod Weber.

Kot veste, sta pred nekaj tedni ali celo meseci švedsko predsedstvo oziroma Svet predlagala, naj Svet pošlje Parlamentu različico v enem samem jeziku. Komisija pa je ugotovila, da to ni mogoče, da mora Komisija sama zagotoviti jezikovne različice in jih vse posredovati naprej. Švedsko predsedstvo Sveta je imelo dober namen, zadeva pa ni bila mogoča niti s pravnega niti s tehničnega vidika. To je razlog, zakaj boste različice prejeli zdaj. Razumem, da bi Evropski parlament raje imel to različico že prej. Popolnoma soglašam. Če bi bil poslanec, bi mislil natančno tako in bi želel imeti različice na voljo prej. To se ni zgodilo, razloge pa sem vam razgrnil. To nima nikakršne zveze s pridobivanjem časa ali skrivanjem česarkoli, niti ni izgovor. Nikakor ne.

Menim, da bo imel Evropski parlament vse možnosti za sodelovanje pri tem sporazumu, saj danes že velja Lizbonska pogodba, ki smo jo - z veliko večino - sprejeli, ta pogodba pa daje Parlamentu pooblastila za suvereno sodelovanje. Parlament bo lahko, če bo tako želel, prekinil veljavnost začasnega sporazuma. Parlament bo sodeloval v pogajanjih o kasnejšem dolgoročnem sporazumu. EP bo skupaj s Svetom seveda imel polna pooblastila za vpliv na Sporazum SWIFT, ki je po našem prepričanju zelo pomemben in zasluzi razpravo v Parlamentu, temeljito, resno in brez naglice ali pritiskov, če naj uporabim izraze, ki ste jih uporabili vi sami.

Še več, popolnoma soglašamo z gospodom Verhofstadtom in drugimi govorniki, da je treba spoštovati temeljne pravice ljudi, pravico do zasebnosti in evropsko zakonodajo o varstvu podatkov. Poleg tega imamo zdaj na voljo še en instrument za zagotavljanje teh pravic, Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je začela veljati pred nedavnim, in ker je ta listina vezana na Lizbonsko pogodbo, zdaj velja polno. Ena od pravic, ki jih zagotavlja listina, je tudi pravica do zasebnosti in varstva podatkov. Torej so izpolnjeni vsi pogoji za sklenitev dobrega sporazuma.

Kar zadeva predlog gospoda Verhofstadta o posredovanju pisma ali takojšnji pridobitvi stališča Sveta glede pogojev, ki jih postavlja Parlament, menim, da je najbolje, če smo vam po tem, ko bo Parlament to gradivo pridobil, na voljo za vsestransko razpravo o vseh pogojih, s čimer lahko dosežemo resen, dosleden in neizsiljen odgovor o zadevi.

Da, seveda zaenkrat menimo, da je nujno uveljaviti začasni sporazum, vsekakor pa bo imel Parlament vsa pooblastila, ki mu jih zagotavlja Lizbonska pogodba, za dokončno odločanje, ali naj sporazum velja še naprej ali ne. Odločitev bo vaša. To bo odločitev celotnega Parlamenta.

Predsednik. – Razprava je zaključena. Že prej sem dejal, da drugim ne morem dati besede. Besedo lahko dam na zahtevo v zvezi s pravilnostjo postopka. Prosim, začnite.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Gospod predsednik, rada bi si razjasnila nekaj: če je na voljo ena sama jezikovna različica ali nekaj različic, bi rada izvedela kaj več o jezikovnem znanju članov Komisije in Sveta, ki so sporazum podpisali in ki so o njem odločali 30. novembra – torej mora biti različica na voljo.

Predsednik. - Ta nagovor ni bil povezan s pravilnostjo postopka, smo ga pa dovolili, ker je bila prošnja gospe in 't Veld za besedo tako vljudna. Prosim, začnite, gospod minister.

Diego López Garrido, *predsednik Sveta*. – (ES) Ponavljam, kar sem že povedal: preveril bom informacijo v zvezi z dokumentom, ki mi jo je posredovala gospa Harms. Nisem gotov, ker gradiva nimam pri sebi, seveda pa jo bom obvestil o tem, kaj se je pri tem zgodilo.

Vsekakor pa naj ponovim, da boste 25. januarja prejeli sporazum in boste o njem lahko razpravljali, kolikor boste želeli. Špansko predsedstvo, vlada in Svet vam bodo na voljo za pogovore, kolikor dolgo in kolikor globoko boste želeli, o tem sporazumu, katerega veljavnost v prihodnje bo odvisna od odločitve Evropskega parlamenta.

Predsednik. - Ena izjema potegne za seboj drugo, zato gospodu Schulzu ne morem odreči besede. Prosim, začnite, gospod Schulz.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, opravičujem se, ker še enkrat zahtevam besedo. To se mi ne dogaja pogosto, ampak tu nimamo zabavišnega parka. Gospod López Garrido, sporazum je bil objavljen v Uradnem listu Evropske unije 13. januarja. Za to niste odgovorni vi, ampak če nam pravite, da morate šele ugotoviti, katere jezikovne različice so na voljo, vam moram povedati, da tole tu ni piknik, namenjen zabavi poslancev in ministrov. To je zakonodajna zbornica, v kateri moramo delati resno!

Rad bi vam – ne španskemu predsedstvu, pač pa Svetu – povedal nekaj, in sicer, da način, kako ravna Svet pri teh zadevah, kaže na njegovo popolno nespoštovanje Parlamenta. Prišel je čas, da vam povemo Svetu, da je teh igrice konec. Uveljavljen je resen zakonodajni postopek – v Evropi ta seveda zahteva dostopnost vseh dokumentov in vseh dosjejev v vseh jezikih že ob začetku postopka, kar pomeni, da nam ni treba iskati dokumentov z bajalico še po tem, ko se je postopek domnevno že zaključil. Postopek, o katerem govorimo sedaj, ni pravilen. Sprašujem vas, katere jezikovne različice so bile na voljo, ko je bil sporazum objavljen v Uradnem listu dne 13. januarja. Odgovor na to zahtevam uradno v imenu naše skupine.

Predsednik. - Prosim, gospe in gospodje, po govoru gospoda Schulza bom dal besedo ministru za zadnji odgovor, nato bomo razpravo zaključili.

Diego López Garrido, *predsednik Sveta*. – (ES) Parlamentu bomo posredovali vsa zahtevana obvestila: glede jezikovnih različic, glede tega, katere so na voljo in tako naprej. Pri tem bomo ravnali nadvse temeljito in resno.

Menim, da Svet ni ravnal z Evropskim parlamentom ponižujoče, niti ni Parlamentu kakorkoli skrival informacij. Pri tem imam v mislih švedsko predsedstvo, ki je v svojem času napravilo vse v svoji moči za predložitev sporazuma, vendar tega zaradi pravnih zadržkov ni moglo narediti, ker nekatere jezikovne različice še niso bile prevedene. Po uveljavitvi Lizbonske pogodbe pa bo lahko Evropski parlament o zadevi lahko razpravljal, Svet pa mu je pripravljen posredovati vse podatke, ki jih bo potreboval, in je pripravljen na dialog o zadevi.

Ne verjamem, da to pomeni neprimerno ravnanje s Parlamentom, zato se ne strinjam z občutki, ki jih glede tega izraža gospod Schulz. To bodo dokazala dejstva. Evropski parlament bo prejel celotno besedo in Parlament bo lahko o njem razpravljal s Svetom, kolikor dolgo in kolikor globoko bo želel, in zadnjo besedo o zadevi bo imel Evropski parlament.

Tako preprosto je to. Zato menim, da ni nikakršnega razloga za zaskrbljenost, ali morda Svet kaj prikriva. Svet v celoti verjame, da je treba spoštovati temeljne pravice v Uniji, in v celoti verjame, da je treba spoštovati Parlament, ki je zastopnik Evropejcev.

Predsednik. – Razprava je zaključena. V zvezi s to zadevo ne bom dal besede nikomur več.

Pisne izjave (člen 149)

Franz Obermayr (NI), *v pisni obliki*. – (DE) Združenje oziroma sporazum SWIFT (združenje za svetovno medbančno telekomunikacijsko izmenjavo finančnih podatkov) ureja posredovanje podatkov v svetovnem bančnem omrežju. Vsak dan si 8000 denarnih ustanov iz 200 držav izmenjuje podatke prek kanalov združenja, ki ima sedež v Belgiji in podatkovne centre na Nizozemskem in v ZDA: Po izjavah Komisije se lahko zahtevki za podatke nanašajo le na mednarodne prenose, uporaba storitev pa je strogo omejena na preiskave terorističnih dejavnosti, ki jih opravljajo tajne službe. Vendar pa tako visoki politiki kot kriminalistični strokovnjaki dvomijo, da se bodo v ZDA podatki uporabljali samo za boj proti terorističnim dejavnostim. Zloraba podatkov, kršenje državljanskih pravic in posredovanje podatkov tretjim osebam so zelo stvarne nevarnosti, ki bi lahko izvirale iz sporazuma SWIFT. Kot poslanci Evropskega parlamenta nikakor ne smemo dopustiti uveljavitve tega sporazuma in posredovanja podatkov Združenim državam po

tem sporazumu, vsekakor pa ne brez odobritve Evropskega parlamenta. Začasna uveljavitev sporazuma do razprave v Evropskem parlamentu v februarju bi pomenila grobo kršitev temeljnih načel demokracije.

11. Izidi vrha v Københavnu o podnebnih spremembah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o izjavah Sveta in Komisije o izidih vrha v Københavnu o podnebnih spremembah.

Elena Espinosa Mangana, predsednica Sveta. – (ES) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, v svojem današnjem nastopu v Parlamentu bi vam rada predstavila svoja stališča o izidih vrha v Københavnu in o izzivih, ki jih je prinesel Evropski uniji, pa tudi rotirajočemu predsedstvu, katerega naloge v prvi polovici leta 2010 opravlja Španija.

Okoljski ministri Evropske unije so o zadevah obširno razpravljali pretekli konec tedna. Naj poudarim, da smo dosegli splošno soglasje, da želimo z delom nadaljevati, zlasti na treh področjih: ta področja so nadgrajevanje rezultatov vrha za njihovo čimprejšnjo operacionalizacijo, krepitev njihovih elementov v okrilju Združenih narodov, ter prizadevanja za izpolnitev naših ciljev glede skupnih emisij.

Med seboj smo se seznanili s cilji in strategijami. Naše prve naloge bodo tako zaključiti postopek uradne objave naših zavez, utrditi okvir za ukrepanje, primerljiv s podobnimi mehanizmi drugih industrijskih držav in držav v vzponu, ter uporabiti vsa razpoložljiva orodja tako v sami Evropski uniji kot pri naših odnosih s tretjimi državami.

Decembrski vrh – izredno zahtevna konferenca, ki so ji ton dajale ostre postopkovne razprave – se je zaključil s tako imenovanim københavnskimi dogovorom. Pri sestavljanju sprejetega dokumenta je osebno sodelovala velika večina voditeljev držav ali vlad in voditeljev regionalnih skupin; dokument tako izraža voljo držav, ki prispevajo več kot 80 % vseh svetovnih emisij. Vrha so se udeležile vse industrijske države in večje države v vzponu, pa tudi znatno število posebej ranljivih držav. Na podlagi tega tudi lažje pomirimo številne dvome, ki še vedno obremenjujejo uradni postopek, katerega cilj je sprejeti pravno zavezujoče rešitve v okviru Združenih narodov, po možnosti v Mehiki.

Kar zadeva vsebino dogovora, je po mojem mnenju treba poudariti, da smo oblikovali trdno podporo sklepu, da ne smemo dovoliti nadaljnega dviga temperature za več kot dve stopinji Celzija. To je vsekakor eden od najtrdnjših elementov dogovora, ki obeta najpomembnejše rezultate: zaveza vseh industrijskih držav, da si bodo zastavile ciljne vrednosti za zmanjšanje emisij, ki jih bodo lahko uveljavile v svojih gospodarstvih.

Države v vzponu pa bodo sprejele konkretne, preverljive ukrepe, ki jim bodo omogočili znatno upočasniti rast emisij: financiranje na osnovi solidarnosti, usmerjeno v podporo takojšnjih in srednjeročnih ukrepov v boju proti podnebnim spremembam, elemente novih pristopov pri vodenju ter mehanizme za pospeševanje tehnološkega razvoja in zmanjšanje emisij zaradi krčenja gozdov.

Vrh v Københavnu je pokazal, da smo se znašli v novem mednarodnem okolju, ki zahteva izboljšave pri oblikovanju rešitev globalnih problemov. Sedanja pravila odločanja je treba spremeniti, t.j. prilagoditi novemu času in novim potrebam.

Imamo pa orodja, potrebna za ukrepanje: zakonodajni sveženj, že sprejet na ravni Skupnosti, najtrdnjšo zavezo za nadaljnje zmanjševanje emisij, mednarodno solidarnost, tehnološke inovacije in sodelovanje ter ustrezno institucionalno strukturo v sami Uniji, ki pa jih moramo uporabljati razumno in čim boljše izkoristiti njihove učinke medsebojnega dopolnjevanja.

Vodilno vlogo Sveta za okolje bomo morali pri dogovarjanju o podnebnih politikah in njihovem načrtovanju okrepiti z večjimi zunanjepolitičnimi pristojnostmi. Poleg tega bomo morali naloge na področju okolja povezati s strokovnimi ocenami naših gospodarskih in inovacijskih politik, pa tudi medsebojno uskladiti podnebne cilje z modelom razvoja in blaginje. Pri vsem tem ne bomo smeli – niti v okviru Evropske unije niti širše – prezreti potrebe po utrditvi vloge javnega mnenja in zakonodajalcev, ki si prizadevajo za boljšo prihodnost in ščitijo javne interese.

Zdaj je čas, da Evropa združi vse izkušnje in znanje. Prvič, do 31. januarja moramo oblikovati ustrezen odgovor. Københavnski dogovor, ki zadeva vse, ki moramo zmanjšati emisije, nam omogoča primerjavo potrebnih naporov, primerjavo, ki jo je zahtevala Evropska unija, še vedno pa ne vemo, kako trdna je v resnici pripravljenost drugih držav. Če izkaže, da ni dovolj trdna, bomo morali v prihodnje še povečati naša skupna zmanjšanja emisij.

Prav tako bomo morali vzpostaviti pogoje, ki bodo omogočili hitro uveljavitev elementov dogovora. Evropska unija in države članice moramo vsekakor biti na vodilnem mestu med podpisnicami dogovora, ki bodo svoje obljube izpolnile. Zato moramo čim prej opraviti prenos sredstev, načrtovanih za obdobje 2010-2012.

Želimo oblikovati finančni okvir, ki bo omogočal izpolnjevanje naših solidarnostnih zavez tretjim državam prek Københavnskega zelenega podnebnega sklada, obenem pa spodbujal izboljšave glede računovodskih pravil in naše odzivnosti tako na področju zmanjševanja emisij, ki izvirajo iz krčenja gozdov, kot na področju tehnološkega sodelovanja. K temu moramo dodati še naslednje elemente: naše lastne politike doseganja ciljev za zmanjšanje emisij na državni ravni in ravni Skupnosti, izboljšave z inovacijami in inteligentno rabo energije, vključitev prilagoditvenih ukrepov v sektorske politike in dosledno zunanjepolitično delovanje.

Na vseh teh področjih želimo tesno sodelovati s Komisijo in Parlamentom, prizadevali si bomo, da bo Evropa postala svetovna regija, vodilna na področju boja proti podnebnim spremembam, z najmanjšimi emisijami ogljika, najboljše pripravljena na izzive podnebnih sprememb in najučinkovitejša pri oblikovanju tega področja v močno gonilno silo inovativnosti in konkurenčnosti.

Politika na področju podnebnih sprememb spada med ključne značilnosti, ki opredeljujejo evropski model. Med naše pionirske dosežke spada vključitev tega načela v predloge za bolj pošten in trajnosten razvoj, ne le gospodarski, pač pa tudi družbeni in okoljski, saj s tem krepimo tudi mednarodno varnost. Tako so tudi drugi pomembni akterji, npr. Kitajski in Združenim državam, lažje sedli za pogajalsko mizo in opredelili ter se dogovorili za odločilne elemente sodelovanja.

Evropska unija, neomajna zagovornica vloge Združenih narodov pri reševanju svetovnih vprašanj, bo morala delovati tudi na drugih prizoriščih, dvostranskih in večstranskih, uradnih in neuradnih, in pomagati vsem akterjem pravilno ugotoviti priložnosti, prisluhniti partnerjem ter prispevati k uglasitvi sektorskih dejavnosti s potrebami, ki jih narekuje boj proti podnebnim spremembam.

V celoti moramo izkoristiti možnosti, ki jih je odprl sprejem Lizbonske pogodbe in vzpostavitev novih institucij, ter sistematično vgrajevati glavna sporočila boja proti klimatskim spremembam v vse naše odnose s tretjimi državami.

Čaka nas nemajhna naloga. Španska vlada se zaveda razsežnosti izziva in vam na tem mestu zagotavlja, da je pripravljena storiti vse, da bi dosegli čim večji napredek pri elementih, ki lahko prispevajo k ambicioznemu in zavezujočemu dogovoru v Mehiki.

Politične priložnosti, ki nam jo je ponudil København, ne smemo zavreči, prav tako ne smemo izdati niti lastnih pričakovanj niti pričakovanj mednarodne skupnosti. Na tehtnici je naša verodostojnost. Vztrajati moramo pri svojih stališčih. Nova, širša pooblastila Evropskega parlamenta, s katerimi je zdaj le-ta še bližje državljanom, bodo omogočila tesnejše in plodnejše sodelovanje.

Svoj nagovor bi rada zaključila s čestitkami vsem nam za doseženo, pa tudi za opomin, da zdaj, v šestih mesecih, ki so pred nami, še bolj kot kdajkoli potrebujemo vaše trdo delo in podporo.

Olli Rehn, član Komisije. - Gospod predsednik, naj se vam najprej v imenu Komisije zahvalim za priložnost za razpravo o izidih konference v Københavnu o podnebnih spremembah ter o nadaljnjem delu v zvezi s københavnskimi dogovorom. Komisar Stavros Dimas me je prosil, naj vam posredujem opravičilo, ker zaradi bolezni ni mogel priti sem osebno; njegovo zadržanost lahko obžalujemo še toliko bolj, ker bi bil to verjetno njegov zadnji nastop na plenarnem zasedanju. Javil sem se za namestnika gospoda Stavrosa v tej zelo pomembni razpravi.

Rad bi izrekel našo zahvalo Evropskemu parlamentu za aktivno delovanje in podporo v obdobju pred konferenco in med samo konferenco. Stiki z vašo delegacijo ves čas konference so nam zelo pomagali. Zlasti ključnega pomena je bila vaša pomoč pri stikih s ključnimi akterji iz drugih držav in regij.

Prepričan sem, da soglašamo, da so rezultati Københavna precej pod našim pričakovanjem in ciljem sprejeti ambiciozen in pravno zavezujoč dogovor, kakršnega bi potrebovali za obvladanje podnebnih sprememb v mejah pod 2° C. To je hudo razočaranje za vse med nami, ki se že leta borimo za sprejem konkretnih političnih odločitev, ki bi obrnile trend podnebnih sprememb.

Razlogov za tak neuspeh je več in nekaj besed jim bom posvetil čez nekaj trenutkov. Lahko pa tudi rečemo, da je dogovor, kakršen je, vseeno boljši kot zaključek konference brez dogovora, kar bi bilo najslabša možnost.

Na eni strani – če se obrnemo k pozitivni plati – københavnski dogovor vsaj priznava, da je treba podnebne spremembe zadržati pod mejo 2° C. Prav tako poziva razvite države, naj do 31. januarja 2010 oblikujejo

sezname ciljnih vrednosti svojih gospodarstev, države v razvoju pa, naj do tega datuma oblikujejo sezname omilitvenih ukrepov. Dogovor pomeni tudi podlago za znaten finančni sveženj, v znesku 30 milijard USD, za naslednja tri leta, obenem pa ugotavlja, da bo do leta 2020 potrebni letni znesek zrasel na 100 milijard USD.

Na drugi strani pa ima dogovor tudi hude pomanjkljivosti. Ne obravnava srednjeročnih ali dolgoročnih ciljev. Do sedaj zagotovljena zmanjšanja emisij so premajhna, da bi lahko dosegli ciljno omejitev 2° C. Po mojem mnenju žal ni veliko razlogov za optimizem, da bomo 31. januarja dobili na mizo kaj boljše ponudbe - raje nasprotno. Končno, vendar ne manj pomembno, dogovor ni pravno zavezujoč, morda še bolj zaskrbljujoče pa je, da ne predvideva sklenitve pravno zavezujočega sporazuma v letošnjem letu, kar je bil eden od naših ključnih ciljev.

Če se ozremo naprej, bo naslednji korak zagotoviti, da bo dogovor vsaj začel delovati in odprl pot k novi podnebni pogodbi, ki jo moramo nujno sprejeti še letos. Prvi ključni korak pa je poskrbeti, da bodo vsi glavni akterji dogovor podprli in do 31. januarja posredovali svoje cilje oziroma ukrepe. Zagotoviti je treba tudi ustrezno financiranje. Na tem področju moramo preučiti načine, kako lahko vzpostavimo Københavnski zeleni podnebni sklad. Okrepiti moramo tudi svoja zaveznitva z državami in regijami, ki imajo naši podobne vizije uspešnega izida mednarodnih podnebnih pogajanj.

Naj za konec omenim, da nas čakajo ogromni izzivi zagotoviti enotnost na evropski ravni, strateško sodelovati s ključnimi zunanjimi partnerji in ohraniti našo polno zavezanost večstranskemu delovanju na področju podnebnih sprememb, veliko pa se lahko naučimo iz izkušenj COP 15. Med pomembne nauke spada tudi to, da se moramo naučiti govoriti enoglasno. V Københavnu je vsaka velika sila, Kitajska, Indija, Združene države in druge, govorila enoglasno, Evropa pa kot gruča. Enako velja za svetovno gospodarsko upravljanje in mednarodno varnost. Danes v resnici stojimo na križišču. Lahko izberemo odločno in enotno delovanje v smeri ekološke, gospodarske in politične oživitve Evrope, v nasprotnem primeru pa tvegamo gospodarsko stagnacijo in politično obrobno.

Naj nam Københavnu služi kot resno opozorilo na tak scenarij. Ravnati moramo bolje in to tudi zmoremo. Le enotni smo lahko uspešni in veselim se sodelovanja z vami na poti k temu cilju.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospod predsednik, najprej bi vas rada prosila, da posredujete naše pozdrave komisarju Dimasu in zahvalo Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) za njegovo prizadevno delo v preteklih letih. Seveda smo tudi mi razočarani nad rezultati podnebnega vrha, ne smemo pa prezreti, da smo na njem dosegli tudi zgodovinske korake na nekaterih področjih, na primer glede podnebnega financiranja, krčenja gozdov in meje dveh stopinj, čeprav, kot ste utemeljeno pripomnili, dosežki niso popolni. Seveda bi nam bili bolj všeč bolj ambiciozni izidi – glejte našo resolucijo – ampak napravili smo vsaj začetne korake in na njih moramo graditi naprej.

Izredno pomembna bo poglobljena analiza prispevka Evrope na tem vrhu, saj je Evropa izostala v kritičnem času. Evropa je solidno pripravila vrh v vsebinskem in tehničnem smislu, s političnega vidika pa smo imeli polomijo. Politično delovanje Evrope je bilo preprosto nezadostno. Prav imate – Evropa mora govoriti z enim glasom, ampak to je lažje reči kot narediti. Prav res moramo izkoristiti priložnosti, ki nam jih odpira nova Lizbonska pogodba. Kmalu bomo – upajmo – imeli v prvih vrstah dve novi ženski: gospo Hedegaard in gospo Ashton. Pritegniti bosta morali ostali svet in tlakovati našo pot v Mehiko s čvrsto diplomacijo. Gospod predsednik, Skupina PPE ostaja neomajno na stališču, da moramo ohraniti cilj 30 % iz naše novembrske resolucije, obenem pa moramo ta cilj razširiti iz Evrope na ves svet. Našo strategijo moramo revidirati, saj ni prejela podpore; ni je podprla vrsta ključnih akterjev. Strategijo moramo revidirati, ambicije pa moramo ohraniti.

Marita Ulvskog, v imenu skupine S&D. – (SV) Københavnski vrh je bil neuspeh. Prepada med najbogatejšimi in najrevnejšimi državami sveta se je poglobil in tega ni uspelo preprečiti niti švedskemu predsedstvu niti danskemu predsedniku vlade. Kot je ravnokar povedala kolegica poslanka, je Evropa izostala. Po tem razočaranju moramo nujno spet povzeti pobudo. Seveda to ne bo mogoče, če si ne bomo hoteli priznati, da je bila konferenca v Københavnu neuspeh – tako kot gospa Hedegaard, kandidatka za komisarko za podnebno ukrepanje. To bi samo povečalo nevarnost ponavljanja napak.

Kako nameravata špansko predsedstvo in Komisija utreti pot k zavezujočemu sporazumu v Mehiki? Ali boste med drugim zagotovili tudi finančna sredstva za nove okoljske pobude v državah v razvoju, ki ne bodo samo finančna pomoč, že zdaj namenjena za boj proti revščini, pod novo nalepko? Ali boste predlagali povečanje naših lastnih prihrankov emisij z 20 na 30 odstotkov? To bi pomenilo ponovno vzeti pobudo v

svoje roke. Boste odpravili nezaupanje držav v razvoju z razglasitvijo ciljev kjotskega sporazuma za podlago za nadaljnje delo pri oblikovanju svetovnega podnebnega dogovora?

Corinne Lepage, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, ministrica, komisar, gospe in gospodje, okoliščine, ki so pripeljale 192 voditeljev držav ali vlad v København, se niso spremenile, neuspeh vrha pa nikakor ne sme biti razlog za zmanjšanje naših ambicij.

Vsekakor pa moramo spremeniti svojo strategijo – potrebna nam je nova strategija. Ta strategija mora biti odločna, dinamična in inovativna.

Prvič, biti mora odločna, saj ni dovolj zgolj ohraniti svojih ciljev, pač pa jih moramo še zvišati, tja do zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 30 %. Pospešiti moramo prehod naše industrije na načela zelenega gospodarstva na podlagi učinkovite rabe energije, čistih in učinkovitih procesov, obnovljivih virov energije ter novih povezav med informacijskimi in okoljskimi tehnologijami, saj je boj, ki se je začel v Københavnu, tudi boj industrije in boj za vodilno vlogo na področju industrije v 21. stoletju.

Strategija mora biti dinamična, obenem pa ne sme zmanjševati legitimnosti procesov v ZN. Če hočemo vzpostaviti podlage za dogovor v Mehiki, moramo prevzeti pobudo v stikih z Združenimi državami in Kitajsko. Ne smemo dopustiti, da bi se načelo G2, kakršnega smo imeli priložnost opazovati, uveljavilo, v procesu moramo imeti osrednjo vlogo, to pa bo mogoče doseči le, če bomo govorili z enim glasom.

Biti moramo inovativni: inovativni na trgih ogljika z uveljavitvijo zgornje cenovne meje, inovativni pa tudi pri načinih financiranja. Osebnostno, ne v imenu naše skupine, menim, da se bo treba posvetiti tudi vprašanju davkov na ogljik na naših mejah. Obnoviti moramo zaupanje v Afriki s povečanjem finančnih sredstev, vendar ne z recikliranjem že odobrene finančne pomoči in njenim preimenovanjem v „ogljikno“ financiranje.

Če povzamemo, bomo morali vložiti precej napora v ohranitev naše odločenosti in ohranitev vodilne vloge na področju podnebnih sprememb.

Satu Hassi, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospod predsednik, izid vrha v Københavnu pomeni razočaranje, iz že omenjenih razlogov. Prvič je v kakem dokumentu Združenih narodov omenjena meja segrevanja dveh stopinj, omejitve emisij, ki so jih predložile posamezne države v Københavnu, pa ustrezajo globalnemu segretju za več kot tri stopinje. Ko je bila temperatura zadnjič v zgodovini za tri stopinje višja od današnje, je bila gladina morij višja za 10 metrov.

Odkrito si moramo priznati, da se EU ni izkazala kot voditeljica, za kakršno se razglša. Najprimernejša pot do naše vodilne vloge bi bila, in to velja še zdaj, če bi si prizadevali za zahtevnejše cilje zmanjšanja emisij, vsaj za 30 odstotkov. Če upoštevamo svarila znanosti o podnebj, kar bi bilo edino prav, bi moral biti naš realni cilj zmanjšanje za 40 %. Če se zdaj zadovoljimo z zmanjšanjem emisij za 20 %, bo to znak, da EU ne misli resno z zahtevami po omejitvi segrevanja na dve stopinji, ki jih izraža že deset let.

Po strokovnih poročilih, sestavljenih za vrsto vlad, tudi za dansko, je zmanjšanje emisij za 20 % daleč stran od najbolj ambicioznega cilja, ki ga lahko doseže svet. Po podatkih, ki so nam na voljo, bo zmanjšanje emisij za 30 % stalo manj, kot je znašala ocena stroškov zmanjšanja emisij za 20 % pred dvema letoma.

Seveda smo imeli v Københavnu tudi nekatere države, ki so hotele pogovore minirati. Če bi EU odigrala vlogo prave voditeljice, bi jim to gotovo otežila. V resnici pa jim je EU nakane olajšala z blokado drugega obdobja obveznosti po kjotskem protokolu, ki je izredno pomembno za države v razvoju. Prav bi bilo, če bi rekli, da smo na drugo kjotsko obdobje pripravljeni pod nekaterimi pogoji, prav bi bilo podpreti podnebne ukrepe v gospodarsko manj razvitih državah v resnici, ne pa zgolj z recikliranjem finančnih sredstev za razvojno sodelovanje v novo postavko.

Od takega medlega izida se moramo obrniti k pravemu podnebnemu dogovoru. Mednarodno legitimnost mu lahko zagotovi le dogovarjanje pod okriljem Združenih narodov. Potrebna nam je tudi nova oblika podnebne diplomacije. Spretno prebijanje strokovnjakov skozi tehnične labirinte ne zadostuje. Potrebno nam je potrpežljivo diplomatsko delovanje, ki edino lahko prebije blokade in zagotovi uspeh pogajalskemu procesu v ZN, na primer s sprejemom pravil o glasovanju.

Martin Callanan, v imenu skupine ECR. - Gospod predsednik, upam, da se motim, ampak bojim se, da je vedno manj možnosti, da bi nas pogovori, ki so se začeli v Københavnu in se še nadaljujejo, dejansko pripeljali do pravno zavezujoče pogodbe, ki bi prisilila vse glavne povzročitelje emisij na svetu v pomembna zmanjšanja emisij.

V takih okoliščinah bi bilo po mojem mnenju zelo neumno, če bi se pri obravnavi teh zadev v EU dogovorili za še večja zmanjšanja emisij. Omenjena je bila številka 30 %. Gospa Hassi je pravkar omenila številko 40 %.

Glede na to, da ni svetovnega dogovora, bi bilo po mojem noro sprejemati še nadaljnja zmanjšanja emisij, saj bi to pomenilo nevarnost, da bi bili naši porabniki obremenjeni z najvišjimi stroški energije med vsemi v razvitem svetu, kar bi hudo zmanjšalo konkurenčnost evropske težke industrije in drugih velikih porabnikov energije na svetovnem trgu.

Že zdaj se industrija množično seli iz EU, kar pa pomeni zgolj selitev emisij na Kitajsko, v Indijo in na druge predele sveta. Taka gospodarska politika je nora, saj okolje z njo ne pridobi prav ničesar. Dejansko so lahko vplivi na okolje celo škodljivi, saj te izdelke na koncu preprosto spet uvozimo v EU.

Potreben je celovit dogovor na svetovni ravni. Tak dogovor polno podpiram. Upam, da bomo naše napore usmerili v tak dogovor; dokler ga nimamo, pa bi morali biti zelo previdni pri nadaljnjih enostranskih zmanjšanjih emisij v Evropi.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA) Gospod predsednik, nujno potrebujemo ambiciozno, pravno zavezujočo pogodbo.

Najnovejši znanstveni podatki kažejo, da mora EU do leta 2020 zmanjšati emisije za 40 %, do leta 2050 pa za 80–95 %, take zaveze pa ni mogoče pogojevati z ukrepanjem drugih držav.

Vsi moramo vedeti, kolikšna dejanska zmanjšanja emisij bomo dosegli, vedeti moramo, da bodo državam v razvoju zagotovljena potrebna finančna sredstva za spopad s podnebnimi spremembami in njihovimi posledicami.

Stvari morajo biti jasne. Jasno nam mora biti, kdo natančno bo zagotovil finančna sredstva, koliko bo prispevala vsaka razvita država ter kako in kdaj bomo sredstva zagotovili. Ne smemo si privoščiti nadaljnega pomanjkanja politične volje, kakršnega smo doživeli v Københavnu.

Komisarju Dimasu pa želim veliko uspeha.

Anna Rosbach, v imenu skupine EFD. – (DA) Gospod predsednik, v zvezi s COP 15 je bilo precej govora o okoljskih beguncih. Ljudje že od nekdaj bežijo pred naravnimi nesrečami, slabimi letinami, sušami, poplavamami in lakoto. Dejstvo je, da so podnebne spremembe in njihovi neposredni učinki na ljudi in na okolje problem, s katerim se preprosto moramo spopasti. Vsiljuje pa se mi vprašanje, ali se ga lotevamo pravilno. Soglašam, da moramo bolj ozaveščeno uporabljati vire v vsakdanjem življenju in da moramo razvijati nove tehnologije. Ne smemo pa prezreti, da dejansko že imamo na voljo načine za omilitev problemov, ki nas vsake toliko časa presenetijo. V zvezi s COP 15 so bili na primer omenjeni Cookovi otoki – otočje na Pacifiku. Te otoke pesti problem naraščanja morske gladine. Otoke bi lahko zaščitili z nasipom ob obali, kar je povsem izvedljiva naložba – za revno otočje pa je prevelik zalogaj. Met tem, ko na Zahodu razpravljamo o vetrnih elektrarnah, električnih avtomobilih, sončni energiji, biogorivih in novih načinih ločevanja odpadkov v evropskih predmestjih, vrsta otokov postopoma izginja. Zato bi rada vprašala, ali je smotrno, da Zahod vlaga milijarde v podnebne tehnologije – katerih učinki so zelo vprašljivi – ko pa bi lahko pomagal milijonom ljudi s poznanimi ukrepi, ki niso povezani z visokimi stroški. Namesto za pregovarjanje o statistikah, podatkih in raziskavah je zdaj čas za spopad z učinki podnebnih sprememb na svetovni ravni s konkretnimi ukrepi.

Nick Griffin (NI). - Gospod predsednik, po Københavnu bi bilo koristno še enkrat pretresti vso to zgodbo o globalnem segrevanju. Na eni strani smo v Københavnu doživeli ironično zgodbo „Climategate II“, na drugi strani pa spada letošnja zima med najostrejša v zadnjih desetletjih. V zadnjem času smo doživeli razkrinkanje preplahov glede morske gladine iz Potsdama, na dan je prišlo, da je Goddardov institut mešetaril z zgodovinskimi podatki o temperaturah, izginjanje himalajskih ledenikov se je izkazalo za izmišljotino, gospod Pachauri pa je bil zasačen kot dobičkar na račun podnebnih sprememb. Svet se ohlaja. Globalno segrevanje je prevara.

Ta kriminal ima tudi žrtve. Davki na ogljik napihujejo cene goriv, kar posredno ubija naše starejše sodržavljanke. Milijarde, zapravljen za raziskave tega namišljenega problema, so milijarde, odtegnjene premagovanju resničnih nadlog, na primer Alzheimerjeve bolezni, ali odpravljanju dejanskih okoljskih nesreč, kakršna je krčenje gozdov. Špekulanti v Cityju služijo milijarde s trgovanjem z dovoljenji za ogljik na račun revnih družin. Izguba kmetijskih zemljišč v prid pridobivanja biogoriv je že podvojila svetovne cene hrane, zato milijoni stradajo, pohlepne korporacije pa kopičijo vedno bolj mastne dobičke.

Razglaševalci šarlatanskih nesmislov o podnebnih spremembah, ki jih povzroča človek - Shell, Monsanto, mednarodne banke, skupina Bilderberg, ogljični milijarderji in njihovi uslužni levičarski oprode – so najhujši sleparji v zgodovini človeštva. Za to morajo odgovarjati in tudi bodo odgovarjali, z njimi vred pa tudi njihovi sozaročniki, ki jih najdemo tudi med nami.

Peter Liese (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, med konferenco v Københavnu in po njej je bilo precej govora o spremembah pravil delovanja ZN. Predlagam spremembo poslovnika naše zbornice, tako da ljudje iz obrobni skupin, na primer gospod Griffin, ne bodo več mogli dobiti besede na začetku razprave, pač pa še ob koncu, kamor v naši politični paleti v resnici spadajo, vsaj v prvem krogu razprave.

Gospe in gospodje, København je bil vsekakor razočaranje. Nedvomno ni izpolnil vrste naših zahtev in pričakovanj državljanov. Naj doslej povedanemu dodam še nekaj. Potrebujemo mednarodni sporazum za emisije v letalskem in pomorskem prometu. Na žalost v Københavnu nismo dosegli popolnoma nobenega napredka glede tega. V københavnskem podnebnem dogovoru iz ni niti omenjen. Tak izid je obžalovanja vreden, zlasti, ker vemo, da bodo z vsakim izgubljenim letom na koncu potrebni ustrezno večji napor. Čim kasneje se bomo problema lotili, tem večji napor bo potreben, in to bo z vsakim letom samo še težje. Velja podobno kot pri hudi bolezni: čim prej jo začnemo zdraviti, tem blažje je zdravljenje. To je razlog za naše razočaranje.

Ne smemo pa zadeve obravnavati enostransko pesimistično. Danes zjutraj me je nekdo vprašal, ali je tema podnebnih sprememb zdaj politično mrtva. Ni. Še naprej se moramo ukvarjati z njo, saj to od nas pričakujejo tudi državljani. Ozreti bi se morali tudi na pozitivne stvari, ki so se zgodile v Københavnu. Naj navedem samo dva drobna primera, in sicer zavezi dveh držav v razvoju, Maldivov in Kostarike, da bosta v naslednjih desetih letih dosegli podnebno nevtralnost. Njunemu zgledu lahko sledi ves svet – Evropa in vse druge države. Ti dve državi sta resda majhni, če pa se ozremo na veliko državo, kakršna je Brazilija, so tekoča dogajanja v njej prav tako vredna pozornosti.

Zato bi morali analizirati svoje napake in se varovati ošabnosti, ki nam narekuje, naj preprosto nadaljujemo po dosedanjih poti. Ne smemo pa niti zapravljati časa za posipanje s pepelom, pač pa združiti sile med tistimi po svetu, ki si želijo napredka pri zaščiti podnebja. Ne gre več za spopad med industrijskimi državami in državami v razvoju, pač pa razpravo med državami, ki zadeve razumejo, in ostankom sveta, v tej razpravi pa se bo, upajmo, slednja skupina postopoma vedno bolj krčila.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospa Espinosa, prejšnji teden sem se udeležil neuradnega srečanja Sveta za okolje v Seville. To je bilo prvo srečanje Sveta pod španskim predsedstvom. Vi se srečanja žal niste mogli udeležiti zaradi žalostnega dogodka v družini, odlično pa vas je zastopala vaša državna sekretarka, gospa Teresa Ribera. Ves čas sestanka, ki je bil organiziran izredno dobro, je bila razvidna prizadevnost španskega predsedstva na tem področju.

To je vse prav in dobro, dosežki tega srečanja Sveta pa vendarle niso bili prav zadovoljivi. Svet ministrov je bil razdeljen, brez kakršne koli usmeritve. Med državami članicami ni nikakršnega soglasja glede tega, kaj naj storimo zdaj. To je slab znak. Vaša naloga in odgovornost je poiskati skupni imenovalac med 27 državami članicami.

Po mojem mnenju mora Evropska unija po Københavnu narediti tri stvari. Prvič, obnoviti moramo svojo voditeljsko vlogo v svetu na področju zaščite podnebja. Drugič, dokazati moramo verodostojnost naših zavez, in tretjič, nujno si moramo pridobiti nove partnerje pred Mehiko.

Glede obnovitve vodilne vloge soglašam z vsemi, ki so tukaj pozivali, naj kot svojo zavezo ohranimo zmanjšanje emisij ogljika za 30 %. Želel bi, da bi sekretariatu ZN v Bonnu 31. januarja predložili cilj 30 %, ne pa starega cilja 20 %. Če se začnemo zanašati na primerljive napore drugih, bo zadeva trajala večno in tudi v Mehiki ne bomo dosegli ničesar.

Kar zadeva verodostojnost, moramo obljubo 7,2 milijarde EUR spraviti v življenje še pred Mehiko. Afriške države morajo videti, da so prvi ukrepi že v teku.

In končno, kar zadeva pridobivanje partnerjev, upam, da bomo oblikovali diplomacijo na področju zaščite podnebja in, predvsem ob pomoči Afriške unije, našli dovolj partnerjev, tudi v Latinski Ameriki in Aziji, za globalni dogovor v Mehiki.

Chris Davies (ALDE). - Gospod predsednik in sodelavci, po Københavnu nas čaka pot naprej. Drži, da ne poznamo prave smeri. Tavamo v temi. Menim, da moramo pač raziskati vse možnosti in upati, da nas bo katera peljala v pravo smer.

Prepričan pa sem, da moramo skušati ohraniti svoje ambicije in vodilno vlogo, glede tega pa nas čaka čez dva tedna ključna odločitev in zanima me, kaj bo storilo Predsedstvo, da bo odločitev pravilna.

Štirideset odstotkov naših emisij izvira iz zgorevanja fosilnih goriv v naših elektrarnah. Zato je razvoj tehnologije zajema in skladiščenja ogljikovega dioksida izrednega pomena. Svet se je iz tega razloga pred tremi leti dogovoril o gradnji 12 demonstracijskih naprav do leta 2015. Pred letom dni pa smo se dogovorili o načinu financiranja teh projektov: uporabili naj bo 300 milijonov iz pravic v okviru trgovanja z emisijami. Tri mesece je trajalo, da je zamisel prišla iz Parlamenta in da ji je Svet z odobritvijo odprl vrata, 12 mesecev kasneje pa se še vedno nismo dogovorili, kako izbrati projekte oziroma porabiti denar. Komisija je končno predložila osnutek sklepa. Ta predvideva samo osem projektov zajemanja in shranjevanja ogljika, ob časovnem programu iz osnutka pa bo nemogoče zgraditi vse naprave do leta 2015. Komisar Rehn torej sedi na vročem stolu; upam, da ga bo do konca razprave kdo opomnil, da nam bo pojasnil, zakaj je dokument tako neambiciozen.

Moramo pa si biti enotni: ne glede na pomanjkljivosti moramo zadevo premakniti naprej. O njej bo tekla razprava na Odboru za podnebne spremembe Sveta 2. februarja, nekatere države pa predlogu oporekajo, saj nasprotujejo temu, da bi končno besedo pri izbiri projektov in uporabi ter razporejanju sredstev imela Komisija.

Ta sestanek bo prva priložnost po Københavnu, da Evropska unija pokaže, ali namerava delovati naprej in konkretno, ali pa se je odločila umakniti se v ozadje. To je odločilen preizkus tako za Komisijo kot za predsedstvo.

Zato se moje vprašanje ministrici glasi: Ali bo predsedstvo poskrbelo, da bomo na sestanku dosegli dogovor, ali pa boste pustili žogo, da se bo odkotalila mimo?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Gospod predsednik, bodimo si na jasnem: København je bil polom. Ta vrh so zapustili trije resnični poraženci: Združeni narodi, Evropska unija in podnebje. Nujno je te poražence na poti v Mehiko 2010 pretvoriti v zmagovalce. Za to se mora zgoditi troje. Prvič, Evropa mora zares začeti govoriti z enim glasom, kot je že omenil komisar Rehn, ampak – vesel bi bil konkretnega odgovora na to – kateri glas naj bo to? Kdo bo v Mehiki govoril v imenu Evrope?

Drugič, kar zadeva Združene narode, se mora na pogajanjih kot voditeljica izkazati tudi Evropa, kar pomeni, da ne bodo več vsi pogledi uprti v Združene države in Kitajsko, pač pa predvsem v države, ki z nami delijo voljo ukrepati na področju podnebja, na primer v Afriško unijo, Mehiko, Brazilijo in Južno Afriko. Razširiti moramo skupino držav, s katerimi želimo skleniti pogodbo.

Tretjič, podnebje. Res smo se dogovorili za dve stopinji, ampak ta številka ima tudi vsebino. Znanost pravi, da morajo za dve stopinji bogate države zmanjšati svoje emisije CO₂ za 40 %. Torej mora Evropa zdaj obljubiti 30 %. Evropa bo imela 31. januarja še eno priložnost dokazati vodilno vlogo, za to pa bo morala ponuditi številko 30 %, in pozivam EU, naj to tudi stori. Vesel bi bil, če bi ta predlog upoštevali, saj pomeni edino možnost, da dokažemo svojo vodilno vlogo in da postane leto 2010 leto Združenih narodov, Evropske unije in podnebja.

Derk Jan Eppink (ECR). – Gospod predsednik, podpiram okoljske cilje 2020, imam pa resne pomisleke glede nekaterih postopkov. Konferenca v Københavnu je bila dober primer slabega postopka. In kaj smo se lahko naučili?

Konferenca je bila preveč množična, da bi bila lahko produktivna: rock koncert s 50 000 udeleženci je mogoč, tako množičen sestanek pa ne. Drugič, Kitajska in Indija sta prelisičili Evropo, ZDA pa so se jima pridružile. Namesto odločilnega akterja je bila EU zmeden opazovalec.

Kaj bi morali storiti? Mislim, da bi morali ponovno premisliti o uporabljenem pristopu – primernejša oblika je srečanje G20 kot dogodek woodstockovskih razsežnosti. Drugič, prenehati moramo z moraliziranjem in ukazovanjem Kitajski ter Indiji, kaj naj počneta. Kaznovati ti dve državi z uvoznimi ovirami bi bila polomija. Nasprotno, EU mora ponovno pretresti svojo držo, ki v resnici spodkopava našo lastno rast in delovna mesta.

In končno, resno moramo analizirati podatke, ki jih uporabljamo. „Climategate“ pomeni opomin, prav tako kaže, da trditve o krčenju himalajskih ledenikov temeljijo zgolj na domnevah. Nekateri člani Medvladnega odbora za podnebne spremembe v zadnjem času napovedujejo celo globalno ohlajanje.

Potrebne so nam objektivne, nepristranske raziskave, ne pa slep političen aktivizem. Kaj je res in kaj ne: danes tega preprosto ne vemo, menim pa, da bi si morali najprej priti na jasno glede dejstev. Komisar, ministrica, upam, da bodo ta vprašanja pri vaju naletela na odprta ušesa.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, konferenca Združenih narodov o podnebjju je spodletela zaradi trmastega vztrajanja industrijskih držav pri svojih političnih interesih. To spravlja v nevarnost temelje življenja milijard ljudi v državah v razvoju, prebivalcem otoških držav pa lahko celo dobesedno potonejo tla pod nogami.

Ni soglasja o tem, kako na učinkovit način omejiti nadaljnje segrevanje planeta. EU je delovala kot zastopnica interesov podjetij posameznih držav in dobičkov velikih koncernov. O ciljnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah EU za skupaj 30 % do leta 2020 nismo začeli razpravljati dovolj zgodaj.

Pogojevanje višjih ciljev zaščite podnebja s podobnimi ukrepi drugih držav pomeni igranje s prihodnostjo človeštva. Dejstva so jasna: leta 2007 so emisije CO₂ na prebivalca na Kitajskem znašale 4,6 tone, v Nemčiji 9,7 tone, v ZDA pa 19,1 tone. Podnebna pravičnost mora nujno veljati za vse človeštvo. Industrijske države morajo naslednje leto v Ciudad de Mexico nujno skleniti zavezujočo pogodbo s konkretnimi in ambicioznimi cilji.

Godfrey Bloom (EFD). – Gospod predsednik, lahko me označite za skeptika, ker ne opletam kot ptičje strašilo.

V København sem se prebijal skozi snežni vihar, podobno kot mnogi med nami. Kaj ni zanimivo, da je letošnja zima najhladnejša v Londonu zadnjih 30 let? Enako velja na Poljskem, v Koreji in na Kitajskem. Na Floridi, v Arizoni in v Teksasu so namerili najnižje temperature – v Teksasu je menda prvič po stotih letih snežilo. Kot je napisal Giles Coren v londonskem *Timesu*: moj bog, kako vendar ne razumemo – to je pač globalno segrevanje: navaditi se bomo morali na zmrzal.

No, videli smo hokejsko palico Ala Gora, ki jo po mojem še vedno prikazujejo v londonskih državnih šolah – Al Gore, prebrisani trgovec z nafto, slepar! Videli smo profesorja Jonesa z Univerze Vzhodne Anglije – še en slepar! Zdaj pa – o tem še niste slišali, ker zadevo skrivajo pred javnostjo – še državna zbirka podnebnih podatkov Nove Zelandije: v rokah imam njihove podatke – same potvorbe.

Kdaj se boste zbudili? Goljufije, goljufije, goljufije!

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Chris Davies (ALDE). – Gospod predsednik, iz besed gospoda Blooma bi lahko sklepali, da je vsa znanost o podnebnih spremembah nesmisel samo zato, ker je letošnja zima mrzla.

Ali bi gospod Bloom lahko pojasnil Parlamentu razliko med podnebjem in vremenom?

Godfrey Bloom (EFD). – Podnebje, gospod Davies, je zadeva, ki jo moramo prenašati vsi.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospa ministrica, imam presenetljivo novico za vas. Konferenca o podnebjju v Københavnu je končana. Govorite o ciljih in iluzijah, kot da je dogodek še pred nami. Končal se je z neuspehom. Podpisali nismo nikakršnih pravno zavezujočih obveznosti. Primer Kjota kaže, kaj pomenijo nezavezujoči sklepi. Vsem je znano, koliko so vredne obljube Združenih držav, omeniti pa velja tudi Kanado. Kanada je podpisala Kjotski protokol, nato pa je brez nadaljnega povečala svoje emisije ogljikovega dioksida za 26 odstotkov. København pomeni jasno sporočilo, v kakšnem svetu živimo.

Današnji svet opredeljuje gospodarski fundamentalizem. Kjerkoli se soočijo interesi družbe z interesi globalnega gospodarstva, prevladajo slednji. Seveda za globalnim gospodarstvom stoji peščica ljudi in organizacij z veliko močjo. Če hočemo res zaustaviti nepovratne podnebne spremembe, moramo spremeniti okoliščine in razmerja na drugih področjih. Spremeniti moramo politično in moralno klimo. Dokler bodo ljudje služili gospodarstvu in ne obratno, dokler ne bomo uveljavili vodilnih načel ekološko-socialnega gospodarstva, bodo vse podobne konference vnaprej obsojene na neuspeh.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Gospod predsednik, če nas je København sploh česa naučil, nas je naučil občutka za stvarnost. Spominjam se še razprave, ki smo jo imeli v tej zbornici pred Københavnom. Vsi smo

žareli od optimizma, a nam to ni prav nič pomagalo. Mednarodna konferenca je potekala po lastnih pravilih in na takih dogodkih je samo z dobro voljo težko doseči kaj velikega. Naslednjih pogajanj v Mehiki se torej lotimo s potrebnim občutkom za stvarnost.

Če skušamo oceniti København, je pošteno povedati, da ni bil povsem slab, saj doseženo lahko služi kot osnova za pogajanja v Mehiki, pa tudi sicer smo dosegli vsaj nekaj stvari. Evropejci moramo biti najbolj razočarani nad tem, da nas – EU – sploh ni bilo zraven pri sestavljanju sklepnega dokumenta. Nad tem se moramo zamisliti, saj že ves čas poudarjamo, da želimo prevzeti vodilno vlogo v svetovnem boju proti podnebnim razmeram.

Zakaj bi moralo biti tako? Najprej verjetno zato, ker s 14 % emisij CO₂ ne spadamo med največje onesnaževalce. ZDA in Kitajska skupaj prispevata skoraj polovico emisij. V Evropi pa ne govorimo z enim glasom. Zadnji Svet za okolje je zelo jasno razgrnil neenotnost stališč. Pogledi vrste držav članic na problem se, na primer, zelo razlikujejo od pogledov večine v Parlamentu.

Še en razlog pa je gotovo to, da Evropejci vseeno nismo tako dobri, kot smo prepričani. Če odmislimo naše mehanizme čistega razvoja, to je skupne izvedbene ukrepe, in ocenimo samo lastne ukrepe za zmanjšanje emisij CO₂, se izkaže, da naša bilanca vseeno ni tako ugodna, kot trdimo.

Tretjič, povedati je treba tudi, da se druge države in drugi predeli sveta tega problema lotevajo drugače. Naš največji cilj je pravno zavezujoča pogodba. Kitajska in ZDA pa sta izbrali drugačno pot.

Torej, premisliti moramo, ali ne bi veljalo biti pri pogajanjih prožnejši, saj je v boju proti podnebnim spremembam skupno delovanje pomembno, metode, ki jih uporabljamo pri tem, pa so lahko precej različne.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Gospod predsednik, podnebnim skeptikom v parlamentu bi rad zastavil naslednje vprašanje: če bi vam devet od desetih zdravnikov reklo, da so 90-odstotno prepričani, da ste hudo bolni, obstaja pa zdravilo, ki lahko vašo bolezen ozdravi – zdravilo brez stranskih učinkov – ali bi to zdravilo vzeli? Seveda bi ga. Tako bi se moral odločiti tudi svet v Københavnu. Tako bi se moral odločiti svet, ki mu več kot devetdeset odstotkov vodilnih raziskovalcev na tem področju pravi, da je globalno segrevanje stvarnost in da povzroča človek. EU mora zato prevzeti vodilno vlogo. Vsekakor lahko grajamo ZDA. Vsekakor lahko grajamo Kitajsko, ker v Københavnu ni izkazala potrebne politične volje. V Parlamentu pa moramo pometati pred svojim pragom – kritični moramo biti do pomanjkanja pobude s strani EU. EU lahko stori dvoje, in to mora storiti še pred konferenco v Mehiki. Prvič, prevzeti moramo vodilno vlogo z zavezo za znižanje ciljnih emisij. To pomeni premik od zdaj obljubljenega zmanjšanja za 20 odstotkov do leta 2020 k zmanjšanju za 30 odstotkov. Drugič, določiti in objaviti bi morali zneske, ki smo jih pripravljali prispevati za dolgoročno prilagajanje podnebnim spremembam, za katere vemo, da nas čakajo. In končno, očitno nas bodo bolj upoštevali, če bomo govorili z enim glasom, saj se bomo lahko pogajali bolj racionalno in jasno, kot nam je uspelo v Københavnu. Gospod Callahan iz Skupine Evropskih konservativcev in reformistov je dejal:

- „v današnjih okoliščinah bi bilo nesmiselno povečevati naše ambicije“.

Ne, gospod Callahan, nesmiselno bi bilo ne povečevati naših ambicij.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Vrh v Københavnu je bil brez dvoma hudo razočaranje, zdaj pa se moramo obrniti k prihodnosti. Tako ravnajo liberalci in upam, da lahko tako ravnajo vsi v Evropi. Potrebna nam je strategija, potreben nam je „program po Københavnu“. Pri tem nam lahko pomembno pomagajo nadaljnje naložbe v sistem trgovanja z emisijami. EU bi morala nemudoma začeti pogajanja z ZDA o združitvi porajajočega se ameriškega sistema z evropskim sistemom. Čezatlantski trg emisij ogljika bi lahko postal zameetek svetovnega trga.

Uvodni nagovor gospoda Rehna je bil izredno dober. Njegovi sklepi so popolnoma pravilni. EU mora na teh pogajanjih govoriti z enim glasom. Zavedati pa se moramo, da lahko po Lizbonski pogodbi Evropski parlament vpliva na sprejemanje takih odločitev. Parlament mora sodelovati pri pripravi, saj bo potrebna naša potrditev končnega dogovora.

Obenem pa moramo v Evropi krepiti trg ogljika in prenehati brezplačno odstopati svoje pravice do emisij. Vlagati moramo v nove tehnologije in določiti spodnjo mejo cene ogljikovega dioksida. Podnebne cilje lahko dosežemo s tržnimi mehanizmi, ne z birokracijo.

Če se odločimo pustiti konferenco v Københavnu za seboj in usmeriti vse svoje moči v ukrepe v prihodnosti, je prva stvar, ki se ji moramo posvetiti, EU 2020. Ukrepi so zajeti, oblikovati pa moramo izpiljene predloge za učinkovito rabo energije in naložbe v nove tehnologije. Potrebujemo strategijo podnebnih delovnih mest.

Za konec bi rada dejala, da nedvomno potrebujemo znižanje emisij ogljikovega dioksida za 30 odstotkov, če želimo zmagati ne le v bitki za podnebje, pač pa tudi v bitki za trg.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospa Espinosa, močno me preseneča vaše samozadovoljstvo nad delovanjem EU na področju podnebja. Res je, da je Evropa v zadnjih desetih letih napravila več in ravnala bolje od večine drugih držav po svetu, v Københavnu pa smo doživeli očitno odpoved Evrope kot vodilne sile.

V Københavnu smo videli, da je Evropa preprosto skupek osebnih komunikacijskih strategij evropskih voditeljev držav in vlad; tu bi rad posebej omenil gospoda Sarkozyja, gospo Merkel in gospoda Browna. V takih okoliščinah ni težko spodkopati procesa ZN. Res je, da je sistem ZN zapleten in da je sistem G20, v katerem dogovori nimajo teže, je pa primeren oder za politično promocijo, precej bolj preprost.

To pomeni, da mora v prihodnjem letu Evropa narediti več in delati bolje. Trenutno imamo cilj 20 %. Ta cilj pa pomeni, da bomo v naslednjih 10 letih dosegli manj, kot smo dosegli v preteklih 10 letih, pomeni oslabitev naporov Evrope na področju podnebja. To ni nesmisel samo z vidika podnebja, glede katerega nam znanstveniki predpisujejo cilj 40 %, pač pa tudi nesmisel z vidika našega gospodarstva in delovnih mest.

Zato vas prosim, gospa Espinosa, ne skržite evropskih podnebnih ambicij na najnižji skupni imenovalec, na raven, ki jo zagovarja predsednik Barroso, ki se oklepa številke 20 %, ali na raven, ki jo zagovarjata Italija in Poljska, ki bosta kmalu zanikali že sam obstoj podnebnih sprememb. Ponovno preberite resolucijo Parlamenta in se nemudoma brezpogojno odločite za cilj 30 %.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Gospod predsednik, sprijazniti se moramo z dejstvom, da nihče, razen nekaterih evropskih držav, ni pripravljen plačati omejevanja emisij CO₂ ali zmanjšati porabe energije. Še huje je. Nekaterе države v razvoju skušajo, pod krinko motečega protikolonialističnega govora, s tem obogateti, ob tem pa so največji onesnaževalci atmosfere z ogljikovim dioksidom. Afriške države, Kitajska in Indija želijo ohraniti svoje izvezetje iz mednarodnega sistema nadzora emisij, obenem pa prejemati milijarde evrov za čiste tehnologije. To je stališče, ki ga ne moremo zagovarjati pred našimi davkoplačevalci. Po konferenci v Københavnu si moramo pač dati dopovedati, da Evropa ne more sama nositi vseh teh stroškov. Prvič, z enostranskim ravnanjem bomo še bolj zavrli rast našega gospodarstva na račun blaginje naših državljanov. Drugič, z enostranskim ravnanjem ne bomo spremenili ničesar v zvezi z emisijami, saj nam je lastne emisije že uspelo omejiti.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospa ministrica, gospe in gospodje, København je bil sicer res neuspeh, mobilizacija nevladnih akterjev pa je bila izjemna in je dokazala resnično mednarodno podporo podnebni pravičnosti.

Zdaj je postalo jasno, da bo treba pri nadaljnjih pogajanjih nujno upoštevati tudi koristi malih ranljivih otoških držav in Afrike. Prav tako ključno je poskrbeti, da bo 100 milijard USD, napovedanih v Københavnu, v resnici dodatek k sredstvom, že dodeljenim za uradno razvojno pomoč.

In na koncu, upoštevati moramo, da imamo zelo malo časa za ukrepanje, če hočemo preprečiti, da bi posledice podnebnih sprememb postale nepovratne. Leto 2010 je zadnja priložnost, če želimo, da bo konferenca v Ciudad de Mexico uspeša.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ne izgovarjajte se, da vas nismo opozarjali. Resolucija o COP 15, ki jo je sprejel Parlament, je bila trobentanje v prazno.

Zahtevali smo preveč, zato nismo dosegli ničesar. To niso besede *Lege Nord*, pač pa je to rekel Ivo de Boer, sekretar konference ZN o podnebnih spremembah. Dogodek pravzaprav ni bil polomija, čeprav je dogovor le pismo o nameri. Besedilo, ki je preprečilo, da bi resolucija COP 15 izzvenela povsem v prazno, in ki je bilo sprejeto po pogajalskem maratonu, ki mu po trajanju in ostrini ni para v zgodovini, je vsebinsko precej skromno.

Københavnski dogovor, ki so ga oblikovali predsednik ZDA Obama, brazilski predsednik Lula, kitajski premier Wen Jiabao, indijski ministrski predsednik Singh in južnoafriški predsednik Zuma ter nato vsilili vsem drugim državam, ni bil niti uradno sprejet. Po tem, ko ga je zavrnilo osem držav, kar je onemogočilo njegov sprejem, se je 192 sodelujočih držav samo seznanilo z njim na plenarnem zasedanju.

Gospe in gospodje, zgodba o globalnem segrevanju pomeni izgubljanje časa. Od decembra naprej časniki in televizija poročajo, da je Evropa ukleščena v zmrzal in hud mraz. Prihranimo si nekoristno in drago razglabljanje o podnebj.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, edini konkretni dosežek podnebne vrha v Københavnu je bila omejitev globalnega segrevanja na dve stopinji Celzija. Kako naj to dosežemo, pa je ostalo skrivnost. Ta minimalni kompromis nas je razočaral, še zlasti zato, ker je zdaj odločitev, ali bo sprejela sporazum o ciljih zaščite podnebja, prepuščena vsaki državi posebej. Čas pa se izteka. Čaka nas odločitev, kako naprej. Spodbujati bi morali trajnosten, podnebju prijazen razvoj, ki nam bo omogočal odgovorno rabo virov našega planeta v prid nas samih in prihodnjih generacij. EU in države članice bi morale prevzeti vodilno vlogo na področju zelenih tehnologij. Tako bomo vzpostavili vsaj izhodišče.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Gospod predsednik, ministrica, komisar, nikomur ni ušlo, da je bil København pripravljena priložnost. Vendar pa – da, gospod komisar, povzemam vašo misel – je treba pri tem vrhu vseeno pohvaliti dve stvari. Prva je ta, da je zbral veliko več voditeljev držav in vlad kot vrh v Kjotu. Druga pa je, da je priskrbel državam v vzponu finančna sredstva posebej za boj proti globalnemu segrevanju.

Kako naj torej Evropa ravna zdaj? Seveda je prav, da nadaljuje svoje uspešno delo na področju zmanjševanja emisij toplogrednih plinov, kajti drži, da je bila Evropa že doslej izredno prizadevna pri tem. B primerjavi s kjotskim ciljem, to je zmanjšanjem za 8 %, so evropska podjetja že doslej dosegla zmanjšanje za skoraj 13 %. Torej so se izkazala kot izredno prizadevna in zelo zavezana varstvu okolja. Ta boj in ta prizadevnost pa nikakor ne smeta biti umeščena v razmere nepoštena konkurence. Že na zaslišanju sem vam povedal, gospod Rehn, da vse to lahko poteka samo v razmerah popolnoma poštene konkurence. V resnici moramo razmisliti o uvedbi davka na ogljik na mejah Evropske unije, saj ne smemo prepustiti naših podjetij, s tem pa tudi delovnih mest, popolnoma nepošteni konkurenci v prid državam, ki popolnoma zanemarjajo varstvo okolja in emisije toplogrednih plinov ali pa ne upoštevajo našim enakovrednih standardov pri tem. Zato menim, da je nujno – in tu ponavljam besede kolege Lapagea – da bomo morali v prihodnje razmisliti o uvedbi davka na ogljik na mejah Evropske unije.

Drugič, na zaslišanjih me je precej razveselilo, ko komisar Tajani ni izključil možnosti študije učinkov morebitne uvedbe davka na ogljik na mejah Evropske unije. Zato vedno bolj verjamem, bomo to bitko dobili, saj je zaščita evropskih podjetij in delovnih mest pomembna.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Gospod predsednik, gospa Espinosa, vsekakor bi nam bilo bolj všeč, če bi današnja razprava potekala v drugačnih okoliščinah, če bi morali ovrednotiti globalno pravno zavezujočo pogodbo in se kot Evropska unija odločati, kakšni naj bodo naši naslednji koraki. Žal so rezultati iz Københavna daleč pod pričakovanji. To je prvi glavni razlog našega razočaranja.

Druga stvar, glede katere izražamo svoje razočaranje in ki zadeva predvsem nas v Evropskem parlamentu, pa je klavrn vtis, ki ga je napravila Evropska unija na vrhu v Københavnu. Človek bi pričakoval, da bo na prvem svetovnem vrhu po uveljavitvi Lizbonske pogodbe Evropska unija v konici prizadevanj za sklenitev novega, ambicioznega, vsebinskega globalnega dogovora o boju proti podnebnim spremembam, v resnici pa smo lahko mi in evropski državljani opazovali pravo predstavo neenotnosti, v kateri so nekateri evropski voditelji igrali povsem svojo igro, Evropska unija pa je zdrsnila v vlogo pobiralca žog in gledalca. Take vloge nočemo in ni primerna za nas.

Kaj je torej treba storiti? Pozivamo Evropsko komisijo in Svet, naj dokažeta, da obvladata svoje delo in da zmoreta ohraniti Evropi vodilno vlogo v teh novih okoliščinah. Naj vas opomnim, da ne gre zgolj za omejevanje posledic podnebnih sprememb. Gre za mnogo širši izziv, za prehod k novemu modelu razvoja, zelenemu modelu razvoja, ki bo odgovor Evrope na potrebo po novih delovnih mestih, po okrepitevi konkurenčnosti evropskega gospodarstva in utrditvi vodilne vloge Evropske unije v novi svetovni ureditvi.

Fiona Hall (ALDE). – Izidi Københavna so nas hudo razočarali, ampak zdaj moramo kreniti naprej. EU se mora zdaj zavezati k zmanjšanju emisij za 30 % iz treh razlogov:

Prvi je preprost: zmanjšanje za 30 % ne zahteva skoraj nič več napora kot prvotno napovedano zmanjšanje za 20 %, preprosto zaradi upada gospodarskih dejavnosti zaradi recesije.

Drugič, če se zdaj umaknemo, bomo zadušili zagon, ki so ga že dosegle nove zelene gospodarske panoge. Ne moremo se „na pol odločiti“ za naložbe v obnovljive vire energije in nizkoogljični prevoz. Te dejavnosti potrebujejo vzpostavitev obsežne infrastrukture, od severnomorskega nadomrežja do mreže vtičnic za polnjenje električnih avtomobilov. Na tehtnici so tisoči novih delovnih mest, že vetrne elektrarne na morju v Združenem kraljestvu obetajo 70 000 delovnih mest, ampak ta delovna mesta, tako potrebna za gospodarsko oživitev, bodo nastala le, če bomo imeli jasen načrt prehoda na brezogljico Evropo do leta 2050.

Za naložbe je potrebna gotovost in zavedati se moramo, da Evropi grozi izguba vodilne vloge pri tehnologijah obnovljivih virov energije. Obnovljive vire energije zelo hitro razvijajo tako v ZDA kot na Kitajskem. Če se bomo obotavljali, se bodo nova zelena delovna mesta preselila na druge celine.

In končno, zmanjšanje za 30 % potrebujemo, ker je večino dodatnih prihrankov mogoče doseči z učinkovitejšo rabo energije. Ne povečevati učinkovitosti rabe energije bi bilo v vsakem primeru neumno. Energetske učinkovitost pomeni ekonomsko učinkovitost. Pomeni nižje stroške za energijo, ne višje, obenem pa tudi koristi energetske varnosti. Torej se mora EU ne glede na številke, ki jih bodo 31. januarja predložile druge države – morda pa nas bodo prijetno presenetile – zdaj zavezati k zmanjšanju za 30 %.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Pri ocenjevanju vrha v Københavnu in njegovih izidov moramo uporabljati zdravo pamet in upoštevati grmado okoljskih in ekonomskih podatkov, ki ga imamo na voljo in ki potrjuje, da pojava, ki mu pravimo globalno segrevanje, ni, kolikor pa obstaja, nanj človek nima nikakršnega vpliva, saj ga povzročajo izključno naravne sile. Mimogrede, prejšnji teden smo izvedeli, da je bil znaten del podatkov, ki jih uporablja Medvladni odbor za podnebne spremembe, hote potvoren ali pa napačno tolmačen. S tega vidika je pravzaprav še dobro, da je vrh v Københavnu spodletel. Upam, da bo neuspeh, prvič, pomenil naše slovo od agresivne t.i. „zelene“ politike. Drugič, politiki se bodo vrnili nazaj k resnim temam, ki resnično zadevajo ljudi v sedanjí gospodarski recesiji. Tretjič, preprečil bo zapravljanje denarja davkoplačevalcev za dvomljive zelene projekte. Četrto, sprostil bo prostor za stvarno razpravo o racionalni, učinkoviti in cenejši oskrbi z energijo, kar bo pripeljalo do preroda jedrske energije. Gospe in gospodje, ko se srečujem s svojimi volivci, nejeverno zmajujejo z glavami nad temami, o katerih razpravljamo tukaj, namesto da bi se ukvarjali z njihovimi življenjskimi problemi.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, dogovor v Københavnu bi bil nujen, kljub temu pa smo napravili nekaj korakov nazaj. København je sicer res zbral več voditeljev držav kot Kjoto, je pa tudi povzročil več delitev in se zato pretvoril v zgodbo „vsakdo zase“, v kateri si lahko vsaka država sama zastavlja cilje, in še huje, povsem prostovoljno.

Ugotoviti moramo, da omejitev na 2 stopinji Celzija in cilji financiranja niso podprti z nikakršno razlago. Tega ne moremo jemati kot tolažbo. Verjamem pa, da moramo ukrepati z očmi uprtimi v prihodnost, kar pa pomeni prehod z besed na dejanja.

Evropska unija že od nekdaj želi imeti povsod vodilno vlogo. Ob prihodu v København pa je začela omahovati, ni niti opredelila niti zagovarjala ciljev, ki jih je zastavila doma in za katere se je pridušala, da ne bo odstopila od njih.

Zato zastavljam vprašanje, ali bomo v prihodnje ravnali kaj bolj pravično, ali pa bomo še naprej dopuščali, da najrevnejši ljudje plačujejo najvišjo ceno za slabosti in odločitve peščice ljudi.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospod predsednik, vrh o podnebj v Københavnu je bil popoln spodsrsljaj. Decembra sem v Parlamentu glasoval proti resoluciji. Imel sem prav, tako kot še 92 drugih poslancev.

Evropska unija je zelo ošabno skušala celemu svetu ponuditi svojo rešitev. Nekaj dni pred začetkom vrha je bila razkrita goljufija pri trgovanju z emisijami, težka 5 milijard EUR. To je bilo precej nerodno razkritje: le nekaj dni pred začetkom srečanja, na katerem je ponujala svojo rešitev, je EU doživela poneverbo v znesku 5 milijard EUR. To je bila sramota, zanima pa me, ali EU sploh kaj skrbi, ali bodo te poneverbe raziskane? Če hočemo omejiti emisije, vzpostavimo poseben sistem za emisije, tako kot smo storili pri avtomobilih. Sistem deluje, res pa nikoli ni upravičeno zmanjševati obsega dejavnosti jeklarske, kovinske ali lesne industrije, niti na Finskem niti v drugih državah EU. To ne vodi nikamor: ne bi smeli škodovati delavcem in uslužbencem.

(Aplavz)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Tudi zame pomeni konferenca v Københavnu razočaranje, vendar pa nehamo jadikovati nad slabimi rezultati in se raje vprašajmo, kako naprej, da ne bomo ponovno razočarani. In ni dovolj, da si samo rečemo: nadaljevali bomo z začetim delom, kajti nekaj je treba spremeniti.

In prvo vprašanje, ki si ga pri tem postavim, je, kaj sploh konference COP so? Ali so to resne konference ali neke javne prireditve? Seveda oboje. Vendar pa moramo zagotoviti, da bo delo strokovnjakov lahko potekalo in da bo javnost obveščena tudi o resnem delu, ne le o teh dogodkih, ki so neformalne narave in se dogajajo vzporedno s konferenco. Evropa bi torej morala sprožiti vprašanje o organizaciji same konference.

Moje drugo vprašanje se glasi: Kakšna je vloga svetovnih voditeljev na tej konferenci? Ali pridejo na konferenco delat svojo notranjepolitično kampanjo ali pridejo pomagat, da se sprejme nek kompromis? Menim, da bi

morali sprožiti tudi vprašanje o delovnih metodah same konference in o vlogi svetovnih voditeljev na konferenci.

In tretje vprašanje je vodilna vloga Evropske unije. Da, veliko dobrih ukrepov imamo za to, da Evropa ohrani svojo vodilno vlogo pri razvoju okolju prijaznih tehnologij, vodilno vlogo v pogajalskem procesu pa smo izgubili. In mislim, da ni dovolj, da pristanemo le na našo usklajevalno vlogo v samem pogajalskem procesu, ampak moramo biti aktivna pogajalka. Zato pa ne moremo še pred začetkom pogajanj vreči na mizo vseh kart, povedati za svoje cilje, za katere si prizadevamo. In tretjim državam se moramo približati, ne pa se od njih oddaljevati.

In še zadnja točka, ki jo želim omeniti tu, je, da moramo v naša mednarodna srečanja nujno uvrstiti vedno tudi vprašanje podnebnih sprememb, in tu pričakujem seveda tesno sodelovanje obeh pristojnih komisark za ti dve področji.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Danes, na začetku leta 2010, v boju proti podnebnim spremembam nismo tam, kjer smo upali, da bomo. Prav zdaj bi namreč morali biti na poti k sprejemu zakonodajnih sprememb na podlagi dogovora iz Kopenhavna.

Te faze še nismo dosegli in to moramo obžalovati. Obžalovati moramo, da je København celo znižal ambicije v boju proti podnebnim spremembam, da nismo podpisali zavezujočega dogovora in da postopki niso bili dovolj pregledni. Zato nimamo na voljo zadostnih pravnih podlag oziroma sredstev, da bi lahko poskrbeli za potrebe ljudi, zlasti v državah v razvoju.

Nismo pa tam, kjer smo bili pred Københavnom, saj smo v Københavnu dosegli ciljni dogovor z Združenimi državami, Kitajsko, Indijo, Južno Afriko in Brazilijo, ki so ga kasneje podpisale tudi druge države, med njimi tudi Rusija, Avstralija, Norveška, Švedska in Španija. Ne smemo pozabiti, da te države skupaj prispevajo tri četrtine emisij ogljikovega dioksida, prav tako pa mnoge od teh držav niso bile med podpisnicami Kjotskega protokola.

Torej smo napravili korak naprej, sicer ne zadosten, pa vendar pomemben. Ta korak moramo izkoristiti za nadaljnje delovanje Evropske unije navzven. Evropska unija je bila doslej gonilna sila vsega napredka na tem področju. Napredka v prihodnosti pa ne bo, če Evropska unija ne bo nadaljevala svojih prizadevanj.

Na poti v Nemčijo in Mehiko moramo delovati na področju oblikovanja zavezujoče pogodbe in pridobivanja sredstev, ki bodo državam v razvoju pomagala obvladati emisije in prilagoditi ter posodobiti tehnologije. To je potrebno za večjo učinkovitost in poštenost procesa, prav tako pa moramo razširiti krog svojih partnerjev.

Prepričan sem, da bo špansko predsedstvo delovalo v tej smeri.

Roger Helmer (ECR). – Gospod predsednik, imam veselo novico za Parlament: podobno kot številni znanstveniki sem tudi osebno prišel do ugotovitve, da globalne podnebne krize sploh ni! Gladina svetovnih morij ne narašča opazno, Medvladni odbor za podnebne spremembe pa je tudi moral priznati, da hitro krčenje himalajskih ledenikov ni dejstvo. Majhno zvišanje povprečne temperature na svetu v zadnjem stoletju pa je popolnoma v okviru poznanih dolgoročnih naravnih nihanj podnebja.

København je dokazal, da številne države, še zlasti Kitajska in Indija, preprosto ni so pripravljene žrtvovati svoje gospodarske uspešnosti za reševanje popolnoma namišljenega problema. V Veliki Britaniji večina volivcev ne verjame več v to, da podnebne spremembe povzroča človek, in ni več pripravljena plačevati za brezplodne in nesmiselne poskuse te spremembe obvladati. Zapiski, ki so pred kratkim pricurjali v javnost iz CRU, kažejo, da so celo visoki svečeniki nepotrebne podnebne opozarjanja obupani, ker narava noče ravnati v skladu z njihovimi napovedmi, zato potvarjajo podatke, da bi svoje mite ohranili pri življenju.

Preden namenimo sploh še kak cent obvladovanju podnebnih sprememb, moramo zahtevati temeljito javno preiskavo sumljivih podatkov.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, Združene države in Evropska unija, prvi in drugi največji onesnaževalca na prebivalca, nosita nedvomno in neovrgljivo odgovornost za neuspeh b Kopenhavnu, in te odgovornosti ne more omiliti noben poskus prelaganja na druga ramena.

Ob vseh drugih že omenjenih vidikih je neuspeh vrha tudi to, da zaradi premajhnega števila držav, ki so bile pripravljene prispevati sredstva, nismo oblikovali sredstev za tako imenovano „prilagajanje“ v državah v razvoju. Obenem pa se še naprej hinavsko delamo slepe za bremena, ki jih morajo prenašati te države. Med

ta bremena spada tudi ogromna zunanja zadolžitev, ki je prav astronomska v primerjavi z najavljenim obsegom finančne pomoči in ki resno ogroža možnosti teh držav za trajnostni gospodarski in družbeni razvoj.

Vrhu ni uspelo opraviti resne razprave o sprevrženih sadovih tržnih instrumentov in ohlapnih mehanizmov Kjotskega protokola. Med drugim vrh poleg učinkov podnebnih sprememb ni obravnaval tudi njihovih vzrokov. To je nerazumen način obravnave gospodarskih in družbenih vprašanj, ki onemogoča rešitev tega problema, pa tudi drugih problemov, ki jih človeštvo ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v kopenhavnskem dogovoru je cilj dveh stopinj sprejelo 180 držav udeleženk, pa kljub temu ni pravno zavezujoč. Iz vseh načrtov, ki smo jih skovali tukaj, se ni izcimilo prav veliko. V Københavnu je šlo vse narobe. Lahko bi govorili kar o porazu. Stanje moramo popisati natančno, da bomo lahko temeljito premislili o vzrokih in v prihodnje dosegli kak napredek na tem področju.

Nekateri od današnjih govorov so me kar malce šokirali. Slišimo besede, kakršne so „moramo se odločneje boriti“, „nadaljujemo z dosedanjim delovanjem“, „potrebni so večji odstotki“, „več denarja“, „težava je samo premajhna enotnost Evrope“ – po mojem so take izjave preveč lahkotne in površne za analizo stanja. Preprosto nadaljevati oziroma korakati naprej ni rešitev. Razlogi za izid, kakršnega imamo, so druge. Ali smo v resnici pošteno in objektivno premislili in pretresli vsa temeljna vprašanja? Kako smo ravnali ob vprašanjih naših kolegov poslancev, utemeljenih ali ne, ki so se glasila „imamo vprašanja in kritična mnenja v zvezi z zadevami, imamo dvome glede podnebnih sprememb“? Kako se je odzval Odbor za podnebne spremembe na besede kolega poslanca „želeli bi slišati tudi druga mnenja – nasprotna stališča nekaterih znanstvenikov“? Ali smo imeli priložnost predstaviti taka stališča? Ne glede na to, katera stališča zagovarjamo, moramo brez razburjanja premisliti, kaj storiti ob nedavnem razkritju, da se je Medvladni odbor za podnebne spremembe motil glede taljenja ledenikov.

Odgovore pa terja še en seznam vprašanj. Ali pri obravnavi zadeve uporabljamo prave instrumente? Ves čas nas zasipajo novi časovni načrti, večji odstotki, nove uredbe in nove določbe. Tak pristop je precej birokratski. Ali nima prav gospa Ek, ko poudarja, da vodi prava pot v smeri tehnologije, inovacij in tržnih mehanizmov? Druge države imajo drugačne pristope, to pa ne pomeni, da ne delajo ničesar. Morda nam bo več odprtosti in razmisleka omogočilo delovati učinkoviteje. Tega bi si želel namesto pozivov „zaprimo oči in korakajmo naprej“.

Judith A. Merkies (S&D). – Gospod predsednik, ne bi rada slikala črne prihodnosti kot nekateri kolegi. Ne bi rada slikala črne prihodnosti, prav tako ne želim z gnevom govoriti o neuspehu v Københavnu – čeprav gnev čutim.

Prav odločitev je v prihodnje delovati mnogo bolje, prvo priložnost pa bomo imeli v Mehiki letos. Prvič, v prihodnje raje hodimo v družbi. Ko smo v Københavnu pogledali čez ramo, smo ugotovili, da smo s svojimi ambicijami sami. Tudi druge moramo znati prepričati, da bodo tako ambiciozni kot mi. Kako lahko govorimo o naši vodilni vlogi, če nam ne uspe v naše ambicije in smer potovanja prepričati tudi drugih?

Drugič, en kroj se ne prilega vsem postavam. Kot smo večkrat vzvišeno rekli med pripravami na podnebni vrh, ni bilo nikakršnega načrta B. Zdaj nam je jasno: trenutno ni ničesar. V rokah nimamo ničesar. Naslednjič raje imejmo tudi načrt B.

Na koncu, a ne najmanj pomembno, kako naj zmagamo z razdrobljenostjo, če pa je naše geslo enotnost? Naslednjič raje delujmo enotno, to pa pomeni z enim glasom. Potreben nam je enoglasen mandat. Evropa res potrebuje en glas. Ali ste se, gospa predsednica, pripravljene potegovati za izključni – nedeljeni – mandat? To bi pomenilo izključno pristojnost na področju podnebne politike in podnebnih sporazumov v okviru Evropske unije.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, podnebje, pa tudi vsa narava, ki nas obdaja, pripadeta vsem ljudem, tudi prihodnjim generacijam, zato nosimo odgovornost za njuno varovanje. Na nedavnem podnebnem vrhu se svetovnim voditeljem ni uspelo dogovoriti o skupni strategiji ali instrumentih za to. Paradoksalno se mi tak izid niti ne zdi tako slab, če upoštevamo begajoče informacije, ki jih prejemo med drugim iz Velike Britanije in Združenih držav, o poskusih manipulacij z znanstvenimi podatki, s katerimi skušajo nekateri lobiji doseči svoje posebne cilje.

Potrebujemo zanesljivo diagnozo stanja. Zato pozivam k ustanovitvi neodvisne mednarodne skupine strokovnjakov, ki naj sestavi podrobno poročilo, iz katerega bo razvidno, ali človek res vpliva na podnebne spremembe in ali so bili kakšni podatki potvorjeni. Pri oblikovanju skupne strategije varstva podnebja morajo politiki EU upoštevati tudi gospodarske razlike med državami zahodne in vzhodne Evrope. V sedanji krizi bi lahko doslej predlagani ukrepi ogrozili kar nekaj nacionalnih gospodarstev.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). - Gospod predsednik, gospa ministrica, konferenca v Københavnu se je končala z izidom, ki je daleč od naših pričakovanj. Države so se seznanile z dokumentom, katerega cilji so nejasni in nezavezujoči. København je pomenil mnogo več kot zgolj vrh o podnebjju. Šlo je za nova razmerja med pomembnimi akterji na svetovni sceni in za pravo vlogo večstranskega delovanja v sistemu ZN. Očitna je bila krepitev vpliva držav v vzponu. København je pokazal, da je potrebne ponoven premislek o vlogi Evrope na svetovnem odru. V pripravi na naslednje srečanje COP bomo morali kar najbolje izkoristiti možnosti, ki nam jih odpira Lizbonska pogodba. Biti moramo ambiciozni in enotni, govoriti moramo z enim glasom in skovati strateška zavezništva.

Izidi Københavna so temelj za naše delo v prihodnje. EU bi morala poskrbeti, da bodo naslednje etape pogajanj københavnski dogovor še v letošnjem letu nadgradile v pravno zavezujočo pogodbo. Prispevati bi morala tudi k uveljavitvi določb dogovora, z zagotavljanjem finančnih sredstev državam v razvoju, pa tudi z ukrepi na področjih varstva gozdov, prenosa tehnologij in prilagajanja podnebnim spremembam.

Evropo pa tudi doma čaka velika naloga: uveljaviti mora energetske in podnebni sveženj, vlagati v čiste tehnologije, znanstvene raziskave in učinkovito rabo energije, vlagati v nove industrijske politike, ki temeljijo na inovativnosti in učinkoviti rabi naravnih virov, spodbujati politike nizkoogljičnih mest, trajnostnega prevoza in mobilnosti. To je naša edina možna pot, saj se mora pravi voditelj izkazati tudi z lastnim zgledom.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, v Københavnu se je izkazalo, da EU ni znala poiskati zaveznikov za svoje daljnosežne zamisli. V prihodnje mora EU vztrajati pri svojem cilju, zavezi trikrat po 20 %, obenem pa mora ponovno razmisliti o svojih pogajalskih stališčih in mandatu, saj ne moremo ravnati kot noj. Nauke Københavna moramo sprejeti. Naš mandat tam ni uspel. Nismo razumeli prizadevanj Kitajske in drugih držav v razvoju. Nismo razumeli, kakšen manevrski prostor ima na voljo gospod Obama, in nismo govorili z enim glasom. V okviru razprave na španskem predsedstvu je predsednik, gospod Verhofstadt, utemeljeno dejal, da Evropa nima skupnega glasu.

Ne smemo nadaljevati politike noja. Po Københavnu ne moremo nadaljevati z ravnanjem in politikami iz obdobja pred Københavnom. EU mora pred krogom pogajanj v Mehiki poiskati pravo usmeritev in si zadati nov mandat. Najprej bi morali ugotoviti, kako doseči cilj 2° C, ki izvira iz Københavna. V prihodnosti bi morala biti evropska politika usmerjena v oblikovanje prožnih stališč, ki nam lahko zagotovijo uspeh. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Gospod predsednik, gospa Espinosa, danes zjutraj so imeli na vseh nizozemskih šolah *Nationale Voorleesontbijt* (zajtrk ob branju zgodb). V mojem volilnem okrožju Noordwijk aan Zee, ki leži tik ob sipinah Severnega morja in bi ga prvega poplaval morje, če bi se gladina dvignila, so šolarjem prebrali zgodbo „Sestanek“ o snežakih, ki razglabljajo o tem, kako se ubraniti toplote. Govorijo in govorijo, na koncu pa se vsi stalijo. Če sem odkrita, me na slabše dneve naše razprave nekoliko spominjajo na to zgodbo.

Res je, da København ni bil uspeh. Zdaj bi lahko s prstom kazali na posamezne države ali gospodarske panoge; današnja razprava je že navrgla tudi nekaj takih opazk. Primerneje pa se mi zdi upreti pogled naprej, v to, kaj Evropa lahko, oziroma še pomembneje, kaj Evropa mora napraviti, da bo pošteno prevzela svoj del odgovornosti in vseeno zagotovila sklenitev mednarodnega sporazuma. V ta namen moramo, po mojem mnenju, dosledno ostati pri možnosti zmanjšanja emisij za 30 %. Poleg tega mora Evropa razmisliti o možnostih spodbujanja novih tehnologij, tudi z evropskimi finančnimi sredstvi, s podporo gradnje CO₂-nevtrálnih rastlinjakov, ki lahko tudi pridobivajo energijo, ne pa kmetijstva ves čas obravnavati kot problem. Naš pristop mora temeljiti na znanosti in znanju, ne pa na čustvih, ne glede na to, kako močno nas vse zadeva ta razprava.

In končno, kot je povedalo že veliko kolegov poslancev, govoriti moramo z enim glasom. V Mehiki mora Evropa sedeti na enem stolu, ne pa na osmih, kolikor smo jih očitno zasedali v Københavnu. Predsednica, kako nameravate to doseči v sodelovanju s komisarji, pristojnimi za to področje?

Nessa Childers (S&D). - Gospod predsednik, upanje, ki so ga zgradila leta priprav, se je v dneh, ko je postajalo vedno bolj jasno, da nam dogovor, kakršnega smo želeli doseči v Københavnu, polzi iz rok, prevesilo v potrnost in obup.

Skrbeti nas mora, s kakšno lahkoto je uspelo Združenim državam, Kitajski in drugim obiti strukture ZN in oblikovati dogovor, ki je precej pod pričakovanji sveta.

Nekaj je jasno. Pred srečanjem v Mehiki konec leta potrebuje sistem dogovarjanja o podnebj u okviru ZN nujen kirurški poseg. Danes je predsednik Obama ujetnik svojega političnega sistema, saj nujno potrebuje 67 glasov v Senatu.

Kitajska zavrača vse ukrepe, ki bi jo zavezovali in jo izpostavili mednarodnemu nadzoru. Ironična plat tega je, da bodo ciljna zmanjšanja emisij tem zahtevnejša in dražja, čim dlje bodo ZDA, Kitajska in drugi oklevali in se izogibali sklenitvi dogovora.

Ozrmo se k rešitvam. EU in Parlament morata odkrito in pošteno razmisliti o svojem delovanju na tem področju v prihodnje. Evropa se mora mnogo bolj odločno postaviti zase in mora vztrajati pri svojih ambicioznih cilj h, tudi pri zmanjšanju emisij za 30 %.

Gre za gospodarsko tekmo, zmagovalec pa bo voditelj sveta v 21. stoletje z zelenimi delovnimi mesti in trajnostnim življenjem. Evropa mora v tej tekmi zmagati ne glede na to, kako bodo ravnali naši prijatelji.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). - (ES) Rada bi pozdravila gospod Espinosa; zelo me veseli, da je danes med nami.

Hudo me skrbita sprememba odnosa do tega področja in nevarnost, da bi analizi vrha v Københavnu spremenili naš odnos. Prvič, menim, da je ena od naših težav pomanjkanje skromnosti in realizma, kot so že povedali nekateri kolegi poslanci. Predvsem zato, ker ob vsakem obisku drugih državah ugotavljamo, da tam ne govorijo o spremembah podnebja, pač pa o globalnih spremembah.

Za okolje, v katerem bomo razpravljali v Mehiki, in okolje, v katerem delujemo zdaj, so značilni rast prebivalstva, pomanjkanje hrane, premajhne zmogljivosti kmetijstva, omejeni viri zemljišč in vode; vsako odločitev glede podnebnih sprememb mora torej upoštevati te okoliščine. Seveda ne smemo prezreti, da imajo številne države vso pravico do razvoja.

Torej moramo zadeve obravnavati sistemsko, česar pa zaenkrat primanjkuje v naših analizah podnebnih sprememb. Vprašanja podnebnih sprememb ni mogoče rešiti samo z ureditvijo emisij. Sektorsko, kvantitativno gledanje ne vodi nikamor.

Poleg tega moramo dati večji poudarek znanosti. Konkretno pozivam Komisijo, naj preveri delo ekip, ki so ponarajale podatke, in ukine njihovo financiranje, če ga prejema jo od Evropske unije, saj nas lahko njihovo ravnanje za vedno spravi ob dober glas.

Kako bomo usklajevali svoje delo na tem področju? To je naslednje zelo pomembno vprašanje. Kako se bo Evropska unija organizirala pri sklepanju dogovora? Tej nalogi bi se morali posvetiti že danes.

In končno, še ena zadeva, ki me skrbi: na obravnavanem področju potekajo premiki, ta proces pa moramo začeti znova z novo, strateško vizijo področja, ki zajema produktivnost, strateško pogozdovanje, usmerjanje regij, območij in okrajev v agro-energijo, pa seveda tudi vodo in biotsko raznovrstnost. Take vizije zaenkrat še nimamo.

Mislím, da bi morali na tej točki razmisliti o možnostih strukturnih skladov za nove strateške načrte po posameznih regijah, ki bi omogočili omenjene premike, nosilce odločanja pa bi morali pozvati k strateški reviziji področja, saj na tem področju nimamo pristojnosti in bo zelo težko delovati na njem iz Evrope.

Saïd El Khadraoui (S&D). - (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot smo danes slišali že precejkrat, je bil vrh seveda neuspeh. Kilometre daleč smo od svojih ciljev. V naslednjih mesecih bomo videli, ali je mogoče zadeve še popraviti. Prepričan pa sem - tako kot nekateri govorniki pred menoj - da lahko še precej popravimo pri nas samih, tudi brez mednarodnih sporazumov pod okriljem Združenih narodov. Pri tem mislim zlasti na vzpostavitev bolj trajnostnega sistema prevoza. Prednostna naloga je bila do leta 2020 zmanjšati emisije v zračnem prometu za 10 %, prek Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), emisije v pomorskem prometu pa za 20 %, prek Mednarodne pomorske organizacije (IMO). Zato bi rad prosil Svet in Komisijo, naj nadaljujeta pogajanja s tema organizacijama in okrepita svoj pritisk tako, da začneta pripravo enostranskih ukrepov, če dogovora ne bi bilo mogoče doseči sorazmerno kmalu.

Med tem pa nas čaka tudi precej domačih nalog, ki jih lahko opravimo povsem sami. V zvezi s prevozom znotraj Evrope je na parlamentarnem zaslišanju kandidatka za komisarko gospa Hedegaard zagovarjala ambiciozen podnebni in transportni sveženj. Kandidat za komisarja Kallas je imel glede tega precej manj jasna stališča, rad pa bi opomnil Komisijo, da promet prispeva kar 25 % vseh emisij CO₂ in zato terja nujno ukrepanje. Zadeve so zapletene in težavne, potrebna je kombinacija ukrepov, pozivam pa vas, da nadaljujete delo in prispevate k oblikovanju bolj trajnostne politike.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Gospod predsednik, ministrica, gospe in gospodje, pomena podnebnih sprememb nam ni treba več dokazovati. Njihovi kratkoročni, srednjeročni in dolgoročni vplivi so neizpodbitni, ne glede na to, da so nekateri časniki objavili novico o podatkih Medvladnega odbora za podnebne spremembe na prvih straneh in da bo to nedvomno še utrdilo stališča skeptikov.

Konferenca v Københavnu se je zdela enkratna priložnost, da bi se svetovni voditelji prepričali o učinkih podnebnih sprememb in ustrezno ukrepali za njihovo omilitev. Evropska unija je bila ključni akter na tem forumu, ne le zaradi odločne zakonodaje, ki smo je sprejeli za omejevanje učinkov naših dejavnosti na podnebje, pač pa tudi zato, ker je Evropa zveza držav, ki lahko resnično usmerjajo dogodke.

Izidi konference v Københavnu nas res navdajajo z nezadovoljstvom, ne strinjam pa se, da bi jih oklicali za neuspeh. Svet, vključno s Kitajsko, ki je bila med tistimi, ki so se najbolj upirali, se je dogovoril za omejitev naraščanja temperature na dve stopinji. Brazilija je pravkar sprejela zakon o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za okoli 39 % do leta 2020, v dogovoru s podjetji.

Številne države so izkazale visoke ambicije glede ciljev zmanjšanja emisij toplogrednih plinov. Pri tem imam v mislih Japonsko in Norveško. Poudariti moram še en velik uspeh, to je soglasno ugotovitev, da so potrebni mehanizmi za zmanjšanje emisij, ki izbirajo iz krčenja gozdov. Konferenca je soglasno sprejela konkretno gradivo o uvedbi tako imenovanega mehanizma REDD+ za omilitev krčenja gozdov in ohranitev možnosti shranjevanja CO₂ v naravi.

Izidi Københavna, čeprav daleč od zavezujoče pogodbe, kljub vsemu pa političen dogovor, nam vsiljujejo vprašanje, zakaj smo bili tako razočarani. Konference v Københavnu sem se udeležila, tako kot vrsta kolegov poslancev, da bi prispevala, pomagala in videla, kako deluje Evropa pogajanj in voditeljstva. Bila sem hudo razočarana, saj Evropa, še zlasti pa Parlament, pri pogajanjih nista imela vloge, kakršno bi zaslužila.

Da jo bodo drugi ustrezno upoštevali, mora biti Evropa na tem področju močnejša. Sestanek naših okoljskih ministrov v Sevilli je izzvenel v prazno, naši voditelji so bili negotovi in obotavljivi, mi pa smo še vedno razdeljeni glede ciljev.

Upam, da bo gospa Hedegaard, oborožena s svojimi predlogi in obljubami Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane, zmogla obnoviti ambicije Evropske unije.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Soglašam z besedami, ki jih je izrekla gospa de Lange v imenu delegacije Nizozemske krščanske demokratske stranke (CDA) v tej razpravi. Tudi sam sem razočaran, da nismo dosegli pravno zavezujočega dogovora, in predsednici Sveta bi rad zastavil vprašanje. Kakšne pravne posledice ima dejstvo, da takega sporazuma nismo sklenili, na našo zakonodajo, namreč na sprejeti sveženj o trgovanju s CO₂ in o podobnih zadevah? Kakšni bodo učinki na ta sistem? Ali nam lahko poveste? Predvsem kot koordinator Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) za regionalno politiko bi rad poudaril, da moramo v celoti ohraniti naše cilje. Evropa mora tudi spoštovati napore državljanov, mest, pokrajin in podjetij, ki so že začeli izvajati programe ukrepov na tem področju. Vprašanje podnebja ni puhlica, z veseljem pa ugotavljam, da ga je nova Komisija zapisala tudi v strategijo EU 2020.

Rad bi poudaril tudi, da smo dosegli premik v smer podnebnih prednostnih nalog tudi pri instrumentih ter virih EU: 30 % regionalnih sredstev je zdaj usmerjenih v projekte na področju podnebja in energije, kar je dvakrat več kot v prejšnjem obdobju. Ta nova prednostna usmeritev odpira možnosti za nadaljnjo inovacijsko dejavnost in nove zelene tehnologije, kar bo prispevalo k naši konkurenčnosti na svetovni ravni. Enako velja za sredstva v okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva. Prepričan sem, da to obrača trend v pozitivno smer, tudi za financiranje po letu 2013. Res ugotavljam veliko voljo za nadaljevanje teh dejavnosti v regijah in mestih. Krčenje ambicij – iz obupa, ki smo ga začutili v več današnjih govorih – bi pomenilo napačno sporočilo. Pridružujem se vam v upanju, da se bomo v Mehiki – ki je naša naslednja priložnost – obnesli bolje.

János Áder (PPE). – (HU) Gospod predsednik, zadev ne smemo olepševati. København je bil polom. Vendar se ne bom osredotočil na to, pač pa bi rad predlagal, naj se namesto kritiki drugih raje posvetimo pometanju

pred lastnim pragom. Priznati si moramo, da je bil eden od vzrokov neuspeha neenotnost stališč Evrope v Københavnu, tako glede kvot CO₂ kot glede financiranja. Soglašam s tistimi, ki trdijo, da je enotno stališče EU predpogoj za uspeh pogajanj. To je res. Kako lahko to dosežemo? Komisija in države članice Evropske unije morajo spoštovati črko in duha Kjotskega protokola. Madžarska, Poljska, Romunija, Bolgarija, baltske države, Slovaška in Češka republika so svoje obveznosti izpolnile celo prek zahtev protokola. Zato lahko svoje kvote CO₂ prodajajo. Po mojem mnenju je nečastno, nepošteno in neprimerno od Komisije in drugih držav članic, da tem državam tako možnost odreka.

V Københavnu sta Poljska in Madžarska predlagali kompromis. Ohranili naj bi možnost prodaje kvot po letu 2012, letne količine pa naj bi bile omejene in pridobljena sredstva bi se morala porabiti za zelene naložbe. Kompromis smo predlagali v prid enotnosti evropskega stališča. Zdaj je zadeva odvisna od Komisije in skupine EU 15, zlasti zato, ker brez Madžarske, Poljske, Romunije in drugih držav skupina EU-15 sama ne bi mogla zatrjevati, da je obveznosti izpolnila, saj bi namesto obljubljenih 8 % uresničili samo 5,5 % zmanjšanja emisij. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Gospod predsednik, pogajanja so izpostavila slabosti strategije EU, po kateri naj bi z lastnim zgledom pritegnili k enakemu ravnanju tudi druge.

Dejstva pa kažejo prepad med retoriko stremljenja EU po vodilni svetovni vlogi v boju proti podnebnim spremembam in zmožnostjo pritegniti na svojo stran druge pri končnih pogajanjih. Pritegnili nismo nikogar, s tem, ko smo vse svoje karte vrgli na mizo prezgodaj, pa smo svoj neuspeh zapečatili. Med končnimi pogajanjimi EU sploh ni bilo slišati.

Kaj storiti zdaj? Predvsem moramo uvesti načelo recipročnosti v izmenjavo s tretjimi državami. Evropa ne more več prenašati tega, da nekateri uvoženi izdelki ne izpolnjujejo okoljskih zahtev. Negotovost, ki jo pušča za seboj neuspeh Københavna, tako ustvarja negotovost glede mednarodnih operativnih predpisov na področju zmanjševanja emisij ogljika, ki upravljajo v kočljiv položaj zlasti tista naša podjetja, ki jih čakajo večje naložbe. Nepreglednost bi lahko škodovala tudi trgu CO₂, ki za svojo uveljavitev in nemoteno delovanje potrebuje jasen in stabilen pravni okvir.

Obenem pa Združene države in Kitajska ogromno vlagajo v zelene tehnologije in ustvarjajo zelena delovna mesta jutrišnjega dne. Evropa ne sme zamuditi vlaka inovacij. Podpirati mora zdravo evropsko industrijsko politiko, saj je prav to resnični izziv v boju proti podnebnim spremembam. Te nove čiste tehnologije so nam že na voljo, naša naloga je, da njihovo uvajanje pospešimo prek ustreznih politik, v korist vseh, še posebej pa držav v razvoju.

To je izziv, ki ga EU mora sprejeti. EU ima moč za uspeh v tej revoluciji, ampak v naslednji etapi skušajmo biti bolj pragmatični, tako da bomo čez leto dni v Ciudad de Mexico dogovor, sklenjen v Københavnu nadgradili v pravno zavezujoč dokument.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gospod predsednik, gospa Espinosa, komisar, špansko predsedstvo se je odločilo pripraviti oceno konference o podnebnju v Københavnu, Parlament pa, sodeč po besedah številnih današnjih govornikov, ocenjuje, da se je konferenca končala z neuspehom. Neuspeh pa še ne pomeni nujno katastrofe – včasih je treba z analizo neuspeha ugotoviti, kaj ga je povzročilo. Oceniti moramo sedanjo strategijo Evropske unije pri pogajanjih o podnebnih spremembah, saj že tečejo priprave na naslednji vrh, v Mehiki decembra letos.

Imam vprašanje: ali naj ob tem, ko na nedavnih pogajanjih nismo dosegli dosedanjega cilja glede zmanjšanj emisij, svoj cilj še zvišamo? Že za sedanji cilj moramo poiskati partnerje, za višji cilj pa ne moremo računati na nobenega partnerja. Poudariti velja, in to smo med današnjo razpravo že večkrat slišali, da brez Združenih držav, Kitajske in Indije, ne moremo računati na uspešno uveljavitev ciljev, ki jih je zastavila Evropska unija na vrhu v Københavnu. V Mehiki bo podobno. Oceniti moramo izjave drugih sodelujočih, predvsem pa moramo ohraniti podnebno konferenco kot glavni forum za pogajanja in dogovarjanje, ne glede na to, kako ocenjujemo primernost, delovanje itd. foruma ZN.

Želimo vzpostaviti zeleno gospodarstvo, ki razumno uporablja okoljske vire in ki razvija nove vire energije ter nove tehnologije za pridobivanje in varčevanje energije. Ob tem pa vemo, da je najcenejša energija tista, ki še ni izčrpana, torej moramo ravnati racionalno. Mimogrede – in to je moj zadnji stavek – emisij ogljikovega dioksida in drugih toplogrednih plinov se ne zmanjšuje z dragimi tehnologijami. Pogosto jih lahko odlično absorbirajo že obstoječi viri, na primer gozdovi in tla; taka absorpcija je biološka, torej učinkovita.

Predsednik. - Drugače kot zjutraj, ko se nam je zelo mudilo, nam je zdaj ostalo nekaj prostih minut, zato bom v nasprotju z običajnimi pravili skušal omogočiti besedo vsem, ki ste se prijavili po postopku „catch the eye“. Prosim pa vas, da omejite dolžino svojih govorov na eno minuto.

Po eni minuti bomo morali govornika prekiniti, saj je na seznamu prijavljenih 13 ljudi. Rad bi dal vsakemu od vas možnost, da pove svoje, da pa vam bosta lahko gospa Espinosa in komisar Rehn tudi odgovorila, lahko vsakdo od vas govori le eno minuto.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Kot smo pričakovali, se je vrh v Københavnu končal brez konkretnih rezultatov. Vendarle pa smo si razjasnili pojav globalnega segrevanja in vemo, da je treba ukrepati. Evropska unija mora nadaljevati svoja prizadevanja na zunanjepolitični ravni, zlasti z razgovori z Združenimi državami in Kitajsko. Možnosti za ugoden izid imamo. Imamo komisarja za zunanjo politiko in komisarko za podnebne spremembe.

V vmesnem času pa mora Evropska unija nadaljevati z dosedanjimi dejavnostmi, tudi z enostranskimi. Upam, da bodo na neformalnem srečanju v Sevilli v januarju izide Københavna ocenili pragmatično in obravnavali podnebne razmere v okviru napovedanega Akcijskega načrta za energetska učinkovitost 2010-2014.

Poleg tega moramo tretji sveženj ukrepov za notranji energetski trg uskladiti s københavnskimi dogovorom, da bomo uspešno zagotovili energetska varnost, spodbujali obnovljive vire energije in zajem ter shranjevanje ogljikovega dioksida.

Linda McAvan (S&D). - Gospod predsednik, vprašanje predsednici Sveta, morda pa tudi komisarju, v zvezi z 31. januarjem. Kaj se dogaja okoli zavez znotraj EU? Domnevala sem, da bo Evropa predložila eno samo zavezo, zdaj pa slišim, da v odboru Coreper obravnavajo več zavez. Kaj natančno se dogaja?

Drugič, govorimo o enem glasu Evrope, ampak ali ni del problema tudi to, da je EU prišla v København z mandatom, pogajalska ekipa pa ni imela manevrskega prostora za pogajanja? To je del problema. Zato so EU izločili iz končnih pogajanj. Čemu neki bi se pogovarjali s pogajalcem, ki nima nič manevrskega prostora? Kako bomo rešili ta problem? Slišim, da se enako dogaja tudi v STO. To je hud problem za EU.

Na koncu, komisar Rehn, prosim, prenesite naše najboljše želje komisarju Dimasu. Žal mi je, da ga ni med nami na zadnjem zasedanju. Radi bi se mu zahvalili za njegovo odlično dolgoletno delo, upam pa, da ga bom srečala prihodnji teden na Odboru za okolje in mu osebno izrazila našo zahvalo.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, žal se velikim – Združenim državam, Kitajski, Indiji in Braziliji – v Københavnu ni pridružila velika Evropa. Še slabše, za mizo je sedelo 28 evropskih palčkov: 26 držav članic in nemočna Komisija. Tako se ne dela. Če Evropa ne govori z enim glasom, je nemočna in ne more igrati vloge, ki bi jo lahko. To je škoda za Evropo, pa tudi za izide take konference. Zjutraj nam je predsednik Barroso z Lizbonsko pogodbo v roki dejal, da pri okoljskih vprašanjih glas v imenu Evropske unije govori Komisija. Naj preide od besed k dejanjem. Moje vprašanje Komisiji se glasi: ali ste namesto sladkega govorjenja o enem glasu pripravljene to vlogo tudi v resnici prevzeti in se po potrebi zoperstaviti Svetu?

John Stuart Agnew (EFD). - Gospod predsednik, v času velike konference v Københavnu prejšnji mesec – kjer se je trlo politikov, nevladnih organizacij in aktivistov – je v istem mestu potekala še ena podnebna konferenca, na kateri so govorili v glavnem znanstveniki, in, kolikor vem, sem se je od poslancev EP udeležil samo jaz.

Ti znanstveniki so eden za drugim rušili mit tako imenovanih podatkov o podnebnih spremembah, ki jih povzroča človek, z znanstvenimi dokazi, ne pa s kričanjem, kot počnejo paničarji. Slišali smo o tehničnih napakah v diagramu hokejske palice Ala Gora, o nezanesljivosti podatkov iz vremenskih postaj po padcu berlinskega zidu. Povedali so nam za strokovne pomanjkljivosti računalniških modelov, ki neradi napovedujejo hladno vreme, pa tudi za možnost, da je soodvisnost med ogljikovim dioksidom in globalno temperaturo obratna od tiste, s katero nam perejo možgane. Pokazali so nam satelitske fotografije hitrega širjenja arktičnega ledu v zadnjih treh letih, poročali so o večanju števila severnih medvedov.

Andrew Henry William Brons (NI). - Gospod predsednik, treba je povedati nekaj več o podatkih o himalajskih ledenikih, ki so bili večkrat omenjeni v današnji razpravi. Medvladni odbor za podnebne spremembe je leta 2007 izjavil, da bodo ledeniki izginili do leta 2035.

Časnik *The Sunday Times* je pred kratkim odkril, da je poročilo temeljilo na intervjuju, ki ga je opravila revija *New Scientist* z indijskim znanstvenikom gospodom Hasnainom leta 1999. Gospod Hasnain je kasneje

povedal, da je njegova izjava temeljila na osebni oceni, da pa ni omenil leta, niti ni opravil kake sistematične raziskave.

Če naj naše hipoteze o podnebnih spremembah temeljijo na podatkih, morajo biti ti podatki verodostojni. Ne smejo biti niti potvorjeni niti izmišljeni.

Iosif Matula (PPE). – (RO) V nasprotju z drugimi deli sveta Evropska unija razume podnebne spremembe in igra pionirsko vlogo v boju proti njim. Veliko število udeležencev na srečanju v Københavnu me navdaja z upanjem, da bo sodelovanje tako velikega števila zaveznikov na koncu vendarle pripeljalo do uspeha. Čeprav sklepi vrha niso bili taki, kot smo pričakovali, sem prepričan, da bo naše delovanje na različnih ravneh prineslo želene rezultate.

Spodbujati moramo širjenje programov naložb v naših državah, v obnovljivo energijo in na različna druga področja, ki neposredno vplivajo na podnebje. Tu mislim tako na manjše projekte, kakršni so tehnična pomoč lokalnemu pridobivanju energije, kot na velike projekte regijskega pomena, na primer ločeno ravnanje z odpadki in njihovo recikliranje ali obnavljanje in širjenje vodovodnih in kanalizacijskih omrežij in sistemov.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Gospod predsednik, ministrica, 11. novembra je Václav Havel izrekel besede „Evropa je domovina naših domovin“. Po Københavnu pa so naši evropski rojaki hudo razočarani. Ugotavljamo hudo izgubo zaupanja, v tej krizi zaupanja in z željo, da bi zaupanje obnovili, pa bi vam rad zastavil dvojno vprašanje.

Prvič: ali nameravate v času vašega šestmesečnega predsedovanja obnoviti pogajanja o uvedbi Tobinovega zakona o davkih na ogljik za finančne transakcije? Zdi se mi, da bi to prispevalo k obnovitvi zaupanja, ne le med našimi rojaki, pač pa tudi med vsemi posamezniki po svetu, ki so izgubili zaupanje.

Drugič: ali nameravate predložiti bolj zavezujoč seznam ogljikovih kvot in emisij ogljika?

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, tako kot ena lastovka še ne pomeni pomladi, tudi ena hladna zima ne ovrže teorij o podnebnih spremembah in globalnem segrevanju. Dokazi prepričujejo vedno več ljudi, saj podnebne spremembe dokazujejo znanstveni in otipljivi podatki.

Ljudje opisujejo konferenco v Københavnu kot spodrsrljaj in neuspeh. Menim, da jo lahko natančneje opišemo kot majhen korak v pravo smer: majhen korak v pravo smer. Zdaj pa je vprašanje, kako v Mehiki spremeniti ta majhen korak v velik korak za človeštvo.

Zlasti na nas, Evropski unijo, je to velik izziv, saj moramo pokazati, da nove institucije in nove funkcije, ki jih je prinesla Lizbonska pogodba, delujejo učinkovito. Če nas bodo potisnili ob rob, tako kot so nas v Københavnu ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Le nekaj tem doslej je v Evropskem parlamentu in v družbi naletelo na tako splošno soglasje in prava škoda je izneveriti upe družbe, ki nas je podprla in ki je zaupala v København.

Ne verjamem, da je bil vrh neuspeh, prav gotovo pa ne verjamem niti besedam ljudi, ki ne poznajo razlike med podnebjem in vremenom: sneženje na severu lahko pričakujemo, ni pa normalno, da sneži v Seville in da je temperatura na Kubi štiri stopinje Celzija – to prepričljivo dokazuje, da podnebne spremembe že imajo učinke. Menim, da nas nobena težava ne bi smela pripraviti do popuščanja.

Ministrica, zdaj je bolj kot kdajkoli čas za vztrajanje pri svojih stališčih. Z drugimi besedami, v teh šestih mesecih morate delovati še odločneje in prepričati Svet, da mora svoja stališča bolj poenotiti. Komisijo morate spodbuditi, da bo poskrbela, da bomo govorili z enim glasom, tako da se v Mehiki predsednik Obama ne bo premislil in dejal „sestal se bom s Kitajci, nato pa o izidih povedal Evropejcem“, saj je to jedro frustracije, ki jo občuti Evropska unija.

Ministrica, ohraniti moramo svojo vodilno vlogo v prid podnebja, v prid Evropski uniji in v prid vsega človeštva.

Predsednik. – Kot vam je znano, lahko predložite svoje govore v pisni obliki in objavljeni bodo v zapisniku zbornice. Če govorite zelo hitro, tolmači ne morejo slediti vašemu govoru; tako boste govor slišali samo vi oziroma samo še tisti kolegi, ki razumejo jezik, v katerem govorite.

Zato je pametno, če govorite počasi, da je vaš govor mogoče tolmačiti, in, kot omenjeno, predložite govor v pisni obliki za objavo v zapisniku.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, priznati si moramo, da je bila dosedanja taktika Evropske unije, tudi na vrhu v Københavnu, napačna. Pri tej taktiki smo pokazali vse svoje karte, nato pa upali, da se bodo našim ambicioznim ciljem pridružili tudi drugi. Barantanje, ki smo se ga šli tudi v Parlamentu, ali naj zmanjšamo emisije za 40 % ali 50 %, ni bilo na mestu. Zadeva nas rahlo spominja na pogajanja v času hladne vojne, ko so nekatere politične skupine verjele, da lahko enostranska razorožitev pripravi k razorožitvi tudi Sovjetsko zvezo. Spremeniti moramo taktiko in nastopati odločno v razgovorih s svetovnimi velesilami – Kitajsko, Združenimi državami – in celo zagroziti z uvedbo davka na ogljik na mejah Evropske unije, o katerem govorijo naši kolegi poslanci iz Francije. Naša podjetja morajo biti konkurenčna na svetovnem trgu. Ne smemo pozabiti niti na nove tehnologije, tudi tehnologije (...).

(Predsednik je prekinil govornika)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, vsi soglašamo v priznanju, da se je vrh v Københavnu končal z dvojnimi neuspehi. Prav res, poleg tega, da je bil vrh strel v prazno in je prinesel samo neobvezen dogovor, ki ga niti niso podpisale vse države, smo se morali še sprijazniti z lastnim porazom, saj je bila ves čas pogajanj v Københavnu pozornost sveta usmerjena na vodilno vlogo dveh najhujših onesnaževalcev na svetu, Kitajske in Združenih držav. Ta skupina G2 je vodila pogajanja, Evropa in države v razvoju pa v resnici niso imele dosti besede. Pogajanja so se komaj kaj dotaknila kmetijstva. Pa vendar ta panoga spada med temeljne sestavine boja proti podnebnim spremembam. Evropsko kmetijstvo se pripravlja na prehod na bolj trajnostne modele pridelave, ob bolj odgovornemu ravnanju z vodo, modele, ki ne bodo tako energetsko intenzivni in odvisni od kemikalij, saj se zaveda, da sta biotska raznovrstnost in ohranitev ekosistemov ključnega pomena za zmanjšanje onesnaževanja okolja. Zato, prosim, vas vprašam, kdaj bomo vendarle spoznali, da kmetijstvo ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Gospod predsednik, vrh v Københavnu je razkril drugačno pojmovanje vprašanj podnebnih sprememb. V resnici ni šlo za omejevanje emisij toplogrednih plinov, pač pa za oblikovanje učinkovitih mehanizmov v podporo zmanjševanju emisij. Doslej je imela Evropska skupnost vodilno vlogo na področju zmanjševanja emisij CO₂ in še vedno služi kot zgled vsemu svetu.

Zato bi veljalo v okviru Evropske unije predlagati trajnostni pristop, ki bi omogočil financiranje ustreznih ukrepov, predvsem znotraj EU. Sredstva bi lahko zagotavljali iz sklada EU, ki bi ga skupaj ustanovile vse države članice, prispevki posamezne države v sklad pa bi bili sorazmerni BDP na prebivalca. Tako bi zagotovili enakovredne prispevke vseh držav članic brez nepotrebnih zapletanj. Prednost pri financiranju bi morale imeti naložbe, ki bi prispevale k dejanskim znižanjem emisij ob najnižjih stroških.

Adam Gierak (S&D). – (PL) Gospod predsednik, v zvezi s kritičnimi mnenji znanstvenikov glede zanesljivosti ugotovitev Medvladnega odbora za podnebne spremembe in z razkritji ponarejanja podatkov, ki so nedvomno tudi vplivala na izid konference v Københavnu, sem povprašal Komisijo glede možnosti raziskave, s katero bi preverili vprašljive ugotovitve. V svojem odgovoru je gospod Dimas napisal: „ocene Medvladnega odbora za podnebne spremembe so izraz soglasja tisočih znanstvenikov.“ Zato sprašujem, ali se znanstveni rezultati določajo s soglasjem, oziroma, ali so znanstvene ugotovitve rezultat glasovanja? V zvezi z afer Climategate je komisar napisal: „stališče Evropske komisije je, da to ne vpliva na jasne in utemeljene ugotovitve v poročilu Medvladnega odbora za podnebne spremembe.“ Zato sprašujem, kakšne ugotovitve lahko izvirajo iz ponarejenih podatkov? Menim, da je potrebna nepristranska preiskava, s katero bi preverili učinke CO₂. Če ne bomo poskrbeli za znanstveno verodostojnost, nas čaka v Mehiki še ena katastrofa.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Gospod predsednik, naslednji korak po Københavnu bi moralo biti izboljšanje položaja in pogajalskih sposobnosti Združenih narodov.

Poskrbeti bi morali, da bi Združeni narodi začeli pogajanja na visoki ravni z voditelji držav in vlad, nato pa podrobna pogajanja nadaljevali z visokimi uradniki, podobno kot pri skupinah G8 oziroma G20. EU ima interes in možnosti doseči tako spremembo v sistemu ZN.

Drugič, v prid Svetu in novi Komisiji upam in želim, da bo zdaj, po uveljavitvi Lizbonske pogodbe, osrednje vprašanje naše zunanje politike reševala trojka, to je predsednik Komisije, visoki predstavnik in komisarka za podnebne spremembe, in da bodo tako lahko pogajanja potekala na osnovi enotnega dogovorjenega besedila.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Kot smo danes že slišali, drži, da nas je København razočaral, saj ni sprejel niti enega politično zavezujočega dogovora. Zdaj pa se moramo usmeriti v prihodnost in se politično pripraviti na konferenco v Mehiki – tehnično je Evropska unija že pripravljena. Evropska unija si mora spet pridobiti vodilno vlogo in mora zagotoviti slišnost svojega enotnega glasu. Pri tem nam bo pomagala Lizbonska pogodba, ki bo Evropi omogočila, da se bo uveljavila kot enotna akterka, ki je opravila svojo domačo nalogo. Računamo tudi na špansko predsedstvo, kajti ob prihodu na srečanje v Bonnu ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Predsednik. - Končali smo to zasedanje. Bilo je izjemno dolgo, smo pa lahko vsaj omogočili besedo precejšnjemu številu poslancev. Tudi velika prisotnost poslancev razodeva veliko zanimanje naše zbornice za obravnavano tematiko.

Prispeli smo do zaključnega dela razprave, in najprej dajem besedo gospe Espinosa, da bo lahko odgovorila na vaša vprašanja.

Upam, da gospa Espinosa ve in da kolegi poslanci razumete, da ji dajem besedo z velikim veseljem, saj uživa moje pristrčno prijateljstvo in občudovanje.

Elena Espinosa Mangana, predsednica Sveta. – (ES) Gospe in gospodje, rada bi se vam vsem zahvalila za vaše prispevke v razpravi, ki nam bodo nedvomno pomagali delati še bolje. Žal ne morem odgovoriti posamično na vsak prispevek, od prvega prispevka gospe Wortmann-Kool do zadnjega prispevka gospoda Grzyb in še na vseh 15 dodatnih. Dovolite pa mi povedati še nekaj besed v dopolnitev mojega uvodnega nagovora.

Pred nami je kar nekaj zelo pomembnih ciljev na področju podnebnih sprememb: utrditi podporo in zaveze v zvezi s kopenhavskim dogovorom ter okrepiti vsakega od njegovih elementov, s podrobnejšo opredelitvijo vsebine in pospešenim izvajanjem.

Vrh v Københavnu je razgrnil nov mednarodni scenarij, v katerem se gibljemo. Glede na ta scenarij nas čaka še nekaj izboljšav v točkah, kjer o novih ciljih in pričakovanjih govorijo zelo različni akterji in kjer je treba spremeniti pravila odločanja, da bodo bolje prilagojena novim časovnim okvirom in potrebam.

V tem okolju mora Evropska unija razmisliti o najboljšem načinu, kako uveljaviti svojo vodilno vlogo na področju podnebne politike na mednarodnem odru.

Ne smemo pozabiti svojih ciljev, saj bi to oslabilo našo verodostojnost in položaj, ki sta v zadnjih letih pod pritiskom. Nihče ne ve bolje od Evropske unije, kako težko je zgraditi skupno vodstvo. Prav tako se nihče ne zaveda bolje od Parlamenta, kakšne so prednosti in zadovoljstvo ob izidih, ki so v skupno korist vsem. Na svetovni ravni lahko napredujemo le na podlagi medsebojnega zaupanja in v prid interesom javnosti.

Nekateri ste opisali København kot hud vihar z grenko-sladkim izidom. Osebno pa ga raje ocenjujem po nečem zelo dragocenem: zgradil je močan potencial, na katerem bomo lahko gradili v naslednjih mesecih. Gospe in gospodje, zagotavljam vam, da lahko jasno in glasno povemo, da v Københavnu ni bila problem Evropska unija.

Če se obrnemo k vašim govorom, vas je več omenilo solidarnost s tretjimi državami, zmanjšanje emisij, krčenje gozdov, bolj učinkovito in trajnostno industrijo, veliko pa vas je govorilo tudi o voditeljstvu in enotnosti. V tem trenutku je naša naloga poskrbeti za takojšnjo uveljavitev kopenhavskega dogovora.

Prav tako je naša naloga celovito vključiti dogovor v redne postopke Združenih narodov in zgraditi trdne temelje za pomemben preboj v Mehiki. Pri tem bodo osrednjega pomena regionalna in sektorska zavezništva; Evropska unija jih mora utrditi in razširiti.

Delati moramo z ramo ob rami, s pogledom v prihodnost. Moramo se učiti in napredovati. Ne smemo se prepuščati stokanju. Pri delovanju za prihodnost in odločanju, kaj moramo zapustiti prihodnjim generacijam, lahko Parlament precej prispeva. Vsak med nami in vsi skupaj, države članice, Odbor za okolje, Komisija, Parlament in seveda tudi predsedstvo: vsak ima svojo vlogo.

Namesto, da se med seboj odrivamo, moramo stopiti skupaj in združiti vse svoje napore v obrambo naše skupne prihodnosti, pri čemer ne smemo pozabljati, da so okolje, razvoj, konkurenčnost in inovativnost skupni cilji, ki jih je mogoče doseči le skupaj.

Upoštevala bom vaše prispevke in zagotavljam vam, da se lahko zanesete na sodelovanje španske vlade, ki predseduje Evropski uniji do 30. junija, v skupnih prizadevanjih za bolj trajnostno prihodnost nas vseh.

Olli Rehn, član Komisije. - Gospod predsednik, najprej bi se vam vsem rad zahvalil za zelo vsebinsko in odgovorno razpravo. Vsekakor bom prenesel vaše želje za čimprejšnjo ozdravitev kolegu Stavrosu Dimasu, da bi se vam lahko spet pridružil pri delu odbora.

Zapisal sem si poudarke vaših govorov in skušal bom odgovoriti na izražene skrbi in stališče glede politike na podlagi zapiskov, za katere sem zaprosil med razpravo. Mislim, da lahko vaša sporočila tolmačimo kot ugotovitev, da kopenhavski dogovor sicer ne odseva vseh naših ambicij, vendar je v njem vseeno opazen prispevek Evrope. Z drugimi besedami, kopenhavski dogovor omenja raven ambicij, kakršna bi bila potrebna za obvladovanje podnebnih sprememb v podnebni pogodbi, sklenjeni za obdobje po letu 2012, postavlja temelje za finančni sveženj in poziva k resnim zavezam glede zmanjšanja emisij.

Kar zadeva naše zaveze, ravnokar poteka sestanek odbora Koreper, Komisija in države članice pa skušajo oblikovati enotno in jasno besedilo. Trenutno razpravljajo o podrobnostih in verjamem, da bomo gotovi še pred rokom, 31. januarjem. To je odgovor gospe McAvan, moralo pa bi pomeniti tudi trdno podlago za enotno pogajalsko gradivo, ki ga je zahtevala gospa Pietikäinen.

Obenem pa menimo, da je dogovor odskočni kamen za prihodnje velike korake na mednarodnih pogajanjih o podnebnju v Mehiki. Gospa Hassi in številni drugi ste govorili o vodilni vlogi EU. Soglašam, Komisija pa je trdno sklenila poskrbeti, da bo EU v naslednjih mesecih ohranila svoj vodilni položaj in pretvorila sklenjeni dogovor v ambiciozno in pravno zavezujočo pogodbo, ki si je želimo vsi. Pri tem računam na vašo podporo.

Žal pa – kot ste pravilno ugotavljali v razpravi – nekaj naših pomembnih pogajalskih partnerjev, med njimi Kitajska in Združene države, ni bilo pripravljenih ali sposobnih prevzeti nase tolikšnih zavez kot Evropska unija, kar je seveda škodovalo pogajanjem. Vsem je jasno, da še zlasti Kitajska ni hotela prevzeti zavez, ki bi omogočile doseči resne in pomembne cilje. Po mojem osebnem mnenju bo morala nova Komisija opredeliti skupno strategijo Evropske unije do Kitajske, da bomo lažje zagovarjali in dosegali svoje skupne interese glede podnebne politike, napetosti v trgovinskih odnosih in politike deviznih tečajev. Ne smemo dopustiti, da bi kitajski devizni damping ogrozil oživitev evropskega gospodarstva. Prav tako pričakujemo, da bo Kitajska prevzela resne zaveze na področju politike podnebnih sprememb.

Ne pozabimo pa, da se naša vodilna vloga začenja doma. Narediti moramo se, da bomo izpolnili svoje kjotske zaveze, saj se približujemo ciljni črti. Prav tako moramo poskrbeti za nove ambiciozne politike in ukrepe, s katerimi bomo dosegli zmanjšanje emisij za 20 % – ali celo za 30 % – kakršnega smo si zastavili. V ta namen bodo potrebne naložbe v inovacije in raziskave na področju tehnologij učinkovite rabe virov, okolja in energije; to je tudi v osrčju nove strategije EU 2020, ki jo trenutno pripravljamo.

Soglašam z gospo Dati in gospo Grossetête, pa tudi z gospo Ek, da to pomeni, da bo morala biti strategija EU 2020 strategija podnebne industrije in delovnih mest – torej osrednji steber oživitve gospodarstva Evropske unije. Rad pa bi odgovoril tudi na zelo konkretno vprašanje gospoda Daviesa. Preveril sem in lahko vas obvestim, da bo odločitev o porabi pravic za zajem in shranjevanje ogljika v znesku 300 milijonov EUR predvidoma sprejeta 2. februarja na pristojnem komitološkem odboru. Lahko vam zagotovim, da nameravamo podpreti 12 demonstracijskih obratov. Osem obratov bomo podprli v prvem krogu, ostale pa v drugem.

Za zaključek naj povem, da nam dolžnosti do prihodnjih generacij velevalo, naj bomo tudi v prihodnje dober zgled in naj do konca leta dosežemo pravno zavezujočo pogodbo, ki bo zagotovila boljšo in trajno prihodnost vsem.

Predsednik. - Po tem govoru komisarja, ki mu želimo vso srečo, trdno prepričani, da bo svoje delo opravil odlično, tako kot doslej, zaključujemo razpravo.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju v februarju, z drugimi besedami, v času februarskega zasedanja I.

Elena Oana Antonescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) „Politika je sposobnost napovedati, kaj se bo zgodilo jutri, prihodnji teden, prihodnji mesec in prihodnje leto. In zatem sposobnost razložiti, zakaj se to ni zgodilo,“ je rekel Winston Churchill.

Kar zadeva konferenco v Københavnu, smo vsi dobri politiki. Konferenca se je začela v ozračju političnega optimizma in pričakovanja nove podnebne pogodbe, pogajanja pa so pokazala, da sta optimizem in spoštovanje okolja bolj evropski kot pa svetovni vrednoti. Razočaranje nad izidi konference v Københavnu in neuresničitev pričakovanj nas samih in naših državljanov bi nas morala motivirati in pripraviti do tega, da bi na naslednjem vrhu jeseni v Mehiki delovali bolj zavzeto in pokazali večjo enotnost. Evropa se mora naučiti vloge aktivnega dejavnika in pogajalca, pa tudi naučiti, da bo govorila z enim glasom.

Ivo Belet (PPE), v pisni obliki. – (NL) Gospod predsednik, po polomu v Københavnu bi lahko obsedeli na obcestnem kamnu, jokali in vili roke, ampak to bi bilo izgubljanje energije. Raje skušajmo napraviti red pri sebi doma. Evropa je edina celina s konkretno, ambiciozno zakonodajo za zmanjšanje emisij CO₂. Zakonodajo moramo v naslednjih mesecih in letih tudi uveljaviti. Ne smemo spregledati, da lahko to neposredno vpliva tudi na druge velesile, nenazadnje na Kitajsko. Vsi izdelki za široko porabo, ki jih bo Kitajska v bližnji prihodnosti želela prodati v Evropo, bodo morali izpolnjevati zahteve najstrožjih evropskih okoljskih standardov. To bo tudi kitajske proizvajalce prisililo k spremembi smeri. „Hopengahen“ je morda v glavnem spodletel, ampak zdaj je čas za nadaljevanje dela, saj bomo imeli v naslednjem letu nove priložnosti, najprej v Bonnu, nato pa še v Mehiki. Ob tem pa nas je København nedvomno vse zdramil in prispeval k mnogo višji ravni okoljske ozaveščenosti. To sicer samo po sebi ne zadošča, optimizem pa mi vliva spoznanje, da so naložbe v podnebje koristne tudi za naše žepa, za gospodarstvo in s tem tudi za delovna mesta.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Okoljski vrh v Københavnu mnogi opisujejo kot hud neuspeh, saj je njegov izid zgolj ohlapen dogovor brez jasnih predpostavk in rokov. Če pa si podrobneje ogledamo, kaj se je dogajalo v danski prestolnici, lahko ugotovimo, da so bili položeni temelji za novo svetovno podnebno ureditev, ki jo bomo gotovo vzpostavili, ampak šele po letih trdega dela in pogajanj.

To je bilo prvič, da je 115 voditeljev držav in vlad razpravljalo o podnebnih spremembah. To je pomemben znak. Da je bil vrh organiziral pod okriljem ZN, pomeni, da se celo države v razvoju in komaj industrializirane države zavedajo, da morajo aktivno prispevati k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov.

Dvostranski pogovori med močnimi industrijskimi državami in državami v razvoju so vedno pomembnejši, zlasti v luči naslednjega vrha o okoljskih vprašanjih v Mehiki. EU ima na voljo vse podatke, da lahko odigra pomembno vlogo v dvostranskih pogovorih z državami, kakršne so Kitajska, Indija ali Brazilija. Prišel je čas, ko ni noben napor prehud, ko gre za prihodnost planeta, ki ga delimo.

George Sabin Cutas (S&D), v pisni obliki. – (RO) Zadnji mesec je bila beseda „neuspeh“ najpogostejše uporabljeni opis vrha v Københavnu. Nezadovoljivi izidi vrha so posledica nevoljnosti velikih industrijskih držav, pa tudi zapletenih pravil sistema ZN, ki temeljijo na soglasju.

Poleg tega bi morali pretresti nesposobnost Evropske unije, da bi prevzela vlogo katalizatorja svetovnih prizadevanj za omejitev posledic podnebnih sprememb. Glede na to, da je že leto dni pred konferenco objavila, da namerava do leta 2020 zmanjšati emisije toplogrednih plinov za 20 %, je imela EU moralno prednost in bi lahko spodbodla pogajanja v Københavnu z mrtve točke. Nismo pa vedeli, kako bi svoj glas uveljavili na srečanju, ki so mu dajala pečat stališča ZDA in držav v vzponu.

Za uspešen zaključek pogajanj bi bila potrebna manj odprta ureditev razprav. Ministrski srečanja v Bonnu in v Ciudad de Mexico v juniju oziroma decembru moramo čim bolj izkoristiti za odpiranje poti za sklenitev nove pogodbe. Države članice morajo usklajevati svoje delovanje, tako da bomo na svetovnem odru govorili z enim glasom.

Adam Gierak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Polom vrha o podnebjju je razgalil šibke točke Evrope in naivnost njene politične elite. Izkazalo se je, da smo le eden od številnih akterjev na svetovnem odru. Zakaj so se predlogi v zvezi z emisijami CO₂ izkazali nesprejemljivi? Zato, ker ogrožajo interese mnogih držav v razvoju, ne upoštevajo konkurence po vsem svetu, ki izhaja iz vojaške industrije, nepravilno delijo pravice do uporabe skupne dobrine, to je Zemlje, in ker temeljijo na ne prav verodostojni hipotezi Medvladnega odbora za podnebne spremembe o škodljivosti CO₂, pri čemer se je izkazalo, da so bili „dokazi“ prirejeni (Climategate). Znanost ne sme poslušati ukazov iz politike, pač pa mora upoštevati vse okoliščine in odgovoriti na vsa možna vprašanja. Ali se je kdo na primer vprašal, kaj bi se zgodilo, če v atmosferi ne bi bilo dovolj CO₂? Veseli bi morali biti, da živimo v toplejšem obdobju in da imamo trenutno okoli 370-380 ppm CO₂ v atmosferi. V fiziki in kemiji poznamo Le Chatelierovo načelo ravnotežja, ki napoveduje razvoj idealnih pogojev za fotosintezo. Zemlja postaja vedno bolj zelena, kar je bilo že večkrat potrjeno, to pa pomeni obilnejše žetve in boljše pogoje za razvoj. Da bi se razvoj v to smer le nadaljeval, vendar na žalost veliko znakov kaže, da se bo svet v naslednjih dveh desetletjih ohladil. Sklep: Evropska unija bi morala nemudoma revidirati svoj omejevalni podnebni in energetski sveženj, saj le-ta znižuje konkurenčnost gospodarstva EU.

Béla Glattfelder (PPE), v pisni obliki. – (HU) Današnji liberalistični trgovinski predpisi spodbujajo večje emisije ogljikovega dioksida. Z uvajanjem trgovanja z emisijami, podpiranjem obnovljivih virov energije in naložbami v učinkovito rabo energije razvite države že zdaj precej prispevajo k zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida. Ti ukrepi pa podjetjem nalagajo dodatne stroške. Še več, poraba energije je v naših državah vedno više obdavčena.

Ob tem pa veliko držav v razvoju ne stori ničesar za zmanjšanje svojih emisij toplogrednih plinov. Nasprotno, njihove emisije ogljikovega dioksida ves čas rastejo. Namesto da bi svoje velike industrijske porabnike spodbujali k učinkoviti rabi energije, jih oskrbujejo z električno energijo po subvencioniranih cenah. Danes pogosto slišimo, da najpomembnejša konkurenčna prednost teh držav ni več cenena delovna sila, pač pa cenena energija.

Zato je treba v mednarodni trgovini uvesti nove predpise, ki bodo preprečili, da bi bila trgovina še naprej prispevala k vedno večjim emisijam ogljikovega dioksida. Ni dovolj, da je trgovina „poštena“, biti mora tudi „zelená“. V ta namen moramo poskrbeti za učinkovite sankcije proti državam, ki ne bodo izpolnjevale svojih zavez iz dogovorov o podnebnih spremembah.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Konferenca o podnebnih spremembah v Københavnu je bila razočaranje. Ni prinesla nikakršnih pravno zavezujočih zavez, s katerimi bi lahko v prihodnje vzpostavili okvir mednarodnega varstva podnebja. Stanje je še slabše, ker Evropski uniji kljub dobrim namenom ni uspelo odločilno vplivati na končni izid pogajanj. Zaradi neuspeha konference pa ne smemo obstati. Sprijazniti se moramo, da bo treba do sklenitve mednarodne pogodbe, ki bo pravno zavezovala vse akterje, pač krepiti in širiti regionalne rešitve. V tem smislu se mora Evropska unija posvetiti loščenju notranjih predpisov na področju varstva podnebja. Poskrbeti moramo, da bodo predpisi Unije bolj učinkoviti, ne da bi ogrozili konkurenčnost evropskega gospodarstva.

Podnebna politika EU pa prav tako ne sme spravljati v neugoden položaj novih držav članic, čemur smo bili priča pred nedavnim ob dogovoru o notranji porazdelitvi bremen v EU. Ko gre za varstvo podnebja, bi morale imeti prednost rešitve, ki imajo poleg zmanjševanja emisij tudi druge stranske učinke. Tako na primer razvoj mestnega prevoza dviguje kakovost življenja, naložbe v učinkovito rabo energije ustvarjajo nova delovna mesta, finančna sredstva, vložena v raziskave in razvoj, pa obenem dvigujejo tudi konkurenčnost. Te ugotovitve bi moral izražati tudi proračun za naslednjih sedem let. Evropa si pri mednarodnih pogajanjih o varstvu podnebja ne more privoščiti vloge gledalca. Ohraniti mora pobudo, čeprav za okoljsko politiko v prihodnje ne bodo značilni prelomni preobrati, pač pa napredovanje z malimi koraki.

Eija-Riitta Korhola (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, z osuplostjo sem poslušala tožbe o neugodnih izidih vrha v Københavnu. Čas je, da se EU predrami in sooči z realnostjo. Ne smemo se več slepiti z utvarami, da ima EU vodilno vlogo ali da lahko tako vlogo prevzame. Bodimo odkriti: naša neučinkovita in draga strategija ni zapeljiva za nikogar drugega. To bom povedala tudi prihodnji komisarki za podnebne spremembe. Vrh v Københavnu je mimo, ne razumem pa, zakaj nas gospa Hedegaard še vedno prepričuje, da ima EU vodilno vlogo v podnebni politiki in vlogo vodnika vsemu svetu? Take vloge nima več že dolgo.

„Sledite mi, sem tik za vami,“ je paradoksalno vodilo, ki si ga je zastavila EU. Prav zaradi takih samoprevar EU neomajno vztraja pri svoji zgrešeni podnebni politiki, ki uničuje delovna mesta celo v najčistejših panogah. Kdor je količkaj spremljal razprave o podnebnju, že dolgo ve, da mednarodnega dogovora na podlagi formule EU ni mogoče doseči. Združene države, Kitajska in Japonska so izbrale pot, s katero so zavrnille model z dogovorjenimi zgornjimi mejami in koledarji, ki ga skušajo uveljaviti ZN. Vlagajo neposredno v zmanjševanje ogljične intenzivnosti in v nove tehnologije, za katere se bo sčasoma izkazalo, da so edina logična pot k zmanjšanju emisij. Tak pristop pa ne izpostavlja gospodarstva in delovnih mest birokraciji, nepošteni konkurenci ali nepredvidljivih nihanj cen. Evropa pa bo temu izpostavljena, če bo EU nadaljevala pot v drugo smer, se osamila in ogrožala svoje gospodarstvo. Stanje je žalostno in od tega nima koristi nihče, še najmanj ljudje. Tudi okolju ne bo koristilo, če celo za najbolj čiste panoge veljajo sankcije pri trgovanju z emisijami, sankcije, ki jim drugi niso izpostavljeni. Čas je, da EU revidira svojo politiko in preneha sanjariti.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija mora še naprej sodelovati v mednarodnih pogajanjih o dogovoru za obdobje po Kjotu. Očitno je, da sklenitev novega globalnega dogovora za obdobje po Kjotu terja, da EU pretrese in temeljito pripravi svojo pogajalsko strategijo za nadaljevanje pogajanj v letu 2010.

Čeprav ga ne moremo oceniti kot uspeh in čeprav so njegovi izidi daleč od želja Evropske unije, København s svojimi sklepi vseeno pomeni korak k podpisu pravno zavezujoče globalne pogodbe za obdobje po Kjotu. EU mora v bližnji prihodnosti svoje napore usmeriti v diplomacijo, s katero bo skušala pridobiti zaveze vseh pomembnih svetovnih partnerjev, zlasti Združenih držav, Kitajske in Indije, tako da bomo lahko dosegli globalni cilj omejitve segrevanja na dve stopinji Celzija v primerjavi s predindustrijskim obdobjem.

Zavedati se moramo, da so pogoj za zvišanje zaveza EU na 30 % do leta 2020 primerljive oziroma sorazmerne zaveze tretjih držav.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Po mesecu dni lahko opravimo inventuro konference o podnebnih spremembah. Københavnski dogovor je bil oblikovan in podpisan z veliko težavo in je komaj kaj več kot popoln neuspeh. Z velikimi težavami doseženi kompromis pravi zgolj „jemljemo na znanje“.

EU si je zastavila konkretne, ambiciozne cilje, ki pa drugih partnerjev niso pripravili do podobnega ukrepanja. Poudariti pa velja, da so se na vrhu zbrale vse gospodarske in politične sile sveta in razpravljale o boju proti podnebnim spremembam in o odgovornostih v tem boju. Kot cilj so sprejele omejitev globalnega segrevanja na ravni 2° C in se dogovorile za finančno podporo v znesku 30 milijard USD v obdobju 2010-2012 (zagonsko financiranje) ter 100 milijard USD do leta 2020. Ta zneska sta namenjena za financiranje ukrepov za zmanjšanje emisij in prilagajanje na učinke podnebnih sprememb v najmanj razvitih in najbolj ranljivih državah.

Menim, da bo morala prihodnja Komisija, zlasti če bo v njej tudi komisar, odgovoren za podnebne spremembe in ukrepe za podnebje, zelo skrbno ovrednotiti vse predloge za zmanjšanje emisij – zaveze držav, podpisnic Konvencije Združenih narodov – in pripraviti pogajanja tako, da bo na srečanju COP 16 v Mehiki leta 2010 podpisana pravno zavezujoča pogodba.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. - Večina od nas je upravičeno izrazila razočaranje nad izidi vrha v Københavnu in izostankom pravno zavezujoče pogodbe. Nekaj napredka pa smo vendarle dosegli. Na primer: s Københavnskimi zelenimi podnebnimi skladom bomo zagotovili finančno pomoč revnejšim državam pri prilagajanju podnebnim spremembam in razvoju čistejših energij, uradni prevzem soodgovornosti s strani gospodarstev v vzponu pa pomeni, da bodo te države v bližnji prihodnosti verjetneje prevzele tudi konkretne zaveze. Ker nimamo pravno zavezujoče pogodbe, mora EU tudi v prihodnje igrati vodilno vlogo. Kandidatka za komisarko za ukrepe za podnebje je izrazila zavezo, da bo skušala doseči mednarodni dogovor o zaščiti tropskih gozdov, vključitev cestnega prevoza in ladijskega prevoza v ETS in povezavo sistemov EU in ZDA za omejevanje emisij in trgovanje z njimi, kar bi pomenilo ključen korak v mednarodnem sodelovanju na področju omejevanja emisij. Ob tem, ko druge države pripravljajo podnebno zakonodajo, bi morali mi še naprej razvijati in uveljavljati našo. S sodelovanjem z mednarodnimi organizacijami in partnerskimi državami v prihodnjih mesecih lahko povečamo možnosti za vsebinske dosežke na naslednji konferenci v Mehiki.

Zbigniew Ziobro (ECR), *v pisni obliki*. – (PL) Ogrevanje ozračja je eden od glavnih problemov sodobnega sveta. Pred kratkim je bil v Københavnu organiziran podnebni vrh, posvečen tej temi. Ob tem pa smo odkrili, da je bila na internetu objavljena vsebina več tisoč dokumentov in elektronskih sporočil iz oddelka za raziskave podnebja Univerze Vzhodne Anglije, ene od najuglednejših ustanov na svetu na področju raziskav segrevanja ozračja in vplivov človekove dejavnosti na ta pojav. Objavljeno gradivo je obsegalo tudi dopisovanje med znanstveniki iz različnih držav, katerih raziskave so odločilno vplivale na stališča Evropske unije in ZN o podnebnih spremembah. Informacije, ki so pricurljale na splet, nakazujejo možnost prirojanja podatkov, torej so objavljeni podatki o učinkih tople grede in podnebnih spremembah lahko nezanesljivi. Države EU in s tem naše družbe že zdaj nosijo znatne stroške, povezane z emisijami toplogrednih plinov, v Københavnu pa smo bili priče poskusom, da bi razvitim državam, vključno z EU, naložili še večja finančna bremena v zvezi z globalnim segrevanjem, s čimer bi pomagali državam v razvoju. Vsak dvom na tem področju bi morali skrbno odpraviti, ne le zato, da bi prepričali tiste, ki dvomijo v upravičenost ukrepov za omejevanje emisij, pač pa tudi zato, ker evropski davkoplačevalci že zdaj nosijo in bodo tudi v prihodnje nosili visoke stroške v zvezi s tem, zato morajo vedeti, da so ukrepi utemeljeni.

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

12. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0212/2010).

Pozdravljam ministra na tem prvem času za vprašanja španskemu predsedstvu.

Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

Vprašanja 1 ne bomo obravnavali, ker je zadeva, na katero se nanaša, že na dnevnem redu tega delnega zasedanja.

Vprašanje št. 3 predložil **Gay Mitchell** (H-0477/09)

Zadeva: Kreditni krč / Posojila za podjetja

Nemški gospodarski minister je decembra izjavil, da bo Nemčijo zajel nov kreditni krč, če banke ne bodo izdajale več posojil, zlasti malim in srednjim podjetjem. Ta nevarnost utegne zapreti celotni Evropski uniji.

S katerimi specifičnimi ukrepi Svet zagotavlja, da bodo banke podjetjem izdajale posojila, ki jim bodo omogočila preživetje, zaposlovanje in rast ter prispevala k oživitvi gospodarstva?

Diego López Garrido, *predsednik Sveta*. – (ES) Kot veste, Svet že nekaj časa s skrbjo spremlja težave pri zagotavljanju ustreznega dostopa podjetij do kapitala in ukrepe držav članic na tem področju.

Januarja lansko leto je Svet zaznal, da skušajo države članice z odločnimi ukrepi sprostiti tudi kreditne trge. Spomladi je Evropski svet opozoril na pomen nadaljnjega izvajanja ukrepov za oživitev gospodarstva ter pozval Komisijo in Svet, naj ocenita učinkovitost sprejetih ukrepov ter o tem junija poročata Evropskemu svetu.

Junijski Evropski svet je nato dejansko ocenil učinkovitost ukrepov, ki so jih sprejele države članice v podporo finančnemu sektorju, in razmere, z vidika stabilnosti in delovanja finančnih trgov. Rezultati so bili predloženi v obliki poročila samemu Evropskemu svetu. Torej je Svet, t.j. Svet ministrov, posredoval poročilo Evropskemu svetu. Poročilo je bilo ugodno, ugotovilo je delovanje jamstev in mehanizmov za dokapitalizacijo v državah članicah ter v sklepih ugotovilo, da so države članice opravile ključno vlogo pri ustavljanju spirale upadanja. Naj vas spomnim, da smo imeli ob koncu leta 2008 nevarnost zloma celotnega finančnega sistema.

Odprije dostopa bank do globalnih finančnih virov in s tem okrepitev dotoka kreditov v realno gospodarstvo je imelo torej ugodne učinke. Svet je ugotovil, da so imeli ukrepi, ki so jih sprejele države članice, pomemben učinek na ohranitev kreditnih kanalov.

Trenutno je bančni sektor še vedno pod določenim pritiskom v zvezi z dokapitalizacijo, zato je Svet pozval države članice, naj vsaka zase dokapitalizira oziroma uredi svoje bilance ter s tem zmanjša negotovost in olajša kreditiranje.

V lanskem decembru je Svet lahko ugotovil, da so države članice sprejele široko paleto podpornih ukrepov za obnovo finančne stabilnosti. Poudaril pa je, da je oživljanje še vedno nekoliko krhko, in pozval Odbor evropskih bančnih nadzornikov, naj ga redno obvešča o količini kapitala, razpoložljivega za dodatna posojila.

Trenutno izvajamo vrsto ukrepov: na eni strani nadzor, ki ga izvaja Svet, na drugi strani pa usmerjanje, ki je naloga Evropskega sveta. S tem smo dosegli izboljšanje, Evropska centralna banka pa seveda s svojimi posegi zagotavlja predvsem likvidnost bank ter dostop podjetij do kreditov.

Gay Mitchell (PPE). – Gospa predsednica, ministru bi rad povedal, da so se po mojih izkušnjah nekatere banke – nikakor ne vse, pač pa nekatere, mogoče celo številne banke – v času rasti trga obnašale neodgovorno, in da je videti, da se nekatere – spet ne vse, ampak številne banke – še naprej obnašajo neodgovorno tudi v času oživljanja in obnove.

Poznam na primer podjetje v Dublinu, ki ga direktor vodi zelo dobro in je zelo vesten pri izpolnjevanju svojih obveznosti, banka pa mu vse prej kot pomaga pri tem. Izkoristila je vzdušje in mu zmanjšala bančni limit, to pa pomeni dodatni pritisk na podjetje, ki je sicer zdravo in bo preživel recesijo.

Prosim, minister, vzemite banke v roko, povejte jim, da jim dajemo davkoplačevalski denar in da pričakujemo, da bodo upoštevale tudi javni interes, ne le interesov svojih delničarjev – med njimi tudi zelo premožnih delničarjev.

Diego López Garrido, *predsednik Sveta*. – (ES) Povedati vam moram, da sem prepričan, da Svet in evropske institucije zelo dobro opravljajo svoje delo. Prepričan sem, da so opravili dobro delo in veliko prispevali pri preprečevanju zloma in zagotavljanju likvidnosti celotnega gospodarstva.

Ecofin že dalj časa spremlja ukrepe, ki jih sprejemajo države članice. Pri tem je sistematičen. Ecofin na primer trenutno spremlja, kako banke odobrene garancije sproščajo v kredite, ali se uveljavljajo za finančne ustanove kakšne omejitve in kako poteka financiranje kreditov pri Evropski centralni banki.

Rad bi samo povedal, da je 7. decembra 2009 sam gospod Trichet, predsednik Evropske centralne banke, dejal, da ni nikakršnih omejitev za kreditiranje bank pri Evropski centralni banki. Na strani ponudbe torej

ni nikakršnih omejitev. Če banke te možnosti ne izkoriščajo, je to njihova stvar, ampak na strani Evropske unije oziroma Evropske centralne banke ni nobenih omejitev v kakršni koli obliki.

Kakorkoli že, Svet je z Evropskim parlamentom brez nadaljnega pripravljen preučiti direktive, o katerih bomo razpravljali v zvezi s sistemi finančnega nadzora, pa tudi vse druge pobude, ki jih bo s tem v zvezi predložila Komisija.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, ena od prednostnih nalog predsedstva Sveta je okrepiti vpliv EU na mednarodnem odru, še zlasti v Latinski Ameriki.

Kakšen vpliv pa imamo pri tem v mislih? Sedanja ureditev mednarodnih odnosov pušča prav malo prostora za demokracijo in človekove pravice. Ali je res volja Sveta s sporazumi o prosti trgovini podpirati režime, ki neprestano kršijo človekove pravice v Latinski Ameriki?

Rada bi navedla primer iz Peruja, kjer nasilni dogodki v mestu Bagua na grozovit način ilustrirajo, kako vlada v zaroti z multinacionalkami iz pohlepa razlašča avtohtono prebivalstvo. Danes je v rokah multinacionalk in rudarskih družb že skoraj 70 % zemlje.

Drug kričeč primer je Kolumbija, ki je, glede na več sto umorjenih oseb, sindikalistom najnevarnejša država na svetu. Moje vprašanje se glasi: ali nameravate vrniti vprašanje človekovih pravic v ospredje zunanje politike EU v Latinski Ameriki?

Predsednica. – Zelo obžalujem, ampak zdi se mi, da vaše vprašanje sploh ni povezano z zadnjim vprašanjem. Ne vem, ali ste že kdaj sodelovali pri času za vprašanja, velja pa, da so dovoljena samo dodatna vprašanja, povezana z glavnim vprašanjem. Žal mi je, ampak vašega vprašanja ne morem uvrstiti na dnevni red. Predlagam vam, da si ogledate Poslovnik.

Kolikor vem, ob zaključku zadnjega vprašanja ni bilo nikakršnih dodatnih vprašanj. Zato bomo nadaljevali z naslednjim vprašanjem, razen če imamo še kakšno vprašanje, povezano s kreditnim krčem / posojili za podjetja.

Gospod Zemke, če vaše vprašanje zadeva to tematiko, imate na voljo 30 sekund.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Da, moje vprašanje se nanaša natanko na to tematiko.

Dobro vemo, da so razmere v državah članicah zelo različne. Glede na to bi, ko govorimo o pomoči podjetjem, rad zastavil vprašanje o razmerah v Grčiji, saj je danes kriza v tej državi hujša kot kjerkoli drugje – ali so v zvezi s tem predvideni kakšni posebni ukrepi?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Zdi se mi, da eno od vprašanj, ki še pridejo na vrsto, obravnava prav to zadevo. Prosim poslanca, da ostane v dvorani do mojega odgovora na omenjeno vprašanje z dnevnega reda, takoj zatem pa bom odgovoril tudi na njegovo vprašanje.

Govorim o vprašanju številka 9 na seznamu, ki ga imam pri sebi, oziroma številka 8 na veljavnem seznamu, ki ga je zastavila gospa Kratsa-Tsagaropoulou: gospodarske razmere v Grčiji.

predsednik Sveta. (ES) Govorim o vprašanju številka 9 na seznamu, ki ga imam pri sebi, oziroma številka 8 na veljavnem seznamu, ki ga je zastavila gospa Kratsa-Tsagaropoulou: gospodarske razmere v Grčiji.

Predsednica. Vprašanje št. 3 predložil **Bernd Posselt (H-0479/09)**

Zadeva: Vključevanje Kosova v EU

Kakšne korake načrtuje Svet, da bi ustregel želji Evropskega parlamenta po vključitvi Kosova v programe EU, predpristopne strategije in solunski proces ne glede na vprašanje statusa?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Svet se neprestano vrača k vprašanju pridruževanja Zahodnega Balkana Evropi. To je nedvomno sestavni del naše zunanje politike, v tem primeru sosedске politike, pa tudi politike širitve Evropske unije.

Zato smo pred kratkim, na srečanju Sveta decembra 2009, potrdili, da je treba v okviru stabilizacijskih in pristopnih procesov Balkana spoštovati nekatere poštene pogoje.

V zvezi s Kosovom je Svet že ugotovil, da se države članice v njegovem primeru odločajo v skladu s svojo nacionalno prakso in mednarodnim pravom.

Kot veste, kosovsko enostransko razglasitev neodvisnosti trenutno obravnava Meddržavno sodišče. Vsekakor pa Svet pri sovijh političnih odnosih z Balkanom ves čas upošteva tudi Kosovo in glede tega so si države članice in vlade enotne, na primer pri liberalizaciji vizumskega režima, ki bo zajela tudi Kosovo, kot je bilo že ves čas tudi stališče Sveta. Ob tem je bilo ugodno sprejeto tudi sporočilo Komisije o načinih za okrepitev političnega in socialno-gospodarskega razvoja Kosova.

Svet je pozval Komisijo, naj sprejme potrebne ukrepe v podporo približevanju Kosova Evropski uniji v skladu z evropskimi pogledi na regijo, ki sem jih omenil prej.

Svet je spodbudil Komisijo, seveda soglasno, naj sproži postopke za vključitev Kosova v programe Evropske unije, za vključitev Kosova v gospodarski in davčni nadzor, naj zažene drugo komponento predpristopne pomoči in okrepi dialog o stabilizacijskih in pristopnih procesih.

Te sklepe je podprl tudi Evropski svet na svojem srečanju 10. in 11. decembra 2009.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik Sveta, ima še dve dodatni konkretni vprašanji. Prvič, ali verjamete, da nam bo v času španskega predsedstva uspelo doseči napredek glede vizumske ureditve za Kosovo, tako da Kosovo ne bo več zapor med svobodnimi sosedami na Balkanu? Drugič, kaj nameravate v doglednem času storiti, da bi Kosovo priznale tudi države, ki ga trenutno ne priznavajo? Kot sem že rekel, pa je najpomembnejša vizumska ureditev.

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Vizumski sistem sem že omenil.

Svet ves čas izraža željo, da bi ugoden vizumski sistem in morebitna liberalizacija vizumskega režima v regiji zajela tudi Kosovo. Kot veste, se Komisija trenutno ukvarja s podrobnostmi. Prvič, kar zadeva sprostitev in nato celo liberalizacijo vizumskega režima, da bo lahko posredovala predlog Svetu. Seveda je treba pri tem še izpolniti nekatere zahteve, in Komisija v zvezi s temi zahtevami sodeluje s prizadetimi državami. Sodeluje s Kosovom in redno obvešča Svet.

Zamisel o liberalizaciji vizumskega režima, ki lahko zajema območje v sosedstvu Evropske unije, je zamisel, ki jo špansko predsedstvo vsekakor podpira, in prepričan sem, da spada med politične usmeritve, ki jih moramo v naslednjih mesecih v Evropi odločno spodbujati, v smislu mobilnosti, možnosti komuniciranja in gibanja ne le znotraj Evropske unije, pač pa tudi na vseh območjih ob robu Evropske unije. Prepričan sem, da bo taka drža koristila obema stranema: Evropski uniji, ki podeljuje take vizume, in tem državam, ki jih morajo seveda tudi podeljevati po načelu vzajemnosti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik Sveta, ali bo pri vseh svojih pobudah v zvezi s Kosovom Svet ustrezno upošteval stališča Srbije in podatke, ki jih ta posreduje? Tudi ne glede na ozemeljska vprašanja v zvezi s Kosovom je Srbija vsekakor ključna država, kar zadeva vključitev Zahodnega Balkana v EU, in država, ki bi jo morali upoštevati pri vseh svojih korakih.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, gospod López Garrido, cenim držo vaše države, Španije, ki še ni priznala neodvisnosti Kosova, in vaš nedavni sklep o umiku španskih čet, ki so še na Kosovu.

Glede na to, da smo v gospodarski krizi, bi vam zastavil naslednje prozaično vprašanje: koliko so stale Španijo njene sile na Kosovu? Ali lahko komentirate stališče moje domovine, Grčije, ki ima enake sile na Kosovu, ima pa, kot vemo, gospodarske težave? Ali je prav, da imamo svoje sile na Kosovu še naprej?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Glede prvega vprašanja o Srbiji: Srbija je seveda najmočnejša država na Zahodnem Balkanu, kar moramo resno upoštevati v vsaki naši politiki, v tem primeru politiki evropske perspektive, ki je politika Evropske unije do Zahodnega Balkana.

Seveda smo pred kratkim sklenili sporazum, ki ga poznate, o liberalizaciji vizumskega režima za Srbijo, pav tako pa je pred kratkim po sprostitvi blokade pri začasnem pridružitvenem sporazumu s Srbijo ta država uradno zaprosila za priključitev Evropski uniji.

Če bo do tega prišlo, smo naklonjeni temu, da se uporabijo predpisi Skupnosti, da zadevo preišče Komisija, da se pridobi tehnično mnenje in odloči, kdaj bi bilo realno mogoče pričakovati začetek pogajanj o priključitvi na podlagi izpolnitve kopenhavskih meril. Tako je Srbija očitno država, ki ima v regiji očitno težo, po našem mnenju pa tudi evropsko perspektivo. Večina v Svetu, ki je sedaj glede tega soglasen, je bila za sprostitev začasnega sporazuma in se veseli priključitve Srbije.

Kar zadeva Kosovo, ste me, spoštovani poslanec, vprašali o zadevi, ki zadeva notranjo politiko in notranjo odločitev španske vlade. Veste, da danes zastopam Svet, ne kake posamezne države, pač pa Svet, zato menim,

da ne glede na to, ali imam pri sebi konkretne podatke, ki bi jih težko imel o znesku, o katerem sprašujete, ne morem govoriti v imenu posamezne države, saj danes govorim v imenu Evropskega sveta, organa Evropske unije, ki zastopa 27 držav.

Predsednica. – Vprašanje št. 4 predložil **Jim Higgins** (H-0486/09)

Zadeva: Uničevanje tropskega deževnega gozda

Ali se Svet glede na izid pogovorov na svetovni ravni na decembrskem zasedanju v Københavnu strinja, da ima uničevanje tropskega deževnega gozda v Amazonskem nižavju večji vpliv na emisije CO₂ od evropskega kmetijstva, ki sicer prav tako prispeva k emisijam CO₂?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Svet popolnoma soglaša z vami, gospod Higgins, da kmetijstvo in krčenje gozdov vplivata na emisije CO₂ v atmosfero.

Težko bi bilo oceniti, kateri od teh dejavnikov ima večji vpliv. To ni politična, pač pa znanstvena razprava. Vsekakor pa je treba vzporedno ukrepati na obeh področjih in tako ravnamo ves čas.

Kadarkoli se ukvarjamo s trajnostnim kmetijstvom, dosegamo napredek na obeh področjih. To je celo pripeljalo do spremembe politike Evropske unije za razvoj podeželja. V okviru revizije reforme SKP smo to upoštevali pri obravnavi izzivov, kakršni so omilitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, in, kot veste, velja v evropski razvojni politiki skupna kmetijska politika za pomemben dejavnik, ki ga je treba upoštevati tudi v širši politiki obvladovanja podnebnih sprememb.

Leta 2008 je Svet podprl predloge Komisije v zvezi s krčenjem gozdov, Komisija pa je predlagala, naj se krčenje gozdnih površin, ki se dogaja ves čas in v velikem obsegu, ustavi najkasneje do leta 2030, množično uničevanje tropskih gozdov pa do leta 2020 zmanjša za vsaj 50 % v primerjavi s sedanjo ravni.

V ta namen moramo spodbujati trajnostno upravljanje gozdov. Ukrepanje v zvezi s krčenjem gozdov in uničevanjem gozdov nedvomno spada med cilje španskega predsedstva in zavedamo se, da bo treba uveljaviti nekatere instrumente, ki jih ima na voljo Evropska unija, na primer pravno nezavezujoči instrument, pri vseh vrstah gozdov, pa tudi akcijski načrt Evropske unije o izvrševanju zakonodaje, upravljanje in trgovanje na področju gozdov, ki med drugim predvideva tudi vzpostavitev pravnega okvira za preprečevanje nezakonito podrtega lesa.

Evropska unija je zagovarjala taka stališča in ob vsem razočaranju nad neizpolnitvijo nekaterih pričakovanj od Københavna nam je vendarle uspelo razjasniti nekatera tehnična vprašanja v zvezi s pomenom krčenja tropskih gozdov, ki jih morajo urediti države v razvoju, saj je to ključni dejavnik preprečevanja emisij CO₂.

Poleg tega je treba povedati, da je konferenca sprejela sklep o ukrepih za zmanjšanje obsega krčenja gozdov in uničevanja gozdov ter o okrepitvi podpore državam v razvoju pri usposabljanju na tem področju.

Jim Higgins (PPE). – Želim vse najboljše španskemu predsedstvu. Menim, da je bil vaš začetek ta teden zelo dober. Torej, *viva España!*

V zvezi s samim vprašanjem bi rad samo povedal, da so drevesa delujejo kot ponor ogljika in absorbirajo emisije CO₂. Tragedija Amazonskega nižavja, katerega 60 % leži v Braziliji, je brezobzirno uničevanje prelepih amazonskih gozdov: doslej je bilo uničenih 4,1 milijonov km² teh gozdov. S tem uničujejo ponor ogljika, uničujejo način življenja, saj amazonska indijanska plemena izumirajo, tretjič, kar zadeva kmetijsko pridelavo, vemo, da njeni standardi nikakor ne izpolnjujejo zahtev standardov EU.

Ali je torej sploh kaj, kar lahko storimo, ali pa le govorimo v prazno?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Gospod Higgins, rad bi vam povedal, da popolnoma soglašam z vašimi razmišljanji in da je v zvezi z biotsko raznovrstnostjo eden od ciljev španskega predsedstva okrepiti varovanje in trajnostno rabo, to je, oblikovati poglobljene in napredne poglede na biotsko raznovrstnost. To bo eno od težišč, prednostnih nalog našega predsedstva.

Veseli me vaša ocena, da se je naše predsedstvo začelo dobro, povedati pa vam moram tudi, da Komisija razmišlja o možnosti predstavitvi zelene knjige o varstvu gozdov v začetku letošnjega leta. To bi bila lahko pomembna pobuda in na tej fronti se bomo še naprej skušali odzivati na pojave, ki uničujejo gozdne površine. Nekateri dejavniki ste omenili, poznamo pa še druge, na primer škodo zaradi gozdnih požarov.

Upoštevati je treba še vrsto drugih dejavnikov, gotovo pa je, da je prišel čas, ko se moramo boriti proti uničevanju naših dreves, da se ta usmeritev v celoti ujema s strategijo za biotsko raznovrstnost in da bo brez dvoma eden od ključnih elementov delovanja Evropske unije v letošnjem letu.

Chris Davies (ALDE). - Izraziti moram veselje, saj je bil eden od redkih uspehov konference v Københavnu široko soglasje glede mehanizma, ki bo omogočil razvitim državam finančno podpreti boj proti uničevanju tropskih deževnih gozdov.

Ali se minister strinja, da bi moral biti eden od ciljev španskega predsedstva napolniti to soglasje z vsebino in zbrati iz Evrope ocene, koliko smo pripravljeni prispevati v ta boj proti uničevanju deževnih gozdov?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik Sveta, vsem nam je znano, da smo za zmanjšanje emisij CO₂ uvedli certifikate in na to se nanaša moje vprašanje. Pred kratkim so prišle na dan vesti o trgovanju pod mizo in zlorabah sistema trgovanja z emisijami. Koliko so bili ti sumi že raziskani, ali teče njihova preiskava, ali se s tem v zvezi načrtujejo kakšne spremembe?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Soglašam s prvim govorom. Menim, da se ujema s prej povedanim. Vprašanje krčenja tropskih gozdov v državah v razvoju moramo rešiti. To je ključnega pomena za večjo uspešnost držav v razvoju, tudi v njihov prid, v to pa moramo vključiti tudi avtohtono ter lokalno prebivalstvo, vzpostaviti pa moramo tudi nacionalne sisteme za nadzor gozdov.

Zato sem prepričan, da smo v Københavnu dosegli na tem področju pomemben napredek in da ni mogoče zanikati, da Evropska unija ohranja vlogo avantgarde in vodilno vlogo na tem področju, pa tudi na drugih področjih boja proti podnebnim spremembam. Kritika, ki bi si jo morda zaslužila Evropska unija v zvezi s Københavnom, je zgolj ta, da je bila kilometre pred drugimi in pred dosežki konference.

Evropska unija hoče zadeve rešiti mnogo bolj poglobljeno, to pa seveda zadeva tudi vprašanja, ki ste jih odprli in ki so tesno povezana z delovanjem Evropske unije na področju boja proti podnebnim spremembam.

Pri omenjenem konkretnem primeru gre seveda za uveljavljanje sklepov v praksi, za izvajanje ukrepov za boj proti podnebnim spremembam. V to spada vsekakor tudi preprečevanje zlorab posameznih instrumentov, ki so težava, povezana z ukrepi, tako kot velja pri vseh ukrepih, preprečevanje in pazljiv nadzor pa seveda spadata med naše obveznosti.

Predsednica. - Vprašanje št. 5 predložil **Liam Aylward (H-0487/09)**

Zadeva: Ukrepanje na evropski ravni v boju proti alzheimerjevi bolezni

Po ocenah ima v Evropi 8,6 milijona ljudi eno od nevrodegenerativnih bolezni, kot je alzheimerjeva, zaradi staranja evropskega prebivalstva pa bo število obolelih še naprej naraščalo.

Ali Svet lahko navede dodatne podrobnosti o nedavno napovedani pobudi za skupno načrtovanje boja proti tem boleznim? Kako Svet vidi usklajeno evropsko delovanje, ki bi razbremenilo bolnike, njihove družine in negovalce?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Svet pripisuje alzheimerjevi bolezni in nevrodegenerativnim boleznim na splošno velik pomen.

Obvladovanje te bolezni mora biti temeljni cilj Evropske unije, saj moramo upoštevati tudi eksponentno naraščanje pogostosti te bolezni s starostjo, in sicer podvojitev pogostosti na vsakih 5 let od 75 leta starosti naprej. Eurostat napoveduje, da se bo število ljudi, starejših od 65 let, ki jih prizadene ta bolezen, v Evropski uniji v obdobju od 1995 do 2050 podvojilo.

Vaše vprašanje, gospod Aylward, ima dva vidika. Na eni strani je potreben pilotni projekt za nevrodegenerativne bolezni in posebej za alzheimerjevo bolezen, in Svet je že pričel priprave nanj. To je navedeno tudi v programu španskega predsedstva, ki vam je znan. Na tej podlagi je Komisija pripravila predlog, ki je bil, kot veste, sprejet s sklepom Sveta decembra 2009. Poleg tega je Svet pri tej pilotni pobudi upošteval resolucijo Evropskega parlamenta. Na drugi strani Svet glede usklajevanja evropskih dejavnosti meni, da je sodelovanje na evropski ravni v boju proti tej in podobnim boleznim potrebno, predvsem za to, da bomo olajšali breme bolnikom in njihovim svojcem. Po izračunih so na vsakega bolnika, ki ima to bolezen, prizadeti še po trije družinski člani, saj na njih pade breme nege. Zato je sodelovanje na evropski ravni pri tem pomembno.

V skupnem poročilu o socialni zaščiti in vključenosti, ki ga je sprejel Svet leta 2008, so se države članice zavezale, da bodo izboljšale dostopnost visoko kakovostnih storitev z uravnoteženo izrabo javnih in zasebnih zmogljivosti ter uradne in neuradne nege. Države članice so menile, da ima oskrba v domačem ali skupnem okolju prednosti pred institucionalno oskrbo, čeprav drži, da zagotavljanje visoko kakovostnih storitev za vrsto držav članic še vedno pomeni izziv.

Svet in Evropska unija sta doslej predložila smernice v zvezi s to boleznijo.

Liam Aylward (ALDE). - Kot ste pravilno povedali, se bo po ocenah do leta 2050 število ljudi z demenco v Evropi podvojilo.

Zato se morajo države članice nujno lotiti reševanja posebnih potreb ljudi z demenco in zagotoviti nujno podporo negovalcem.

Zaenkrat pa številne države v Evropski uniji še nimajo načrtov razvoja nacionalnih strategij za demenco, zato se moje vprašanje glasi: Kako bo Svet konkretno spodbudil države članice, da bodo demenco uvrstile med prednostna področja javnega zdravja?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. - (ES) V času španskega predsedstva načrtujemo pospešiti pripravo direktive, ki je po našem mnenju ključnega pomena, o naprednem zdravljenju in pomoči pri kroničnih in neprenosljivih boleznih. To vprašanje je treba reševati na najvišji ravni, zato mora biti reševanje tesno povezano s pobudami za izboljšanje kakovosti življenja in varnosti bolnikov ter delom, ki ga opravlja Skupina visokih uradnikov za javno zdravje.

Zato moramo zagotavljati pomoč – ker Evropska unija pogosto nima potrebnih pristojnosti za to – z usmerjanjem, usklajevanjem, sodelovanjem, iskanjem sinergij med dejavnostmi držav članic na področju nevrodegenerativnih bolezni in še zlasti alzheimerjeve bolezni, ter s posredno pomočjo.

Drži, da so za neposredno pomoč na primer družinam in celo nevladnim organizacijam odgovorne države članice, je pa v okviru Programa javnega zdravja EU možno pridobiti določena finančna sredstva za nevladne organizacije, kar je pravzaprav tudi zanimiva, čeprav posredna, možnost za pomoč bolnikom in njihovim svojcem, ki jih alzheimerjeva in druge nevrodegenerativne bolezni prav tako prizadevajo zelo neposredno in tako pomoč močno potrebujejo.

Jim Higgins (PPE). - Zahvaljujem se Svetu za odgovor. Rad bi vprašal Svet, kakšno mnenje ima o hranjenju bolnikov z alzheimerjevo boleznijo po cevki, ki je v Združenem kraljestvu in na Irskem zelo razširjena praksa? Ne vem, kako je s tem v drugih delih Evrope.

Govorimo o hranjenju po cevki neposredno v trebušno votlino. Svet je omenil smernice. Smernice in standardi so zelo pomembni, omenjeni postopek pa utemljujejo s tem, da zagotovi bolniku zadostno prehranjevanje, da kljub demenci – če na primer zavrača hrano in podobno – lahko preživi, ampak po mojem mnenju je zadeva zelo groteskna. Kakšno je vaše mnenje o tem in ali boste predpisale kakšne standarde?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Glede na to, da nevrodegenerativne bolezni prizadenejo izredno veliko ljudi in da nekatere države članice žal še nimajo dovolj zmogljivosti za diagnostiko in zdravljenje teh bolezni, bi vas rada vprašala, ali podpirate vzpostavitev evropskih centrov za oskrbo, ki bi lahko zaradi naraščanja števila bolnikov spodbudili raziskave na tem področju ter razvoj rešitev za preprečevanje in zdravljenje teh bolezni.

Diego López Garrido, predsednik Sveta. - (ES) Vprašanji, ki sta ju odprla poslanca, nedvomno terjata strokovno mnenje, če smem tako reči. Prepričan sem, da imamo v Evropski uniji skupine in pobude, ki so pravo okolje za obravnavo predlogov in ugotovitev, ki ste ju navedli. Na primer pilotni program za boj proti nevrodegenerativnim zdravstvenim stanjem in še zlasti alzheimerjevi bolezni, za katerega je Komisija podala predlog za priporočilo Sveta in za katerega teče postopek sprejemanja priporočila.

Na drugi strani pa, kot se spomnite, sem prej omenil skupino visokih uradnikov za skupno načrtovanje na področju zdravstvenih stanj te vrste, to je kroničnih in nenalezljivih bolezni. Ta skupina natančno spremlja omenjeno pilotno pobudo, da bi lahko opredelila in določila nekatere zadeve, s tem pa omogočila mnogo konkretnije odločanje, kakršno ste omenili tudi v vaših pripombah. Mislim, da je to pravo mesto za obravnavo tega vprašanja.

Skupina visokih uradnikov se je do zdaj dogovorila glede pristopa in strateškega programa raziskav. V njej sodeluje 24 držav in sedaj vzpostavljajo svoje vodstvene strukture in se odločajo o svojih akcijskih načrtih.

Skupina ob imela naslednje srečanje še v času španskega predsedstva, po tem srečanju pa se bo po mojem mnenju lahko že povsem konkretno in neposredno posvetila vprašanju, kakršni ste zastavili.

Menim, da je to pravo mesto in okolje. To je tudi namen skupine. Zato smo skupino visokih uradnikov tudi ustanovili: za delo in za pripravo odločitev.

Predsednica. - Lahko si predstavljam, da gospod Higgins verjetno ne bo zadovoljen, ampak po mojem mnenju gre za zahtevne zadeve, ki bi jih bilo verjetno primerno ob prvi priložnosti obravnavati s samostojnim vprašanjem.

Predsednica. - Vprašanje št. 6 predložil **Harlem Désir** (H-0489/09)

Zadeva: Socialna odgovornost podjetij

Na konferenci "Protect, Respect, Remedy" (Varstvo, spoštovanje, sredstva za pomoč) v Stockholmu 10. in 11. novembra 2009 sta predsedujoča država in bodoče špansko predsedstvo pozvala Evropsko unijo in države članice, naj postanejo vodilne države na področju socialne odgovornosti podjetij. V marcu 2007 je Parlament zahteval oblikovanje mehanizma, ki naj na evropskih sodiščih poenostavi postopek za zahteve za povračila žrtvam zlorab v podjetjih, povečanje odgovornosti vodstev za zmanjšanje na najmanjšo možno raven negativnih posledic njihovega delovanja na okolje in človekove pravice ter oblikovanje natančnih predpisov za poročanje na mednarodni ravni. V svoji izjavi Svet poudarja opravljeni napredek, vendar obenem priporoča delovanje znotraj skupnih okvirov, ki navajajo dolžnost držav, da varujejo, zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic v poslovnem svetu ter kaznovanje v primeru njihovih kršitev.

Katera pravno obvezujoča sredstva predlaga Svet, da bi podjetja spoštovala načelo marljivosti in poročanja ter da bi bila kaznovana v primeru kršenja človekovih in okoljskih pravic, ki spadajo na področje njihove odgovornosti?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Omeniti moram konferenco o socialni odgovornosti podjetij v Stockholmu 10. in 11. novembra 2009.

Švedsko predsedstvo, ki je konferenco organiziralo, in takrat še bodoče špansko predsedstvo sta sprejela sklep, da mora na tem področju Evropska unija prevzeti vodilno vlogo v svetu in da mora postati zgled na tem pomembnem področju, na katerega se nanaša vprašanje gospoda Désirja. Gre za socialno odgovornost podjetij za ustvarjanje trgov, boj proti korupciji, varstvo okolja in zaščito človekovega dostojanstva ter človekovih pravic na delovnem mestu, zlasti glede na to, da je Evropska unija največje gospodarsko območje na svetu in največ vloga v razvojno sodelovanje. Evropa je sedež številnih nadnacionalnih podjetij. Zelo primerno bi bilo, če bi prevzela vodilno vlogo na področju, o katerem govorimo.

Socialno odgovornost sestavljajo trije bistveni elementi – varstvo, spoštovanje in sredstva za pomoč. Naloga države je varstvo, kar pomeni zakonodajo, pravila za razvoj z vidika kršenja človekovih pravic, zlasti s strani podjetij. Podjetja so odgovorna za spoštovanje človekovih pravic, vsi deležniki pa so odgovorni za dostopnost ustreznih sredstev za pomoč pri varstvu in krepitvi človekovih pravic.

Rad bi poudaril, da ima zdaj na voljo še en instrument, to je Listino o temeljnih pravicah državljanov Evropske unije, ki je pravno zavezujoča, kar pomeni, da je prvič v zgodovini tudi na evropski ravni zagotovljeno varstvo na področju, ki ga zadeva pojem socialne odgovornosti.

Nujno je, da v procesih sodelujejo vse zainteresirane strani. Za uveljavitev socialne odgovornosti, to je omenjenega trojčka: varstva, spoštovanja in sredstev za pomoč, moramo nadaljevati moramo dialog z državami, ki niso članice EU, s civilno družbo, s sindikati, s podjetji, tudi malimi in srednjimi. Špansko predsedstvo bo to še naprej spodbujalo. Konkretno bo 25. in 26. marca v Palmi de Mallorca priredilo konferenco, ki se bo ukvarjala z institucionalizacijo socialne odgovornosti podjetij z vidika njene povezave s socialnim dialogom.

Konferenca bo preučila možnost vključitev tega področja na seznam instrumentov, ki ga bodo imele na voljo EU in države članice pri svojem delovanju, tudi na področju, ki sem ga danes že bežno omenil pri predstavitvi programa španskega predsedstva, to je na področju strategije EU 2020. Socialna odgovornost mora najti mesto tudi v tej strategiji.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Hvala, minister, za vaš odgovor. Čestitam vam za pobudo za marčevsko konferenco v Palmi de Mallorca, ki bo nadaljevanje konference v Stockholmu.

Težava je, da imamo opraviti z nadnacionalnimi družbami; kot ste omenili, mora Evropa prevzeti vodilno vlogo na področju socialne odgovornosti podjetij, prav tako pa mora prevzeti vodilno vlogo glede ravnanja evropskih podjetij na drugih območjih sveta. Težava je v tem, da so take podružnice ločene pravne osebe. Ali bi bili pripravljeni predvideti pravni instrument, ki bi zavezoval matična podjetja k prevzemu odgovornosti za ravnanje svojih podružnic drugje po svetu, kadar te podružnice ne bi izpolnjevale svojih obveznosti glede okolja ali spoštovanja človekovih pravic svojih delavcev? Če namreč take odgovornosti ne zagotovimo, se bodo lahko evropska podjetja ob neustreznem ravnanju svojih podružnic drugje po svetu gladko izmuznila skozi luknje v mreži socialne odgovornosti podjetij, kakršno želi zgraditi Evropa.

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Mislim, da mora Evropska unija spodbujati najboljše prakse po vsej Evropi, prek tega pa bomo dobili zakonodajne predloge za izboljšanje stanja.

Upoštevati moramo del socialne odgovornosti, ki ga lahko imenujemo pravno zavezujoči del, ki se nanaša predvsem na spoštovanje človekovih pravic. Drugi, prostovoljni del pa sestavljajo neobvezne prakse. Zato je treba na evropski in širši ravni vzpostaviti forume za obravnavo teh zadev. Nekaj forumov že deluje. En primer je skupina visokih uradnikov držav članic, ki se sestaja vsakih šest mesecev in si izmenjuje izkušnje na področju socialne odgovornosti.

Prepričan sem tudi, da je v razmerah gospodarske krize še pomembneje delovati na tem področju v prid konkurenčnosti in varstva okolja ter socialnega vključevanja. To še zlasti velja v letu 2010, ki je leto boja proti revščini in socialni izključenosti.

Menim, da bi to moralo služiti kot izhodišče in da bi morali v sedanjih razmerah, ki so še nekoliko pionirske, oblikovati omenjene forume, v katerih bi se morali v dialog vključevati vsi prizadeti in tako prispevati k oblikovanju ukrepov. V fazi dialoga, ki je bistvenega pomena, pa bi bilo po mojem mnenju potrebno naše skupno delovanje, česar doslej praktično še nismo poznali.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Rad bi pozdravil predlog ministra glede poudarka na najboljših praksah. Vsem nam je znano, da se prebivalstvo EU stara in da so podjetja odgovorna za ohranjanje zdravja ljudi, ki postanejo trajno delovno nezmožni. Ali Svet načrtuje kak pritisk na podjetja, naj izkoriščajo strokovne sposobnosti upokoencev v družbi? Z drugimi besedami, naj se jim omogoči nadaljevati delo tudi po upokojitvi.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Predsednik Sveta, vprašanje, ki ste ga omenili, nas zaposluje že dolgo časa. Veliko povedanega bi prav tako veljalo že pred 10 ali 15 leti. V zvezi s tem pa imam konkretno vprašanje. Ali se strinjate, da bi bile za ustrezno uveljavitev in vidnost socialne odgovornosti podjetij potrebne tako sankcije kot spodbude? Ali menite, da bi lahko Evropska unija uvedla sistem imenovanja in zaznamovanja? Če pomislimo, koliko oznak smo uvedli za izdelke, bi si bilo mogoče zamisliti tudi oznako izdelka, iz katere bi bilo jasno, ali podjetje izpolnjuje osnovna pravila socialne odgovornosti ali pa ravna v nasprotju z njimi. Navajeni smo že na najrazličnejše oznake. Zakaj ne bi take metode uporabili tudi v zvezi s socialnim področjem?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) S prvim govorom soglašam, saj sem prepričan, da to pomeni temelj za dialog, kot ga imenujem, Evropske unije s tretjimi državami, civilno družbo, sindikati, podjetji in drugimi zainteresiranimi stranmi, ter da je sodelovanje ljudi, ki ste ga omenili, spoštovani poslanec, nujno potrebno.

Verjamem, da je prišel čas za razpravo o tem, pa tudi o zadevah, ki ste jih omenili, menim pa, da bi morala biti razprava del celovitega, temeljitega pristopa k vprašanju, ki ga bomo obravnavali prvič ali skoraj prvič v skupini visokih uradnikov, ki sem jo omenil, in na konferenci v marcu. Prepričan sem, da sta to pravi mesti za razpravo in najboljši način za uresničitev naših ciljev.

Včasih je bolje ubrati pot spodbud, včasih pa pot sankcij. Pot sankcij ni vedno najboljša. Mislim, da je za to potrebna celovita raziskava, saj menim, da potrebujemo celovito vizijo in sveženj ukrepov, ne vrste zaporednih posamičnih ukrepov, pač pa celovito vizijo celotne problematike in vprašanja, ki ga ponazarja, ki pa je obenem tudi velika priložnost: socialne odgovornosti.

Predsednica. - Vprašanje št. 7 predložil **Hans-Peter Martin** (H-0491/09)

Zadeva: Finančni nadzor v EU

Predsednik Evropske centralne banke Jean-Claude Trichet je v ponedeljek, 7. decembra 2009, pred Odborom za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta v zvezi s finančnim nadzorom v EU in dogovorom

finančnih ministrov EU dejal, da to ni nujno najboljša rešitev, saj na primer ne predvideva, da bi načrtovani organi EU imeli neposredna pooblastila za dajanje obveznih navodil.

Kako namerava Svet zagotoviti, da se nadnacionalne banke, zavarovalnice, ponudniki finančnih storitev, investicijski skladi in hedge skladi ne bodo zaradi še naprej razdrobljenih nacionalnih pristojnosti izmikali učinkovitemu nadzoru?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Gospod Martin, vsekakor mislim, da EU rešuje vprašanje ustreznega nadzora finančnega sistema na evropski ravni, in vsekakor se moramo izkupati iz resne krize. To se dogaja v dveh bistvenih razsežnostih, ki ju določajo direktive o finančnem nadzoru, sveženj šestih direktiv, ki jih je predložila Komisija lani in ki jih trenutno usklajujeta Svet ter Parlament. Načrtujemo, da bi postopek usklajevanja zaključili v času španskega predsedstva. Tako bomo o njem razpravljali v glavnem z vašo zbornico.

Na eni strani imamo tako imenovani nadzor na makro ravni, ki ga izvaja Evropski odbor za sistemska tveganja in katerega namen je preprečevanje hudih kriz, zagotavljanje finančne stabilnosti ter zmanjševanje motenj v finančnem sistemu. Na drugi strani pa imamo tako imenovani nadzor na mikro ravni, katerega je po mojem mnenju imel v mislih gospod Martin v svojem vprašanju.

Tu imamo tri evropske pristojne organe za bančništvo, zavarovalništvo in trg vrednostnih papirjev. Ta nadzor je bolj poglobljen, če si smem dovoliti ponavljanje, in skuša omejevati motnje v posameznih finančnih institucijah, s tem pa ščititi njihove stranke.

Kot sem že povedal, je Svet že sprejel svoje skupno stališče o tej zadevi, enkrat za vselej. Prvič, oktobra lani je Svet izrazil politično odobritev in politično zaupnico nadzoru na makro ravni, decembra pa še nadzoru na mikro ravni in celotnemu zakonodajnemu svežnju. To je, kot sem rekel, stvar rednega zakonodajnega postopka, s tem pa uskladitve med Parlamentom in Svetom.

Trije odbori bi morali biti že ustanovljeni in bi morali delovati. Želeli bi, da bi direktive sprejeli že v mandatu španskega predsedstva, v vsakem primeru pa do konca leta 2010. To je cilj Sveta.

Zato pričakujemo plodno sodelovanje z Evropskim parlamentom, ki bo omogočilo sklenitev tega pomembnega koraka naprej, ki je po mojem mnenju zgodovinski in je usklajen tudi s pristopi, ki se oblikujejo tudi zunaj Evrope, v skupini G20, saj Združene države pripravljajo podobne predpise. Mislimo, da je to eden od izzivov, s katerimi se moramo spopasti, če hočemo preprečiti nove krize, kakršna je sedanja, ki izvira iz finančnega sistema, pomanjkljive zakonodajne ureditve in neodgovornosti nekaterih vodilnih igralcev v finančnem sistemu, kot je rekel poslanec.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hvala za vaše poročilo, gospod López Garrido. Omenili ste nadzor na makro ravni, ki spada v področje delovanja Evropskega odbora za sistemska tveganja. Gotovo so vam znane številne kritike na ta račun, prvič na velikost Odbora, saj je sestavljen po klasičnih evropskih proporcionalnih načelih. Ali tudi vi, tako kot mnogi drugi, čutite nevarnost, da Odbor ne bi mogel delovati učinkovito?

Druga težava v zvezi z Evropskim odborom za sistemska tveganja je v tem, da ni neodvisen. Ali mislite, da bi lahko v času španskega predsedstva napravili korak naprej in mu zagotovili višjo ravne neodvisnosti ter ustrezno popravili njegovo velikost, saj na sedanjí podlagi skoraj gotovo ne bo mogel delovati smotrno?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Kolikor vem, ima Komisija predlog. Dosegli smo dogovor, končno smo dosegli dogovor, soglasje v Svetu, in to ni bilo lahko. Švedsko predsedstvo in Komisija sta morala vložiti veliko truda v oblikovanje dogovora v Svetu Ecofin in zdaj ga imamo pred seboj. Zdaj ga ima na mizi Evropski parlament in Parlament mora sprejeti pravi pristop, kot ste omenili vi sami in vaši kolegi.

Na tem mestu je treba doseči dogovor med obema sferama. Na ravni Sveta smo dosegli soglasje, videli pa bomo, ali bomo lahko dosegli tudi soglasje z Evropskim parlamentom.

Mislim, da je treba o zadevah, ki ste jih odprli z vprašanjem, pa tudi o drugih, vsekakor razpravljati, in prepričan sem, da bomo dosegli nujno potrebni dogovor med obema zakonodajnima telesoma Unije: Svetom in Evropskim parlamentom.

Seán Kelly (PPE). – Ali bi bilo v okviru predlaganega finančnega nadzora špansko predsedstvo pripravljeno sestaviti priporočila o najboljših praksah omejevanja plač vodilnih delavcev velikih bank in omejevanja groteskne kulture bonitet, kjer lahko iščemo vir precejšnjega dela težav in stiske, v katero smo zašli?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, gospod López Garrido, vprašanje finančnega nadzora v Evropski uniji bi rad povezal s špekulacijami vzajemnih skladov, ki imajo sedeže v Evropski uniji, v londonskem Cityju. Mediji poročajo, da upravitelji skladov stavijo na padec evra, padec obveznic grške vlade ter drugih obveznic ter na proračunski primanjkljaj, s tem pa poslabšujejo stanje na področju kreditiranja.

Ali mi lahko poveste, kakšne konkretne ukrepe je mogoče sprejeti za zaščito gospodarstev držav članic Evropske unije pred špekulativnimi napadi vzajemnih skladov z visoko stopnjo tveganja, tudi skladov, ki imajo sedeže na ozemlju Evropske unije?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Da, mislim, da je razprava o dobrih praksah finančnih ustanov povsem na mestu. Začenjamo razpravo, ki se bo vrtela okoli sistemov finančnega nadzora, in prepričan sem, da je to prava priložnost za ukrepanje na tem področju, da bomo lahko nekatere od elementov, ki jih omenjate, gospod Kelly, vključili morda celo v direktive.

Prav tako menim, da lahko tudi predlogi drugega govornika najdejo mesto v direktivah, o katerih boste lahko razpravljali v tej zbornici, na primer o ureditvi hedge skladov, ki jih nadzor zajema, ali o odpravi davčnih oaz, ki jo je danes zjutraj omenil predsednik Sveta Evropske unije.

Vse to in vse vaše zamisli so na mestu in bodo nadvse primerna tema v razpravi v vaši zbornici naslednjih mesecih o reformi, ki jo je Evropski svet označil kot celovito in dejansko reformo nadzora finančnih sistemov. Torej o temeljiti in pomembni reformi, ki bo zajela vsa vprašanja in razprave, ki ste jih odprli.

Predsednica. - Vprašanje št. 9 predložila **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0496/09)**

Zadeva: Finančne razmere v Grčiji in vloga evroobmočja

Priča smo nedoslednim izjavam nedavnega evropskega vrha o resnosti finančnih razmer v Grčiji in tudi o podpori drugim državam v podobnem položaju. Medtem, ko je Angela Merkel poudarila skupno odgovornost vseh držav evroobmočja do dogodkov v kateri izmed njegovih držav članic, je Fredrik Reinfeldt izjavil, da so razmere v Grčiji „notranji problem te države, ki ga je treba rešiti z nacionalnimi ukrepi“.

Kakšno je mnenje predsedstva o solidarnost med državami članicami, zlasti tistimi, ki so hkrati članice evroobmočja, če eni izmed njih grozi bankrot? Ali meni, da bi bilo dobro, če bi vlade pridobile jamstva in posojila Evropske centralne banke, da bi se izognili špekulacijam in neugodnim posledicam morebitnega zmanjšanja kreditne sposobnosti držav članic, ki se znajdejo v začaranem krogu javnega dolga?

Ali predsedstvo meni, da je poleg sankcij, ki jih predvideva Pakt za stabilnost in rast, treba uvesti tudi okrepljeni preventivni nadzor ter ukrepe za spodbujanje zaposlovanja in rasti v zadolženih državah članicah, da se te ne bi znašle v še težjem finančnem položaju?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Pogodbe Evropske unije pristojnosti jasno razmejujejo. Gospodarske politike držav članic so tudi skupnega pomena za Unijo, medtem ko so nacionalni proračuni v pristojnosti vsake države članice.

Ker pa ima 16 držav v Uniji skupno valuto in se bo območje skupne valute predvidoma še širilo, saj spada monetarna unija med najbolj vključujoče cilje Maastrichtske pogodbe, morajo seveda države članice pri svojih proračunih spoštovati določena pravila, saj njihovi proračuni vplivajo na celotni gospodarski in monetarni sistem.

Zato se je treba varovati prevelikih javnih primanjkljajev, saj je ta varnost nujna za delovanje gospodarske in monetarne unije, predvsem tiste med njima, ki je – moramo priznati – do danes dosegla višjo raven razvoja, to je monetarne unije.

Zato smo imeli Pakt stabilnosti, zato smo imeli Maastrichtsko pogodbo, zato danes 123. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije prepoveduje primanjkljaje ali dodeljevanje posojil za kritje primanjkljajev s strani Evropske centralne banke in centralnih bank držav članic, ki imajo evro za svojo valuto. V pogodbi tudi piše, da niti Unija niti kaka država članica ne sme prevzemati obveznosti vlade ali oseb javnega prava druge države članice.

Tako mora vsaka država članica sama jamčiti za svoje dolžniške obveznosti, tako je sklenil Svet in to velja za vse države članice, zato verjamemo, da bodo Grčija in druge države članice sprejele ustrezne sklepe za odpravo svojih gospodarskih neravnovesij in okrepitev svojih gospodarstev ter financ.

Ne smemo pozabiti, da postopek v primerih prevelikih primanjkljajev predvideva tudi pregled gospodarske politike, če je za to utemeljena potreba. Svet bo, upamo, razpravljal o primeru Grčije v februarju. Verjetno bo takrat, odvisno od pravice Komisije do pobude, sprejel priporočila, torej oblikoval strategije, ki bodo Evropski uniji omogočale ščititi svoje interese in pomagati pri težavah, ki lahko doletijo tudi nekatere druge države članice.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Gospa predsednica, gospod López Garrido, spomnili ste nas na člene pogodbe, ki urejajo postopke ob prevelikem primanjkljaju. Parlamentu so ti člani znani. Imam pa občutek, da bi nam lahko več povedali o tem, kaj je imel v mislih gospod Zapatero, ko je govoril o solidarnosti v evroobmočju, o solidarnosti v državah, ki imajo finančne težave. Ali bi bilo mogoče razpravljati o boljši finančni koordinaciji med prestolnico in regijami pri subvencijah? Ali bi lahko izboljšali fiskalno koordinacijo, s čimer bi se lahko izognili fiskalnemu in socialnemu dampingu, ki že pomeni breme za Evropsko unijo in nekaterim državam že povzroča konkretne posledice. Ali lahko poveste več o tem, kar ste omenili prej v zvezi z besedami gospoda Zapatera o solidarnosti?

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Evropska unija je območje, kjer ima solidarnost zelo vidno vlogo. Grčija, pa tudi moja domovina, Španija, uživata visoko raven solidarnosti Evropske unije, prek evropskih skladov in strukturnih skladov, ki so bistveni elementi evropske politike solidarnosti, ki ju nameravamo ohraniti tudi v prihodnje.

Česa primerljivega ne najdemo nikjer drugje na svetu. Solidarnost je mnogim državam omogočila opazen napredek, ki koristi sami državi in odpira trge. Obenem pa se določena sredstva usmerjajo tudi v posodabljanje v regijah. To je izrazit primer solidarnosti. Sredstva skladov je seveda treba uporabljati pravilno in uporabo Evropska unija tudi nadzoruje, kar je popolnoma razumljivo. Torej solidarnost imamo.

Drugo obliko solidarnosti pa najdemo jasno izraženo v Pogodbi. Pogodbo ste izrecno omenili. Pogodba določa, da morajo države članice usklajevati svoje gospodarske politike, socialne politike in politike zaposlovanja. V 5. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije je to jasno napisano, v njem pa je izražena tudi solidarnost Evropske unije: s skupno obravnavo in skupnim sprejemanjem ciljev za usklajevanje gospodarske politike.

Veliko današnjih težav evropskih držav zaradi krize ne bi bilo tako hudih, če bi bila gospodarska unija vzpostavljena prej in ne bi zastala. Monetarna unija se je razvijala, razvoj gospodarske unije pa je zastal, tako da ni prišlo do sinergijskih učinkov usklajevanja gospodarskih politik znotraj Evropske unije, kar pa bi v resnici potrebovali. To je bil pravzaprav tudi cilj Pogodbe.

S solidarnostjo je povezana tudi strategija EU 2020, pri kateri se moramo še dogovoriti o ciljih na področju vlaganj v izobraževanje, specializacije in delitve dela ter boja proti podnebnim spremembam. Tudi strategija zelo jasno odseva solidarnost celine, Evropske unije, ki mora vedno ostati čim bolj enotna. Seveda pa solidarnost ne more biti razlog, da pogodba ne bi predpisovala odgovornosti držav članic za svojo raven zadolženosti in posojila, ki jih najemajo. To je seveda odgovornost vsake države. Na drugi strani pa imamo celovito okolje trga, socialnih politik, strukturnih politik regionalnih politik, v prihodnje pa, upam, tudi usklajevanja gospodarskih politik, socialnih politik in politik zaposlovanja, ki pa je okolje solidarnosti.

To je najbolj primerna, tehtna in daljnosežna oblika politike solidarnosti v Uniji.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Rad bi vam zastavil še eno vprašanje, minister, kajti dejali ste, da bo zelo resne razmere v Grčiji obravnavala Komisija na svojem srečanju februarja letos. Res je, da je kriza v Grčiji zelo resna, vse predobro pa vemo, da se lahko žal še razširi. Rad bi postavil naslednje vprašanje: ali ne bi ob obravnavi na Komisiji veljalo začeti tudi bolj vsebinske razprave z Evropsko centralno banko? Mislim, da je tudi ta banka pomemben akter in bi morala biti v primeru Grčije bolj aktivna.

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Menim, da mora imeti vsaka institucija svoj resor. To je ena od najpomembnejših lastnosti ustroja evropske gospodarske in monetarne unije, ki ustroju zagotavlja verodostojnost.

Svet bo razpravljal o primeru Grčije, kar je razumljivo, saj je Grčija ena od držav članic Unije; kar se zgodi v eni državi članici, pa zadeva nas vse. Čutimo tudi posledice dogajanj v državah zunaj Evrope, kaj šele posledice dogodkov v okolju enotnega trga in enotne valute 16 držav.

Razprava poteka v okviru omejitev, ki jih predpisuje pogodba, poleg tega pa tudi na podlagi proračunske in gospodarske strategije v skladu s trenutnimi okoliščinami, in strategijo bomo priporočili tudi Grčiji, brez dvoma v njeno korist.

Evropska centralna banka ima po pogodbi lastne naloge, naloge v zvezi s finančno stabilnostjo in stabilnostjo cen, in deluje neodvisno. Neodvisnost Evropske centralne banke je eno od bistvenih načel Evropske unije, ki zagotavlja visoko verodostojnost našemu gospodarskemu in finančnemu sistemu in naši skupni valuti, evru. Neodvisnost moramo spoštovati, saj je eden od temeljnih elementov gospodarske in monetarne unije, ki smo jo v Evropski uniji vzpostavili pred nekaj leti.

Predsednica. – Minister, najlepša hvala za sodelovanje pri tem prvem času za vprašanja vašemu predsedstvu.

Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

(Seja je bila prekinjena ob 19.15 in se je nadaljevala ob 21.00)

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

13. Sestava odborov: glej zapisnik

14. Demokratični proces v Turčiji (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o demokratičnem procesu v Turčiji.

Diego López Garrido, predsednik Sveta. – (ES) Gospe in gospodje, v veselje mi je, da lahko spregovorim vaši zbornici o zadevi izjemnega pomena za Evropsko unijo, to je o odnosih s Turčijo, oziroma konkretnije o demokratičnem procesu v Turčiji, ki je osrednja tema današnje razprave, to je o zadevi, ki Unijo zadeva neposredno, ne le posredno, če upoštevamo, da je Turčija država kandidatka.

Ima status države kandidatke in se že več let pogaja o pridružitvi Evropski uniji, kot veste, pa kopenhavnska politična merila od držav, ki se želijo pridružiti Uniji, zahtevajo, da imajo stabilne politične institucije in da zagotavljajo demokracijo, pravno državo, človekove pravice in spoštovanje manjšin.

Turčija mora torej izpolniti te zahteve. Za pogajanja je odprtih več poglavij. Nekatera so odprta, druga pa še ne, nekatera pogajanja so zastala, jasno pa je, da je Turčija velikega strateškega pomena za Unijo. Prvič, ker je država z evropsko perspektivo, dalje, ker je velika država vedno večjega strateškega pomena z vidika oskrbe z energijo in država nespornega gospodarskega, seveda pa tudi političnega pomena. Turčija je tudi članica Nata, zato je v okviru te vojaške zveze tudi zaveznica nekaterih držav članic Evropske unije.

Povedati je treba, da Turčija doživlja pozitivne spremembe. Evropska perspektiva je Turčiji pomenila močan motiv za izbiro pozitivne poti demokratičnih sprememb in utrjevanja demokracije. Sedanja turška vlada je celo sprožila „demokratično pobudo“, kot jo imenuje, s katero želi uvesti vrsto institucionalnih sprememb v turški politični sistem v smeri demokratizacije. Svoj evropski interes je izkazala tudi pri sestavi vlade, z imenovanjem ministra Bağışa, s katerim sem že večkrat govoril in je odgovoren posebej za pogajanja z Evropsko unijo, kar je tudi njegov resor.

Na eni strani torej lahko ugotovimo, da je Turčija sprožila reforme, kar je nedvomno tudi zasluga evropske perspektive, na drugi strani pa ugotavljamo pomanjkljivosti na ožjem področju, na katerega je usmerjena današnja razprava, namreč na področju demokracije in spoštovanja temeljnih svoboščin.

Še vedno kot nezadostno ocenjujemo raven varstva in zagotavljanja nekaterih svoboščin, na primer svobode izražanja, svobode tiska, svobode veroizpovedi, sindikalnih pravic, pravic manjšin, pravic ženski in otrok, odpravljanju diskriminacije in enakosti spolov. Zato smo Turčiji v okviru tega procesa predlagali vrsto ustavnih reform, brez katerih bo težko dosegla napredek na omenjenih področjih.

Zato želi v okviru pogajanj s Turčijo Evropska unija nadaljevanje poti v tej smeri, ob tem pa bo Turčijo usmerjala, kadar bo to potrebno in kadar bo ugotovila, da kateri od ukrepov ne vodi v pravo smer ali otežuje napredek.

To se je že zgodilo, ko je turško ustavno sodišče 11. decembra sprejelo odločitev o prepovedi stranke DTP (*Demokratik Toplum Partisi*) in prepovedi vseh političnih dejavnosti več demokratično izvoljenim predstavnikom te stranke. Predsedstvo Sveta je takrat izrazilo svojo zaskrbljenost nad odločitvijo sodišča, kar je vsekakor pomenilo jasen in odločen znak zaskrbljenosti Evropske unije nad odločitvijo. Poleg tega

spodbujamo potrebne reforme turške zakonodaje, s katero bi prilagodili ureditev na področju političnih strank priporočilom Beneške komisije Sveta Evrope in določbam Evropske konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki jo je, med drugimi, podpisala in ratificirala tudi Turčija in s tem priznala pristojnost sodišča v Strasbourgu za zadeve s tega področja.

Naj zaključim, gospa predsednica. Predsedstvo Sveta bo tudi v prihodnje pripisovalo temu vprašanju velik pomen. Spremljali bomo vse vidike procesa reform, ki trenutno poteka v Turčiji, vsekakor v okviru, ki je po naši oceni koristen, to je v okviru pogajanj in pridruževanja. Menimo, da je to strateški okvir, v katerem moramo delovati tudi v prihodnje, namen sedanjega španskega predsedstva Sveta pa je nadaljnje odpiranje novih smeri pogajanj, tako da bomo lahko pogajanja poglobljali, kar se je zgodilo tudi v primeru Turčije lansko leto.

Olli Rehn, član Komisije. - Gospa predsednica, pozdravljam to zelo pomembno razpravo o demokratičnem procesu v Turčiji. Ne smemo pozabiti, da je turški proces pristopa k EU strateškega pomena za Evropsko unijo.

Demokratične reforme in demokratična preobrazba Turčije krepijo stabilnost in varnost Turčije in širšega sosedstva EU in Turčije same. Napredek v Turčiji navdihuje reformatorje in služi kot katalizator krepitve demokracije in človekovih pravic v vsej regiji.

Seveda napredovanje ni ves čas premočrten niz samih pozitivnih premikov. Opažamo tudi dogajanja, ki nam vzbujajo zaskrbljenost, v takih primerih pa na zadevo zelo resno opozorimo turške oblasti in uporabimo vse instrumente, ki nam jih k sreči zagotavljajo pogoji, vgrajeni v proces pridruževanja EU.

Kadar družba, kakršna je Turčija, preživlja temeljne politične spremembe, je v vrtincu dogodkov težko ohraniti popolnoma jasen pregled nad smerjo dogodkov.

Demokratično odpiranje Turčije v zvezi s kurdskim prebivalstvom je že en primer takega dogajanja. Poleti 2009 je turška vlada začela demokratično odpiranje, s katerim naj bi se dvignila kakovost življenja in raven demokracije vsem turškim državljanom. Ta pomembna pobuda obravnava kurdsko vprašanje prek dialoga in turških demokratičnih institucij. Doslej so opravili že vrsto ključnih reform. Nekatere med njimi bi bile še pred nekaj leti praktično nemogoče: pomislimo samo na televizijske programe v kurdskem jeziku, ki jih zdaj prenašajo zasebne in javne postaje. Te oddaje so zgovoren primer dobrodošlih sprememb in preobrazbe.

Nedavni zastoji v demokratičnem odpiranju pa nas zares navdajajo s skrbjo. Obžalujemo decembrsko odločitev turškega ustavnega sodišča o ukinitvi Stranke demokratične družbe (DTP). Po ukinitvi DTP so aretirali več članov stranke – tudi izvoljenih županov – v okviru protiteroristične preiskave. Obenem pa se v nezmanjšanem obsegu nadaljujejo teroristični napadi stranke PKK na jugovzhodu Turčije in ogrožajo življenja turških vojakov. Politične napetosti stopnjujejo tudi praznovanja vrnitve članov in simpatizerjev PKK iz severnega Iraka. Nacionalistični krogi v Turčiji so izrabili to priložnost za napade na turško vlado v zvezi z njeno politiko demokratičnega odpiranja.

Po teh protiidarcih demokratičnemu odpiranju me je prejšnji teden razveselila napoved turške vlade, da bo z demokratičnim odpiranjem nadaljevala. Demokratična preobrazba Turčije je prepričljiv dokaz učinkovitosti mehke moči perspektive pridružitve ES, če jo le uporabljamo pravično, čvrsto, odločno in dosledno.

Proces ni lahak, saj je pri njem pot vsaj tak pomembna kot cilj. Poskrbimo, da proces ne bo zamrl in potrudimo se, da bo uspel v skupno korist EU in Turčije.

Ria Oomen-Ruijten, v imenu skupine PPE. – (NL) Gospa predsednica, komisar Rehn, vem, da v tej razpravi o Turčiji, o širitvi, mogoče zadnjič govorim z vami. Vsekakor bi se vam rada zahvalila za informacije, ki ste nam jih vedno z veseljem posredovali v vseh pogovorih z nami, z menoj osebno. Najpristrčneje se vam zahvaljujem.

Predsednik Sveta, gospod López Garrido, gospe in gospodje, danes ne razpravljamo o odpiranju poglavij. Razpravljamo o demokratičnem procesu – še zlasti o nekaterih vidikih demokratičnega procesa – ker so poročilo o napredku Turčije in pogledi Parlamenta na dnevnem redu naslednjega delnega zasedanja v Strasbourgu. Soglašam s komisarjem Rehnom, da je turško odpiranje demokraciji izrednega pomena. Navdušeno čestitam Turčiji za vse napore, ki jih je na tem področju že zmogla, vključno z reševanjem kurdskega vprašanja. Kdo bi si namreč lahko pred desetimi ali celo petimi leti predstavljal, da bodo lahko danes Kurdi spremljali televizijske programe v maternem jeziku?

Ko je sredi leta 2009 turška vlada sprožila pobudo t.i. „demokracičnega odpiranja“, je to sprožilo razpravo brez primere – brez primere ne le v parlamentu, pač pa tudi v javnih občilih. Takrat sem upala, da bo razprava končno prinesla oprijemljive in trdne pravice vsem turškim državljanom. Oktobra sem vsem svojim turškim sogovornikom čestitala za pogum, da so to razpravo opravili kljub nasprotovanju v javnosti. Pozvala sem jih, naj razpravo nadgradijo z zelo konkretnimi ukrepi za uveljavitev izidov. Po vsej pozitivni energiji, ki so jo vložili, pa je spet prišla na plan temna plat Turčije, saj je sodba turškega ustavnega sodišča obnovila teroristične napade. Sledil je val aretacij članov Stranke demokracične družbe (DTP), grožnja aretacije pa še visi nad poslanci turškega parlamenta. To pomeni grožnjo procesu demokracičnega odpiranja in ob tem me prevevajo neprijetni občutki. Obžalujem odločitev ustavnega sodišča, obenem pa ugotavljam, da prav to sodišče poziva k uveljavitvi priporočil Beneške komisije. Naša zbornica že od nekdaj obsoja nasilje in terorizem in zagovarja politično reševanje. Mir lahko zagotovijo le dialog v turški družbi in pravno zagotovljene trajne pravice, varnost in blaginja turških državljanov, to pa bo v veliko korist tudi nam.

Richard Howitt, v imenu skupine S&D. - Gospa predsednica, lanska napoved demokracičnega odpiranja nam je vzbudila upanje v resničen preboj na področju spoštovanja jezikovnih, kulturnih in človeških pravic Kurdiv v Turčiji ter v konec dolgega obdobja nasilja in terorizma.

Nocoj pa se Parlament pridružuje Svetu in Komisiji pri izrazih zaskrbljenosti nad tem, da se je z decembrsko odločitvijo ustavnega sodišča v resnici končalo samo življenje politične stranke, ki je imela volilno večino na območjih z večinskim kurdskim prebivalstvom in je po besedah turške organizacije za človekove pravice delovala kot „pristni pogajalec“ v imenu Kurdiv.

Pred dvema letoma sem kot opazovalec osebno spremljal kongres stranke, ki se ga je udeležilo kakih 20 tisoč ljudi, in sem se lahko na lastne oči prepričal v legitimnost stranke med njenim privrženci.

Znano mi je, da je ukinitvi stranke nasprotoval turški ministrski predsednik v svoji izjavi po objavi odločitve sodišča in da današnji turški tisk poroča o napovedi vladajoče stranke, da bo z uskladitvijo ustave z 11. členom Evropske konvencije o človekovih pravicah preprečila nadaljnje neutemeljene ukinitve strank. Te obljube morajo izpolniti.

Težko pa je razumeti turške pozive gverilcem, naj se vrnejo s hribov domov, ob pogledu na člane iste skupnosti, ki so izbrali pot demokracije, kako jih vključene ženejo v zapor. Poročajo, da je v zaporih 700 do 1000 članov stranke, številni med njimi samo zato, ker so v javnosti govorili v napačnem jeziku.

V Evropskem parlamentu moramo še zlasti obžalovati aretacije devetih izvoljenih županov iz te stranke in prepoved delovanja dvema poslancema.

V našem parlamentu, pa tudi v njihovem, poslanci uživamo imuniteto zato, da lahko kot zastopniki ljudstva govorimo brez strahu. Strah, proti kateremu se moramo boriti, je vsaj v očeh tistih, ki nam je do turške pridružitve Evropski uniji, neupravičen strah pri nekaterih pripadnikih večinskega prebivalstva, da bi v večetnični državi pravice manjšin ogrožale enotnost države. V današnji Evropi to preprosto ni res.

Torej, stranke, katere ime se v prevodu glasi „Stranka demokracične družbe“, ni več, ne sme pa umreti cilj demokratizacije družbe v sodobni Turčiji.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospa predsednica, najprej bi se rada pridružila gospe Oomen-Ruijten pri njeni zahvali komisarju Rehnu za ves njegov trud v zadnjih letih. Pozdravljam tudi nov zagon, ki ga je vdihnili špansko predsedstvo pogajanjem s Turčijo.

Gospe in gospodje, tudi jaz obžalujem sodbo turškega ustavnega sodišča. To vsekakor pomeni korak nazaj, upajmo pa, da gre le za en korak nazaj, saj moramo priznati, da se sedanja turška vlada resnično trudi pognati demokracični proces in zagotoviti Kurdom mesto, ki jim pripada, v družbi in v političnem sistemu. Rada pa bi opozorila, da moramo Turčiji dati nedvoumna zagotovila za polno članstvo, če res želimo podpreti demokracični proces, razvoj in reforme v Turčiji. Menim, da naše jasne signale nujno potrebujejo tudi turški ljudje – ne le turški politični razred – in da ne smemo omahovati, govoriti o začasni rešitvi ali premikati ciljne črte med tekmo. Moramo jim dati nedvoumno zavezo. To velja tudi za vse turške politične stranke, zato bi jih rada pozvala, naj zakopljejo bojne sekire in se enotno lotijo reform.

Ko sem pred kratkim obiskala državo kot članica skupnega parlamentarnega odbora EU-Turčija sem opazila ogromen napredek v civilni družbi. Turčija navsezadnje niso samo politiki in pogajalci, ampak tudi ljudje. Ugotavljam, da turški ljudje v resnici sprejemajo izziv in si zelo prizadevajo za reformo svoje družbe. Pri tem jim moramo zagotoviti vso podporo. Zato pozivam k okrepitvi stebra, o katerem smo se dogovorili pred

časom: ne le pogajanja, pač pa tudi naložbe v medsebojno spoznavanje. To smo izrecno opredelili kot drugi sklop programa. Upam, da se bo naša zbornica nedvoumno zavezala k podpori pristopnega procesa.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, komisar Rehn, hvala vam, da še ob tej pozni uri ostajate z nami pri razpravi o demokratičnem procesu v Turčiji, torej o vprašanju, ki ste mu tudi vi posvetili veliko dela, za katerega se vam zahvaljujem.

Prepričana sem, da nas je med nami mnogo, ki smo se ob napovedi demokratične pobude, demokratičnega odpiranja, zavedali, za kako pogumen korak je šlo, obenem pa smo vedeli, da te velike ambicije odpirajo dolgo pot, pot, ki bo verjetno polna pasti, in pasti so se res pokazale prav kmalu.

Kot ste povedali, je prvo tako dejanje razpustitev stranke DTP, ugotavljam pa, da so s prepovedjo stranke, prepovedjo političnega delovanja, ki zadeva več izvoljenih članov te stranke, s prizorišča izginili tudi ljudje, ki so bili v središču demokratičnega in političnega dialoga o rešitvi kurdskega vprašanja. To je vprašaj ob omenjeni odločitvi.

Naslednja zadeva je val aretacij, ki pomeni dejansko odstranjevanje političnih voditeljev, torej sogovornikov pri reševanju kurdskega vprašanja. Kurdsko vprašanje pa je osrednje vprašanje demokratičnega procesa v Turčiji! Predvsem zato, ker je sistemsko vprašanje, ker predstavlja leta in leta trpljenja, nasilja, sporov in vojne, katerih tragične brazgotine se še danes niso zacelile, te brazgotine pa imajo tudi gospodarsko, socialno, kulturno in politično razsežnost.

Kurdsko vprašanje hudo obremenjuje demokratični proces. Obremenjuje svobodo izražanja, svobodo tiska, državljanske pravice in boj proti mučenju. Ko vidim, kako se protiteroristična zakonodaja izrablja kot kulisa za politično obračunavanje, trdim, da je čas, da vlado podpremo in da vlada sproži naslednjo izredno ambiciozno pobudo za rešitev iz sedanjega stanja, kajti vemo, da demokratična rešitev kurdskega vprašanja ni v interesu vseh političnih sil v Turčiji. Tega se zavedamo, od vsega začetka.

Zato Turčija danes potrebuje našo podporo, našo neomajno podporo v demokratičnem procesu. Kolegica poslanka gospa in 't Veld pravilno ugotavlja, da mora neomajna podpora zajemati tudi osvežitev obljube članstva po zaključku demokratičnega procesa; to moramo nujno povedati.

Vlada bo navsezadnje morala sprožiti reforme, kar bo neizogibno privedlo do spremembe ustave. Očitno pa so takoj potrebne reforme na področju zakonodaje o političnih strankah. Skrajno nujne so reforme na področju volilne zakonodaje, pa tudi zagotovitev neodvisnosti sodstva. Te osrednje stebre demokratične države mora turška vlada pogumno in odločno krepiti.

Vlada mora sprožiti tudi pobude za krepitev soglasja in sprave, saj bi polarizacija družbe in političnih sil v Turčiji uničujoče vplivala na vzpostavljanje soglasja, ki ga potrebuje za sprejem nove ustave, na katerega upamo vsi.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. - Gospa predsednica, turški politični sistem je danes dovolj zrel, da ga lahko označimo kot večstrankarsko demokracijo. Politična razprava je zdrava in volivci imajo resnične možnosti izbire. Poleg tega je Turčija članica Sveta Evrope, kar seveda zavezuje njeno vlado k spoštovanju skupnih standardov demokracije, človekovih pravic in pravne države.

Samoumevno je, da je stabilna in trajna demokracija predpogoj za članstvo v EU. Zaenkrat pa nas lahko skrbita dve področji.

Prvo je turška tradicija vojaških posredovanj v politični proces. Vojska je nedvomno pomemben porok sekularizma in stabilnosti, vendar bi vsak poskus spodkopavanja izvoljene vlade za vedno potopil vsakršne turške ambicije za članstvo v EU.

Druga stvar, ki nas skrbi, je prevlada stranke AKP na političnem prizorišču, saj se nekateri opazovalci bojijo, da bi se lahko Turčija postopoma preobrazila v praktično enostrankarsko državo. Če do tega pride na demokratičen način, procesu nimamo kaj oporekati, res pa nekateri poznavalci izražajo skrb nad sorazmerno visokim parlamentarnim pragom, ki v Turčiji znaša 10 %, to pa seveda iztiska manjše stranke iz parlamentarnega življenja.

Nekatere skrbi tudi rahlo nagibanje AKP k islamizmu, priljubljenost stranke pa kaže na temeljne premike paradigme v turški družbi. Doslej je kemalistična tradicija uspešno vzdrževala evro-atlantsko usmeritev Turčije, postopno zamiranje te tradicije z demografskimi spremembami pa nakazuje, da so se tisti, ki so verjeli v moč vizije Atatürka, preveč zanašali nanjo. V dobro turške družbe mora ostati demokracija

večstrankarska, sekularna in zgrajena na trdnih temeljih spoštovanja človekovih pravic, tudi pravic kurdske manjšine.

Še en razlog za skrb je seveda turško članstvo v Organizaciji islamske konference (OIC), ki ne zagovarja povsem enakih vrednot, kot so skupne nam v Evropski uniji, kajti OIC razglša, da je osnova človekovih pravic v islamskem svetu šeriatsko pravo. To bo po mojem mnenju odprlo resna navzkrižja interesov, če se bo Turčija nekega dne pridružila Evropski uniji.

Takis Hadjigeorgiou, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospa predsednica, kot ciprski poslanec čutim, da moram ob vsaki omembi Turčije izraziti svojo podporo pristopu te države, seveda po izpolnitvi predpisanih pogojev in temeljiti demokratizaciji.

Kako lahko pomagamo pri demokratičnem procesu v Turčiji? To je zelo zahtevno vprašanje. Trdim, da lahko storimo največ s tem, da Turčiji povemo resnico. Da, Turčija napreduje. Veliko njenih dosežkov je vrednih pohvale. To ji moramo povedati.

Turčija postaja pokopališče političnih strank. Sodbe vrhovnega sodišča so pokopale že trinajst strank. Nedavno je bila prepovedana stranka DTP, v zaporu pa je 200 njenih članov, devet županov, šest nekdanjih županov in dva nekdanja voditelja stranke. Ali lahko govorimo o demokratičnem procesu v taki državi že samo zato, ker je uvedla televizijske programe v kurdskem jeziku? Smo sosedje Turčije in kličemo vam: Učite se iz naših sosedskih izkušenj, ne iz naših šibkih točk. Turčija se bo razvila v demokratično državo le, če bomo z njo govorili jasno in strogo.

Nikolaos Salavrakos, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospod minister, pozdravljam zadržani in – lahko rečemo tudi – razsodni analizi gospoda Lópeza Garrida in komisarja Ollija Rehna, ki mu čestitam in želim veliko uspeha na novem položaju.

Turčija je vsekakor velika muslimanska država izrednega strateškega pomena. Ne bi rad ponavljal stališč kolegov poslancev, s katerimi soglašam. Ob analizi informacij o tej državi pa imam vtis, da v njej deluje več centrov moči, ki ne znajo delovati enotno in si med seboj nasprotujejo. Ob tem, ko skuša vlada premierja Erdoğan delovati zmerno, se vojska do Grčije obnaša agresivno, neprestano krši zračni prostor Grčije in nadleguje Frontex.

V zadnjem času tudi opažamo, da sodstvo v tej državi očitno in vztrajno nalašč nasprotuje vladi, kot se je izkazalo tudi ob dogodkih v Erkabanu pred dvema ali tremi leti.

In končno, videti je, da turška vlada trenutno ni sposobna zagotavljati suverenosti ljudstva, to je demokracije, in načrtuje nekakšno novo obliko otomanskega imperija, na kar kažejo tudi stališča gospoda Davutoglouja in izjave gospoda Erdoğan na nedavnem obisku v Libanonu.

Čudi me tudi spogledovanje turške vlade z Iranom in njegovim jedrskim programom, kar je v nasprotju s stališči mednarodne skupnosti, zlasti Evropske unije in ZDA.

Poleg tega v nasprotju z okvirnim načrtom iz Ankare in mednarodnimi sporazumi Turčija dopušča, morda pa celo spodbuja gibanje nezakonitih priseljencev čez svoje ozemlje na poti v države Evropske unije, pa tudi ne izpolnjuje svojih obveznosti glede izdajanja dovoljenj za pristajanje in privezovanje ciprskim letalom oziroma ladjam.

Poleg tega je ekumenski patriarh pravoslavne cerkve Bartolomej, nesporni duhovni vodja več sto milijonov pravoslavnih kristjanov, osebno posegel v spore ter jasno in odkrito orisal razmere v patriarhatu, kršenje svobode veroizpovedi in pravic manjšin. Zato menim, da Turčijo do priključitve Evropski uniji čaka še dolga pot.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v sozvočju z izrečenimi mislimi nekaterih kolegov poslancev tudi osebno menim, da demokratični proces v Turčiji pomeni nujno pot, ki bo to državo približala Evropski uniji, da mora naše sobivanje v Evropski uniji temeljiti na neodtujljivih načeli ter vrednotah ter da je priznavanje le-teh pogoj za vstop vsake države.

To velja tudi za Turčijo, ki mora izpeljati reforme, s katerimi bo zagotovila demokracijo, pravno državo, človekove pravice in pravice manjšin. Demokratična družba še zlasti temelji na kulturnem, verskem in političnem pluralizmu, njegovo uveljavljanje pa je težaven proces, prepleten z zgodovinskimi, etničnimi in verskimi vidiki. To ponazarjajo tudi dogodki, povezani s prepovedjo Stranke demokratične družbe, ki je bila blizu kurdske manjšini, na turškem ustavnem sodišču. Ugotovimo lahko, da sta prepoved stranke in odstranitev

izvoljenih predstavnikov članke s položajev v vsakem primeru zelo resna posega, saj kršita svoboščine posameznika in demokratična načela.

Demokratični proces v Turčiji nedvomno uspe ali pade ob rešitvi kurdskega vprašanja. Evropska unija mora od političnih oblasti zadevnih držav zahtevati čvrste politične zaveze in mora delovati skupaj z Združenimi narodi. Demokracije brez pluralizma ni, na kar je že večkrat opozorilo tudi Evropsko sodišče za človekove pravice v Strasbourgu.

Upam v hiter razvoj turškega političnega sistema v skladu s temi načeli. Če bo Turčija pri tem uspešna, bo njen vstop v Evropsko unijo dragocena priložnost tudi za nas.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Menim, da je utemeljena trditev, da lahko dogajanje v Turčiji od začetka pogajanj o članstvu na podlagi soglasnega sklepa Sveta v celoti označimo pozitivno. Turčiji je pomagalo pri demokratičnem procesu in modernizaciji. Očitno pa je tudi, da ostaja nerešenih še veliko problemov, da se v Turčiji med korake napredka mešajo tudi koraki nazadovanja, da občasno prejmemo iz nje kakšno slabo novico – na primer nedavno novico o prepovedi kurdske stranke – in da je pred nami že dolga, izredno zapletena pot.

V našem parlamentu radi svetujemo drugim, kako naj ravnajo. Po mojem mnenju pa bi bilo v zvezi s prihodnjimi pogajanjmi s Turčijo koristno razgrniti tudi naše večinske poglede. Mislim, da jih odraža poročilo gospe Rie Oomen-Ruijten, ki smo ga podprli z veliko večino in zagovarja enotna merila v procesu pogajanj, trdnost in jasnost naših namenov in doslednost naših sporočil, saj bi v nasprotnem primeru lahko zašli v začarani krog, v katerem bi evropsko omahovanje, nejasnosti in protislovja služilo kot strelivo nazadnjakom in nasprotnikom turške vključitve v Evropsko unijo, nacionalističnim in podobnim skupinam, ki nasprotujejo vključitvi v Evropo.

V tem smislu bi rad izrazil svoje odobravanje stališč Sveta in Komisije. Ravnajmo po posluhu. Ne vemo, kakšen bo izid, moramo pa ravnati po svojem geslu. *pacta sunt servanda*.

Pogajanja o turški včlanitvi v Evropsko unijo tečejo, pri tem moramo biti jasni in natančni, seveda pa tudi premočrtni.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospa predsednica, veliko reform, ki jih ves čas terjamo od Turčije, ima skupno bolečo točko, to je vztrajno ukinjanje kurdskih političnih strank, saj je prepoved stranke DTP prejšnji mesec samo zadnji primer v celi vrsti.

Stalni neuspehi reform ustave, zakonodaje o političnih strankah in sodstva, pa tudi stalno vmešavanje vojske v politiko ohranjajo okolje, v katerem Kurdom ves čas odrekajo pravico do demokratičnega političnega delovanja. Ukinjanje strank pomeni sabotažo demokratičnega odpiranja, ki ga lansko leto sprožila Erdoğanova vlada in je bilo upravičeno deležno širokega odobravanja. Edina pot k trajni ureditvi kurdskega vprašanja v Turčiji je prek politične rešitve, to pa je tudi najboljša pot k zmagi nad PKK.

Komisar Rehn je omenil aretacije nekaj županov in politikov stranke DTP, po mojih podatkih pa je zaprtih okoli 1200 aktivistov, vključno s člani stranke BDP, ki je nasledila stranko DTP. Sploh mi ni jasno, kako namerava vlada v takih razmerah krepiti demokratično odpiranje. Kdo stoji za temi aretacijami? Slišala sem – mislim, da od Richarda Howitta – da je ministrski predsednik Erdoğan ukinitve stranke DTP obsodil, priznam pa, da neposrednih poročil o tem nimam. Cinik bi dejal, da z vidika delitve volilnih glasov ukinitve stranke DTP stranki AKP precej ustreza, saj sta stranki v jugovzhodnih predelih države neposredni tekmiči.

Soglašam z besedami gospe in 't Veld, gospe Flautre in drugih, da je naše najmočnejše orožje pri demokratičnem procesu Turčije trdno in zanesljivo zagotovilo, da bomo državo sprejeli v EU, če bo le izpolnila kopenhavnska merila – res pa je, da so to Turki dolžni že sami sebi. Turčija je pomembna država z mnogimi sijajnimi lastnostmi. Demokracijo potrebuje in si jo zasluži.

Na koncu bi se rada pridružila zahvalam komisarju Rehnu za vse, kar je prispeval k širitvi v zadnjih petih letih, ne le v zvezi s Turčijo, pač pa tudi v zvezi z Zahodnim Balkanom, kar mi je še posebej pri srcu. Veselim se že sodelovanja z njim na njegovem novem položaju.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gospa predsednica, pridružujem se tistim, ki pravijo, da je demokratično odpiranje omogočilo napredek, ki smo ga pogrešali več let, in sprožilo dogajanja, ki bi jih še pred nekaj leti imeli za nemogoča.

Pridružujem se tudi tistim, ki pravijo, da je demokratično odpiranje in reforme nujno nadaljevati in še okrepiti. Rada pa bi dodala, da moramo paziti, kako reforme v resnici potekajo – ne na papirju in v zakonih, pač pa na terenu.

Ker se očitno vsi strinjamo, da so reforme zelo koristne, jih moramo tudi podpreti. Ne gre na eni strani zahtevati reform, na drugi strani pa govoriti, da Turčiji še vedno nismo pripravljeni zagotoviti pravičnega procesa pridružitve. Če reforme želimo, moramo pokazati, da uvedba reform dejansko pelje k uspehu in pravičnemu procesu pridruževanja, katerega cilj je pridružitev.

V tem smislu je nadvse obžalovanja vredno, da je takoj po prevzemu predsedovanja gospod Zapatero svoje prejšnje obljube o pravičnem procesu pridruževanja znatno razvedenil.

Ker smo to obljubili kot EU, moramo po mojem mnenju obljubo držati: naša zunanja politika mora biti verodostojni. Zato bi želela, da nam predstavnik predsedstva tukaj razjasni, ali Zapatero še stoji za svojo obljubo in ali boste to zavezo uresničili tudi v Svetu, v katerem so nekateri člani precej skeptični glede tega.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Govorim kot človek, ki podpira polnopravno članstvo Turčije v EU, ne pa kake nadomestne oblike članstva ali privilegirane partnerstva, rad pa bi povedal tudi nekaj kritičnih besed na naš lastni račun. O Turčiji govorimo s stališča organizacije, ki državi obljublja polnopravno članstvo v Evropski uniji, obenem pa ji ni sposobna zajamčiti, da bo ob izpolnitvi predpisanih pogojev res postala polnopravna članica.

Stališče Evropskega parlamenta v tej zadevi je jasno. Naša institucija je izrazila jasno in popolno soglasje, stališče Evropske komisije je prav tako jasno, in v tem smislu se lahko samo pridružim tistim, ki hvalijo komisarja Rehna za njegovo objektivnost in sijajno delo, ki ga je opravil v zadnjih petih letih. Stališče Evropskega sveta pa ni popolnoma jasno, saj vlade nekaterih držav članic še vedno preprosto nočejo jasno potrditi, da bo Turčija lahko postala polnopravna članica Evropske unije, če bo le izpolnila vse predpisane pogoje. V tem primeru igramo dvolično igro in izgublamo verodostojnost, težko pa je nekomu postavljati zahteve, če mu ne moremo jamčiti, da bomo tudi mi držali svoje obljube.

Drugič, turška demokracija sama po sebi ima pač posebnosti. Res so upravičene naše zahteve, naj država svoje standarde približa evropskim, res so upravičeni naši pozivi, naj omeji vpliv vojske, zavedati pa se moramo, kaj bo to pomenilo in kakšne učinke bo imelo na zgradbo turške družbe in samo naravo turške demokracije. Bojim se, da lahko naše mehanično ocenjevanje meril demokracije na koncu naredi več škode kot koristi, zato pozivam k več občutljivosti, več odzivnosti in več empatije v odnosih s Turčijo na tem področju.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Komisar Rehn, v simultnem prevodu sem razumel, kot da ste rekli, da je potovanje prav tako pomembno kot cilj poti. S tem se nikakor ne strinjam. Odobravamo lahko samo tisti del potovanja, ki vodi k demokratični Turčiji. Izreči pa se moramo proti vsakemu koraku, ki vodi v napačno smer. Besede pa morajo spremljati tudi dejanja. Zanima me, kako dolgo bo Komisija še prenašala, da gre del pristopne pomoči EU Turčiji za nagrajevanje vladnih političnih zaveznikov, ob tem, ko etnične in verske manjšine trpijo diskriminacijo, kot je razkrila nedavna preiskava. EU bi morala ob tem ukrepati!

Dne 29. decembra, ko je prišla policija aretirat Ahmeta Türka, sem bil na sedežu stranke DTP – kje pa je bila Komisija in kje je bil Svet? Ali se bosta Komisija in Svet zavzela za zakonit sodni postopek in za spoštovanje človekovih pravic?

Na koncu še vprašanje v zvezi z županom mesta Diyarbakir, gospodom Baydemirom, ki so mu turške oblasti preprečile obisk Parlamenta: ali bomo zaradi tega pri Turčiji uradno protestirali?

Gerard Batten (EFD). – Gospa predsednica, Turčija sicer ima volitve, vendar ni demokracija v splošno sprejetem zahodnem smislu. Ugotavljamo prepovedovanje političnih strank, korupcijo v pravosodnem sistemu, kršenje človekovih pravic, pravica govora in pravica druženja se razumeta drugače kot v državah, kakršne so Britanija in večina drugih evropskih držav.

Maloštevilna krščanska manjšina trpi stalno preiganje, kar je – žal – vedno bolj razširjen pojav v islamskih državah.

Reforme Kemala Atatürka v dvajsetih letih prejšnjega stoletja so zaslužile pohvalo, saj so skušale iztrebiti zastarelo zapuščino otomanskega cesarstva in najbolj mračne srednjeveške islamske prakse ter Turčijo popeljati v 20. stoletje.

Danes so ogroženi celo dosežki teh reform, saj se ideološko islamistično gibanje krepi po vsem svetu, ob finančni podpori držav, kakršna je Savdska Arabija – iz prihodkov za nafto, ki jim jih zagotavlja Zahod – in ob dobrodošli nedejavnosti propadajoče zahodne civilizacije.

Današnja razprava kje kajpak samo še en droben korak na poti k sprejemu Turčije v Evropsko unijo. Turško vključitev v Evropsko unijo britanski konservativci, laburisti in liberalci navdušeno podpirajo. Veselijo se že prihoda več sto tisoč ali celo več milijonov turških priseljencev, ki bodo prišli v Britanijo, če se bo Turčija pridružila EU.

In predstavljajmo si, kaj bo, če se bo Turčija pridružila Evropski uniji in izkoristila možnosti skupnih evropskih pravnih sredstev, kakršno je evropski nalog za prijetje. Britanski volivci se lahko ob možnosti brezplačnega izleta s turškim polnočnim ekspresnim vlakom, ki jim ga bodo omogočili britanski liberalni demokrati, laburisti in torijci, zamislijo in odločijo, koga velja voliti.

Žal se Turčija želi pridružiti Evropski uniji v pričakovanji vreč denarja evropskih davkoplačevalcev, ki jih bo zahtevala za subvencije, in v upanju, da se bo lahko znebila milijonov revnih in brezposelnih državljanov in jih izvozila v države, kakršna je Britanija, kjer bodo bodisi delali za nizko mezdo ali živeli od socialne pomoči.

Temu komajda lahko rečemo svetla vizija ponosne države. Turkom želim vse najboljše in upam, da bo sčasoma vzpostavili pravo demokracijo, upam pa tudi, da bodo upoštevali nasvet Stranke za neodvisnost Združenega kraljestva, naj se ne pridružijo Evropski uniji, pač pa ohranijo svojo svobodo in neodvisnost.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gospa predsednica, naj za začetek pozdravim izjavi Komisije in Sveta ter se zahvalim komisarju Olliju Rehnu in mu čestitam za njegovo osebno prizadevanje za včlanitev Turčije v Evropsko unijo.

Odnosi med EU in Turčijo segajo daleč v zgodovino in koristijo obema stranema. Tako kot druge države kandidatke mora seveda tudi Turčija uveljaviti načela demokracije, svoboščin in človekovih pravic ter uskladiti svojo zakonodajo s pravnim redom EU. Pridružujem se kolegom, ki so pozdravili dosednji napredek Turčije, obenem pa ugotavljam, da mora Turčija na poti do pristopa premagati še vrsto ovir: primera takih ovir sta svoboda izražanja in pravice kurdske manjšine, o katerih so že govorili kolegi poslanci.

Rada bi izrazila tudi zaskrbljenost nad odločitvijo turškega ustavnega sodišča, da ukine Stranko demokratične družbe in prepove delovanje vrste njenih demokratično izvoljenih predstavnikov, vendar to ne bi smel biti razlog za odlaganje pristopnih pogajanj s Turčijo. Evropska perspektiva je gonilna sila demokratičnih reform. Naša medlost bi pomenila negativen signal turškemu ljudstvu. Naša neodločnost nas lahko precej stane. Lahko bi spodkopala demokratični proces, ki teče v Turčiji. Politike EU nikoli ne bi smel voditi strah. Evropejci moramo reforme podpirati. Terjale bodo svoj čas, zapletene bodo in spremljali jih bodo občasni zastoji, vendar ne smemo nikoli odstopiti od kopenhavskih meril. Nikoli ne smemo odstopiti od svoje zavezanosti turškemu članstvu. Luč na koncu predora mora svetiti brez utripanja.

Zato pozivam Turčijo, naj nadaljuje svoje demokratične reforme. Menim, da ji moramo zagotoviti podporo na tej poti.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Gospa predsednica, možnost pristopa Turčije smo podprli v upanju, da bo predvsem spodbudila obsežne demokratične reforme. Dosežki, ki jih ugotavljamo po nekaj letih, pa so žal precej skromni. Reforme so zastale, že izpeljane reforme pa so v bistvu mrtva črka na papirju. Videti je, da je zastalo celo reševanje kurdskega vprašanja, ki nam je vlivalo veliko upanje.

Za pristop mora Turčija pokazati resnično spoštovanje človekovih pravic, svobode veroizpovedi in političnih strank ter njihovih demokratično izvoljenih predstavnikov. Evropski parlament je pozdravil demokratično odpiranje, ki ga je napovedala turška vlada. Zatiranje svobode izražanja in aretacije več tisoč državljanov ter ducatov političnih predstavnikov pa niso sprejemljive, saj izničujejo verodostojnost vseh izjavah o nadaljevanju reform.

Nadaljnja temeljna sestavina demokracije je popolna ločitev politične in vojaške oblasti. Ne moremo kot kandidatke sprejemati države, v kateri vojska še po tolikih letih ni pod popolnim političnim nadzorom.

Evropska perspektiva Turčije je naša zaveza in tako mora biti, vendar pod pogojem, da Turčija tudi v praksi podpira načela in cilje Unije.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, Turčijo moramo obravnavati pravično. To pomeni, da se mora tudi Evropska unija odkrito pogledati v zrcalo. Tu gre predvsem za kopenhavnska merila, ki so nam vsem znana. Ta merila morajo biti izpolnjena. Pristopni proces je odprt proces, kar smo povedali že ob začetku pristopnih pogajanj. To pomeni, da merila pomenijo ključ, merila bodo določila, ali lahko Turčija doseže pristop. Bistvena je kajpak demokracija. To pomeni, da mora EU z vsemi silami podpirati demokratični proces v Turčiji. Zato nas lahko le čudi, ko ugotavljamo, kako slabo se izvaja predpristopni program, to je program predpristopne pomoči. Evropsko računsko sodišče je jasno povedalo, da smo zastavili preveč prednostnih nalog, kar pomeni, da nobena ni zares prednostna, in je opozorilo zlasti na pomoč demokratičnemu procesu. Zanima me, kakšno je mnenje Komisije o kritiki Računskega sodišča in kaj bo naredila za ustrezno organiziranje predpristopne pomoči.

Geoffrey Van Orden, (ECR). – Gospa predsednica, ni mi povsem jasno, zakaj imam to razpravo prav zdaj. Morda zato, ker minevajo tri leta od smrti Hranta Dinka in vprašanja v zvezi s tem zločinom še vedno čakajo na odgovor.

Dinka sem srečal po sojenju Orhanu Pamuku. Dinkova smrt je bila seveda huda tragedija, kot prijatelj Turčije pa sem brez oklevanja opozoril na škodo, ki jo turškemu ugledu povzročata omejevanje svobode izražanja in preobčutljivost turške države na kritike. Seveda pa je krepitev vseh vidikov demokracije tudi v interesu Turčije same.

Podpiram tudi Turčijo kot sekularno in enotno državo, ki že 80 let zre proti Zahodu. Zavedam se, da Turčija potrebuje močno vojsko, zavedam se tudi ključnega geostrateškega pomena Turčije. Zato menim, da bi morali Turčijo zelo podpirati, ne pa ves čas iskati načine, kako jo kritizirati in grajati.

Seveda je prepovedovanje političnih strank na splošno neprimerna praksa, ima pa to pravilo tudi izjeme. Splošno je znano, da imajo teroristične organizacije tudi politična krila in da je včasih precej težko presoditi, ali več škode povzroči ukinitve takega političnega krila ali dopuščanje njegovega delovanja. Seveda ima svoja politična krila tudi PKK.

Naj povem nekaj besed o PKK, saj je to gibanje ves čas vpleteno v teroristične dejavnosti. Jasno je, da se PKK ukvarja ne le s terorizmom, pač pa tudi s kriminalnimi mrežami, ki raztezajo svoje lovke iz Turčije po vsej Evropi. PKK je podobna mafiji, ima strukturo, ki se ukvarja s kriminalom, zbiranjem sredstev in novačenjem podpore. Sodeluje v vseh vrstah organiziranega kriminala: v izogibanju davkom, ponarejanju denarja, trgovini z ljudmi – in seveda v trgovini z mamili, ki je eden od ključnih virov njenih prihodkov. Zdi se mi, da bi se morali bolj posvetiti reševanju takih problemov v naših državah in pomagati Turčiji tako, namesto da jo ves čas kritiziramo in grajamo.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, ponovno bi rad opozoril, da je prepoved kurdske Stranke demokratične družbe dvignila število kurdskih strank, ki jih je prepovedala turška vlada v zadnjih letih, na 27. Po prepovedi – o kateri smo slišali šele pred kratkim – so aretirali več kot tisoč ljudi. Menim, da v državi, ki vsakodnevno prepoveduje politične stranke, o demokraciji ne moremo govoriti. Prepoved 27 kurdskih strank pomeni skoraj poskus vpisa v Guinnessovo knjigo rekordov.

V Turčiji ne gre le za manjšine – in to bi rad ob tej priložnosti še enkrat poudaril. Trenutno stavekajo delavci v tobačni tovarni Tekel; stavka je zelo ostra in se še zaostruje. Več tisoč delavcev je za uveljavitev svojih pravic začelo gladovno stavkati. Menijo, da jih turška vlada in turške oblasti hudo zatirajo. Ta vidik moramo upoštevati, saj je zaščita pravic delavcev in sindikatov neodtujljiva sestavina demokracije. Sindikati, pa tudi manjšine v Turčiji pričakujejo jasno in nedvoumno mnenje naše zbornice.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospa predsednica, komisar Rehn, v prejšnji Komisiji ste imeli zelo zahteven resor, pa tudi v novi vlogi vam ne bo prav lahko.

Razvoj demokracije v Turčiji v zadnjem času doživlja zastoj, kurdsko vprašanje pa ni edini zaskrbljujoči element. Izboljšati se mora tudi položaj žensk in otrok, zlasti na podeželju. Turčija že vsa leta menca pri zaščiti pravic verskih manjšin, kakršni sta alavitska in krščanska.

Položaj patriarhije je bil že omenjen. Pravoslavni verniki trpijo diskriminacijo in v Turčiji jih je do danes ostalo morda le še kakih 3000. Popolnoma nerazumljiva je zakonska določba, po kateri morajo biti pravoslavni duhovniki, škofje in patriarhi turški državljani. Patriarh je poglavar svetovne cerkve, torej je lahko izvoljen iz katere koli nacionalne cerkve. Podobno mora država zagotoviti zaščito cerkvene lastnine, nezakonito zaseženo imetje pa mora vrniti. V naši zbornici zbiramo podpise pod pisno izjavo v prid odprtu semenišču Halki. Zadnji podpisnik tega poziva k odprtju semenišča Halki je bil predsednik Batack Obama.

Če bi Turčija tako zavarovala človekove pravice pripadnikov krščanske manjšine, bi postala svetel zgled drugim muslimanskim državam in tudi njih spodbudila k enaki zaščiti pravic kristjanov, kot jo zagotavljajo krščanske države svojim muslimanskim manjšinam.

Komisar, v tej zbornici pogosto slišimo vprašanje, ali je Turčija že pripravljena na pridružitve EU. Prepričana sem, da bi se EU morala odkrito vprašati tudi, ali je sama pripravljena na sprejem Turčije v članstvo. Rekli ste, da je potovanje prav tako pomembno kot cilj poti. Ne smemo pozabiti, da je razvoj demokracije v Turčiji bolj kot za EU pomemben za turške državljane. Zato velja potovanje nadaljevati, čeprav si nismo povsem enotni glede cilja.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Gospa predsednica, turška vlada je sprožila pobudo za demokratizacijo države in okrepitev kurdskih kulturnih pravic. To je bil pogumen korak v pravi smeri. Prepovedovanje političnih strank pa pomeni velik korak nazaj. Demokratična pravna država mora dopuščati demokratično razpravo in omogočati sodelovanje v razpravi vsem državljanom. Prepoved Stranke demokratične družbe (DTP) ni obet za uspeh omenjene demokratične pobude. Pred osemnajstimi meseci je enaki usodi za las ušla tudi danes vladajoča Stranka za pravičnost in razvoj (AKP). Pričakujem od Turčije, da bo svojo ustavo čim prej uskladila z merili Beneške komisije in tako preprečila nadaljnje prepovedi političnih strank. Za to se morajo zavzeti vse stranke, saj lahko vsako od njih doleti podobna usoda. Poleg tega mora Turčija uvesti strankarski sistem, ki bo bolje predstavljal vse turško ljudstvo. To lahko dosežejo le s korenitim znižanjem desetodstotnega volilnega praga. Zlorabo prepovedi političnih strank kot vzvoda v politični igri bi morali preprečiti. Turčija se bo morala podati v to smer, ob podpori EU, nemudoma in brez oklevanja. Preostane mi samo še zahvala komisarju Rehnu za njegovo sijajno sodelovanje. Želim mu obilo uspeha na njegovem novem položaju.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Širjenje omogoča Evropski uniji uveljavljati temeljne vrednote, kakršne so človekove pravice, na vsej naši celini, in vzpostavljati pogoje za pravno državo z neodvisnim sodstvom ter zakonodajno oblastjo ter za učinkovito tržno demokracijo – v prid stabilnosti in miru v Evropi.

Ta razvoj moramo nadaljevati. Zato mora biti Turčija dobrodošla novinka v okrilju EU. Mnogo preveč članov našega parlamenta in ljudi v vladah držav EU išče poti, kako se izmuzniti obljubam, ki smo jih dali Turčiji kot kandidatki. To je nečastno in povzroča negotovost ne le v Turčiji, pač pa tudi pri drugih državah kandidatkah. Seveda se Turčija ne more pridružiti EU, dokler ne bo izpolnila predpisanih meril. EU mora predpisati stroga merila, obenem pa podpirati državo, da jih lahko tudi izpolni.

Slišali smo že, da je Turčija dosegla določen napredek, žal pa stanje še daleč ni jasno. Še vedno ugotavljamo velike pomanjkljivosti. Odločitev ustavnega sodišča o prepovedi največje kurdske stranke je seveda nesprejemljiva in onemogoča članstvo.

Rad pa bi odprl še eno vprašanje v zvezi s turškim članstvom. Mislim, da se ga je danski kolega poslanec že dotaknil. Prejšnji teden je švedski radio poročal o reviziji, ki je odkrila resne pomanjkljivosti pri porabi finančnih sredstev EU v Turčiji. Denar ne pride do tistih, ki ga potrebujejo najbolj. Kritika je letela tudi na neustrezno spremljanje in na to, da podeželsko prebivalstvo – manjšine, med njimi Kurdi in Asirci – ni deležno finančne pomoči EU. Tudi ženske ne uživajo pravične obravnave. Pravila za zahtevke za sredstva za projekte so zapletena in težko razumljiva. S kolegom poslancem, gospodom Färmom, sva prisola komisarja Rehna, naj kot komisar za širitev zadevo razišče še pred iztekom mandata. Pričakujemo hiter odziv. Na koncu bi se rad zahvalil gospodu Rehnu za odlično delo na položaju komisarja za širitev in mu zaželel veliko sreč ena novem delovnem mestu.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica, demokratično odpiranje, ki ga je napovedala turška vlada, se je izrodilo v zanikanje demokracije. Prepoved Stranke demokratične družbe (DTP) je kurdskega prebivalstvu izničila, torej odrekla, svobodo izražanja, združevanja in političnega delovanja, kot že nešteto krat doslej. Pomanjkanje demokracije, osrednja vloga vojske in policije, izjemno visok 10-odstotni volilni prag, izogibanje reformam ustave in zakonodaje o političnih strankah, preganjanje in zapiranje kurdskih politikov in aktivistov – vsi znaki kažejo, da Ankara očitno ne zmore zrelo urediti pravic manjšin. Vsakič, ko Turčija odpre vrata demokraciji, zaloputne kaka druga vrata. Ne vem, ali to sploh lahko še imenujemo demokratično odpiranje. Zanima me komisarjevo mnenje o tej zadevi, pa tudi, ali je pripravljen sodelovati s turško vlado pri oblikovanju časovnega načrta vrste bistvenih reform v skladu z evropskimi merili.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, gospod López Garrido, komisar, ob vaših nocojšnjih izjavah sem dobil vtis, da ste pripravljeni gladko zanemariti dejstvo, da je turško ustavno sodišče svojo najnovejšo odločitev o izobčenju pro-kurdske stranke sprejelo ne nekaj ure pred odločitvijo Sveta za

splošne zadeve in sklepom vrha, ki je v bistvu prižgal zeleno luč Turčiji na poti v Evropo, v času, ko ta država krši človekove pravice in demokratične svoboščine, ne spoštuje mednarodnega prava in zavrača priznanje Republike Ciper. Ali ne dojamete, da s takim stalnim popuščanjem Turčije ni mogoče spraviti k pameti, pač jo še opogumljamo? Dejstvo je, da turška ustava povzroča nestabilnost, ne jamči verskih in političnih svoboščin in služi kot alibi za vladne posege.

Vprašanje je: kakšne ukrepe boste sprejeli za zaščito pravic kurdskih državljanov? In še pomembneje: ali bomo nazadnje vendarle zahtevali temeljne ustavne reforme, ki bodo v Turčiji vzpostavile institucionalni okvir zaščite teh svoboščin in pravic, ki je merilo za odprtje poti k pristopu.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Gospa predsednica, obljuba članstva v Evropski uniji je dolgo časa uspešno delovala kot gonilna sila demokratičnih sprememb v Turčiji. Po letu 2005 pa je podpora pristopu k Uniji v Turčiji padla s 70 % na pičlih 42 %. V takih okoliščinah je za nadaljnji demokratični proces v Turčiji zares potrebno boljše sodelovanje z Evropsko unijo.

V Turčiji so dosegli veliko – o tem so že govorili kolegi poslanci – in to zasluži naše priznanje, ostajajo pa še področja, ki terjajo našo posebej pazljivo obravnavo. Eno vprašanje, ki je bilo že omenjeno, je vprašanje svobode tiska in elektronskih medijev. OVSE na primer poroča, da Turčija cenzurira 3700 internetnih strani. Drugo pomembno vprašanje so možnosti sodelovanja žensk v javnem življenju. Turška ustava prepoveduje ženskam v tradicionalnih naglavnih ogrinjalih vstop v univerzitetne prostore, kljub temu, da so ogrinjala tradicionalna noša več kot 70 % žensk. Bitka med sekularizmom in demokracijo je v Turčiji resničen izziv.

Naj omenim še Kurde, oziroma priznanje Kurdov kot narodnostne manjšine. Rešitve, ki jih predlaga turška vlada, niso zadovoljive. Res je, da so začeli priznavati kurdski jezik, 42. člen turške ustave pa še vedno prepoveduje učenje kurdskega jezika kot maternega jezika v izobraževalnih ustanovah.

Treba je vztrajno krepiti sodelovanje tako s parlamentom kot z vlado, obenem pa moramo podpirati tudi nevladne organizacije, družbena gibanja in nosilce lokalne samouprave v Turčiji. Okrepiti moramo sodelovanje med institucijami, ne smemo pa pozabiti, da se, kar zadeva razvoj demokracije, stiki med navadnimi državljani tisti, ki zares spreminjajo zadeve na bolje.

Arlene McCarthy (S&D). – Gospa predsednica, žal se moram pridružiti kolegom, ki ocenjujejo odločitev ustavnega sodišča, da prepove DTP, kot hud korak nazaj v turških prizadevanjih za demokratizacijo, ob vsem pohvalnem napredku, ki so ga prinesle demokratične pobude v zadnjem času.

Zakon, na osnovi katerega so prepovedali DTP, so od leta 1982 uporabili – kot so kolegi že povedali – že za prepoved okoli 27 strank, vemo pa, da so politične stranke izraz volje državljanov. So življenjska sila vsake demokracije, zato je že skrajni čas, da se z reformo zakonodaje odpravi praksa prepovedovanja političnih strank.

Na drugi strani pa morajo v demokraciji vse politične stranke in vsi kandidati za voljene funkcije spoštovati temeljna načela demokracije in pravne države in si morajo prizadevati za dosego političnih ciljev izključno z miroljubnimi sredstvi. Med svojim odraščanjem v Severni Irski sem videla vse preveč ljudi pohabljenih ali celo umorjenih pri uveljavljanju političnih ciljev. V demokraciji se politika uveljavlja prek volilne skrinjice, ne pa s krogli ali bombami.

Zato se pridružujem pozivom kolegov turškemu ministrskemu predsedniku in vladik uveljavitvi demokracije, reformam ustave in premočrtnem vztrajanju na poti k članstvu Turčije v EU, ki ga jaz osebno, naša politična stranka in vlada s ponosom podpiramo.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, nasprotja med zagovorniki polne vključitve Turčije in zagovorniki posebnega odnosa med Turčijo in Evropsko unijo ponazarjajo notranje spopade imperialističnih silnic znotraj Evropske unije in našo tekmo z ZDA ter drugimi velikimi silami.

Poročila o napredku Turčije Evropskemu parlamentu so odraz razmerja sil v teh spopadih. Nimajo nikakršne zveze s surovim izkoriščanjem, zatiranjem in preganjanjem, ki jih trpijo delavci v Turčiji. Sindikalisti so žrtve pregona in lažnih sodnih procesov. Politični umori in nasilje organov pregona so stalnica. Politične stranke ukinjajo izključno in preprosto zato, ker izražajo želje kurdskega prebivalstva. Izvoljene predstavnike množično zapirajo. Turčija še vedno odreka temeljne pravice Kurdom in drugim manjšinam. Nezakonito zaseda 40 % Republike Ciper in onemogoča kakršno koli rešitev tega problema. Grozi Grčiji z vojno in zastavlja vedno nove ozemeljske zahteve.

Ob vsem tem pa Evropska unija Turčijo hvali, ker to terjajo Nato in evropske multinacionalke, ki se pripravljajo na naložbe v plinovod Nabucco ter ščitijo svoje gospodarske in geostrateške interese v tej državi in na Bližnjem vzhodu na splošno.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Gospa predsednica, podpiram turško članstvo v Evropski uniji, rad pa bi izrazil svojo obsodbo decembrske odločitve turškega ustavnega sodišča o prepovedi stranke DTP. To odločitev so utemeljili z domnevnimi povezavami stranke s teroristično organizacijo PKK. Zavedam se, da nam je v današnjih časih varnost na prvem mestu, državljske svoboščine pa vendarle ne bi smele trpeti zaradi nje. Znano nam je, da je omenjena stranka zastopala kurdske interese v turškem parlamentu od leta 2007. Čeprav je bilo 20-glavo zastopstvo le simbolično, je v zadnjih letih pomenilo pomembno pričevanje o začetku urejanja kurdskega vprašanja v Turčiji. Prisotnost DTP v parlamentu ni pomenila nikakršne nevarnosti, bila pa je potreben pogoj politične stabilnosti. Po mojem mnenju pa ni razlogov za skrb glede stabilnosti, saj je spor s Kurdi že zelo star, pa ni še nikoli doslej povzročil resnih pretresov v Turčiji. Menim in verjamem, da tudi zdaj ne bo prišlo do tega.

Vlada je doslej napravila veliko dobrega in težko bi govorili o gonji proti Kurdom. Je pa hud udarec doživel turško-kurdski mirovni proces. Prepoved delovanja politične stranke je značilna politikantska spletk. Odločitev sodišča ne pomeni samo nazadovanja turško-kurdskega odnosa za več let nazaj, pač pa tudi nazadovanje celotnega demokratičnega procesa.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Tudi jaz bi rada nekaj besed posvetila protislovnemu položaju, v katerega nas je spravila naša vztrajna podpora včlanitvi Turčije, ker Turčijo potrebujemo v Evropski uniji iz vrste razlogov. Danes smo v kočljivem položaju, saj je nekaj tednov nazaj Evropski parlament izrazil svojo podporo in zadovoljstvo nad napredkom v odnosih med Turčijo in kurdsko skupnostjo, danes pa izražamo svoje presenečenje nad prepovedjo glavne kurdske stranke v Turčiji, ki seveda ponovno odpira resna vprašanja.

V tem smislu bi rada seveda nujno pozvala Parlament in Evropsko unijo, ter zahtevala od Komisije, naj obnovijo oziroma še okrepijo svoje delo na področju presoje področij, ki so pogoj za članstvo, kjer lahko ugotavljamo vedno širše soglasje med našimi strankami, to pa bi moralo privedi do zahteve turški vladi, naj ustrezno uredi zadevo v zvezi s kurdsko politično stranko DTP.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Sem vnet zagovornik turškega pristopa k Evropski uniji. Soglašam z odločnimi stališči, ki smo jih slišali v naši zbornici v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic v Turčiji. Rad pa bi tudi izrazil upanje, da bomo enako odločno podprli tudi prizadevanja Turčije v okviru približevanja Evropski uniji.

Pozdravljam stališče španskega predsedstva, ki želi nadaljevati z odpiranjem poglavij v pogajanjih s Turčijo.

Naj povem tudi to, da sem lani obiskal Turčijo kot član delegacije Evropskega parlamenta pri skupnem parlamentarnem odboru EU-Turčija, kar je bil moj drugi obisk po 20 letih, in napredek turške družbe v tem času je izjemen.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Gospa predsednica, dolgoletnemu nasilju in terorizmu v Turčiji še ni videti konca. Kurdi, Alaviti, nemuslimanske manjšine, sindikalisti, ekumenski patriarhat, Armenci, Cipčani, zaporniki, organi lokalne uprave, homoseksualci, ženske, kurdske politične stranke in javna občila lahko povedo veliko, če si le drznejo prekiniti svoj molk.

Kljub reformam in napredku v Turčiji številni zakoni v praksi še zdaj niso uveljavljeni. Mračnjaštvo in kršenje človekovih pravic sta na področjih svobode tiska, enakosti spolov, svobode izražanja in pravic manjšin zelo otipljiva. Prav zato je Evropsko sodišče za človekove pravice Turčijo že obsodilo v več procesih, ki so jih sprožili turški državljani in manjšine zaradi kršenja pravice do življenja, nehumanega in ponižujočega ravnanja ter še vrste drugih kršitev turških oblasti.

Prepričana sem, da lahko Evropska unija odigra vlogo katalizatorja v demokratičnem procesu v Turčiji, če bo le zahtevala polno uveljavitev evropskega pravnega reda, brez odstopanj, brez sebične preračunljivosti in brez zatekanja k dvojnemu mrežju. Z dobrikanjem Turčiji in odpiranjem novih poglavij, gospod Rehn, ne prispevate k demokratičnemu procesu v Turčiji, pač pa k ohranjanju neodgovornosti in politične nemoralnosti te države.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Gospa predsednica, ob vsem napredku, ki ga je dosegla Turčija na poti k pristopu, je demokratični proces v tej državi še daleč od ciljev. V resoluciji, ki jo je sprejel Evropski parlament lansko leto, je izrazil zaskrbljenost nad razmerami v Turčiji, kar zadeva svobodo govora, pa tudi obžalovanje zaradi zelo omejenega napredka na področju svobode veroizpovedi. Parlament je takrat vztrajal, in še vedno

vztraja, da mora turška vlada vzpostaviti pravni okvir v skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic, ki bo omogočil nemuslimanskim skupnostim in Alavitom delovanje brez neutemeljenih omejitev.

Takoj po sprejemu omenjene resolucije decembra 2009 je v Uniji povzročila resno zaskrbljenost odločitev turškega ustavnega sodišča, da prepove Stranko demokratične družbe, DTP, ki je imela 21 poslancev v turškem parlamentu. Pretveza za tako odločitev so bile domnevne povezave stranke s kurdskim gibanjem PKK.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, sodba turškega ustavnega sodišča, ki prepoveduje kurdsko stranko zaradi kršenja ustave, je jasen znak, da je turška notranja politika daleč od demokracije, kakor jo razumemo v Evropi. Poleg tega jasno postavlja na laž zelo olepšano poročilo o napredku Ahtisaarijeve komisije.

Istanbul je resda že od nekdaj znan po razsvetljenem, evropsko usmerjenem, izobraženem prebivalstvu, vendar niti to niti nedvomno sijajne prireditve v Istanbulu kot kulturni prestolnici 2010 na žalost ne velja za državo kot celoto. Soočiti se moramo s stvarnostjo. Vsakdo, ki prepoveduje politične stranke manjšin, češ da so v nasprotju z ustavo, pač tepta evropske vrednote. Tega našega stalnega sprenevedanja in preobračanja pač ne razumem, vsekakor pa nam ne bo pridobilo ugleda ali napravilo ugodnega vtisa na naše turške partnerje v dialogu.

Zato ustavimo pogajanja! Ustavite tudi to predpristopno finančno pomoč, saj tisti, ki meni, da za moralno ravnanje zasluži plačilo, zaradi takega plačila pač ne bo spremenil prepričanja.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Demokracija potrebuje razmere, ki jih ne more iz nič ustvariti sama. To velja za naše države članice, pa tudi za demokracijo v Turčiji. Problemov je več, omenila pa bom samo enega.

Republika Turčija sicer spoštuje svobodo verskih obredov, vendar na področju svobode veroizpovedi v zadnjih letih ni dosegla kaj veliko napredka. Svobodo veroizpovedi sicer uradno priznava, v praksi pa jo omejuje, na primer pri izbiri prostorov za verske obrede. Obžaluje, da se EU ne odloči temeljito pretresti to vprašanje. V najnovejšem poročilu o napredku, ki obsega sto osemdeset strani, je ta problem omenjen samo na dveh straneh. Ni pa v poročilu omembe omejevanja samostojnega upravljanja verskih skupnosti, ne le na administrativni in ekonomski ravni, pač pa tudi na pastoralni in duhovniški ravni.

Glede na to, da Svet evropskih škofovskih konferenc že dalj časa poroča o stalnih kršitvah svobode veroizpovedi v Turčiji, bi morala Evropska unija dosledno vztrajati pri spoštovanju človekovih pravic tudi na ravni svobode veroizpovedi.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Turčija je kajpada tema, ki buri čustva, to je povsem jasno. Pri obravnavi te teme pa morali vedno upoštevati eno stvar, ki je bila tudi danes že večkrat omenjena, in sicer: prepoved politične stranke je sicer popolnoma nesprejemljiva, vendar prepovedi ni izrekla vlada, pač pa sodstvo. Če hočemo biti pravični in poštene, moramo tu potegniti ločnico.

Vendar nisem nameraval govoriti o tem. Kot Evropejci se moramo vprašati, kam smo dejansko namenjeni. Kot globalni akter ne želimo širiti le gospodarskih – to bi rad poudaril kot socialdemokrat – pač pa tudi politične vrednote, ne le po Evropi, pač pa tudi čez meje Evrope v svet, zato v bistvu potrebujemo tudi Turčijo. To bo za nas tudi priložnost za dosledno in odločno ravnanje s Turčijo, kar je natanko to, kar je potrebno. Samo tako nam bo uspelo spraviti demokratični proces v tek in uresničiti naše splošne cilje.

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Svet bo na področju, ki ga imenujemo odnosi med Evropsko unijo in Turčijo, deloval v smeri pristopnega procesa na naslednji način:

Prvič, menimo, da je treba Turčiji zagotavljati evropsko perspektivo. Ocenjujemo, da bo morebitni vstop Turčije v Evropsko unijo pomenil okrepitev Evropske unije, ne njene oslabitve. Zato bo ta proces koristen za obe strani.

Drugič, pogajanja: Kot je poudaril gospod Obiols, so pogajanja nedvomno lahko orodje za pospeševanje procesov in notranjih reform v Turčiji. To se je že tudi neizpodbitno izkazalo. Pogajanja so strateški pripomoček in jih je treba podpirati, kot je orisal komisar Olli Rehn v svojem govoru.

Tretjič, zelo jasno sporočilo Turčiji. Turčiji morajo biti naša stališča povsem jasna. Tak pristop uživa podporo ne le gospe Oomen-Ruijten, avtorice predloga resolucije, ki je po mojem mnenju zelo širokopotezen, temeljit in podroben predlog ter odlična osnova za nadaljnje delo, ampak tudi številnih drugih udeležencev nocojšnje

razprave: za jasno sporočilo Turčiji se zavzemajo gospa Corazza, gospa Ludford, gospa Keller, gospod Zahradil in vrsta drugih govornikov.

Turčija je država, ki bo po izpolnitvi kopenhavskih pogojev lahko vstopila v Evropsko unijo in tudi mora vstopiti vanjo.

Zaenkrat pa Turčija teh meril še ne izpolnjuje; pri tem gre za dva bistvena vidika, demokracijo in človekove pravice, ki sta tudi v središču analiz možnosti za turško članstvo v Evropski uniji v prihodnosti. Kar zadeva človekove pravice, so nekatere med njimi oziroma nekatere njihove razsežnosti temeljni elementi opredelitve demokracije po načelih, ki jim pravimo kopenhavska merila.

Pri tem moramo upoštevati vrsto elementov: delovanje sodstva, enakost moških in žensk, mučenje in zlorabe, svobodo izražanja, spoštovanje manjšin in pluralizem. Pri vseh teh elementih smo danes potrdili nedvomen napredek, obenem pa lahko ugotavljamo tudi pomanjkljivosti ali celo primere nazadovanja. Takšno je stanje. Odvisno je od tega, kako gledamo na stvari. Kozarec je lahko napol poln ali napol prazen. Zato menim, da se je treba v odnosih med Evropsko unijo in Turčijo osredotočiti na našete elemente.

Mislim, da je proces približevanja Turčije in evropske unije povsem mogoč, izvedljiv proces. Zato je ta proces odprt in Turčija ima status države kandidatke. Proces je nujen, seveda pa mora teči čim hitreje. Vloga Evropskega parlamenta v tem procesu je ključnega pomena. Parlament mora imeti osrednjo vlogo pri oblikovanju, analizah, ocenjevanju in utrjevanju procesa, za katerega si vsi želimo, da bi teklen čim hitreje.

Olli Rehn, član Komisije. - Gospa predsednica, z veseljem bom še zadnjič spregovoril o Turčiji.

Zahvaljujem se vam za nocojšnjo zelo vsebinsko in umestno razpravo. Pravzaprav sem se glede Turčije poslovil od vas že decembra ali celo novembra. Besed slovesa zato ne bom ponavljal. Upam, da mi v tej zbornici ne bo treba izrekati še kakšnih besed slovesa v zvezi s Turčijo in da se bomo lahko v prihodnje posvetili reševanju pomembnih gospodarskih in drugih izzivov, s katerimi se sooča Evropska unija.

To priložnost bi rad izkoristil tudi za zahvalo španskemu predsedstvu in španskemu ministrskemu predsedniku Zapateru za zagon Zaveznitva civilizacij, ki je izredno pomembna pobuda. Naj povem, da sem se vanj tudi osebno pripravljen vključiti. Zaveznitvo je pomembno tudi za odnose EU-Turčija.

Današnja razprava je bila posvečena predvsem prepovedi politične stranke in tako je prav. Turčija mora nujno reformirati svojo zakonodajo in celotno ustavnopravno ureditev delovanja političnih strank v skladu s priporočilo Beneške komisije.

Gospod van Baalen in gospod Schmidt sta odprla vprašanje poročila Računskega sodišča o Turčiji. Lahko povem, da se ugotovitve Komisije, ugotovitve DG za širitev, ujemajo s poročilom in njegovimi predlogi, kako pretvoriti našo finančno pomoč v bolj strateški večletni instrument, bolj povezan s potrebami, ki izvirajo iz našega programa političnih reform, v konkretnem primeru, v Turčiji.

Delo na tem področju je v teku, vključno z oblikovanjem povsem novih smernic za pripravo naših dokumentov za načrtovanje na večletni osnovi in prehod s projektnega na sektorsko oblikovanje programov. Ta novi pristop vključuje tudi večji poudarek na razvoj sektorskih strategij v samih državah prejemnicah pomoči, kar naj bi tudi olajšalo Komisiji in turškim oblastem skupno ugotavljanje prednostnih nalog politik.

Z veseljem vam bom posredoval daljši in bolj poglobljen odgovor na vaše vprašanje, če mi le čim prej pošljete pismo, da vam bom odgovor lahko pripravil še v mandatu sedanje Komisije.

Mislim, da mora razprava poleg prepovedi političnih strank zajeti tudi druge, širše vidike demokratične preobrazbe. Nocojšnja razprava je bila taka in rad bi samo še izpostavil tri točke, ki po mojem mnenju pomenijo naše najpomembnejše naslednje korake.

V zadnjih petih letih smo bili priče izjemni demokratični preobrazbi Turčije. Danes je to povsem drugačna država kot na primer pred petimi leti. Seveda pa kozarec še ni poln in Turčijo čaka še veliko pomembnih reform.

Prva in najpomembnejša med njimi zadeva državljanske pravice in temeljne svoboščine. Turško ravnanje na področju svobode izražanja ni skladno z merili EU. Številni ustvarjalci in novinarji se še vedno lahko bojijo pregona in obsodbe zaradi svojega dela. Skrajni čas je, da Turčija sproži potrebne reforme zakonodaje, da bo ta problem lahko odložila v zgodovino in ne bo več metal sence na njeno prihodnost. To je temeljni pogoj za razvoj odprte in demokratične družbe, pa tudi za nadaljnje reševanje občutljivih vprašanj, kakršna so vprašanja Armencev, Kurdov ali Cipra.

Drugič, v zadnjem letu smo lahko zaznali pomembne spremembe na področju odnosov med civilno in vojaško sfero. Preiskava zadeve Ergenekon, ki je trenutno v teku, je za demokratični proces v Turčiji ključnega pomena, in turški državljani si zaslužijo, da bi se ta preiskava tudi zaključila, ter upravičeno pričakujejo, da bo država storila vse potrebno za pošteno sojenje vsem obtožencem.

Tretjič, zadnja, a ne najmanj pomembna točka, prave demokracije ni mogoče doseči, če polovica prebivalstva – ženske – ni niti približno ustrezno zastopana v politiki, niti na državni niti na lokalni ravni. Turške ženske in NVO si vztrajno prizadevajo premakniti zadeve, kar je tudi prav, in mi smo njihov zaveznik pri tem. Ustanovitev posebne komisije za enakost spolov je pri tem pomemben korak in upam, da bo prispeval k znatno boljši politični zastopnosti žensk na vseh ravneh turške družbe.

Naj povzamem: Proces turškega pristopa k EU zna biti dolga in včasih ovinkasta pot, nikakor pa ne bi smeli izgubiti izpred oči temeljnega cilja, demokratične preobrazbe te države. To je temeljni interes ne le Turčije, pač pa tudi Evropske unije, cilj pa bomo najuspešneje dosegli s pravičnim, obenem pa doslednim ravnanjem s Turčijo, kar bo ohranilo našo verodostojnost in motivacijsko moč pogojevanja v smer reform za uveljavitev temeljnih svoboščin v Turčiji. Pri teh zahtevnih naporih tudi v prihodnje računam na vašo trdno podporo. Ta bo nujna za končni uspeh celotnega projekta.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Kristiina Ojuland (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Gospa predsednica, poročilo o napredku v Turčiji, ki ga je sestavila Komisija leta 2009, ugotavlja, da je izvedba ustavne reforme pomemben pogoj za nadaljevanje demokratičnega procesa. Poročilo ugotavlja, da kljub jasni javni podpori vladi in kljub zanesljivi parlamentarni večini dosedanj napredek pri izvajanju politične in ustavne reforme ni zadovoljiv, saj strankam ne uspe najti skupnega jezika. Podobno kot v vsaki demokratični državi stališča turških političnih strank odražajo želje njihovih volivcev. Ne smemo pozabiti, da v demokratični družbi stranke odgovarjajo predvsem svojim volivcem, zato mora v Turčiji Evropska unija posvetiti svojo pozornost dogajanju na ravni navadnih ljudi. Zelo previdno moramo odmerjati svoj didaktični pristop pri usmerjanju demokratičnega procesa v Turčiji. Za uspešno izvedbo zelenih reform bo potrebna podpora javnosti, ta pa je pogojena z višjo ravni splošne osveščenosti javnosti, pa tudi z uspešnim širjenjem zavesti o pomenu in razlogih za reforme. Reforme od zgoraj navzdol, ki potekajo zdaj, ne bodo prinesle zelenih rezultatov, dokler ne bo odpravljen občutek javnosti, da lahko reforme ogrozijo notranjo stabilnost Turčije. Pritisk na turško vlado, naj pospeši reforme, za katere pa nima zadostne podpore javnosti, bi lahko nehote celo spodbudil razcvet separatizma ali verskih sovražnosti. Upam, da bodo Svet, Komisija in turška vlada usmerili svoje napore v sprejem ukrepov, ki bodo omogočili turškemu ljudstvu mnogo močnejšo vključitev v demokratični proces, kot smo jo ugotavljali doslej, kar bo ustvarilo plodna tla za izvedbo reform, potrebnih za pristop na podlagi izpolnitve kopenhavnskih meril.

Pavel Poc (S&D), v pisni obliki. – (CS) Namen predpristopnih pogajanj z državo kandidatki bi moral biti pristop te države k Evropski uniji. V primeru Turčije pa so zadeve mnogo bolj zapletene. Predpristopna pogajanja so odprta že od 3. oktobra 2005. Poleg samega pristopa države bi morali cilji pogajanj vključevati tudi spodbujanje demokracije in svobode ter zaščito državljanskih in človekovih pravic v Turčiji. Tega cilja ni mogoče doseči s sprejemanjem političnih deklaracij, pač pa z zakonodajnimi spremembami v okviru usklajevanja s pravnim redom Evropske unije, predvsem pa z uveljavitvijo politične in družbene prakse po zgledu na države članice. Argumenti proti pristopu, ki temeljijo na ločnici med „evropskimi državami“ in „islamskimi državami“, so prazni in napačni. Ni mogoče zanikati turške zgodovinske povezanosti z Evropo. Turčija je že zdaj članica Sveta Evrope in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi. Pri ocenjevanju države kandidatke nimamo na voljo nikakršnega čudodelnega metra. Zato morajo biti izključna in odločilna merila za pristop Turčije k Evropski uniji spoštovanje načel pravne države, zakonodajna potrditev državljanskih svoboščin in pravic manjšin ter spoštovanje vseh držav članic Evropske unije.

Renate Sommer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Prav je, da Evropski parlament vsaj odpira vprašanje demokratičnega procesa v Turčiji. Komisija in Svet načeloma vse preveč rada olepšujeta stanje – ne glede na to, kako dramatično je v resnici. Temu pravita „mehka moč“. Kam pa nas je ta „mehka moč“ v resnici pripeljala? Očitno je, da je Turčija od odprtja pristopnih pogajanj napravila znatno več korakov nazaj kot korakov v pravo smer. Ravno kar so prepovedali še eno stranko. Ob tem pa spremljamo stalno hudo omejevanje državljanskih svoboščin, zatiranje verskih manjšin, ki meji že na njihov izgon ali fizično uničenje, kratenje pravice do obveščenosti in svobode tiska, poskuse izničitve opozicije in neodvisnih sindikatov, pa še bi lahko naštevali. „Pacta sunt servanda“ - to vodilo poudarjamo v zvezi s Turčijo ob vsaki priložnosti, in prav

je tako. Velja pa tudi za Turčijo! Z vključitvijo v pristopna pogajanja je Turčija z Evropsko unijo sklenila sporazum, da bo izpolnila kopenhavnska merila. Če se bo temu še naprej upirala, se bo morala na določeni točki vprašati, ali sploh želi postati del Evrope. Pristaši „mehkega“ pristopa v Komisiji, predsedstvu Sveta in Svetu bi morali končno začeti delovati dosledno, ne pa nadaljevati z odpiranjem vedno novih poglavij pri pogajanjih.

15. Evropska strategija za Podonavje (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor o evropski strategiji za Podonavje (B7-0240/2009), ki so ga Komisiji zastavili Silvia-Adriana Țicău, Brian Simpson, János Áder, Hannes Swoboda, Eva Lichtenberger, Michael Cramer, Saïd El Khadraoui, Mathieu Grosch, Iuliu Winkler, Victor Boștinăru, Ioan Mircea Pașcu, Marian-Jean Marinescu, Ivailo Kalfin, Norica Nicolai, Dirk Sterckx, Csaba Sándor Tabajdi, Michael Theurer, Ismail Ertug, Inés Ayala Sender, Jiří Havel, Edit Herczog, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jelko Kacin, Evgeni Kirilov, Ádám Kósa, Ioan Enciu, Eduard Kukan, Gesine Meissner, Alajos Mészáros, Nadezhda Neynsky, Katarína Neveďalová, Daciana Octavia Sárbu, Vilja Savisaar, Olga Sehnaľová, Catherine Stihler, Peter van Dalen, Louis Grech, Corina Creșu, George Sabin Cutaș, Vasilica Viorica Dăncilă, Cătălin Sorin Ivan, Tanja Fajon, Kinga Göncz, Antonyia Parvanova, Adina-Ioana Vălean in Rovana Plumb (O-0150/2009).

Silvia-Adriana Țicău, avtorica. – (RO) Rada bi se zahvalila kolegom poslancem, ki so me podprli pri tej pobudi za razpravo na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta, ki ji bo jutri sledilo glasovanje o skupni resoluciji.

Podonavje ima za Evropsko unijo poseben pomen, tako zaradi velikega števila držav, skozi katere teče Donava, kot zaradi njenega izliva v Črno morje. Prek kanala Ren-Main Donava povezuje severnomorsko pristanišče Rotterdam, največje pristanišče Evropske unije, s Črnim morjem in pristaniščem Constanza, desetim največjim pristaniščem Evropske unije.

Ob upoštevanju pomena Podonavja je Evropski svet junija 2009 naložil Komisiji, naj do konca leta 2010 oblikuje strategijo Evropske unije za Podonavje. Pozivamo Komisijo, naj čim prej začne posvetovanja z vsemi državami, ki mejijo na Donavo, in naj strategijo za Podonavje dopolni z akcijskim načrtom ter večletnim operativnim programom, ki ga bo izvedla skupaj z zadevnimi državami, po zgledu Strategije za regijo Baltskega morja.

Za razvoj Podonavja je nujno potreben razvoj prometne infrastrukture. Med osrednje prednostne naloge razvoja prometne infrastrukture regije spadajo posodobitev pristanišč, integracija sistemov navigacije po Donavi, izboljšanje pogojev za plovbo z odpravo ozkih grl na plovnem koridorju Ren/Meuse-Main-Donava, izboljšave na področju intermodalnosti in izboljšave zvez s Črnim morjem s cestnimi in železniškimi povezavami, pri čemer imam v mislih železniške tovarne koridorje in hitre vlake.

Podonavje je za Evropsko unijo velikega pomena pri zagotavljanju raznolikosti energetskega virov. S skupnimi projekti na področju učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije, naložbami v nove tehnologije in razvojem malih in srednjih podjetij lahko spodbudimo zeleno gospodarstvo v celotnem širšem Podonavju.

Poleg tega je pomemben instrument za spodbujanje gospodarske rasti v tej regiji tudi turizem. Nenazadnje lahko h koheziji celotnega Podonavja prispeva tudi oblikovanje centrov odličnosti, ki bodo konkurenčni tudi na mednarodni ravni, skupaj z akademskimi in kulturnimi izmenjavami.

Podonavje, še zlasti pa ustje Donave, obsega več posebnih varstvenih območij in posebnih ohranitvenih območij iz programa Natura 2000, torej pomeni enkraten in krhek ekosistem. Zaščita okolja v porečju Donave bo imela znaten vpliv na razvoj kmetijstva in podeželja v tej regiji.

Strategija za Podonavje bo z usklajenim pristopom omogočila učinkovitejšo rabo in večjo sposobnost absorpcije evropskih sredstev, pa ne le teh. V ta namen pozivamo Komisijo in države članice, naj srednjeročni pregled finančne napovedi v letu 2010 in razpravo o prihodnji finančni napovedi izkoristijo za uveljavitev ciljev strategije EU za Podonavje.

Naj sklenem z besedami, da bo Evropski parlament stalen partner pri oblikovanju in izvajanju strategije EU za Podonavje.

Olli Rehn, član Komisije. - Gospa predsednica, rad bi se vam zahvalil, da ste načeli zelo pomembno vprašanje strategije za Podonavje, obenem pa tudi zahvalil za vašo širšo podporo makroregijskim strategijam v Evropi.

Komisija pri tej zadevi sodeluje z državami procesa donavskega sodelovanja. To so naslednje države članice: Nemčija, Avstrija, Slovaška, Češka republika, Madžarska, Slovenija, Bolgarija in Romunija. Poleg teh sodelujejo tudi naslednje tretje države: Hrvaška, Srbija, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Moldavija in Ukrajina.

Kar zadeva doseženo fazo dela, smo v Komisiji ustanovili delovno skupino služb, ki zajema več kot 20 generalnih direktorats, njena naloga pa je določiti glavne prednostne naloge politik te strategije. Obenem pa je vsaka podonavska država vzpostavila nacionalno kontaktno točko, opravljeno pa je bilo tudi že prvo srečanje kontaktnih točk z državami članicami. V času od februarja do junija letos načrtujemo vrsto dogodkov, s katerimi bomo zagnali v tek dejavnosti in spodbudili razpravo z interesnimi skupinami. Prvi tak dogodek bo 1. in 2. februarja v nemškem Ulmu.

Kar zadeva prihodnjo vsebino strategije, bi rad poudaril, da smo seveda šele na začetku opredeljevanja in priprav. O vsebini bodo v prihodnjih mesecih podrobneje razpravljale zadevne države in interesne skupine, službe Komisije in druge institucije EU.

Že zdaj pa lahko ocenimo, da bo strategija temeljila na treh širših stebrih, z drugimi besedami, širših prednostnih nalogah politik: prvič, izboljšanje zvez in okoljsko zdržnih komunikacijskih sistemov, drugič, varstvo okolja, ohranitev vodnih virov in okrepitev dejavnosti preprečevanja tveganj, ter tretjič, spodbujanje socialnoekonomskega človekovega razvoja in razvoja institucij. Ti trije stebri bodo vključevali vrsto konkretnih dejavnosti na podlagi pobud in predlogov držav članic, interesnih skupin in Komisije.

Naj za konec še naštejemo korake, ki so pred nami. Do junija bomo zbirali zamisli in predloge držav članic in interesnih skupin prek dokumentov o stališčih, srečanj in konferenc, pa tudi prek javnega posvetovanja prek interneta. Zatem bo Komisija do septembra razvrstila in uredila zamisli ter pripravila osnutek sporočila o strategiji in spremljajočem akcijskem načrtu. Do decembra pa bo nato Komisija pripravila postopke za sprejem teh dokumentov. Tako bomo lahko v naslednjem letu – 2011 – začeli vzpostavljati sisteme upravljanja in izvajati ukrepe ter projekte, ki jih bomo zasnovali in potrdili do takrat.

Zahvaljujem se vam za pozornost. Veselim se vaših vprašanj in pripomb v razpravi.

Marian-Jean Marinescu, v imenu skupine PPE. – (RO) Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) pripisuje Strategiji az Podonavje velik pomen. Vodna pot Ren-Majna-Donava povezuje Vzhod in Zahod, Severno morje in Črno morje. Je neposredno povezana z energetske varnostjo, prek Črnega morja povezuje Evropo z Azijo, pa tudi s Sredozemskim morjem.

Zato podpiramo oblikovanje Strategije za Podonavje v letošnjem letu, kot se je zavezala Komisija. Vesel sem, da je komisar Rehn ostal član Komisije tudi v novem mandatu, naša želja pa je, da bi strategijo potrdili, skupaj s konkretnim akcijskim načrtom, najkasneje na začetku leta 2011.

Med pomembnimi prednostnimi nalogami bi rad posebej izpostavil naslednje: zagotovitev plovnosti celotne vodne poti, predvsem povezave med Donavo in Renom, standardizacijo navigacijskih sistemov, posodobitev rečnih pristanišč in nadgradnjo pripadajoče infrastrukture v integralne multimodalne sisteme, učinkovito izrabo energetskega potenciala Donave, razvoj namakanja in s tem preprečevanje dezertifikacije, uvedbo celovitega sistema spremljanja vodne gladine, ki bo omogočil učinkovitejše napovedovanje, preprečevanje in posredovanje ob poplavih, suši ali onesnaženju.

Pomembno je skupno delovanje, saj bi lahko že neudeležba ene same obrežne države ogrozila celotni proces. Potrebna pa so tudi finančna sredstva. Zato upam, da bo nova Evropska komisija zadevo preučila tudi z vidika možnosti javno-zasebnega partnerstva.

Romunija ima najdaljši odsek reke Donave med vsemi obrežnimi državami. Zato se Romunija zavzema za čimprejšnje oblikovanje strategije, saj bo strategija zagotovila večjo prepoznavnost potenciala te reke, ki je življenjskega pomena za vso Evropo.

Constanze Angela Krehl, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospa predsednica, Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu podpira pobudo za oblikovanje strategije za Podonavje. Ta projekt je pomemben, tudi zato, ker zgledno krepí teritorialno kohezijo, ki je kot novost zapisana v Lizbonski pogodbi, lahko pa si ob njem tudi razjasnimo, kaj sploh razumemo kot teritorialno kohezijo. Upam, da je gospod Rehn tudi svojim številnim sogovornikom povedal, da bo pri sestavljanju skupne strategije za Podonavje ustrezno sodeloval tudi Evropski parlament. Žal v vašem govoru nisem zasledila omembe Evropskega parlamenta, vseeno pa se bomo v razpravo vključili, kot nalaga red. Veseli me, da je danes na plenarnem zasedanju na dnevnem redu prva velika razprava o tej temi.

Jasno pa nam mora biti, da strategija ob teritorialni koheziji zajema tudi čezmejno sodelovanje, kar že od nekdaj spodbujamo in podpiramo v okviru kohezijske politike, pa tudi dejansko skušamo okrepiti v tem finančnem obdobju. Upam, da bomo pri tem v naslednjih letih še uspešnejši, tudi v zvezi s Strategijo za Podonavje.

Naj poudarim, da ta strategija vsebuje tudi evropsko dodano vrednost, povsem otipljivo, še zlasti za ljudi, ki živijo na tem območju. Zato bi morali neposredno sodelovati tudi pri sestavljanju strategije in imeti možnost spremljanja tega evropskega projekta. Strategije vsekakor ne bi smeli preobložiti in obremeniti z množico prednostnih nalog, pač pa se moramo osredotočiti na cilje, ki jih res želimo doseči. Po mojem mnenju je nujno učinkoviteje izrabiti obstoječe vire, zgraditi oziroma nadgraditi sisteme opozarjanja ter jih uglasiti za opozarjanje na naravne nesreče, kakršne so poplave, pa tudi na industrijske nesreče, ki lahko povzročijo onesnaženje Donave in območij okoli nje. Tudi to je prostor za skupno delovanje.

Uspešna strategija za Podonavje in uspešni projekti v tej regiji lahko služijo tudi kot zgled za druge regije. Namesto da bi za vsako regijo posebej izumljali novo strategijo, bi lahko to strategijo uporabili kot zgled za skupno reševanje problemov ob čezmejnem evropskem sodelovanju – tudi pri vzpostavljanju sosedске politike, ki je pomembna za vse nas v Evropski uniji in zasluži napo podporo.

Michael Theurer, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, pomen Podonavja je očiten že iz dejstva, da vzdolž toka Donave živi 80 milijonov prebivalcev v šestih državah članicah EU in štirih sosednjih državah. Tok Donave se začne v Črnem gozdu – v zračni črti oddaljenem 100 kilometrov od nas – in se konča z izlivom v Črno morje. Zato naša Skupina zaveznistva liberalcev in demokratov za Evropo podpira pobudo za Strategijo za Podonavje, kot Evropski parlament pa z današnjo razpravo o Strategiji za Podonavje pošiljamo pomembno sporočilo.

Dvajset let po padcu železne zavese in koncu delitev Evrope Donava spet postaja simbol združevanja. Donava poleg ustanovne članice EU, Nemčije, Avstrije, ki se je pridružila EU leta 1995, in novih članic v srednji in vzhodni Evropi, ki so med nami od leta 2004, povezuje tudi sosednje države, med njimi državo pristopnico Hrvaško in druge države, ki si tudi prizadevajo za pridružitve. Tako si lahko celo predstavljamo ponovno združitve Evrope vzdolž Donave.

Gospe in gospodje – zdaj prihajam k točki, ki ji skupina ALDE pripisuje zelo velik pomen – storiti moramo vse, da bo Strategija za Podonavje postala tudi regionalna prednostna naloga politike v naslednjem finančnem obdobju. Tega se lahko lotimo na več načinov. Ena možnost je sklenitev večjega števila partnerstev med malimi in srednjimi podjetji.

Seveda pa nas velike naloge čakajo tudi na področju infrastrukture. To se zdi skupini ALDE še posebej pomembno, saj je delitev Evrope pretrgala tudi tradicionalne prometne povezave, zdaj pa jih moramo posodobiti. Z razvojem Donave v celinsko plovno pot in posodobitvijo ter nadgradnjo pristanišč, zapornic in plovnosti bomo pridobili okolju prijazen način prevoza. Precej dela pa nas čaka tudi pri cestnem in železniškem omrežju. Zelo pomembno je, da v projekt vključimo tudi lokalne organe, mesta, okraje in državljanke.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, razvojno strategijo za Podonavje velja pozdraviti, saj gre za zelo pomembno strategijo. Ob tem pa gre tudi za zelo ambiciozno nalogo, ki nima primere v našem dosedanjem delu na področju regionalnega razvoja. Donava ni le vodna pot in ni le cesta. Donava je naravni zaklad. Vem, da mnogi med vami tega ne slišite radi, ampak ta njen vidik, namreč vidik naravnega zaklada, pomeni tudi velike možnosti za razvoj sodobnega in trajnostnega turizma, zlasti okoli ustja Donave, pa tudi vzdolž privlačnih odsekov njenega toka, katerega nosilci so lahko mala in srednje velika podjetja.

Donava je precej svojevrstna reka – kar je jasno vsakomur med nami – in je zelo občutljiva na človekove posege. O tem smo se lahko prepričali tudi pri projektu elektrarne Gabčíkovo. Škoda, ki jo je povzročil ta projekt, je vidna še danes, še hujšo škodo, ki bi jo povzročila razširitev te verige elektrarn, pa so komaj, z ogromnim naporom, preprečili tamkajšnji prebivalci in državljani. Projekt je znižal raven podtalnice in s tem povzročil neizmerno škodo kmetijstvu. Kolega poslanec je utemeljeno omenil povezavo med podtaljem Donave in podtalnico na tem območju. Na to bi morali biti še posebej pozorni.

Iz tega se lahko veliko naučimo: Donava – pravzaprav vsaka reka – je življenjsko pomembna žila, za svoje življenje pa potrebuje našo zaščito, skrb in trajnostno ravnanje. To pomeni, da ne smemo nepremišljeno pošiljati gradbenih strojev v naravno okolje, pač pa reko preprosto jemati resno; lahko jo sicer uporabljamo za prevoz, vendar moramo ladje prilagajati reki, ne pa reke ladjam. Gradnje se ne lotiš tako, da najprej postaviš

pohištvo, nato pa okoli njega zgradiš stene. Tudi pri Donavi velja enako pravilo. Najpomembnejša sta trajnostni pristop in obzirnost do naravnega okolja. Ne ponavljajmo napak iz preteklosti!

Oldřich Vlasák, v imenu skupine ECR. – (CS) Podonavje je zelo posebno in nedvomno prostrano ozemlje. Kot nam je vsem znano, je Donava za Volgo druga najdaljša evropska reka in teče skozi ali po mejah desetih držav, njeno porečje pa zajema kar 19 evropskih držav. Zato je vsekakor prav, da temu območju posvečamo posebno pozornost. Pa vendar menim, da Evropski parlament ni pravo mesto za oblikovanje konkretne, podrobne strategije za Podonavje. Kakovostno makroregijsko strategijo je mogoče opredeliti le od spodaj navzgor, evropske institucije pa bi morale le vzpostaviti okvir, omogočati komuniciranje na medvladni ravni in podpirati posamezne akterje z metodologijo, pregledi podatkov ipd. Po mojem Komisija makroregijske strategije ne bi smela oblikovati, pač pa le bdeti nad njenim oblikovanjem, saj bi konkretno vsebino morale opredeliti države članice, regije, mesta in vasi.

Trdno sem tudi prepričan, da bi morala biti strategija za Podonavje sicer usmerjena v prihodnost, vendar se bomo pri njeni izvedbi težko ognili zapuščini preteklosti. Zavedati se moramo, da je v času hladne vojne Donava pomenila mejo med Vzhodom in Zahodom, na primer na ozemlju tedanje Čehoslovaške. V porečju Donave še danes zasledimo prvine razdeljene Evrope in te prvine pomenijo oviro ta trende evropskega povezovanja. Zato bi morala biti strategija usmerjena tudi na ta problem. Razvojnega potenciala Donave ne bo mogoče v celoti izkoristiti, dokler ne bomo povezali mednarodnih, medregionalnih in lokalnih prometnih omrežij, vzpostavili globljšega sodelovanja na področju načrtovanja in strateškega razvoja ter odpravili meja v glavah. Za uspešnejšo pot v prihodnost moramo rešiti probleme preteklosti.

Pohvalno je, da pri razpravi o makroregijskih strategijah ne govorimo o upravnih enotah, posameznih državah ali teritorialnih enotah in regijah NUTS, ampak o evropskem ozemlju. Tak pristop pa ne terja le spremembe izvedbene tehnologije oziroma postopkov kohezijske politike, pač pa še mnogo bolj spremembo filozofije. Dejansko moramo pri reševanju vprašanj, ki zadevajo dano ozemlje, uveljaviti urejanje javnih zadev na več ravneh, ne glede na administrativne meje. Makroregijske strategije odpirajo pot v prihodnost, saj so precej edinstveni projekti, brez prave primere v zgodovini Evropske unije. Njihov cilj je vzpostavitev sodelovanja med državami članicami, organi regionalne in lokalne samouprave ter drugimi telesi po načelih partnerstva, kar naj sodelujočim omogoči reševati svoje probleme.

Jaromír Kohlíček, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospe in gospodje, pred petimi leti sem kot nov poslanec Evropskega parlamenta v razpravi Odbora za promet in turizem razkril veliko skrivnost: namreč, da je najdaljša reka v Evropski uniji Donava. Sčasoma so kolegi poslanci to ugotovitev sprejeli in danes sem kot eden od pobudnikov vprašanja zelo vesel, da lahko podprem začetek oblikovanja razvojne strategije za porečje Donave. Seveda bi morala strategija zajeti vrsto vidikov, še zlati pa tiste, ki so povezani z okoljem in njegovim varstvom, trajnostnim gospodarskim razvojem in razvojem prometne infrastrukture, ter vsekakor pritegniti k sodelovanju vse države, ki uporabljajo vodne vire tega območja. Povsem nepomembno je, ali gre pri tem za države članice Evropske unije ali za sosednje države. Prometni potencial, ki ga zaenkrat komajda izkoriščamo, pa tudi druge razvojne priložnosti kar kličejo k čimprejšnjemu zagonu tega projekta. V tem smislu v celoti podpiram sorazmerno napete roke, ki jih je zastavila Evropska komisija v svoji resoluciji, in veselim se, da bomo razvojno strategijo za porečje Donave drugo leto vključili med ključne razvojne načrte Evropske unije. Pri tem skupina GEU/NGL v celoti podpira namere, orisane v resoluciji, in bo seveda svojo podporo izrazila tudi pri glasovanju.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) V skladu s sklepi evropskega sveta iz junija 2009 je Evropska komisija začela pripravo Strategije Evropske unije za Podonavje, katere namen je izboljšati sodelovanje med državami v porečju Donave ter spodbuditi dinamičen gospodarski in družbeni razvoj v tej regiji.

Predlagana strategija bi morala služiti kot podlaga za usklajevanje dejavnosti med udeleženi državami v okviru sedanjih programov Evropske unije, brez dodatnih finančnih, institucionalnih ali zakonodajnih zahtev. Evropska komisija bo zagotovila tehnično podporo in podporo pri usklajevanju. Projekt predvideva tudi odpiranje priložnosti za sodelovanje z državami, ki niso članice Evropske unije.

Gospe in gospodje, rad bi pozdravil pobudo Evropskega sveta za oblikovanje Strategije evropske unije za Podonavje in izrazil svojo polno podporo tej pobudi. Trdno sem prepričan, da nam bo tako usklajeno mednarodno sodelovanje s skupnim ukrepanjem vseh držav vzdolž reke omogočilo učinkoviteje zavarovati ekosisteme Donave. Za milijone Evropejcev je kakovost pitne vode odvisna od tega, kako čista je Donava. Zato je logično, da bi morala zaščita vodnega toka in njegove širše okolice pred onesnaževanjem spadati med ključne stebre tesnega sodelovanja med državami na tem območju.

Naslednji ambiciozni cilj Strategije za Podonavje je zaokrožitev donavske vodne poti v skladu s parametri, ki jih je sprejela Komisija za Donavo. To bi vodni prometni koridor Vzhod-Zahod obogatilo s pomembno novo gospodarsko razsežnostjo in omogočilo usposobiti za plovbo tudi nekatere večje pritoke Donave. Nov zagon gospodarske rasti pa bi ustvaril tudi številna delovna mesta.

V času, ko Evropa išče vire obnovljive, okolju neškodljive energije, reka Donava ponuja neizčrpen vir prav take energije. Samo obrisati moramo prah z načrtov hidroelektrarn, jih oceniti z vidika okoljske sprejemljivosti in donosnosti ter jih uresničiti.

Gospe in gospodje, trdno sem prepričan, da je zamisel o oblikovanju skupne strategije Evropske unije za Podonavje dobra in da zasluži politično podporo.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Donava spada med najpomembnejše ekološke koridorje, ki jih ima na voljo Madžarska, in pomeni tudi sedmi vseevropski koridor. Donava je torej ključnega pomena in stranka Jobbik podpira mednarodne zaveze, ki jih je doslej sprejela Republika Madžarska v okviru tega projekta, ki ga je Evropska komisija označila kot pomemben prednostni projekt, do leta 2020. Projekt se ujema tudi z zamisljo o pomorskih avtocestah, ki tudi nastopa v Beli knjigi EU o evropski prometni politiki. Kolege poslance pa bi rad opozoril, da v nasprotju z drugimi strankami Gibanje Jobbik za Madžarsko pobude ne podpira iz koristiljubja. Želimo, da se med izvedbo spoštujejo vsi mednarodni okoljski standardi, s tem pa zagotovi optimalno širino struge Donave ter rečni pretok, potreben za plovbo. Na ta način bi se izognili nevarnosti poškodb podtalnice in naravnih bogastev ob Donavi. Prepričani smo, da lahko stabilnost Podonavja kot evropske regije zagotovimo le z odpravo Beneševih dekretov, ki diskriminirajo državljane Nemčije, Avstrije in Madžarske. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Gospa predsednica, sem in tja se odpre priložnost za pomemben preboj, tudi v evropski politiki. Bodimo odkriti – doslej so prednostne naloge na svojih ozemljih skoraj izključno določale države članice. Sem Nizozemec. Živim praktično čez cesto, ob rekah Ren in Meuse, moj brat pa ima mlečno kmetijo na zemljišču, ki služi kot vodni zadrževalnik ob visokih vodah. Kako lahko sploh pride do preobilice vode? En vzrok je seveda deževje, drug vzrok pa je to, da ob zgornjem toku ni nikakršne ureditve za začasno zadržanje vode. Zato je bratova kmetija ves čas v nevarnosti.

Hočem povedati, da gre v bistvu za vprašanje, ali zmoremo s skupnim delom uresničiti cilje nove teritorialne razsežnosti, zapisane v Lizbonski pogodbi. V ta namen bomo morali doseči vzajemni sporazum v celotnem porečju, prispevati nekaj svojega k programom – glede prometa, okolja in gospodarstva – in se lotiti zadev skupaj. To vem, ker smo enak skupni pristop korak za korakom že uveljavili tudi na drugem koncu Evrope. Pri teh zadevah ne more biti zastojkarjev, delo pa mora potekati od spodaj navzgor. Zato to resolucijo odobravam. Administrativnih vprašanj okoli širšega pristopa se bomo lotili skupaj in pozvali Komisijo, naj se nam prodruži. Soglašam z gospo Krehl iz Skupine Naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu, da ne bi smeli celotne politike za to obsežno območje tlačiti v en velik koš. Pogumno moramo izbrati nekaj zadev, ki jih je mogoče uspešneje reševati na evropski teritorialni ravni. Pobudo z vsem srcem podpiram in z velikim zanimanjem pričakujem dokument Komisije.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Rada bi se zahvalila gospe Țicău, ker je septembra 2008 organizirala potovanje delegacije Odbora za promet in turizem po Donavi in obisk ustja, kjer se reka sreča s Črnim morjem.

Zgodovina in potencial te reke, ki teče skozi deset evropskih držav, od katerih jih je šest že v Evropski uniji, nekaj med njimi pa se jih poteguje za članstvo, sta naredila zelo močan vtis name.

Prav tako močan vtis pa napravijo neenakosti in razlike v usmeritvah med državami članicami iz Podonavja. Nekatere, ki jim je reka v zgodovini zagotovila zavidljivo raven blagostanja in razvoja, gledajo nanjo kot na dragulj. Po stoletjih poseganja vanjo bi jo rade vrnile v izvirno stanje. Moram pa povedati, da me je prav pretresel pogled na kolonije ptic, navajenih na življenje na reki, ki postopoma, prav zaradi obnavljanja prvotnega stanja, zaradi korakov v preteklost, izgubljajo svoj življenjski prostor na reki in se izgubljajo kdove kam, namesto da bi tako kot pred nedavnim brodile po vodi.

Druge države pa po letih razvojnih zaostankov reko obravnavajo prav kot priložnost za razvoj, vir dohodka in energije ter sredstvo za povezave. Do tega imajo po mnogih letih, v katerih je bila reka simbol pretrganih povezav, blokade, nerazvitosti ali celo spopadov, tudi vso pravico. Soglašam z njimi, da je treba Donavo nujno in čim prej spet usposobiti kot trajnostno vodno pot – možnosti programa Marco Polo so zaenkrat žal še vse premalo izkoriščene – usmeriti v razvoj turizma – kajti pokrajina ob reki je čudovita – ali uporabiti kot vir obnovljive energije.

Tisti med nami, ki nimamo sreče, da bi imeli tako pomembne evropske reke, ker pač živimo na polotoku, na obrobju Evropske unije – res pa imamo tudi reke, ki tečejo iz Španije na Portugalsko, njihovo skupno naddržavno upravljanje pa je lahko zgled na evropski ravni – lahko le z zavistjo gledamo na možnosti, ki jih odpira Donava.

Podprimo torej to nujno potrebno strategijo za Podonavje, ki bo Evropo napravila še bolj zaokroženo, usklajeno in trajnostno.

Filiz Hakaeva Hjusmenova (ALDE). – (BG) Hvala za besedo, gospa predsednica. Strategija za Podonavje odpira možnosti za učinkovito uveljavljanje kohezijske politike na tem zemljepisnem območju. V oblikovanje strategije so kot nosilke interesov vključene države članice in do konca meseca bodo posredovale svoje predloge. Koliko teh predlogov pa bo šlo skozi javno razpravo? Koliko držav je organiziralo javna posvetovanja?

Rada bi posebej izpostavila ključno vlogo, ki bi jo morali imeti pri sestavljanju strategije obdonavske regije in mesta. Pri tem mislim na lokalne vladne agencije, nevladne organizacije, podjetja in državljane. Šele njihovo sodelovanje bo zagotovilo, da bo strategija usmerjena v resnične potrebe, reševala probleme in prispevala k razvoju mest in vasi, s tem pa tudi celotne makroregije. Zanašam se, da jim bo Evropska komisija omogočila vključitev v proces oblikovanja strategije.

Rada bi opozorila na nevarnost, da bodo vsa srečanja, konference in obveščanje v najširšem smislu usmerjeni samo na nekaj glavnih mest, vsi drugi deležniki pa bodo ostali pred vrati. Za vse te velja, da je zdaj čas za oblikovanje svojih stališč, zlasti pri sprejemanju odločitev, ki bodo zadele tudi njih. Tudi manjša mesta in vasi morajo imeti možnost predstaviti svoje predloge ukrepov, postaviti svoje pogoje in zahteve ter prispevati k uresničitvi ciljev.

Prepoznavnost strategije bo omogočila širokopotezen, intenziven in sočasen razvoj na različnih področjih, kar je tudi pogoj za uspešno in kakovostno rast. To mora biti končni cilj Strategije za Podonavje, saj ob spodnjem toku Donave ležijo tudi najrevnejši predeli Evropske unije. V evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti je treba jasno povedati, da mora med naloge strategije spadati tudi odprava revščine in neenakosti v Podonavju. Ob razmerah v revnejših območjih, za katere je značilna prikrajšanost glede možnosti in virov, je posebej pomembno tudi vprašanje naložb. Razmisliti bi morali tudi o možnosti ustanovitve namenske evropske banke za Podonavje, ki bi delovala v državah te regije.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospa predsednica, podobno kot gospod Theurer, ki je govoril pravkar, prihajam iz krajev ob evropskem razvodju. V resnici smo Porenci, vseeno pa je Donava za nas zelo zanimiva, čeprav teče v kraje, s katerimi v vsakodnevem življenju nimamo dosti opravka.

Ob tej priložnosti bi vas rad pozval, naj strategije za Podonavje ne obravnavate zgolj v razsežnostih, na katere so se doslej osredotočili veliko številni govorniki, pač pa tudi kot priložnost za kulturno integracijo. Na primeru Donave bi zlasti mladi ljudje lahko doumeli, kako je mogoče preseči škodljivi nacionalizem, kako je mogoče zaobjeti in razumeti vse izredno kulturno bogastvo – od nobelovcev za literaturo in avantgardnih glasbenih dogodkov v okviru festivala Donaueschingen vzdolž celotnega toka reke do ustja. Prosim vas – v tej zgodnji fazi so take želje še mogoče – da v strategijo vtkete tudi kulturno istovetnost in kohezijo, zlasti v prid mladim ljudem.

Evgeni Kirilov (S&D). - Gospa predsednica, odločno podpiram oblikovanje Strategije EU za Podonavje. V zgodovini je Donava povezovala zahodno in vzhodno Evropo, med prebivalci Podonavja pa se je sčasoma stkal občutek skupnosti. Lahko rečemo, da je reka spodbujala kulturno in gospodarsko sodelovanje že mnogo prej, preden se je zamisel o evropski integraciji sploh rodila.

Strategija je priložnost, da dragocena načela solidarnosti in sodelovanja uveljavimo tudi v praksi. Dokument bi moral temeljiti na pristopu od spodaj navzgor, kot je že poudarilo več kolegov poslancev, vključno z gospo Hjusmenovo. Prednostne naloge bi morali predlagati obdonavske pokrajine in mesta, zelo pomembno pa je tudi, da strategijo kot orodje za učinkovitejše usklajevanje in sodelovanje sprejmejo tudi regionalni organi in civilna družba. Zato potrebujemo pravega nosilca procesa.

Podonavske države se soočajo s podobnimi problemi na področju okolja in infrastrukture. Prizadevajo si okrepiti družbeno-gospodarski razvoj in zvišati življenjski standard svojih državljanov. Prepričan sem, da bo Strategija za Podonavje prispevala k uresničevanju teh ciljev in reševanju skupnih problemov z bolj učinkovito in uspešno izrabo razpoložljivih sredstev, kar bo olajšalo izvedbo skupnih projektov, dosežki pa bodo v prid evropskim državljanom.

Strinjam se, da je potreben skupen pristop z obvladljivim naborom prednostnih nalog. Strategija za Podonavje bo odličen instrument za širjenje in krepitev čezmejnega sodelovanja v tej regiji in trdno verjamem in upam, da bo Komisija napravila vse za ustrezno podporo uveljavitvi strategije, vključno z dodelitvijo dodatnih finančnih sredstev.

János Áder (PPE). – (HU) Gospa predsednica, gospe in gospodje, politiki pogosto navajamo reklo „Zemlje nismo podedovali od svojih prednikov, imamo jo na posodo od svojih otrok“. Naša odgovornost je poskrbeti, da bodo tudi naši otroci, vnuki in pravnuki lahko dihali čist zrak in pili čisto vodo. Pod strugo Donave ležijo ogromne zaloge vode. V mojih očeh in v očeh Madžarske je najpomembneje zaščititi to vodo pred vsemi vrstami onesnaženja. Področja, kakršna so promet, turizem, kultura, ohranjanje dediščine, so sicer pomembna, vendar ne dosegajo pomena ohranitve naših vodnih virov. Ne vem, ali bo naša pobuda v zvezi s Podonavjem, o kateri razpravljamo danes, uspela ali ne. Dogovorili pa smo se že o načelih in zadevah, ki so umevne same po sebi. Znano pa je, da se hudič skriva v podrobnostih. Zato bi rad zelo jasno povedal, da tudi po tem, ko bomo mapo načel zaprli in prešli na razpravo o podrobnosti, ne bom nikoli pripravljen odstopiti od enega načela. Ko govorimo o Donavi, so sprejemljivi le posegi, naložbe in razvojni ukrepi, in to hočem poudariti, tisti, ki ne ogrožajo naših virov pitne vode. Rad bi čez čas pogledal v oči svojim otrokom in vnukom ter jim brez zardevanja povedal, da nam je Donavo uspelo ohraniti takšno, kakršno smo podedovali – enako pa velja tudi za vse druge evropske reke, na primer tudi za Tiso. Reke nismo uničili in tudi oni jo lahko uživajo brez težav.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Gospa predsednica, svoj govor bi rada začela s stavkom, ki ga je ob neki priložnosti izrekel Erhard Busek, posebni koordinator Pakta za stabilnost – navajam po spominu: „Ne smemo dovoliti, da bi katerikoli državljani, ki živi ob bregu reke Donave, trpel občutek provincialnosti.“ Od te izjave je minilo že precej časa, oblikovanje evropske strategije za Podonavje pa je še vedno v teku in precej malo je znanega o njenem napredovanju.

Dejansko je namen Strategije za Podonavje skupen razvoj občin, regij in držav ob reki Donavi. Pobuda zajema 14 držav z več kot 200 milijoni prebivalcev. Te države pa se med seboj glede gospodarske razvitosti precej razlikujejo. Države ob spodnjem toku Donave so gospodarsko najmanj razvite. Dovolite mi, da vas opozorim na tri zadeve, ki so za mojo državo, Bolgarijo zelo pomembne in jih moramo po našem mnenju rešiti, obenem pa obnoviti ... mostnine in podaljšanje cest Biala-Ruse in Ruse-Šumen.

Bolgarski odsek reke, razen mest Ruse, ki ima edini most čez reko Donavo, Vidina in Silistre, je verjetno gospodarsko najmanj razvito območje. Občine na tem območju, skupaj 39, ležijo na obrobju in zanje je Donava še vedno nepremostljiva ovira, ne pa priložnost. Budimpešta ima sama devet mostov z enega na drugi breg Donave, v celi Bolgariji pa imamo enega samega. Ta analiza je botrovala predlogu županov bolgarskih občin ob Donavi, po katerem naj bi zgradili panoramsko cesto, ki bi povezovala mesta ob reki Donavi. S predlogom projekta so se že seznanili tudi ministri za regionalni razvoj. Druga zadeva pa je povezana z reševanjem geo-ekoloških problemov vzdolž Donave in čistočo vode. Hvala.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Evropska strategija za Podonavje je pomembna za razvoj celotnega območja Podonavja. Veliko tem je skupnih. Rada bi izpostavila samo nekaj zadev, ki so pomembne tudi za države širšega Podonavja, na primeru tudi za Češko republiko. Med take zadeve spada upravljanje z vodami, vključno z obvladovanjem poplav. Ker so poplave na tem območju pogoste, je nujno vzpostaviti celovit pristop k obvladovanju.

Druga tema zadeva velike naložbe v izboljšanje prometnih povezav v sami regiji in s sosednjimi regijami. Pri načrtovani reviziji omrežja T-TEN bi bilo prav upoštevati tudi ta makroregijski vidik. Posamezni projekti ne bi smeli tekmovali med seboj. Nujno je določiti jasne prednostne naloge, projekti pa bi morali biti trajnostni in okolju prijazni, morali pa bi jim zagotoviti tudi trdno podporo med organi lokalne in regionalne samouprave ter javnosti. Ne posamični ločeni projekti, le sodelovanje v regiji z medregijsko razsežnostjo lahko zagotovi trajnosten razvoj Podonavja. Ob tem pa se lahko Evropska strategija za Podonavje izkaže tudi kot celovit in trden razvojni okvir za države članice, pa tudi države zunaj Evropske unije, ki želijo sodelovati, bodisi kot države kandidatke ali v okviru sosedске politike.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, strategija za Podonavje spada med najpomembnejše tekoče evropske projekte regionalne politike, saj je Donava že od nekdaj življenjsko pomembna povezava med državami srednje in vzhodne Evrope, ki je v zgodovini spodbujala gospodarsko sodelovanje, pa tudi kulturno izmenjavo. Tu imam v mislih tudi pozitivne dosežke nekdane avstroogrške monarhije.

Kakšna so naša pričakovanja? Od tega projekta pričakujemo veliko, tudi razvoj okolju prijazne mobilnosti, prehod z avtomobilskega prevoza k ladijskemu, prehod s cestnega prevoza blaga na železniškega, posodobitev

in koncentracijo industrije na primernih mestih, sodelovanje pri okoljskih vprašanjih in turizmu – še zlasti zaželen je ekoturizem – ter seveda razvrstitev raziskovalne in razvojne dejavnosti po prednosti, pa še veliko drugega. Pričakujem pa tudi učinkovito rabo virov, finančnih in človeških. Združiti moramo vse bogastvo izkušenj in znanja ljudi na tem območju. Pričakujem dvig kakovosti življenja in množico dobrih ter navdihujočih zamisli.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Kot slovaški poslanec bi rad pozdravil pobudo za oblikovanje, sprejem in uveljavitev Evropske strategije za Podonavje. Prepričan sem, da bo ta projekt pripomogel k živahnejšemu razvoju regije. Veseli me tudi, da je strategija vključena v osemnajstmesečni program prihodnjih predsedstev Evropske unije. Upam, da se bo v prihodnje razvila v resnično prednostno nalogo.

Prepričan sem tudi, da bo projekt prispeval k razvoju prometa in varstvu okolja ter na mnogih področjih služil kot uporabna platforma za tesnejše sodelovanje med regijami na tem območju. Ob tem pa bi vas rad opomnil na to, da bi morali pri pripravi strategije večji poudarek nameniti varstvu okolja, zlasti zaščiti pitne vode. Ne bo dolgo, ko bodo viri pitne vode izrednega strateškega pomena, ne le na lokalni ravni, pač pa tudi na ravni Evrope.

V tem smislu bi morala strategija posvetiti pozornost tudi izboljšanju podtalnih virov pitne vode in odpravi onesnaževanja Donave. Rad bi izrazil tudi svojo podporo vključitvi držav, ki niso članice Evropske unije, v projekt, še zlasti Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine, Črne gore in še dveh držav. Upam, da bo projekt pomagal okrepiti sodelovanje med Unijo in državami na tem območju.

Sklenil bi rad s pozivom Komisiji, naj pri pripravi strategije ravna kolikor mogoče odgovorno in realistično presodi cilje ter sredstva, še tembolj, ker trenutna pričakovanja nekaterih držav niso realna.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospa predsednica, zelo pozdravljam prizadevanja kolegov, ki vztrajajo pri oblikovanju strategije za Podonavje.

Kot Litovcu mi je popolnoma jasno, da posamična država članica sama ne more doseči znatnega napredka na področjih gospodarskega razvoja, varstva okolja, trajnostnega prometa in turizma, energije in še vrsti drugih. Neomajno sem prepričan, da so pri tem uspešnejše regionalne strategije in da bi take strategije morali spodbujati, saj v njihovem okviru države članice delujejo v skupno dobro.

Upam, da bo kolegom z vztrajnostno uspešno doseči svoj cilj, in verjamem, da jim bo nova Komisija prisluhnila, še zlasti zato, ker trajnostni regionalni razvoj spada med osrednje prednostne naloge v programu Komisije.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Podonavje je že po tradiciji makroregija z velikimi gospodarskimi, družbenimi in kulturnimi potenciali, in njeno združevanje ter trajnostno gospodarsko rast moramo sistematično in učinkovito krepiti. Zato pozdravljam in podpiram korake na poti k oblikovanju usklajene in celovite strategije za Podonavje na evropski ravni.

Prepričan sem, da bo vsebina strategije za Podonavje avtentičen izid strokovne razprave, pravičen do vseh partnerjev, in da nobena država članica ali skupina držav ne bo deležna pristranskih ugodnosti ali obravnave.

Kot ključna področja ocenjujem prometno infrastrukturo, trajnostno gospodarstvo in varstvo okolja. Plovna pot po Donavi bi morala kot evropska prometna povezava služiti kot hrbtenica omrežja prometnih koridorjev vseh načinov prevoza. To bo razbremenilo ceste, obenem pa pomagalo cestni prevoz nadomestiti z okoljsko in gospodarsko manj potratnim vodnim prevozom.

Če naj Donava postane gonilo gospodarskega razvoja, bo treba usposobiti za plovbo tudi nekatere njene pritoke in dopolniti njene povezave z drugimi glavnimi prometnimi koridorji. Razvoj infrastrukture bi moral odpraviti izoliranost obmejnih regij, spodbujati mala in srednja podjetja ter prispevati k družbenemu razvoju.

Pri oblikovanju strategije pa ne smemo prezreti niti vprašanj varnosti prometa, varnosti okolja, zaščite pred poplavami in boja proti čezmejnemu kriminalu. Razširjene povezave z državami, ki ne pripadajo območju svobode, varnosti in pravičnosti, ne bi smele olajšati vdora mednarodnega kriminala, tihotapstva in trgovine z ljudmi. Rad bi poudaril še to, da je treba pri izvajanju strategije spoštovati pravice držav članic in organov regionalne ter lokalne samouprave, saj so le-ti najbližje državljanom in poznajo njihove potrebe.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Gospa predsednica, strategija za Podonavje bi lahko postala sijajen zgled regijske strategije usklajene rabe obstoječih virov na geografsko in kulturno enotnem območju, reševanja problemov in predvsem odpravljanja pregrad v glavah.

S tem v zvezi me skrbita dve zadevi. Prvič, zagotoviti moramo, da bo trg dela ne le odprt, pač pa tudi ustrezno in usklajeno urejen. Odliv možganov in dnevne ali tedenske migracije so v Podonavju reden pojav, trg dela je pod pritiskom, po letu 2011 pa se bo celotno območje več ali manj sploh pretvorilo v enoten trg dela. Na tem področju potrebujemo usklajene mehanizme kompenzacije. Druga posebej pomembna skrb s tem v zvezi pa zadeva za inovacije in sodelovanje na področju raziskav. Pri tem imam v mislih še zlasti plovbo po notranjih vodah, ki bi jih v resnici lahko koristil pospešek v smer okolju prijazne tehnologije.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Rad bi pozdravil Strategijo za Podonavje. Upoštevatni jo velja pri oblikovanju politik Evropske unije na več področjih. Zadeva turizem, saj je ta velikega pomena, osnutek resolucije pa bi moral omeniti tudi nevladne organizacije, z drugimi besedami, civilno družbo, ki bi jo bilo tudi treba pritegniti k oblikovanju strategije. Ko govorimo o razvoju Podonavja, moramo imeti v mislih izobraževanje, socialno vključenost in sprejemljivost. Strategija se zavzema za podporo omrežij TEN-T. Če dovolite, bi rad poudaril tudi pomen ekoturizma, saj je prav to dejavnost, ki lahko Podonavju zagotovi prihodnost.

Po mojem mnenju je Donava vez med različnimi kulturami, pa tudi možnost za preplet večine kultur, kar je eno od temeljnih načel Evropske unije. Pomembno se mi zdi opozoriti tudi na to, da moramo ostati realisti. Ne smemo gojiti pobožnih želja in sanjariti, v strategijo moramo vključiti le dosegljive cilje, saj nam je že od leta 1830 znano, da potrebujemo naddržavno politiko. In to se je v resnici zgodilo, po zaslugi kneza Széchenyija, enega od velikih Madžarov, ki si je zelo prizadeval, da bi Podonavje pretvoril v območje nadnacionalne politike. Strategija za Podonavje je dokaz, da je Donava v resnici nadnacionalna reka.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Gospa predsednica, po mojem mnenju je končni cilj politike oblikovati okvirne pogoje za čim višjo kakovost življenja. Na osnovi te predpostavke ocenjujem tudi Evropsko strategijo za Podonavje. Donava je življenjsko pomembna povezava, kar smo danes že slišali, Podonavje pa je življenjski prostor. Donava je in mora biti prometna pot. Je vir energije – na njej je veliko elektrarn. Donava je naravni rezervat in varovati moramo njeno biotsko raznovrstnost, obenem pa je tudi zaščiteno območje za prostočasne dejavnosti in turizem. Donava je ključnega pomena za kmetijstvo in ribištvo, pa tudi – kot je omenil gospod Regner – za delovna mesta prihodnosti. Donava pa pomeni tudi nevarnost – spomnite se samo lanskih poplav.

Za nadaljnji razvoj kakovosti življenja vseh prebivalcev Podonavja moramo zagotoviti združen, trajnosten, predvsem pa okolju prijazen razvoj celotnega Podonavja v eno od ključnih regij Evrope v 21. stoletju. Naš cilj morajo biti tudi čim večji učinki razpoložljivih virov, za kar sta potrebna sodelovanje in njihovo učinkovitejša raba.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Prepričan sem, da lahko z oblikovanjem premišljene strategije in zagotovitvijo potrebnih finančnih sredstev znatno izboljšamo kakovost življenja prebivalcev Podonavja. Že zdaj imamo na voljo finančne instrumente za infrastrukturne, gospodarsko razvojne in okoljske projekte, vendar so do teh sredstev upravičene le države članice in njihove sosedbe.

Temu vidiku moramo posvetiti posebno pozornost, v prihodnje pa ob skladih EU ne smemo več zanemarjati tudi drugih možnih finančnih virov. Znano je, da druge države nimajo potrebnih finančnih sredstev, kar onemogoča vsak koheziven razvoj na področju infrastrukture in gospodarstva vzdolž Donave. Zato se pristojni regionalni organi različno odzivajo na probleme, s katerimi se soočajo.

Kolikor nam je znano, Komisija razmišlja o možnostih posvetovanj z lokalnimi partnerji glede trajnostnega razvoja. Sprašujemo se, ali Komisija razmišlja tudi o sodelovanju s skupinami strokovnjakov na regionalni ravni pri oblikovanju strategije. Sprašujemo se tudi, ali bi veljalo cilje strategije vključiti v kohezijske programe za izrabo gospodarskih in prometnih potencialov Donave, zaščito reke, njenega ekosistema in kakovosti vode.

Naj omenim, da je Donava prednostni projekt 18 v okviru TEN-T (vseevropskega prometnega omrežja), Komisija pa je pred nedavnim sprožila obsežen proces revizije politike vseevropskega prometnega omrežja, s sporočilom, ki naj bi bilo predvidoma pripravljeno v maju 2010.

To zastavlja vprašanje, kakšna je korelacija med vidiki prometne politike, ki zadevajo države članice Evropske unije, in to strategijo, ki seveda zajema tudi države nečlanice v Podonavju.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Slovaška pozdravlja to pobudo. Kolikšen pomen pripisuje Slovaška Strategiji za Podonavje, je razvidno iz tega, da je za nacionalnega koordinatorja imenovala podpredsednika vlade. O prvem osnutku slovaškega stališča o Strategiji za Podonavje je že razpravljal Svet, ministrstva, pokrajine, občine in podjetja pa nadaljujejo pripravo prispevkov k strategiji.

Komisija predlaga tri stebre; osnovo celotne strategije naj bi predstavljale zveze, varstvo okolja in družbeno-gospodarski razvoj. Po mojem mnenju bi morali ob teh stebrih poudariti tudi sodelovanje med državami članicami Evropske unije in tretjimi državami v Podonavju. Celovita rešitev za razvoj Podonavja zahteva enakopravno in skupno obravnavo prednostnih področij držav.

Zato bi rada vprašala, kako so se glede sodelovanja izrekle države, ki niso članice, še zlasti me zanimajo stališča Moldavije in Ukrajine.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Menim, da moramo izraziti podporo Evropski strategiji za Podonavje, tembolj zato, ker po pristopu Romunije in Bolgarije v EU velik del reke, katere dolžina v celoti presega 2800 kilometrov, teče po ozemlju EU.

Strategija za Baltsko morje je odprla pot makroregijam. Strategija za Podonavje pa pomeni nov korak v tej smeri. eno od prednostnih področij Strategije za Podonavje bi moralo biti gospodarstvo, oziroma konkretnije, razvoj energetskih zmogljivosti, ki jih nudita tako Donava kot njena okolica. Po plinski krizi v januarju 2009 si Romunija na evropski ravni prizadeva za povezavo svojega plinskega omrežja z omrežji sosednjih držav, s projekti Arad-Szeged, Giurgiu-Ruse, Isaccea in Negru Vodă. Treba pa bo tudi okrepiti iskanje alternativnih, obnovljivih virov.

Soglašam, da mora Evropska strategija za Podonavje upoštevati analize in primernost ciljev, kakršni so razvoj energetske infrastrukture, zlasti nova prenosna omrežja in nove zmogljivosti za pridobivanje električne energije, spodbujanje pridobivanja energije iz obnovljivih virov, nove hidroelektrarne, vetrne elektrarne, biogoriva ter nadaljevanje programov gradnje jedrskih elektrarn, kakršna je elektrarna Cernavodă.

Na prvem mestu mora biti varstvo okolja v porečju Donave. V tem smislu se mora Evropska unija skupaj z obrežnimi državami vključiti v zaščito ekosistema ustja Donave, kar pa pomeni tudi popolno ustavitev projekta prekopa Bástroe. Ne smemo dovoliti, da bi zgrešeni gospodarski interesi sosedne EU povzročili ekološko katastrofo v ustju Donave.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Gospa predsednica, številni izzivi, s katerimi se soočamo danes, ne priznavajo meja, niti političnih niti upravnih. Paleta skupnih evropskih problemov in izzivov se širi, zato se jih moramo lotevati s skupnimi močmi.

Zato je Evropska komisija, ki sta jo k temu spodbudila Evropski parlament in sklep Sveta, pred časom oblikovala Strategijo za Baltsko morje, zdaj pa se je lotila priprave Strategije za Podonavje. V okviru takih strategij se lahko prizadete regije in države skupno odzivajo na svoje probleme in skupno izkoriščajo svoje priložnosti. Take strategije širijo in poglobljajo sodelovanje ter krepijo kohezijo v Uniji, s tem pa prispevajo k rasti in novim delovnim mestom, višji konkurenčnosti in višji kakovosti življenja naših državljanov.

Člani Odbora REGI Evropskega parlamenta pričakujemo, da bo Strategija za Donavo usmerjena v dejanja in da bo krepila usklajevanje med deležniki ter bolje izkoriščala sinergije politik in razpoložljivih sredstev. Kot predsednica Odbora REGI, vodilnega odbora EP za področje te strategije, vam lahko, komisar, zagotovim našo podporo in našo odprtost za sodelovanje s Komisijo v vseh življenjskih fazah Strategije za Donavo.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Gospa predsednica, ob poslušanju te razprave sem dobil vtis, da večina med nami razpravlja o ciljih, usmeritvah in prednostnih nalogah, temeljna vprašanja pa se odpirajo v zvezi s sredstvi za izvedbo. Ali bomo imeli opravka s horizontalno politiko, ki bo ob eni vodilni politiki izkoriščala instrumente različnih drugih politik, ali pa s sistemom partnerstva in sodelovanja brez posebnih ločenih instrumentov in brez ločenega institucionalnega sistema? Ta vprašanja so zelo pomembna, saj vendar nočemo razočarati pričakovanj v zvezi s strategijo. Natančno moramo vedeti, ali imamo opravka z novo makroregijsko metodo ali s sistemom razširjenega teritorialnega sodelovanja. Ta vprašanja zahtevajo takojšnje odgovore.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospa predsednica, čez desetletje ali dve bosta voda in hrana strateški dobrini, kakršni sta danes nafta in zemeljski plin. Upravljanje z vodo in ohranjanje virov vode sta zato za celotno Evropsko unijo, še zlasti pa za Podonavje, izredno pomembni nalogi. Trenutno se borimo s poplavami in preobilico vode, obenem pa ti vodni tokovi preprosto odtekajo z našega ozemlja. Na Madžarskem na peščenih ravnici med Donavo in Tiso dejansko spremljamo hudo dezertifikacijo.

Zato Strategijo za Podonavje nujno potrebujemo in strategija bo ena od prednostnih nalog madžarskega predsedstva v letu 2011. Zato pozdravljam današnjo razpravo, saj nam bo njen kompleksen pristop omogočil vzporedno krepiti regijsko politiko, varstvo okolja, plovbo, gospodarski razvoj, ustvarjanje novih delovnih mest in turizem. Današnja razprava je tudi pokazala, da Donava prinaša mir državam, med katerimi vladajo nesporazumi in napetosti, kot je dejal naš veliki pesnik Attila József.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Že ob svoji kandidaturi za poslanko Evropskega parlamenta sem čutila, da Donava nudi Evropski uniji velike možnosti, ki pa jih doslej še nismo izkoristili v polni meri. Vodna prometna pot Ren-Majna-Donava, ki med pristaniščema Rotterdam in Costanza povezuje Severno in Črno morje, se lahko razvije v hrbtenico Evrope.

Videti je, da bomo novo Strategijo za Podonavje potrdili, najverjetneje pod madžarskim predsedstvom. Usmerjena bo na področja, kakršna so promet, gospodarski razvoj in varstvo okolja. Med glavne ovire za razvoj prometa po vodni poti Ren-Majna-Donava spadajo različni standardi, ki jih morajo upoštevati plovila. Žal doslej še nismo našli dovolj politične volje za uskladitev teh predpisov.

Konferenca v Ulmu, ki se je bom udeležila 1. in 2. februarja, pomeni prvi korak v procesu posvetovanj. Romunija je ponudila organizacijo niza konferenc na to temo, tudi ministrske konference v juniju 2010.

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Gospa predsednica, komisar, z leti se je nabrala vrsta pobud glede razvoja sodelovanja ob najdaljši evropski reki, na področjih prometa, ekologije, kulture, izobraževanja in trgovine in še vrste drugih. Vsem tem številnim projektom pa je skupna ena pomanjkljivost. Ne prinašajo rešitev. Izidi so ravno nasprotni od pričakovanih. Ni ustreznega in zadostnega sodelovanja, ni usklajevanja, ni skupnih ciljev ali sinergije delovanja. Od sinergije, ki naj jo zagotovi Evropska komisija, pričakujemo, da nova pobuda ne bo postala le še en nov instrument za sodelovanje ob Donavi v dolgem nizu že sprejetih, pač pa bo to instrument, ki bo ustvarjal sinergijo, spodbujal usklajevanje in združeval priložnosti, ki jih odpirajo najrazličnejše pobude na tem območju. Samo na ta način in ob najširšem sodelovanju deležnikov, tudi Evropskega parlamenta in državljanov, lahko vzpostavimo sinergije, ki bodo v prid vsem državljanom 14 držav ob Donavi. To je tudi sporočilo, ki bi vam ga rad prenesel z velike konference, ki so jo pred nekaj tedni priredili študentje Univerze v Ruse. Hvala.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, moč Evropske unije izvira iz sodelovanja med državami in regijami pri reševanju skupnih problemov in pri razvojnih programih. Naštejemo lahko kar nekaj dobrih zgledov takega delovanja. Mednje spadajo na primer Sredozemsko partnerstvo, Strategija za baltsko morje in program, o katerem razpravljamo danes – Strategija za Podonavje. Ta zamisel je zelo dober primer politike teritorialne kohezije na podlagi trajnostnega pristopa k naravnem okolju, gospodarstvu in družbi. Pobuda bo zagotovo prispevala k še širšem sodelovanju med starimi in novimi državami članicami, pa tudi verjetnimi prihodnjimi članicami. Poznamo že vrsto pobud in oblik takega sodelovanja. Prizadevati pa si moramo za uskladitev politike Unije in se posvetiti krepitvi strategije kot skupne pobude. Kako namerava Unija okrepiti in združiti obstoječe programe sodelovanja v tej regiji? Koliko so že napredovale priprave strategije in njene izvedbe?

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Donava je bila Slovakom nekdaj simbol svobode. Danes jo imamo za simbol sodelovanja. Ob njej se srečujejo države članice Evropske unije in države, ki niso članice, regionalno sodelovanje v Podonavju pa zagotavlja kakovostno podlago in razmere za sodelovanje, prek katerega se države postopoma vključujejo v Unijo.

Ta regija nujno potrebuje strategijo, ne le za vzpostavitev prometnega koridorja in povezave med Severnim in Črnim morjem, pač pa tudi zato, ker hrani največje zaloge pitne vode v Evropi. Ob globalnem segrevanju in podnebnih spremembah bo ta vidik vedno večjega pomena.

Podonavje moramo zaščititi pred poplavami in poskrbeti za njegov trajnostni razvoj v prid prihodnjim generacijam. Donavo mora ostati simbol tudi prihodnjim generacijam. Povezuje prestolnice držav, med njimi tudi dve, ki ležita najbližje druga drugi na svetu, Bratislavo in Dunaj, pa tudi Bratislavo in Budimpešto, to pa nam, prebivalcem srednje Evrope, pomeni res veliko. Rada bi se zahvalila kolegici Silvii-Adriani Ţicău za vneto, ki je pripeljala do današnje razprave o tej temi v evropskem parlamentu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Donava kroji življenje in zgodovino v srednji in jugovzhodni Evropi. Leta 1823 sta Andrews in Prichard pridobila izključno pravico za plovbo po rekah in kanalih na avstrijskem ozemlju. Ustanovila sta delniško družbo s sedežem na Dunaju. Po Pariški pogodbi iz leta 1856 so za plovbo usposobili spodnji tok Donave, to pa je spodbudilo gospodarski razvoj tega območja. Danes sta trajni mir in blagostanje, ki nam ga nudi EU, jamstvo, da lahko obvladamo vse izzive in težave. Glede na zgodovinsko ozadje se lahko vprašamo, zakaj je bil naš prvi korak tako obotavljiv. V mislih imam Medskupino. Morda zato, ker ni bilo mogoče uskladiti madžarskih, romunskih, nemških in avstrijskih interesov. Svoje zgodovine ne smemo pozabiti. Regiji je šlo dobro, kadar nam je uspelo uskladiti včasih tudi nasprotujoče interese brez ogrožanja vrednot.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Tudi jaz bi rada pozdravila zaveze, ki jih sprejemamo in ki lahko pomenijo prvi korak k uresničitvi načrtov, o katerih razpravljamo danes. Za Madžarsko je Donava izrednega pomena. To se odraža tudi v prednostnih nalogah našega predsedstva v letu 2011. Madžarska je edina država, katere celotno ozemlje leži v Podonavju, in je deležna vseh prednosti, pa tudi nevarnosti take lege. Nekatere vidike smo danes že omenili. Naj pa se dotaknem še ene posebne točke, ki je sicer v današnji razpravi že bila nekajkrat bežno omenjena. Če bo strategija uspešna, lahko tvorno prispeva k oblikovanju podonavske identitete in premagovanju zgodovinskih nesoglasij in travm ter spodbudi sobivanje različnih narodov ob Donavi ter poglobi sodelovanje med njimi. Iskreno upamo, da bodo šli dogodki v to smer.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil vsem poslancem, ki so tudi ob tej precej pozni uri sodelovali v razpravi.

Čestitam vam za interes in vnemo, ki ju posvečate tej temi. Reči pa moram tudi, da je name naredilo velik vtis tudi poglobljeno poznavanje Podonavja, ki ste ga izkazali v razpravi. Prepričan sem, da bo to znanje Uniji v zelo dragoceno pomoč pri pripravi Strategije za Podonavje. Prepričan sem tudi, da bosta Komisija in Parlament v tej pripravljalni fazi tesno sodelovala. Tak je moj odgovor prijateljici in nekdanji kolegici, Danuti Hübner, ter vrsti drugih govornikov, ki ste se dotaknili vprašanja sodelovanja med Komisijo in Parlamentom.

Gradnja in nadgradnja okoljsko zdržnih povezav, cest in mostov, pa tudi varstvo okolja in zaščita zalog vode v Podonavju so v resnici naš skupen izziv. Gre za ohranitev in napredek *die schöne blaue Donau* in njenega širšega zaledja.

Sklenil bi rad z zahvalo za vašo podporo Strategiji za Podonavje. Ukrepajmo skupaj. Komisija je pripravljena pazljivo prisluhniti vašim nadaljnjim predlogom in sodelovati z vami pri razvoju te zelo pomembne strategije.

(Aplavz)

Predsednica. Prejela sem pet predlogov resolucije⁽¹⁾ za zaključek razprave, predloženih v skladu s členom 115(5) Poslovnika. Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo v četrtek, 21. januarja 2010.

Pisne izjave (člen 149)

Ioan Mircea Pașcu (S&D), v pisni obliki. – Območja Črnega morja, za katerega je EU oblikovala samo sinergijo, iz česar je sicer razvidna geostrateška povezovalna lega območja, razvidno pa je tudi obotavljanje EU pri lotevanju zapletenih geopolitičnih razmer na območju, ne moremo ločiti od reke Donave. Spomnimo se le, da so že leta 1856, ko se je svet ukvarjal s tem območjem, uredili upravni status reke Donave na evropski ravni. Takrat so ustanovili Komisijo za Donavo, organ, ki deluje še danes, in gradbeno uredili obmorski odsek reke. Reka Donava danes, ko EU tudi fizično postaja akter na območju Črnega morja, spet prihaja v središče naše pozornosti. Vendar, v nasprotju z območjem Črnega morja, Podonavje leži skoraj v celoti na ozemlju EU. Zdaj, ko glavna ovira na reki - razmere v Srbiji – izginja, moramo izkoristiti priložnost in se resno ter celovito posvetiti tej reki in iz nje napraviti resnično evropsko vodno pot, vsem nam v prid.

Richard Seebler (PPE), v pisni obliki. – (DE) Donava ima že vso zgodovino osrednjo vlogo v Evropi. Nacionalne države so na tem območju živahno sodelovale že davno pred ustanovitvijo Evropske unije. Zato menim, da je naš naslednji pomemben korak uporabiti Strategijo za Podonavje za še tesnejše zbližanje držav pod okriljem regionalne politike. V tem smislu imajo države vrsto stičnih točk. Seveda gre za gospodarstvo, pa tudi za kulturo, okoljsko politiko, energetska varnost in sosedsko politiko. Makroregije so sijajen instrument za reševanje čezmejnih izzivov. Za trajno uspešnost podonavske makroregije sta nujna temeljito in dolgoročno načrtovanje in priprava. Evropska dodana vrednost makroregije se bo še zlasti izkazala na področjih ohranjanja biotske raznovrstnosti in trajnostnega pridobivanja energije.

K uspešnosti sodelovanja lahko prispeva, kot primerjalni zgled, Strategija za Baltsko morje, ki jo upravičeno lahko že označimo kot uspešen evropski projekt. Kot Avstrijec, politik, usmerjen predvsem v regionalno politiko, in poročevalec v vrsti zakonodajnih postopkov EU v zvezi z vodo, izrecno podpiram to pobudo in upam, da bo Strategija za Podonavje državam ob Donavi odprla nove razsežnosti teritorialne kohezije.

Georgios Stavrakakis (S&D), v pisni obliki. – (EL) Sprejem Strategije za Podonavje bo nov bleščeč dosežek na področju sodelovanja med državami članicami, lokalnimi oblastmi, NVO, organizacijami civilne družbe in drugimi interesnimi skupinami na tem območju na državni in regionalni ravni. Ključna pri tem sodelovanju sta trezen korak in delovanje prek nacionalnih, regionalnih, lokalnih ali celo upravnih meja, saj le tako

⁽¹⁾ 1 Glej zapisnik.

naslovimo resnične vsakodnevne potrebe ljudi na tem območju, s pobudami in vključevanjem na različnih ravneh usmerjanja, ne pa z vsiljevanjem od zgoraj, seveda pod pogojem, da večslojno usmerjanje zagotovi prave rešitve na lokalni ravni. Kljub temu, da Podonavje obsega ne le države članice EU, pač pa tudi države kandidatke in države partnerice evropske sosedske politike, se v praksi izkazuje, da so izzivi pred vsemi, članicami in nečlanicami, skupni in se ne ustavijo na mejah EU, zato jih je mogoče uspešno reševati le s skupnim ukrepanjem. Sprejem strategije bo dokazal, da Evropa želi graditi na dosedanjih dosežkih in polno izkoristiti razpoložljive vire na tem območju.

Iuliu Winkler (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospe in gospodje, rad bi pozdravil predlagani skupni osnutek resolucije o Evropski strategiji za Podonavje, saj se strategija popolnoma ujema z novimi evropskimi procesi, ki jih je sprožila uveljavitev Lizbonske pogodbe. V svoji okrepljeni vlogi Evropski parlament uveljavlja svoje pristojnosti za pobude pri pomembnih vprašanjih, kakršno je tudi Strategija za Podonavje. Po mojem mnenju pa bi morali pri razpravi o strategiji razmišljati širše, ne le o gospodarskih, okoljskih in turističnih elementih, zato bi rad izpostavil politični pomen strategije, in sicer dejstvo, da so v proces načrtovanja in sodelovanja vključene vse države ob Donavi, tudi nečlanice, na primer Srbija in Ukrajina. Tem državam sodelovanje v Strategiji za Podonavje lahko pomembno pomaga pri približevanju Evropi in s tem tudi pri kasnejšem pristopu k EU. Kot madžarski poslanec EP iz Romunije sem prepričan, da bosta sedanja pobuda in sosedska politika prispevala tudi k izboljšanju razmer za madžarske skupnosti v Srbiji in Ukrajini. Naj dodam, da si morajo madžarski poslanci v Evropskem parlamentu prizadevati tudi za evropsko prihodnost madžarskih skupnosti, ki živijo v Karpatski kotlini, vendar zunaj meja EU. Podonavje je ena od najbarvitejših večkulturnih območij Evrope, zato je Strategija za Podonavje primeren okvir za ohranjanje in širjenje zgodovinskih tradicij in tradicij skupnosti, kulturnega dialoga in skupno zaščito zgodovinskih spomenikov v prid krepitvi območja in ohranitve njegove edinstvenosti.

16. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

17. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.55)